5. வரவு-செலவுத்திட்டம், 1982-83—பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

* திரு. ரா. கு. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவருடைய திட்டங்களை 1982-83-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையாகச் சமர்ப்பித்த மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கு என் நன்றியினை உரித்தாக்கி, இந்த அறிக்கையினை வரவேற்று, என் விளாத்திகுளம் தொகுதி மக்களின் சார்பாக நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணப்படுகிற அனைத்துத் திட்டங்களையும் இங்கேயிருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பலர் எதிர்த்தாலுங்கூட, தமிழகத்திலே வாழ்கின்ற ஏழை எளிய பொதுமக்கள், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருக்கும் என்பதற்குப் பல உதாரணங்கள் இங்கே சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறிருந்தாலுங்கூட எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அனைவரும், எதை எடுத்தாலும் குறை கூறிக்கொண்டு வருகின்ற தன்மையை நாம் காண்கிறோம். ஏனென்றால், இங்கே இருக்கின்ற புரட்சித் திட்டங்களை, எதிர்க்க வேண்டுமென்பதற்காக, பொதுமக்களுக்கு இந்த மன்றத்தின் வாயிலாகக் கூறுகின்றார்களே தவிர, திட்டங்களை உண்மையிலே ஆதரிக்கின்ற மனப்போக்கு உள்ளத்திலே இருந்தாலுங்கூட, அவர்களுடைய கட்சியின் கருத்தைப் பொதுமக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று இங்கே இப்படி கூறுகின்றார்கள் என்று கருதுகிறேன். பல விளக்கங்களை, ஆளுங்கட்சியின் பல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். அதையே நான், திரும்பத் திரும்பக் கூற விரும்பவில்லை. பொதுவாக, குடிசைகளுக்கு மின் இணைப்புத் திட்டம், விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குத் தனி திட்டம், தவிர, ஏழை, எளிய மக்களுக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாகச் சில பொருள்களைச் சலுகை விலையில், குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பொருள் இழப்பீடு, கிராமத்திலே உள்ள ஏழை, எளிய மக்களுக்குக் குடிக்கத் தண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்பதற்காக, ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கின்ற கிராமப் புறங்களிலே, குளங்களை வெட்டுதல், அதன் மூலமாகப் பொருளா

1982 மார்ச் 5] [திரு. ரா. கு. பெருமாள்]

தார மேம்பாடு அடைவதற்காக, சில டிரெயினிங் சென்டர் பயிற்சி ஆரம்பிப்பது, போன்ற காரணங்களினால், இதிலே பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மெத்தப் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், குழந்தைகளுக்குப் பகல் உணவுத் திட்டம் கொடுத்திருக்கிறார் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். இந்த ரூ. 100 கோடி திட்டம் கொண்டு வந்ததைப்பற்றி, எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த சில உறுப்பினர்கள் நிரம்ப காரசாரமாகப் பேசுவதோடு மட்டுமல்லாமல், குறைபல கூறினார்கள். இது போன்றுதான் போன ஆண்டிற்கு முந்தைய ஆண்டு, இங்கே பட்ஜெட் தாக்கல் செய்யும் பொழுது, தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியபொழுது, நம்முடைய பிரதான எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் கூடப் பேசினார்கள், இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் கொண்டு வந்தோம். செயல் படுத்தினோம் என்றார்கள். முன்னால் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த அருமை அண்ணன் தர்மலிங்கம் அவர்களும் அதே மாதிரி குறிப்பிட்டார்கள். இதே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளிலே, என்ன, என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதைப் பற்றி பலமுறை பல கூட்டங்களிலே எடுத்துக் கூறியதோடு மாத்திரமல்லாமல், அந்தச் சலுகைகளைப் பெற்றும் வந்தார்கள். பொதுவாக, இந்த அரசு, எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினர், எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்று பார்க்காமல், அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அனைத்திலுமே தன்னிறைவுத் திட்டங்களை எடுத்து, பல சலுகைகளை அளித்திருப்பதை நீங்கள் கண்கூடாகக் கண்டிருக்கிறீர்கள். அதன் வாயிலாக, சுதந்திரம் பெற்று, 33 ஆண்டுகளாக, கிராமப்புறங்களிலே, செயல்படாத திட்டங்கள், இன்று செயல்படுவதால், ஏழை, எளிய மக்கள், தங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய சலுகைகளைக் கண்டு அவற்றை வரவேற்கிறார்கள்.

அதைப் போலத்தான் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக, ரூ. 100 கோடிக்குத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறபொழுது, இங்கே இருக்கிற உறுப்பினர்கள் அதை எதிர்க்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். இருந்தாலும், ஏழை எளிய மக்கள் அதை வரவேற்பார்கள் என்பதை நான் மெத்தப் பணிவோடு தெரிவித்துக்

கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்; சுதந்திரம் பெற்ற 33 ஆண்டுகளாகியும் பெற முடியாத, சாலை வேலைகள், பால வேலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள், தாய்-சேய் நல விடுதிகள், குடிக்கத் தண்ணீர் பேரூராட்சிக்குள் பேருந்து போன்ற பல திட்டங்கள் செயல்படுவதால், ஏழை, எளிய மக்கள் இதனைப் பாராட்டுகிறார்கள் என்பதை மெத்தப் பணிவோடு கூறிக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இதே வேளையில் பாரதியாருக்கு நூற்றாண்டு விழா எடுத்ததைப் பாராட்டுகிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், பாரதியார் நூற்றாண்டு விழாவை ஒட்டி, பெண்களுக்கென்று தனிப் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்ததை, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்தார்கள். அதற்காக, என் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும், நெல்லை மாவட்ட மக்கள் சார்பாகவும் நன்றி கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற என்னுடைய விளாத்திக்குளம் தொகுதியிலே பெண்களுக்கான ஒரு தொழிற்பயிற்சிக் கல்லூரி ஆரம்பிக்குமாறு நான் பணிவன் போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு பல மாநிலங்களிலே பல மாவட்டங்களை பிற்பட்ட பகுதி களாக அறிவித்தும், நம்முடைய தமிழகத்தில் எந்தப் பகுதியும் பிற்பட்ட பகுதி யாக அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதைப் பத்திரிகையிலே பார்த்தேன். ஆகவே, அவ்வாறு மத்திய அரசால் புறக்கணிக்கப்பட்டாலுங்கூட, தமிழகத்திலே உள்ள பல தாலுக்காக்களை பிற்பட்ட பகுதிகளாக அறிவித்து, சலுகைகள் வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அவ்வாறு அறிவிக்கப்பட்ட பகுதியிலே ஒன்று என்னுடைய தொகுதியாகும்; அப்படி அறிவிக்கப்பட்டு, இரண்டு ஆண்டுகளாகி யும்கூட, தொழில் துறையில் அங்கு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை. எனவே, அங்கு கூட்டுறவு நூற்பாலை ஒன்றும், டெக்ஸ்டைல் மில் ஒன்றும் ஆரம்பிக்குமாறு தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், அரிஜனங்கள் அதிகமாக வாழ்கின்ற என்னுடைய பகுதியிலே, கூலி விவசாயப் பெருங்குடிமக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்களுக்காக ஒரு முழு மானியமாக கூட்டுறவு மில் உண்டாக்கவேண்டும் என்று மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

அதேவேளையில், நீர்ப்பாசனத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும் அது என்ன ஆகியது என்பதே தெரியவில்லை. அதன் மூலம் டி. புதுப்பட்டி, பூதலாபுரம், கருப்பூர், குமாரசக்கனாபுரம், முத்துக்குமாரபுரம் சின்னூர், சுப்லாபுரம் திட்டங்களை எடுத்தால் பகுதிகள் பயனடையும். இதை விரைவுபடுத்த நான் மாண்புமிகு நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், முதலமைச்சர் அவர்களையும் என் தொகுதி மக்கள் சார்பாக வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இருக்கன்குடி அணைக்கட்டு திட்டத்தை 5 ஆண்டு காலம் ஆய்வு செய்து, 6 கோடி ரூபாய் செலவில் தயாரித்தார்கள். அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. அதை கூடிய விரைவில் முடித்துக் கொடுக்கும்படி நான் நீர்ப்பாசனத் துறை அமைச்சர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நேற்றையதினம் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மேலவையிலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது முகவை மாவட்டம் இரண்டாக பிரிக்கப்படும் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நான் பிறந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவிருப்பதற்காக என்னுடைய மாவட்ட மக்களின் சார்பில் அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஒன்றை நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். பிரிக்கப் படவிருக்கும் கிழக்கு முகவை மாவட்டத்திற்கு முத்துராமலிங்கத் தேவர் மாவட்டம் என்றும் மேற்கு முகவை மாவட்டத்திற்கு பெருந் தலைவர் காமராஜ் மாவட்டம் என்றும் பெயர் வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நான் முதன்முதலாக சட்டமன்ற உறுப்பினராக வந்த போது பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய உருவப் படத்தை இந்த மன்றத்திலே வைக்கவேண்டும் என்று நான் முதலிலே பேசினேன். பேசி அமர்ந்தபோது அன்றைக்குத் துணை சபாநாயகராக இருந்த திரு. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் மீண்டும் பேசுங்கள் என்று சொல்லி, பின்னர் நான் பேசினேன் என்னுடைய கோரிக்கை எல்லாம் பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய திருஉருவப்படம் இந்த மன்றத்திலே வைக்கப்பட வேண்டும் என்று என்னுடைய குறிக்கோளை சொல்லி அமர்ந்து விட்டேன். அதற்குப் பிறகு பகுத்தறிவுப் பகலவன் தந்தை பெரியார் அவர்

களுடைய படமும், டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய படமும், காயிதே மில்லத் அவர்களுடைய படங்களையும் வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே மறைந்த முதலமைச்சர்கள் பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள், பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் போன்ற முன்னாள் முதல்வர்களின் திருவுருவப் படங்கள் இங்கே இருக்கின்றன. அதைப்போலவே முன்னாள் முதல்வர்களான ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார், இராஜபாளையம் குமாரசாமி ராஜா ஆகியோரின் திருவுருவப் படங்களையும் இந்த மன்றத்தில் வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் வருங்காலத்தில் வருகின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், இளைய தலைமுறையினர் இங்கே முன்னாள் முதல்வர்களாக யார் இருந்தார்கள் என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காக அந்தப் பெரிய தலைவர்களுடைய படங் களை இங்கே வைக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், இந்த மன்றத்தின் வாயிலாக என்னுடைய கருத்தைச் சொல் லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன். பொதுவாக நெல்லை மாவட்டத்திலே இந்த ஆண்டு மழை பொய்த்துவிட்டதால் பெரும்பகுதி வறட்சியாக இருக்கிறது. குறிப்பாக விளாத்திக்குளம், ஓட்டப்பிடாரம், கோவில்பட்டி, சங்கரன்கோவில் பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவித்து அங்கே தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பிப்பதற்கும், வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதற்கும் அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்கள் பெரும்பாலும் வானத்தைப் பார்த்து வாழ்கின்ற மக்களாக இருக்கிறார்கள். வானம் பார்த்த பூமியிலே உள்ள அந்த மக்கள் வாழ்வதற்காக அங்கே தொழில் மையங்கள் துவங்கலிருப் பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். விளாத்திக்குளம் தொகுதியிலே ஒரு தொழில் மையத்தைத் தொடங்க முழு முயற்சி மேற்கொள்ளுமாறு தமிழக அரசை கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக்க பேரவைத் தலைவர் அவர் களே 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களை இம்மாமன்றத்தின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன். பாரதப் பிரதமர் அன்னை மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அவர் கள் இந்த நாட்டிற்கு மீண்டும் புதுப்பித்து அறிவித்துள்ள 20 அம்சத் திட்டத்தை இந்த அரசு முழுமையாக வரவேற்று இருக்கிறது என்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தை

1982 மார்ச் 5] (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

நல்ல வகையில் செயல்படுத்தவேண்டுமென்றும் தமிழக அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வருகின்ற மாதங்களில் உளப்பூர்வமாக தமிழக அரசு இந்த இருபது அம்சத் திட்டத்தை செயல்படுத்தி, சமுதாயத்திலே, பொருளாதாரத் திலே அடித்தளத்திலே இருக்கும் மக்களுக்கு அதனுடைய விழுமிய பயன்கள் போய்ச்சேரும் அளவிற்கு முனைப்பாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கை, சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் கடந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் தொடர்ச்சியாகத்தான் இருக்கிறதே தவிர, தமிழ் நாட்டை வளமாக்க, தொலைதூர நோக்கத்தோடு, நல்ல பல திட்டங் களை, உருப்படியான திட்டங்களை, தொழில் மயமாக்கும் திட்டங்களை உள்ளடக்கியதாக இல்லை என்பதை நான் வேதனையோடு குறிப்பிட விரும்பு கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்படுகிற நேரத்தி லும் சரி, பின்னாலே பல்வேறு மானியங்களிலே ஒதுக்குகின்ற தொகைகளுக்கும் சரி, சட்டமன்றத்தின் அனுமதி கேட்கின்ற நேரத்தில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கான அனுமதியைப் பெற்று விட்டு, அப்படி பல்வேறு இனங்களுக் காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை செலவு செய்யப்படாத நிலை கடந்த சில ஆண்டு களாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது என்பதை தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தியத் தணிக்கைத் துறை தலைவரின் அறிக்கையைக் கடந்த 3 ஆண்டுகால நிதி ஒதுக்கக் கணக்குகளை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கின்ற போது, பல்வேறு மானியங்களிலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகள் கணிசமான அளவிற்குச் செலவு செய்யப்படாமலேயே மிச்சமாகி இருக்கிறது என்பதை தான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், 1977—78 ஆம் ஆண்டிலே பல்வேறு மானியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி 1,217 கோடி ரூபாய். ஆனால் செல விடப்படாமல் சேமித்த தொகை 199.74 கோடி ரூபாய். 1978—79-ல் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,317 கோடி ரூபாய். அதிலே சேமிக்கப்பட்ட தொகை 142.52 கோடி ரூபாய். 1979—80-லே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 1,482 கோடி ரூபாய். அதிலே மீதப்பட்ட தொகை 188 கோடி ரூபாய். மேலும் குறிப்பாக 1979—80-ல் தணிக்கை அறிக்கை இணைப்பு 6-ல் கொடுத்துள்ள விவரங்களின்படி பார்த்தால், பல்வேறு மானியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் பெரும்பாலான தொகை செலவிடப்படாமல் இருக்கின்றது.

(திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்) [1982 மார்ச் 5

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமானால், பொதுத் சுகாதாரத்திலே 4,210 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதில் 21 சதவிகிதம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. வேளாண்மைத்துறையில் 12 சதவிகிதம் திரும்பக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. தொழில் துறையில் 17 சதவிகிதம் திரும்பக் கொடுக்கப் பட்டு இருக்கிறது. சமுதாய வளர்ச்சிப் பணிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 19 சதவிகிதம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதைப் போலவே, பழங்குடியினர், ஆதித் திராவிடர் நலன் குறித்த செலவுகள் ஆகிய வற்றிற்கு ஒதுக்கப்பட்ட 1,958 லட்ச ரூபாயில் 21 சதவிகிதம் திரும்பக்கொடுக் கப்பட்டுள்ளது. பிற்பட்டோர் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 704 லட்சத் தில் 22 சதவிகிதம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. வேளாண்மை குறித்த மூலதனச் செலவிற்காக 1,112 லட்சம் கொடுக்கப்பட்டதில் 371 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட 740 லட்சம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னால் கிட்டத்தட்ட 67 சதவிகிதம் செலவழிக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி தொழில் வளர்ச்சி குறித்த மூலதனச்செலவு என்பதில் ரூ. 852 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதில் 21 சதவிகிதம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. பாசனம் குறித்த மூலதனச் செலவில் ஒதுக்கப்பட்ட 3,154 லட்சத்தில் 37 சத வீதம் திரும்பக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், பொதுப்பணிகள், கட்டிடங்கள் குறித்த செலவுகளுக்காக 1,296 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டதில் 17 சதவீதம் செலவழிக்கப் படாமல் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. சாலைகள் பாலங்கள் குறித்த செலவுகளுக்காக 1,084 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டத்தில் 14 சதவீதம் திரும் பக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் சாலை போக்குவரத்துப் பணிகள், கப்பல் போக்குவரத்துப் பணிகள் என்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் 42 சதவீதம் திரும்பக்கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி பல்வேறு மானியங்கள் குறித்துச் சொல்ல முடியும்: சட்டமன்றத்திலே நிதி ஒதுக்கம் செய்வதற்காக ஒப்புதல் பெற்று, பின்னர் அதற்கான முறை யான திட்டங்கள் இல்லாத காரணத்தால் பொதுமக்களுடைய வரிப்பணங்கள் பல்வேறு நல்ல பணிகளுக்குச் செலவழிக்கப்படாமல் மீந்து போய் இருக்கின்ற அவல நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த நிலை தொடராமல் வருகின்ற காலங்களில் முறையாக திட்டமிட்டு அந்தந்தப் பணி களுக்குச் செலவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

 (திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்)

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் ஆளும் கட்சி பெரிதும் பாராட்டக்கூடிய இரண்டு அம்சங்கள் இருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் நலிந்த நிலையில் உள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக 100 கோடி ரூபாய் திட்டம், மற்றும் கிராம மக்களுக்கு இலவசமாகப் பல்பொடி வழங்குவதற்காகவுமான திட்டம் ஆகியவை பெரிதும் ஆளும்கட்சியினரால் பாராட்டப்படுகின்றன. என்னிடத்தில் இந்த 1982—83-ம் ஆண்டுக்கான புதிய திட்டங்களுக்காக அரசாங்கம் வைத்து இருக்கும் பட்டியல் கையில் இருக்கிறது. அந்தப் பட்டியலை நான் துருவித்துருவிப் பார்த்தேன். ஆளும்கட்சியினால் உயர்வாகப் பேசப்பட்ட அந்த இரண்டு திட்டங்களுக்கும் எந்த இடத்திலாவது நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். எங்கேயும் ஒதுக்கப் வில்லை. இரண்டு பெரிய திட்டங்களை அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. 100 கோடி ரூபாய் திட்டம் என்று சொல்லிவிட்டு, அதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்படவில்லை. ஏதோ பட்ஜெட் தயாரித்து படித்து சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்தில் இப்படிப்பட்ட கவர்ச்சிகரமான திட்டத்தைப் போட்டு, விளம்பரத் திற்காக இதை உருவாக்கியிருக்கிறார்களோ என்கிற ஐயம் ஏற்படுகிறது. மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்த இரண்டுத் திட்டங்களுக்கும் எந்த இனத்திலே எந்தப் பக்கத்திலே நிதி ஒதுக்கம் செய் யப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் நான் அவர்களுக்கு நன்றியுடையவ னாக இருப்பேன்.

(முற்பகல் 11-10)

அடுத்தபடியாக இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும் போது, தமிழ்நாட்டில் காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது, கல்விக் கண் திறந்த பெரும் தலைவர் கர்மவீரர் காமராஜ் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, பள்ளிக்கூடத்திலே படிக்கும் குழந்தைகள் வறுமையால் வாடக் கூடாது, வறுமையால் படிப்பை விட்டுவிடக்கூடாது, பசியால் பள்ளிக்கூடத் திற்கு போகாமல் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக 1955 ஆம் ஆண்டில் இலவச மதிய உணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதற்காக ஆரம்பத்தில் 5 கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டாலும் படிப்படியாக 20 கோடி ரூபாய் என்ற அளவுக்கு அது உயர்ந்தது. ஆசிய ஜோதி பண்டித ஜவகர்லால் நேரு அவர் களால் கூட பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அது பாராட்டப் பட்டது.

அந்தக் காலத்தில் இலவச மதிய உணவு மட்டும் அல்லாமல் இலவசப் புத்தகம், இலவச உடை போன்றவைகளும் அளிக்கப்பட்டன. பள்ளிச் சீரமைப்பு மாநாடு மூலமும், தர்மசிந்தனை உடையவர்கள், செல்வந்தர்கள் உதவியுடனும் இந்தத் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, சிறப்பாகச் செயல்படுத்த பட்டது. ஆனால் இந்த அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்திற்கு எப்படி நிதி ஒதுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரிய வில்லை. அறிவித்ததோடு விட்டுவிடப்போகிறார்களோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு ஏற்படுகிறது. காரணம் இதை எந்த வகையில் செலவிடப் போகி றார்கள், இதன் அளவுகோல் என்ன, ஏழைக் குழந்தைகளை எப்படித் தேர்ந் தெடுக்கப்போகிறார்கள், தேர்வு செய்கின்ற அதிகாரி யார், வருஷம் முழுவதும் இந்தத் தொகையை எப்படிச் செலவு செய்யப்போகிறார்கள் என்பதை எல்லாம் பார்க்கும்போது இதிலே சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. ஏழைக் குழந்தைகள் என்பதற்கு சர்டிபிகேட் வாங்க வருவாய்த் துறைக்குப் போய் தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களை கெஞ்சும் நிலை வரக் கூடாது என்பதையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பல்வேறு திட்டங்களை அறிவிக்கிறது, இந்தத் திட்டங்களை மேடைகளிலே அல்ல, நிதிநிலை அறிக்கையிலே அறிவித்த பின்னால் கூட பல்வேறு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழைப் பெண்கள் திருமணத் திற்கு தாலிக்கு தங்கம் வழங்க என்று ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டு தாலிக்கு தங்கம் வழங்கமாட்டோம் ; அதற்குப் பதிலாக ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் ஏற்கெனவே இந்தத் திட்டத்தை அறிவிக்கும்போது இது முடியுமா என்று பரிசீலிக்கவில்லையா ? அதிகாரிகளை நீங்கள் கேட்கவில்லையா ? தாலிக்குத் தங்கம் வழங்க முடியாமல் போனதைப்போல இப்போது அறிவிக்கிற ஆயிரம் ரூபாயும் வழங்கப்படாமல் போய்விடுமோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்கு எழுகிறது. அதையும் இங்கே நினைவுபடுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருது கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கழிந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்டது. அப்போது தளர்த்தக் கூடாது என்று நாங்கள் கடுமையான ஆட்சேபணைகளைத் தெரிவித்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மதுவின் கொடுமையை எடுத்துச் சொல்ல

வும், பிரச்சாரம் செய்யவும் ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ஒரு கோடி ரூபாய் எப்படி செலவழிக்கப் பட்டது ? யார், யார் எப்படி எல்லாம் பிரச்சாரம் செய்தார்கள் விளைவு என்ன என்று பார்க்கிறபோது, ஆங்காங்கே விஷச்சாராயம் குடித்து 4 பேர் இறந்தார்கள், 5 பேர் இறந்தார்கள் என்ற செய்திதான் வந்துகொண்டிருக் கிறது. அது அல்லாமல் அந்த ஒரு கோடி ரூபாயை எப்படிச் செலவழித்தார் கள் என்ற விவரம் இல்லை.

அதைப்போல இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற பல் பொடித் திட்டமும் செயல்படுத்த முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற கவலை யால் நான் சொல்கிறேன். மேலும், ஊரகத் தொழில் துறை அமைச்சகத்தின் மூலம் கூட்டுறவு அமைப்பிலே பல்பொடி தயாரிப்புத் தொழில் நடைபெறப் போவதாக அறிகிறேன். அதற்குக் கடனாகப் பணம் கொடுக்கப் போவ தாகவும் சொல்லப்படுகிறது. அங்கே தயாரித்து, பல்பொடியை எப்படி ஏழை எளிய மக்களுக்கு வழங்கப்போகிறார்கள் ? வீடுதோறும் சென்று கொடுப்பார்களா ? அல்லது அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலே வந்து வாங்க வேண்டுமா ? இதை முறையாக அரசால் வெற்றிகரமாகச் செயல் படுத்த முடியுமா ? செயல்படுத்தப் போகிறார்களா என்ற வினாக்களை எழுப்ப வேண்டியவனாக இருக்கிறேன்.

அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த பல்பொடித் திட்டத்தைப் பார்க் கிறபோது இது ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற வேலையில்லாதவர்களுக்காகப் போடப்பட்ட திட்டம்போல் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வேலை கொடுப் பதற்காகப் போட்ட திட்டமாக இது அமைந்துவிடக்கூடாது என்பது என்னுடைய விருப்பம். ஆளும் கட்சியிலே இருக்கிற வேலையில்லாத சிலருக்கு வாழ்வளிக்கிற திட்டமாக இது இருக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொருளாதார அடிப்படையில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிற மக்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் இந்தப் பல்பொடி திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக் கிறது. இதை ஒரு பல்பொடி பட்ஜெட் என்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால் இந்த ‘பட்ஜெட்’ பல்பொடி மடிக்கிற பேப்பராக ஆகிவிடக் கூடாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசை நாம் ஏதாவது கேட்டால், அப்படிக் கேட்கும்போதெல்லாம் மத்திய அரசை கைகாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஸ் கட்டணத்தை ஏன் உயர்த்தினீர்கள் என்று கேட்டால் பெட்ரோல், டீசல் விலையை ஏற்றிவிட்

டார்கள் மத்திய அரசில் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்கள் பெட்ரோல் விலையை உயர்த்திவிட்டதால் நாங்கள் கட்டுப்படி ஆகாமல் கட்டணத்தை உயர்த்துகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த அரசு தன் கையிலே இருக்கிற அதிகாரத்தை வைத்து வணிக வரியை உயர்த்தியிருக்கிறது. டயர், டியூப் போன்றவைகளுக்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இந்த வரியை உயர்த்தியிருப்பதால் போக்குவரத்துக்குப் பயன்படுகிற பஸ், டாக்சி, ஆட்டோ கட்டணம் உயராது என்ற உறுதியை இங்கே அளிப்பார்களா ? இங்கே போக்குவரத்து அமைச்சர் இல்லை என்றாலும் இந்த உறுதி மொழியை அரசுகொடுக்க முடியுமா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

தமிழக அரசால் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள், பல்வேறு சட்டங்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்று, அங்கே தவிடுபொடி ஆகியிருக்கின்றன. சென்னை உயர்நீதி மன்றத்திலும், உச்ச நீதிமன்றத்திலும் தமிழக அரசால் கொண்டுவரப்பட்ட பல சட்டங்கள், திட்டங்கள் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதைப்போலவே இப்போது அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களும் அமைத்துவிடுமோ என்று எண்ணிப்பார்க்கிறேன். ஒரு காலத்திலே தமிழகம் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்தபோது எத்தனையோ புரட்சிகரமான திட்டங்களை, சட்டங்களைக் கொண்டுவந்து, அவை எல்லாம் எந்த வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றாலும் நின்று நிலைத்தக் காட்சியை இன்றைக்கு என்னால் எண்ணிப்பார்க்க முடிகிறது.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டம், ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம் போன்ற பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப் பட்டன. அவைகள் எல்லா நீதிமன்றங்களிலேயும் செல்லதக்க சட்டங்களாகத்தான் இருந்தன. ஆனால் இன்றைய அரசாலே கொண்டுவரப்படுகின்ற பல்வேறு சட்டங்கள் சரியான அஸ்திவாரம் இல்லாமல் தொப், தொப் என்று விழுகின்ற கட்டிடங்களைப் போல, வழக்கு மன்றங்களிலே தோற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியினை நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற காட்சி தொடர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதை வேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஓர் இரவு உத்தரவின் மூலமாக கிராம அதிகாரியை பதவி நீக்கம் செய்து சட்டம் இயற்றியது. அதை எதிர்த்து அந்தக் கிராம அதிகாரிகள் நீதிமன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். தற்போது அந்த வழக்கு உச்ச நீதிமன்றத்திலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. இதன் விளைவு என்ன ? ஒரு துரும்பினை அசைக்கின்ற பணியைக்கூடச் செய்யாமல் இன்றையதினம் கிராம அதிகாரிகள் மக்களுடைய வரிப்பணத்திலே இருந்து பல கோடிக்கணக்கான

ரூபாயினைச் சம்பளமாகப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப்போல மதுவிலக்கு தளர்த்தப்பட்ட பின்பு நீதிமன்றத்திற்கு போன வழக்குகள் எத்தனை எத்தனை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் எண்ணிப் பார்க்கிறேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக 25 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் 25 ரூபாயிலே குடிக்கலாம் என்று சட்டத்திலே ஒரு சலுகையைச் செய்திருப்பது பற்றி உச்ச நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அவர்கள் இது ஒரு அரசியல் மோசடி என்ற கருத்தினைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதை இந்த நேரத் திலே சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு தேர்தல் நடத்துவதற்காக நாள் நிர்ணயிக்கப் பட்டு இன்றையதினம் அதற்கு கோர்ட்டிலே தடை போடப்பட்டிருக்கின்றது. இவைகளை எல்லாம் பார்க்கின்றபோது இந்த அரசின் சட்டத்துறை பலவீன மாக இருக்கின்றதா அல்லது அவசர கோலத்திலே அள்ளித் தெளித்தது போன்று இந்த அரசின் மூலம் முடிவுகள் எடுக்கப்படுகின்றதா ?

மதுவிலக்கினைத் தளர்த்தியபோது 100 கோடி ரூபாய் அரசுக்குக் கிடைக் கும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் தற்போது 140 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு வருவாய் வந்திருக்கின்றது. சாயாக்கடை இருந்த இடங்களில் எல் லாம் சாராயக் கடைகள் இன்றையதினம் இருக்கின்றன. என்றாலும்கூட இந்த 140 கோடி ரூபாயினைக் கொண்டு ஏதாவது நல்ல உருப்படியான திட்டங்களை அரசு தொடங்கி இருக்கின்றதா என்ற கேள்வியினை என்னாலே எழுப்பாமல் இருக்க முடியவில்லை. அதுமட்டுமல்ல 140 கோடி ரூபாய் வந்ததற்குப் பின்னாலும் கூட பொது வணிக வரியினை 4 சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாக இந்த அரசு உயர்த்தி இருக்கின்றது. பட்டுத் துணிகளுக்கு 5 சதவீதம் வணிக வரியினைப் புகுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலேயே எந்த மாநிலத்திலும் பட்டுத் துணிகளுக்கு வணிக வரி கிடையாது. தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலே மதுரை, கும்பகோணம் பகுதியிலே உள்ள பல இலட்சக்கணக்கான பட்டுத் தொழிலாளர்கள் இப்போது நசிந்துகொண் டிருக்கின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கின்ற 5 சதவீத வரி விதிப்பினால் ஏழைத் தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே இதுபற்றி மறுபரிசீலனை செய்து வரியினை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். . . (மணியடிக்கப்பெற்றது). நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசினுடைய வலிமையை நன்றாக உணர்ந்தவர்கள். மத்திய

அரசுக்கும் தமிழக அரசுக்கும் நல்ல உறவு இருக்கவேண்டும் என்று எப்போதும் விரும்புகின்றவர்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இந்த நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்ட எங்களையும் 1967 ஆம் ஆண்டு வரையிலே அரசுக்கட்டிலிலே இருந்த எங்கள் கட்சியினரையும், இன்னும் சொல்லப் போனால் உலகத்திலேயே பெரிய ஜனநாயக நாடு என்று சொல்கின்ற இந்தியாவினை ஆள்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய பிரதிநிதிகளான எங்களைப் பார்த்து பிச்சைக்காரர்கள் என்றும் மத்திய அரசைப்பார்த்து "எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்" என்று சொல்வதும் அதுவும் அமைச்சரவையிலே இருக்கின்ற பொறுப்புள்ள அமைச்சர்கள் சொல்வார்களானால், அது அந்த உறவு இருக்கவேண்டும் என்று விரும்பினால் பொறுப்பிலே இருப்பவர்கள் இனி மேலாவது இந்தமாதிரி பேசாமல் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை முதல்வர் அவர்கள் செய்யவேண்டும் இவை கூறி என்னுடைய உரையினை நிறைவாக்கிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவரவர்களே, அப்படி அமைச்சர்கள் யாரும் இங்கே பேசியதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆகவே அமைச்சர்கள் இப்படிப் பேசலாமா என்று எவ்வாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுப்புகிறார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறுக்கிட்டதற்கு நன்றி. நான் அதுபற்றி இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கின்றது. மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் யாரும் இங்கே பேசியதாக நான் சொல்லவில்லை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படியானால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை உறுப்பினர் அவர்கள் இதன்மூலம் உறுதிப்படுத்துவதாக ஆகின்றது. எனவே அவைக்கு வெளியே பேசியதைப்பற்றி எல்லாம் இங்கே வந்து சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-20)

டாக்டர் கே. சமரசம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சித்தன் பேசிய அந்த வாசகங்கள் குறிப்பேட்டில் இடம் பெறவேண்டுமா என்று கேட்கவிரும்புகிறேன் ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அவருக்கு மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். இரண்டுமே குறிப்பேட்டில் இருப்பது நல்லது. திரு. என். சங்கரய்யா.

1982 மார்ச் 5]

* திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டின் வரவு-செலவு திட்டத்தின்கீழ் மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே பின்வரும் கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்பு கிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக் கிற திட்டங்களின் பிரச்னைகளைப் பற்றி சொல்வதற்கு முன்னால், தமிழகத் திலே சமய ரீதியிலே இப்பொழுது பெரும் கவலை அளிக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சி யாகிய குமரி மாவட்டத்தின் நிலைமை பற்றி மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், இந்தச் சட்டமன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளின் கூட்டத் தைக் கூட்டவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே குமரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு இருக்கிற அந்த இரண்டு மதங்களும் சம்பந்தப் பட்ட பிரச்னைகளைப் பற்றி பேசி, முதலிலே அங்கே ஒரு வகையான அமை தியை ஏற்படுத்துவதற்கான முறையிலே ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும் என்றும், அதைத் தொடர்ந்து அந்த மாவட்டத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இந்த சட்டமன்றத்திலும், நாடாளுமன்றத்திலும் இருக்கக்கூடிய உறுப்பினர்கள் அனைவரையும் சேர்த்து, அந்த மக்கள் மத்தியிலே ஒரு அமைதியை ஏற்படுத்த முதலிலே ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், என்று வற்புறுத்த விரும்பு கிறேன்.

ஜனநாயக ரீதியான சர்வ சக்திகளும் ஒன்றுபட்டு, பொருளாதார ரீதியிலே தங்களுடைய உரிமைகளையும், ஜனநாயக உரிமைகளையும் பாதுகாக்க வேண் டிய நேரத்தில் மதத்தின் பெயராலே இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்படுவது, தமிழக மக்களுடைய அமைதிக்கு, இந்திய மக்களுடைய அமைதிக்கு, பாதிப்பை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒன்றாகும் என்பதால் அதை முதலிலே கூறிவிட விரும்பினேன்.

அடுத்தபடியாக, இங்கே நமது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய அந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 3-வது பாராவிலே அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதிலே "பணவீக்கம் இன்றியமையாப் பண் டங்களின் பற்றாக்குறை, விலைவாசி ஏற்றம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், ஏழ்மை நிலை, எரி பொருள்கள், விவசாய இடு பொருள்கள் ஆகியவற்றின் விலை உயர்வு, இரயில்வே போக்குவரத்துக் கட்டணங்களில் உயர்வு போன்ற வைகள் அகில இந்தியாவை எந்த அளவுக்கு பாதிக்கின்றனவோ, அந்த அளவுக் குத் தமிழகத்தையும் பாதிக்கவே செய்கின்றன." என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பணவீக்கத்திற்கும், விலைவாசி ஏற்றத்திற்கும், வேலையில்லாத் திண்டாட்டங்கள் அதிகரித்திருப்பதற்கும், ரெயில்வே கட்டணங்கள் உயர்த்

திருப்பதற்கும் மத்திய அரசினுடைய கொள்கைகள் தான் காரணம் என்பதை மிகத் தெளிவாக இந்த அறிக்கையிலே கூறப்படவில்லை என்பதே ஒரு பல வீனம் என்று நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால், இந்த நாட்டிலே மத்திய அரசினுடைய 20 அம்சத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு அளிக்கும் வகையில், இந்த நிதிநிலை அறிக்கை யிலே கருத்துக்கள் தரப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 20 அம்சத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தவர்கள்தான் இந்தப் பண வீக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், விலைவாசி உயர்வை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், வேலையில்லாத் திண்டாட் டத்தை அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள், ஏழ்மை நிலையையும் உண்டாக்கியிருக் கிறார்கள். அதற்கு மாற்றுக் கருத்தாக இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசின் கருத்துக்கள் என்ன, கொள்கைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எதுவுமே கூறவில்லை என்பதைப் பார்க்கிற போது, அது மிக வருந்தத்தக்க விஷயமாகும் என்று கூறிக் கொள்கிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால் இன்றைக்கும், அதுவும் சமீபத்தில் சர்வதேச நிதி நிறுவனத்துடன் ஒரு கடன் ஏற்பாடு செய்துக் கொண்ட காரணத்தால், இந்திய அரசினுடைய மொத்தப் பொருளாதார கொள்கைக்குமே, அந்த சர்வதேச நிதிநிறுவனம் விதித்திருக்கக்கூடிய நிபந்தனைகள், மத்திய அரசுக்கு, சாதாரண மக்கள் மீது வரிப் பளுவைச் சுமத்தி நிர்ப்பந்திக்கிற நிலைமை ஏற் பட்டிருக்கிறது. எனவேதான் இன்றைக்கு இந்தியாவிலே இருக்கிற பல்வேறு ஜனநாயக சக்திகள், அந்த சர்வேதச நிறுவனத்தினுடைய மிக மோசமான நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது என்று வற்புறுத்தி வரக்கூடிய நிலைமைகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். இந்த நாட்டிலே
(குறுக்கீடு)

Thiru K. S. G. HAJA SHAREEF : Mr. Speaker Sir, it has been said on many occasions on the floor of Parliament that the country has not concluded any terms with the I.M.F. in a derogatory manner. I do not think the Hon. Member can go on dilating on this. I wish he will not do it.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் கட்சி யினுடைய தலைவருடைய குறுக்கீட்டிலே எந்தவிதமான அரசியல் பதிலையும் அவர் கூறவில்லை. இந்த நாட்டிலே மேற்கு வங்காள அரசாங்கமே அந்த சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தினுடைய நிபந்தனைகள் என்னென்ன என்பதைப் பற்றி விரிவாக புஸ்தமாகத் தயாரித்து வெளியிட்டது. அதைப்பற்றி இந்தியப்

பொருளாதார நிபுணர்கள் சேர்ந்த மாநாடுகள் ஒன்று கூடி அந்த சர்வதேச நிதி நிறுவனத்தினுடைய நிபந்தனைகளை ஆராய்ந்து, அவைகள் எந்த அளவுக்கு இந்தியாவைப் பாதிக்கின்றன என்றும் எடுத்துக்காட்டி விவாதித்திருக்கிறார்கள்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால் அமெரிக்க பெரு முதலாளிகளும் ஏனைய வெளிநாட்டு பெரு முதலாளிகளும் இந்தியாவிலே இன்றைக்கு இருப்பதை விட இந்தியப் பொருளாதாரத்தில் முதலீடு செய்ய மேலும் கூடுதலான வாய்ப்புகள் அளிக்கப்படவேண்டுமென்று சர்வதேச நிதி நிறுவனம் வலியுறுத்தியிருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நீங்கள் வெளி நாடுகளிலுள்ள பெரு முதலாளிகளை வரவழைத்து அவர்கள் மூலம் உங்கள் கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த வெளிநாட்டுப் பெரு முதலாளிகள் இந்தியாவிலே முதலீடு செய்து அடிக்கக் கூடிய கொள்ளை இலாபத்தை அவர்கள் தங்கள் நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்ல அனுமதிக்கவேண்டும் என்ற நிபந்தனையையும் விதித்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவிலே இம்போர்ட் ஸ்ப்ஸ்டிட்யூஷன், வெளிநாடுகளை எதிர்பார்க்காமல் இந்தியாவிற்குத் தேவையான எல்லாப் பொருள்களையும் இந்தியாவிலேயே உற்பத்தி செய்துகொள்ளும் அந்தக் கொள்கையைக் கண்டித்திருக்கிறார்கள். அப்படி இந்தியாவிலேயே உற்பத்தி செய்தால் வெளிநாடுகளில் நாங்கள் உற்பத்தி செய்கிற பண்டங்களை உங்கள் நாட்டில் வாங்க இடமில்லாமல் போய்விடும், எங்களுக்கு ஒரு வேட்டையாக உங்கள் நாடு இருக்காது, ஆகவே எல்லாப் பொருள்களையும் நீங்களே உற்பத்தி செய்வது, உங்கள் சொந்தக் கால்களில் நிற்பது என்ற கொள்கையை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆகவே நான் கூறுகிறேன் நம் தேச நலன்களுக்கு பாதகமான முறையில் இங்கு அயல் நாட்டுப் பெரு முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் ஏற்படும் வகையில் அவர்களின் அந்த நிபந்தனைகள் இருக்கின்றன என்பதை நான் மீண்டும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ப்ரணாப் முகர்ஜி அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், இந்தப் பணவீக்கம் பற்றி. இன்றிருக்கக்கூடிய ரூபாயின் மதிப்பு 20, 25 பைசா என்றிருக்கிறது என்று அவர்களே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்தே தெரியவில்லையா ? இந்த நிலைக்குக் கொண்டு வந்ததற்கு மத்திய அரசு தான் காரணம். ஒரு ரூபாய்க்கு 25 காசுதான் . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது இவற்றிற்குப் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. என். சங்கரய்யா : இந்த நிலைக்குக் காரணம் என்ன என்பதைப் பற்றி அவர்கள் பரிசீலனை செய்தாலே உண்மை தெரியும். திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்கள் குறிப்பிட்டதால் நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்த சர்வதேச நிறுவனம் வெளிநாட்டுப் பெரு முதலாளிகளுக்காக மட்டும் சொல்ல வில்லை. இந்த நாட்டிலுள்ள ஏகபோக முதலாளிகளுக்கும் அதிகப்படியான சலுகைகள் வழங்கவேண்டும், அவர்கள் லாபத்தைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய எந்தவிதமான திட்டங்களையும் கூட ஏற்படுத்தக்கூடாது என்ற நிபந்தனையையும் அவர்கள் விதிக்கிறார்கள். பெரு முதலாளிகளை சில கேந்திரத் தொழில்களில் நுழைய விடக்கூடாது என்று இந்திய சர்க்காரால் வரையறுக்கப்பட்ட கொள்கையை தளர்த்தவேண்டும் என்றும் அவர்கள் அந்தத் கேந்திரத் தொழில்களில் முதலீடு செய்ய அனுமதிக்கவேண்டும் என்றும் அந்த ஸ்தபானத்தினர் வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் மேலும் என்ன கூறுகிறார்கள் என்றால், உங்கள் நாட்டில் ரெயில்வேயை உபயோகிப்போருக்கு அதிகக் கட்டணம் போடவேண்டும், பெட்ரோல் உபயோகிப்போருக்கு அதிகக் கட்டணம் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மத்திய சர்க்கார் அந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. பேய்க்கு வாழ்க்கைப்பட்டால் என்ன செய்வது? அதன் விளைவாக இன்று ரெயில்வே கட்டணத்தை உயர்த்தினோம், பெட்ரோல் கட்டணத்தை உயர்த்தினோம். நிதி அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்தால் ஒருவிதத்தில் வருத்தமாக இருக்கிறது. இவர் ஒரு பட்ஜெட் போடுவார், அதில் அரசுச் செலவு ரெயில்வே கட்டணம் வகையில் இவ்வளவு என்று போட்டால் மத்திய அரசு கட்டண உயர்வு அதை ரத்து செய்து விடுகிறது. டெலிபோனுக்கு இவ்வளவு செலவு என்று கணக்குப் போட்டால் டெலிபோன் கட்டண உயர்வு அதை ரத்து செய்துவிடுகிறது. இந்தளவிற்கு மாநில சர்க்கார்களுடைய வருமானம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதால் நான் கூற விரும்புகிறேன். வெளிநாட்டு முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தை அகற்றினால் ஒழிய பாரதியின் அடிப்படைக் கொள்கையான சுதேசிக் கொள்கை வளராது. இந்தியா சுதந்திரமடைந்து இவ்வளவு ஆண்டுகளாகியும் கூட வெளிநாட்டு முதலாளிகளின் ஆதிக்கம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எவ்வாறு இந்தியாவின், தமிழ்நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பாதுகாக்க முடியும்? அரசு ஏகபோக முதலாளிகளின் தொழில்களை எடுத்துக்கொண்டாலொழிய எப்படி வருமானம் கிடைக்கும்? அதைச் செய்யாவிட்டால் மக்கள்மீது வரி போடுவது, சுங்க வரி அதிகரிப்பது இதைத் தவிர வேறு வழியிருக்காது, இந்திய அரசுக்கு. ஆகவே சொல்கிறேன், இன்று ஏகபோக முதலாளிகள் நடத்தி வரும் தொழில்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொண்டால் மக்கள் மீது

வரி போடாமல் பல நூற்றுக்கணக்கான கோடி ரூபாய் வருமானம் பெற முடியும். அதை வைத்து மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கமுடியும். ஆகவே இந்தக் கொள்கை மாற்றத்தை இந்த அரசாங்கம் வற்புறுத்தவேண்டும். பண வீக்கத்தால் விலைவாசி உயர்வு ஏற்படுகிறது என்று சொன்னால் போதாது, இதற்கான மாற்றுக் கொள்கையை இந்த அரசு தேசிய வளர்ச்சிக் கவுன்ஸிலி லும் திட்டக் குழுக் கூட்டத்திலும் வலியுறுத்த வேண்டும்.

(முற்பகல் 11-30)

அடுத்தாற்போல் மத்திய அரசின் இன்றைய நடவடிக்கைகளில் ஒன்று. தமிழ்நாடு உயர்நீதிமன்றத்திற்கு பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் இப் போது பிரதான நீதிபதியாக வந்திருக்கிறார். இதில் பிரச்னை என்ன வென்றால், இன்று தமிழ்நாடு அரசாங்கம் நீதிமன்றங்கள் அனைத்திலும் நட வடிக்கைகள் தமிழிலே நடைபெறவேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறது. அப்படி நாம் தீர்மானித்திருக்கிறபோது தமிழ்நாட்டிலுள்ள உயர்நீதிமன்றத் தின் பிரதம நீதிபதியாக தமிழ்மொழி தெரியாதவர் இருந்தால், நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இன்றைக்கு நீதிமன்றத்தில் தமிழ் மொழி மூலம் நடைபெறு வது என்பது பாதிக்கப்படாதா ? அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் என்ன கருது கிறது ? அதை மாற்றுவதற்கு என்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்தது ? அப்படி நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா ? அதற்கு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, ஜனநாயக சக்திகள் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கின்றன. இந்தியாவி லுள்ள எல்லா நீதி மன்றங்களிலும், அந்தந்தப் பிரதேச மொழி தெரிந்லவர்கள் தான் பிரதம நீதிபதியாக இருக்க வேண்டும், அப்படி இருந்தால் தான் அந்தந்த மாநில மொழிகளிலே நீதி வழங்கப்படும் என்ற உன்னதமான கொள்கை யைப் பின்பற்ற முடியும். ஆகவே, இதைப்பற்றியும் இந்த அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, மாநில அரசாங்கத் தைப் பற்றிய ஒரு விமர்ச்சனம் இருக்கிறது, அதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். மாநில அரசாங்கத்திற்கு வாய்ப்பு கம்மி ; வருமானம் கம்மியாக இருக்கிறது. இந்த இழப்பை இந்த அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்கிறதா ? உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 15 ஆம் தேதி, புதுடெல்லியில் முதலமைச் சர்கள் மாநாடு நடந்தது. அந்த மாநாட்டிலே ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது, வனஸ்பதி, மருந்து பொருள்கள், சிமெண்ட், பத்திரிகை காகிதம், பெட்ரோலியம் ஆகிய பொருள்களின்மீது கூடுதலான சுங்க வரி விதிக்கப்படும் ; அதன்மூலம் மாநில சர்க்கார் விற்பனை வரியை

எடுத்துவிட வேண்டும் என்பதைப் பரிசீலிப்பதற்காக முதலில் மோகன்லால் சுகாதியா தலைமையில் போடப்பட்டு, அவர் இறந்த பிறகு, திரிபாதி தலைமையில் ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தீர்மானம் அந்தக் கூட்டத்திலே வந்தபோது, இப்படி செய்யக் கூடாது இந்த 5 பொருள்களின் மேல் விற்பனை வரி மாநில அரசுகளிடம் இருக்க வேண்டுமென்று கூறி, மேற்கு வங்காளம், கேரளம், ஜம்மு அண்டு காஷ்மீர் ஆகிய 3 மாநிலங்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தன. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இந்த விற்பனை வரியை, மாநில சர்க்காருக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த 5 பண்டங்களின் மீது விற்பனை வரியைப் போடக்கூடிய அதிகாரத்தை மத்திய சர்க்கார் ரத்து செய்து, சுங்க வரி போடும் தீர்மானத்தை தமிழ்நாடு சர்க்கார் ஏன் எதிர்க்கவில்லை? அரசியல் காரணங்களா? மத்திய சர்க்காருடன் இருக்கக்கூடிய உறவு காரணமா? தமிழ்நாட்டிலே உள்ள மக்களுக்கு உதவக்கூடிய இந்த விற்பனை வரி உரிமையை நீங்கள் இழக்கத் தயாரா? ஏன் இதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிக்கவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாநாட்டிலே கலந்து கொண்டார்கள். இந்த விற்பனை வரி உரிமையை மத்திய சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டபோது, அதை எதிர்த்துப் பேசியதாகத் தான் எனக்கு நினைவு. ஒருவேளை மேற்கு வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் வெளிநடப்புச் செய்திருந்தால், அதிலே ஈடுபட்டிருக்க மாட்டோமே தவிர, கொள்கை ரீதியாக அதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா: இதற்குத் தான், நீங்கள் கேட்பீர்கள் என்று தெரிந்து, இந்து பத்திரிகையிலே மார்ச் 2, 1982 பக்கம் 9-லே முதலாவது காலத்திலே விசேஷ கரஸ்பான்டென்ட் எழுதியுள்ளதை வாசிக்கிறேன்:

"West Bengal, Kerala and Jammu and Kashmir did not agree with the resolution adopted by the Chief Ministers' Conference"

மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே போயிருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் தீர்மானம் அங்கே ஓட்டுக்கு வந்தபோது, இந்த 3 மாநிலங்களின் முதல் மந்திரிகள் தான் அதை எதிர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்—இப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்னையில், மாநிலத்தினுடைய. . . .

1982 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 'இந்து' பத்திரிகையை அவர்கள் நம்புவதை நான் ஆட்சேபிக்க வில்லை. ஆனால், வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே வந்தால், அதற்கான விவரங்கள் தெரியும்.

திரு. என். சங்கரய்யா : நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதிலுரையிலே இதைப் பற்றிச் சொல்லலாம். உண்மையிலேயே தமிழ்நாடு எதிர்த்தது என்று கூறினால், மிக்க மகிழ்ச்சி. 3 மாநிலங்களோடு, 4-வதாக இந்தச் சர்க்காரும் அதைப் பலப்படுத்தியிருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சியடைவேன்.

அடுத்தபடியாக நான் கூற விரும்புவது, இங்கே தன்னிறைவுத் திட்டம், தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் என்றெல்லாம் சொல்லப்படு கிறது. அதனுடைய வரம்பிற்குள் கிடைக்கக்கூடிய சலுகைகள், வளர்ச்சி களைக் கண்டு மார்க்சிஸ்டு கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அதை ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆனால், நாங்கள் கூறுகிறோம், இந்த அரசும் கூறுகிறது. கிராமப்புற மக்களுக்கு நன்மை செய்வதிலே தான் இந்த அரசு கவலைப்படுகிறது என்று. தமிழகத்திலே முக்கால்வாசிப் பேர்கள் கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கிறார்கள். ஆனால், இந்த தன்னிறைவுத் திட்டத்தால் மட்டும் இன்றைக்கு இந்தப் பிரச்னைகள் தீர்ந்து விடாது. பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுதல், ரோடுகள் போடுதல் போன்றவைகளால் மட்டும் மக்களுக்கு வாழ்க்கை கொடுக்க முடி யாது ; வருமானம் கொடுக்க முடியாது ; தொழில் கொடுக்க முடியாது. ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையை மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்காமல், சற்று ஆழ்ந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீண்டகாலமாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட தேசியக் கொள்கை, தீவிரமாக நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களைக் கொடுப்பதன் மூலம்தான் அவர்களுக்கு வாழ்க்கை கொடுக்க முடியும், வருமானம் கொடுக்க முடியும், வறுமையை ஒழிக்க முடியும் என்பது. ஆனால், அது இன்றைக்கு எப்படியிருக்கிறது என்பதைப் பாருங்கள்.

தமிழ்நாட்டிலே 1½ கோடி ஏக்கர் நிலமிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. கடந்த காலத்தில், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து இதற்கு சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட சட்டம் 1956 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்டு, அப்படிப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தத்தின் விளைவாக 1981 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 31 ஆம் தேதிவரை மொத்தத்திலே 1,36,647 ஏக்கர் நிலங்களிலேதான் அரசாங்கம் கை வைத்தார்கள். ஆயினும் உபரி என்று அறிவித்தது 88.907 ஏக்கர்: 150 லட்சம் ஏக்கர் எங்கே 88 ஆயிரம் ஏக்கர் எங்கே. இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இருக்கிற கோடிக்கணக்கான விவசாயத்

தொழிலாளர்கள் கையகல நிலம் கூட இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிற காலத்திலே 88 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை அரசாங்கம் கொடுத்து விட்டு பிரச்னை தீர்ந்து விட்டது என்று சொன்னால் கிராமப்புற மக்களின் பிரச்சினையை எப்படி தீர்க்க முடியும். பினாமி நிலச் சட்டத்தினை கொண்டு வந்தோம். மாண்புமிகு சித்தன் அவர்கள் 20 அம்ச திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அந்த 20 அம்ச திட்டத்தில் ஒன்று நிலசீர்திருத்தம். நான் கேட்க விரும்பு கிறேன், ஏன் மத்திய சர்க்கார் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் ஏகமனதாக நிறை வேற்றப்பட்ட இந்த பினாமி நிலச் சீர்திருத்த சட்டத்தை அங்கீகரிக்க மறுக் கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள சில பெரிய நிலப்பிரபுக்களுடைய நிலம் அவர்களுடைய கையிலேயிருந்து பறி போய்விடும் என்ற ஒரே காரணத் தினால் தான் இதை மத்திய சர்க்கார் மறுத்தது. அதை யாரும் மறுக்க முடியுமா . (குறுக்கீடு) (கூச்சல் குழப்பம்).

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக் கிற ஒருசில நிலபிரபுக்களின் நிலம் பறிபோய் விடும் என்று சொல்கிறார். அப்படி சொல்லியது . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தஞ்சை ஜில்லாவிலே நிலப்பிரபுக்கள் இருப்பது நாடு முழுவதும் அறிந்த ஒன்று. இதில் ஒன்றும் பிரச்னை இல்லை. அவர்களது கட்சிக் கொள்கையை சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். உங்கள் கொள்கையை நீங்கள் சொல்லுங்கள். இதைப் பிரச்னை ஆக்காதீர்கள். திரு. சித்தன் அவர்கள் உட்கார வேண்டும், நாளை திரு. ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள் பதில் சொல்வார், உட்காருங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, நான் யாரையும் பெயர் சொல்லவில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலேயுள்ள சில நிலப்பிரபுக்கள் என்று தான் குறிப்பிட்டேன். தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலப்பிரபுக்கள் இல்லையா? ஆகவே நிலப்பிரபுக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இவர்களுக்கு ஏன் கோபம் வரவேண்டும். ஆகவே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தை வற்புறுத்த விரும்புவது அந்த பினாமி நிலச் சட்டத்தை மறுபடியும் இங்கே கொண்டு வந்து, அது சட்ட மன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்டு, அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய இரண்டு லட்சம் ஏக்கரோ, அல்லது மூன்று லட்சம் ஏக்கரோ, அதை பெற்று ஏழை மக்களுக்கு கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஏற்கனவே அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 4,39,948 ஏக்கர் நிலம் இன்றைக்கு கோவில் மடங்களிலே இருக்கின்றன. நீண்டகால மாக ஜனநாயக சக்திகள் இதைக் கேட்டு வருகிறார்கள், இந்தக் கோவில் நிலங்

1982 மார்ச் 5] (திரு. என். சங்கரய்யா)

களை அங்கே உழக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு கொடுங்கள் என்று ; மாண்புமிகு அறநிலையத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே ஒரு கமிட்டியைப் போட்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் பரிசீலனையில் இருப்பது அந்த நிலங்களை குத்தகை விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதா, அல்லது அரசாங்கமே அந்த நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதா என்று இருக்கிறது. அரசாங்கமே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. நீண்டகாலமாக சாகுபடி செய்து வருகிற குத்தகைதாரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அதை விநியோகித்து விவசாய உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். இதுவரை விவசாய குத்தகைதாரர்கள் 4,37,138 பேர்கள் தான் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். எங்களுடைய கணக்குப்படி 30 லட்சம் குத்தகைதாரர்கள் தமிழ் நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே 26 லட்சம் பேர்கள் இதிலே பதிவு செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த 75—25 என்ற பங்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிலத்திற்கு மேலே இருக்கிற நிலங்களை எடுத்து ஏழை விவசாயி களுக்கு கொடுக்க வேண்டும்.

அரிசனங்கள் பிரச்னைகள் பற்றி பேசினார்கள். அரிசனங்களை கோவிலிலே வரவிட்டால் போதுமா ? அவர்களுக்கு சமத்துவம் என்று சொன்னால் போதுமா ? அல்லது சமபந்தி போஜனம் நடத்தினால் போதுமா . அல்லது அரை ஏக்கர் நிலத்தை அவர்கள் கையிலே கொடுத்தால் சரியாகுமா ? ஆகவே தீவிரமான நிலச் சீர்திருத்தத்தை செய்தாலொழிய, குத்தகைதாரர் களின் நலன்களை பாதுகாத்தாலொழிய கிராமப்புற அரிசன மக்களின் பிரச்னையைத் தீர்க்கமுடியாது.

(முற்பகல் 11-40)

இந்த அறிக்கையிலே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்ச ஊதியத்தை அதிகப்படுத்துவதற்கு யோசிக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறீர்கள். அதை அதிகப்பத்தியாக வேண்டும். ஆனால் இருக்கக்கூடிய கூலி அமல் படுத்தப்படுகிறதா ? தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலேயும் மற்ற மாவட்டங்களிலேயும் குறைந்த பட்சக் கூலியைத் தரவேண்டுமென்று கேட்டால் நிலப்பிரபுக்கள் தகராறு செய்கிறார்கள். காலையிலேகூட காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் கேட்ட பிரச்சினை, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே ஏற்பட்ட பிரச்சினை என்ன ? கூலி கேட்டார்கள் அரிசனங்கள். கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லி நிலப்பிரபுக்கள் எதிர்க்கிறார்கள். ஆனால் அது அரிசனங்கள், ஜாதி இந்துக்கள் தகராறு என்ற முறையிலே வர்ணம் மாறிவிடுகிறது. தமிழ் நாட்டிலே உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலேயும் இந்தக் குறைந்த பட்சக் கூலிச்

சட்டம் அமல் ஆகிறதா இல்லையா என்பதை அரசாங்கம் உத்திரவாதப் படுத்தவேண்டாமா? உங்களுடைய போலீஸ் என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது? செம்பனார்கோயிலே, மாயூரம் தாலுகாவிலே நடைபெற்ற துப்பாக்கிப் பிரயோகத்திற்கு என்ன காரணம்? குறைந்த பட்சக் கூலிச் சட்டத்தின் அடிப் படையிலே இத்தனை மணி நேரம் தான் வேலை செய்வோம் என்று சொன் னார்கள். கூடாது, பழைய முறைப்படி அதிகப்படியான நேரம் வேலை செய்யவேண்டுமென்று தகராறு செய்தார்கள். அதையொட்டித் தான் ஜனவரி 19-ஐப் பயன்படுத்தி துப்பாக்கிசூடு நடைபெறுகின்ற அளவுக்கு வந்தது. ஏழை எளிய மக்களின் மீது சரியான பார்வை படவேண்டும். அந்த முறை யிலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், ரெவின்யூ அதிகாரிகளும் இதை அமல் படுத்தவேண்டும். இதை அமல்நடத்தவேண்டிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருக்கிறது, இதை அமல் நடத்தாத மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், மற்ற அதிகாரிகள் தண்டக்கப்படவேண்டும். அதற்காக ஆங்காங்கே கண்காணிப்புக் குழுக்களை ஏற்படுத்துங்கள். விவசாயிகளுக்கு ஒரு நாளைக்கு நியாயமான கூலி கிடைத்தால் தான் அவர்கள் அரிசி வாங்கிச் சாப்பிட முடியும். அப்போதுதான் வறுமையைப் போக்க முடியும். இது தான் வழியே தவிர வேறு இல்லை.

நேற்றைய முன்தினம் மாண்புமிகு முதலமைச்சரை தமிழ்நாடு விவசாயச் சங்கங்களின் தூதுக்குழு—பல்வேறு இயக்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்—சந்தித் துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே ஒன்று, நிலவரி பாக்கிகளுக்காக ஜப்தி நடவடிக்கைகளை எடுக்கக்கூடாது என்பது. கடந்த காலத்திலே ஏற்பட்ட வறட்சியினாலே தான் அந்த பாக்கிகள் ஏற்பட்டன. அவர்கள் ஒன் ப்ளஸ் ஒன் என்று கட்டுவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார் கள். இந்த ஆண்டு நிலவரியும், எற்கனவே இருக்கின்ற பாக்கியில் ஒன்றும் கட்டுவோம் என்று சொல்லி வருகிறார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் பல மாவட்டங்களிலே இன்றைக்கு ஜப்தி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முஸ்தீபுகள் இருக்கின்றன, அவைகளைச் செய்யக் கூடாது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கூட்டுறவுத் துறையிலே கடன் சம்பந்தமாக சில சலுகைகளைக் கேட்டிருக் கிறார்கள். வட்டியை ரத்து செய்துவிட்டு அசலை தவணைகளிலே செலுத்து கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், ரிசர்வ் பாங்க் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று சொன் னார்கள். தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கூட்டுறவுக் கடன்களை ரத்து செய்ய

1982 மார்ச் 5] (திரு. என். சங்கரய்யா)

வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்தால் மத்திய சர்க்கார் எதற்காக தடை செய்யவேண்டும்? நல்லதைத் தானும் செய்யாமல் செய்கிறவர்களையும் நந்தி போல் நின்று ஏன் தடுக்க வேண்டும்? மாநில சர்க்கார் குறைக்கிறோம் என்றால் மத்திய அரசு அதற்கு ஏன் தடையாக இருக்கவேண்டும். மாநில அரசு கூட்டுறவுக் கடனை ரத்து செய்தால், குறைந்தால் அதை மறுப்பேன் பிளாக் லிஸ்டிலே சேர்ப்பேன், எந்தவிதமான நிதியுதவியும் கொடுக்கமாட்டேன் என்று மத்திய அரசு பயமுறுத்துவது ஏழை எளியவர்களுக்கு சாதகமான மத்திய ஆட்சியாக எப்படி இருக்கமுடியும்?

அவர்களுடைய மூன்றாவது கோரிக்கை பற்றி நேற்றைக்குக் கூட இங்கே நிதியமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு 147 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டுமென்று தமிழ்நாடு சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆனால் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற மாவட்டங்களிலே செக்போஸ்ட் காரணமாக நெல்விலை விழுந்து கொண்டிருக்கிறது. வியாபாரிகள் வாங்க மறுக்கிறார்கள். நீங்கள் சொல்கிற விலையைக் கொடுத்து வாங்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகளை அரசு செய்யவேண்டும். இன்னொரு வழியையும் நான் சொல்லவிரும்புகிறேன். நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு நீங்கள் செய்திருக்கக்கூடிய செலவைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 68 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தியாகக்கூடிய—1982-83 இல்—நிலையில் எவ்வளவு டன்களை வாங்கப்போகிறீர்கள். 6.7 லட்சம் டன் அரிசி குடும்பக் கார்டுகள் மூலமாக விநியோகம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். கோடிக்கணக்கான குடும்பக் கார்டுகள் இருக்கிறபோது இந்த 6.7 லட்சம் என்பதை இரட்டிப்பாக்கி 12 லட்சம் டன் அளவுக்கு அரிசி குடும்பக் கார்டுகளுக்கு விநியோகியுங்கள். அப்படிச் செய்தால் தான் குறைந்த விலையில் தமிழகத்திலே உள்ள எல்லா மக்களுக்கும் அரிசி கிடைக்கும். அரிசி வினியோகத்தில் 35 கோடி ரூபாயில் நட்டம் என்றும் ஒரு டன் அரிசி விநியோகத்தால் 500 ரூபாய் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு இழப்பு ஏற்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு இழப்பு என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 6.7 இலட்சம் டன் வழங்கியதில் 35 கோடி இழப்பு என்று சொல்கிறார்கள். இன்னும் 35 கோடி ரூபாய் இழப்பு ஏற்பட்டாலும் சரி, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு இன்றைக்குக் கொடுக்கப்படும் அளவை இரட்டிப்பாக்கி புழுங்கல் அரிசியும், பச்சையரிசியும் கொடுத்தால் மார்க்கெட்டில் உள்ள

அதிக விலைவாசியின் காரணமாகப் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தேவைப் பட்டால் குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலவச உணவு வழங்குவதற்காக ஒதுக் கப்படுகின்ற 100 கோடி ரூபாயிலிருந்தாவது 35 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி நான் சொன்ன திட்டத்திற்காகச் செலவழித்தால் அந்தக் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் உட்படக் குழந்தைகளுக்கும் பயன் கிடைக்கும்.

குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலவச உணவு அளிக்கப்போவதைப்பற்றி சில விவரங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஜில்லாக் கலெக்டர்களுடன் கலந்தாலோசித்திருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், இப்பொழுது பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கின்ற பிள்ளைகளுக்கு அளிக்கப்படும் மதிய உணவே போதுமான அளவிற்கு இல்லை. மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு அளிப்பதற்காகச் செலவிடப் பட்ட தொகை மிகவும் சொற்பமானதாகும். அதற்கு இன்னும் அதிகமாகச் செலவழித்தால் பள்ளிகளில் படிக்கின்ற சிறுவர்களும், சிறுமியர்களும் மதிய உணவு பெறுவதற்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எனக்கு என்ன சந்தேகம் என்றால், 2 வயதுக் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக் கப்படும் உணவை யார் வந்து வாங்குவார்கள் ? அந்தக் குழந்தையே நேரிடை யாக வந்து வாங்க முடியாது. அதனுடைய தாய் மூலம்தான் கொடுக்க வேண்டும். அந்தத் தாயே வறுமையிலே வாடும்பொழுது அது குழந்தை களுக்குப் போய்ச் சேருமா ? இது யதார்த்த மனிதப் பிரச்னை அல்லவா ? குடும்பமே வறுமையிலே வாடும்பொழுது அது இந்தக் குழந்தைகளுக்குச் சரியாகக் கொடுக்கப்படுமா ? ஆகவே, இதிலே மிகுந்த சிரமங்கள் இருக் கின்றன. அதற்குப் பதிலாக நான் மேலே கூறியிருக்கின்ற முறையில் செய் வதற்கு யோசிக்க வேண்டும். பள்ளிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் உணவை அதிகப்படுத்துவதோடு, பொது வினியோகத்தில் அளிக்கப்படும் உணவுப்பொருளின் அளவையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும், அதற்கு இந்த 100 கோடி ரூபாயைப் பயன்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற முறையில் யோசனைகளைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் ஒரு பெரிய பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்பு கிறேன். அரிசனங்களைப் பற்றிய பிரச்னை காலையிலே வந்தது. எத்தனை வருடங்களாக இப்படியே போவது ? தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லாக் கட்சி களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஜாதி இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படு

கிறது. அப்படியென்றால் மற்றவர்களெல்லாம் ஜாதி அற்ற இந்துக்களா? இதிலே என்ன பிரச்னை என்றால் நாமே எங்கே கொண்டு போய் இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்னையிலே, சுடுகாட்டுக்குப் போக. . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, நாங்கள் விளக்கமாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம், ஜாதி இந்துக்கள், ஜாதி இல்லாத இந்துக்கள் என்று சொல்லக்கூடாது என்று. தங்களை உயர்ந்த ஜாதி என்று கற்பனை செய்து கொண்டு சொல்லிக்கொண்டிருப்பவர்கள், தங்களை ஜாதி இந்துக்கள் என்றும், மற்றவர்களை ஜாதி இல்லாத இந்துக்கள் என்றும் ஆக்கி விடுகிறார்கள். அதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவரவர்களே, இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் கூறுகிறார்கள். மாண்புமிகு அரிசன நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் சொன்ன பதிலிலேகூட இந்த வார்த்தை தான் வந்தது, வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் இருந்த பிரச்னைபற்றி வந்தபொழுது இந்த வார்த்தைதான் வந்தது.

திரு. எல். இளையபெருமாள் : தலைவரவர்களே, இங்கே அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள், ஜாதி இந்துக்கள் என்று சொல்வதை நாங்கள் யாரும் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்றும், அவர்களாகச் சொல்வதாகவும் சொன்னார்கள். அது நல்ல கருத்துதான். ஆனால் அரசாங்கத்திலிருந்து தெரிவிக்கப்படும் ஒவ்வொரு அறிவிப்பிலும் ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஆதி திராவிடர்களுக்கும் என்றோ அல்லது அரிசனங்களுக்கும் என்றோ வருகிறது. எனவே, அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாகத் தங்களுடைய அலுவலகத்தின் மூலமாகக் கொடுக்கும் அறிவிப்பின் மூலமாக ஜாதி இந்துக்கள் என்ற வார்த்தை வரவில்லை என்று சொல்வார்களா அல்லது வருங்காலத்திலாவது இம்மாதிரி வராது என்று அறிவிப்புச் செய்வார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நாம் எவ்வளவு சொன்னாலும் பழகிப் போனவர்கள் அதையே பின்பற்றுகிறார்கள். பேசும்பொழுதுகூட ஆதிதிராவிடர்கள் என்று சொல்லாமல் அரிசனங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்போலவே

ஜாதி இந்துக்கள், ஜாதி இல்லாத இந்துக்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்கள், ஜாதி இல்லாத இந்துக்கள் என்பதை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை களை நிச்சயமாக எடுக்கும்.

திரு. இல. பலராமன் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினருடைய கட்சியைச் சார்ந்த வர்கள்—அவர்களுடைய கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் மாலையில் பேசவிருக்கிறார்கள். அவரிடத்தில் உறுப்பினரவர்கள் சொல்ல வேண்டிய கருத்துக்களைக் கூறி பேசும்படி சொல்லலாம்.

(முற்பகல் 11-50)

திரு. என். சங்கரய்யா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, அரிசனங்கள் பற்றிய இந்தப் பிரச்னையை நான் எப்படிப் பார்க்கிறேன் என் றால் அவர்கள் உழைப்பாளி மக்கள். சகல மதங்களையும், ஜாதிகளையும் சேர்ந்த, உழைப்பாளி மக்களுடைய பொருளாதாரப் பிரச்னைகளைத் தீர்ப் பதன் மூலம், அவர்களுக்குச் சமத்துவ உரிமை அளிப்பதன் மூலம்தான் அவர் களை உயர்த்த முடியும். உதாரணமாக, 10 சென்ட் மனைக்கட்டுகளை இந்த மாநிலத்திலே இருக்கக்கூடிய எல்லா விவசாயக் குடும்பங்களுக்கும், தொழி லாளர்களுக்கும் கொடுத்தால், அது அவர்களைத் தலைநிமிர்ந்து நிற்கச் செய் யும். இன்றைக்குச் சில மாநிலங்களிலே செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவர் களுக்குக் குடியிருப்பு, மாடு, அல்லது ஆடு கட்டிக்கொள்ள, மரங்களை வைத் துக்கொள்ள, 10 சென்ட் அவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால், 1½ கோடி ஏக்கர் நிலம் இருக்கக்கூடிய தமிழ்நாட்டிலே இது அவர்களைத் தலை நிமிர்ந்து நிற்கச் செய்யும். இன்றைக்கு அவர்களுடைய வறுமைதான் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளுக்குக் காரணம் என்பதை நாம் அடிப்படையிலே உணர வேண்டும்.

மற்றுமொன்று. இந்தக் காடு வளர்ப்புத் திட்டம் என்ற பெயரால், ஒரு திட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது. சமீபத்திலே—சமுதாயக் காடுகளா, அல்லது வேறு காடுகளா என்ற பெயருக்குள்ளே நான் போகவில்லை—ரிசர்வ் பாரஸ்ட்டைப் புலப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் சமீபகாலத்திலே ஏழைக் குடியானவர்கள் புறம்போக்கு நிலங்களிலே, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான

1982 மார்ச் 5] (திரு. என். சங்கரய்யா)

வேறுபல நிலங்களிலே, நீண்ட நெடுங்காலமாக, சாகுபடி செய்து வருபவர்கள், வெளியேற்றப்படுவதற்கான பெரு முயற்சி நடைபெறுகின்றன. இது ஒரு தவறான முயற்சி. காடு வளர்ப்பு என்ற பெயரால், அங்கே இன்றைக்குப் பயிர்த் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான விவசாயிகளை எக் காரணத்தைக் கொண்டும் நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக் கூடாது என்று நான் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியின் சார்பிலே கடுமையாகக் கூற விரும்புகிறேன். அப் படிப்பட்ட வெளியேற்ற முயற்சிகள் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன இப்போது. வேறு சில மாவட்டங்களிலே கூடத் தொடங்கியிருக்கின்றன. இது மிகத் தவறானது.

இங்கே ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். பல நிலப் பிரபுக்களே முன் வந்து, அந்த ஊரிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள், ஏழைகளை, இப்படி சாகுபடி செய்வதிலிருந்து வெளியேற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். என்ன காரணம் தெரியுமா . இந்தச் சிறிய துண்டு, காணி, நிலத்தை அவர்கள் சாகுபடி செய்தால், அவர்களுக்கென்று வருமானம் வரும். அப்படி வருமானம் வந்தால், அவர்கள் நம் இஷ்டப்படியான கூலிக்கு வேலை செய்ய வரமாட்டார் கள். அந்த நிலங்களிலேயிருந்து அவர்களை வெளியேற்றி விட்டால், தாங்கள் கொடுக்கக்கூடிய கூலிக்கு அவர்களை வேலை செய்ய வைக்கலாம் என்று கருது கிறார்கள். இந்தச் சுரண்டலின் அடிப்படையில், இந்தச் சிறு விவசாயிகளை, அப்படிப்பட்ட நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்ற முயற்சி செய்கிறார்கள். அரசாங்கம் காடு வளர்ப்பது என்ற பெயரால், அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதற்கு உடந்தையாக இருக்கக் கூடாது என்று நான் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, அரசாங்கத்தினுடைய தொழில் கொள்கையிலே ஒரு சருக்கல். அந்தச் சருக்கலைப்பற்றி ஏற் கனவே குறிப்பிட்டோம். மின்சாரத் துறையிலே, தனியார்கள் உற்பத்தி செய்வதை ஏன் அனுமதிக்க வேண்டும் ? கேந்திரத் தொழில் மின்சாரம். நீண்டகாலமாக இந்தியாவிலே இருக்கக்கூடிய கண்ணோட்டம் அது. அதிலே தனியாரை ஏன் அனுமதிக்கவேண்டும் ? இன்றைக்குப் பெரிய அளவிலே இருக் கின்ற மின்சாரத்துறையிலே நாம் உற்பத்தி செய்ய முடியாதா ? ஒரு பெரிய சர்க்காரே அதற்கான நிதியைத் திரட்ட முடியதா ? இந்தச் சர்க்காரே திரட்ட முடியாது என்றால், தனிப்பட்ட முதலாளிகளால் திரட்ட முடியுமா ?

ஆகவே, யோசனை செய்யுங்கள். ஒட்டகத்திற்கு இடம் கொடுத்த கதையாக ஆகிவிடக் கூடாது. கடைசியிலே, மின்சாரத் துறைகூட தனியார் துறையாக ஆக வேண்டாம். தனியாரிடம் இருந்ததைத்தான் பொதுத் துறைக்கு மாற்றியிருக்கிறோம்.

அதேபோல், இன்றைக்கு இன்னொரு வருத்தம் என்னவென்றால், சர்க்கரை ஆலைத்தொழிலில், இனிமேல் தனியாரை அனுமதிப்பது என்ற கொள்கை அரசாங்கம் செய்திருப்பது. சங்கரன்கோயிலில் கூட்டுறவுத் துறையிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை நிறுவ திட்டம் இருந்தது. அதற்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. அதற்காக, ஷேர்கள் வசூல் செய்யப்பட்டன. அப்படி இருக்கும் போது, கூட்டுறவுத் துறையிலே சர்க்கரை ஆலையை வைப்பதற்கு பதிலாக, ஏன் தனியார் முதலாளிகளை இதில் அனுமதிக்க வேண்டும்? இந்த இரண்டு அம்சங்களும், இந்த மாநில அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கையிலே ஒரு சறுக்கல் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. இது நல்லதல்ல, இதைப் பின் வாங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் கூற விரும்புவது, இந்த ஊனமுற்றோர்பற்றி. ஊனமுற்றோர் என்பதில் வயது என்ன? ஊனமுற்றோர் என்றால், ஊனமுற்றோர் தான். அதிலே வயதிருக்கிறதா? அவர்களெல்லாம், 42 வயதிற்கு மேற்பட்டு, ஆதரவற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்றுள்ளது. ஆதரவற்றவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆதரவு இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு நாம் உதவி செய்ய வேண்டியதில்லை. ஆனால், ஆதரவு இல்லாத எல்லா ஊனமுற்றோர்களுக்கும் உதவி செய்வதுதானே ஒரு அரசாங்கத்தின் கடமை.

அதே போல், இன்றைக்கு இந்த உதவித் தொகை ரூ. 35 லிருந்து, ரூ. 50 ஆக்குங்கள் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இது மிகவும் குறைவான தொகை. அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்குத் தேவையான அளவு கொடுக்க வேண்டும், மாவட்டங்களிலே ஒரு கோட்டா வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருவர் செத்தால்தான் இன்னொருவருக்கு அந்த முதியோர் உதவித் தொகை கொடுக்கப்படும் என்று இருக்கிறது. 10 பேர் செத்தால், 10 பேர் புதிதாகச் சேர்க்கப்படும் என்றுள்ளது. அது எப்படிச் சரியாகும்? ஆகவே, அதற்காகத் தேவையான நிதியை ஒதுக்கினால்தான் அது ஒரு சமுதாயத் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS
வாய்மையே வெல்லும்

அடுத்து ஒரு பிரச்னை, நீங்கள், சென்னையிலே விரைவுரெயில் போக்கு வரத்து ஒன்றை மத்திய அரசு விரைவில் செயல்படுத்தும் என்று அரசு நம்புகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நல்லதுதான். பீச் ஸ்டேஷனிலிருந்து, மைலாப்பூர் வரைக்கும் அந்த விரைவு ரெயில் பாதைத் திட்டம் வரும். ஆனால், இப்பொழுது என்ன நிலைமை தெரியுமா? தாம்பரத்திலிருந்து சென்னை பீச்சுக்கு மின்சார ரெயிலில் வரக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான பயணிகள் படக்கூடிய அவதியை இந்த அரசாங்கம் அறிந்திருக்கும் என்று நம்புகிறேன். அவர்கள் அவதியை நீக்க, நிச்சயமாக இன்றிருக்கக் கூடிய மின்சார ரெயில்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதற்காக ரெயில்வே இலாகாவோடு தொடர்புகொள்ள வேண்டும். இது ஒரு பெரிய பிரச்னை, சென்னை மாநகராட்சியினுடைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கக் கூடிய பிரச்னை. இலட்சக்கணக்கானவர்கள் தொங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள், தாய்மார்கள் தொங்கிக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசாங்கமும், போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொண்டு, இப் பிரச்னையைத் தீர்க்க முயற்சி எடுத்தால், இந்தப் பெரு நகரத்து மக்கள், பெரிதும் மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டுவார்கள். அதிலே ஒரு காரணம் சொல்லப்படுகிறது, பல இடங்களிலே கேட்கப்படுகிறது. ஆகவே, இன்னும் அதிகப்படியான ரெயில்களை விட்டால், இந்த கேட்களை மூட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது, நுங்கம்பாக்கத்திலே கீழ்ப்பாலம் அமைக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல, மின்சாரப் பாதை இருக்கக் கூடிய எல்லா கேட்களிலும் மேம்பாலம் அல்லது கீழ்ப்பாலம் அமைத்தால், கூடுதலான மின்சார ரெயில்கள் விடமுடியும், அதன் மூலமாக அதிகமான பயணிகள் செல்லமுடியும். இன்றைக்கிருக்கக்கூடிய நிலைமை மிகவும் அதிருப்தியானது. இது நகரத்தினுடைய வளர்ச்சியைப் பாதிக்கும் என்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வரிகளுக்கு வருகிறேன். எல்லோரும் குறிப்பிட்டதைப் போல கைத்தறிப் பட்டுக்குப் போடப்பட்டுள்ள வரி மிகவும் தவறானது. அந்த பல முனை விற்பனை வரி உண்மையிலேயே குடிசைத் தொழிலைப் பாதிக்கும்.

இத்தனை நாட்களும் நாம் கைத்தறியைத் தொடாமல் இருந்தோம். இப்போது அதைத் தொட வேண்டிய நிலைக்கு நாம் வருவது சரியில்லை. அது ஏற்றுமதியாகக் கூடியது, உள்நாட்டிலே விற்பனை ஆகக்கூடியது. குடிசைத் தொழிலாக நடைபெறக்கூடியது. அது பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுடைய வேலையைப் பாதிக்கும். ஏற்கனவே கோரா விலை ஏறியது, பட்டு விலை உயர்ந்து விட்டது. இன்றைக்குப் பெரிய சிக்கலிலே அந்தத் தொழில் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது இந்த ஒரு முனை வரியும் சேர்ந்தால் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்ற காரணத்தினால் இதை ரத்து செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். போடப்பட்டுள்ள வரிகளே தவறு. தமிழ்நாடு சர்க்கார் விற்பனை வரிதான் 600 கோடிக்கும் மேலே போகிறது. ஆகவே விற்பனை வரியை அரசு மேலும் அதிகரித்தால் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் பாதிக்கப்படும். எனவே எல்லாப் புதிய வரிகளுமே நீக்கப்படவேண்டும். சிமெண்ட் மேல் வரிபோடுகிறோம். இப்போது வீடு கட்டுவதற்கு முடியவில்லை.

இன்றைக்கு குழந்தைகளுக்காக 100 கோடி ரூபாயில் திட்டம் போட்டிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் குழந்தைகள் சாப்பிடுகின்ற பிஸ்கட், சாக்லெட்டுக்கும் வரிபோட்டால் என்ன அர்த்தம். இரண்டுக்கும் முரண்பாடு இருக்கின்றது. டிரேட் மார்க் போட்டால் அதற்கு வரி; டிரேட் மார்க் போட்டால் போட்டுவிட்டுப் போகிறான். அது யாருக்குப் பயன்படுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். எனவே இந்த அரசாங்கம் இந்த வரிகளைக் கைவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மோட்டார் டயர், டியூப் போன்றவர்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடி என்ன நடக்கும். அதன் காரணமாக பயணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுவீர்கள். அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு இலாகா வரி போட்டு, இன்னொரு இலாகாவில் பயணிகள் கட்டணத்தை உயர்த்துவது என்றால் என்ன அர்த்தம். ஆகவே இது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஓய்வுபெற்ற அலுவலர்களுக்கு 43,500 பேர்களுக்கு, 25 ரூபாய் உயர்வு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் குறைவு என்று கூறுகிறார்கள். அதுமட்டுமல்ல இந்த என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு எதுவுமே இதிலே இல்லை. பல லட்சக்கணக்கான அரசு ஊழியர்களுக்கு ஒன்றுமே இல்லை நான் கேள்விப் படுகிறேன் இன்னும் 4 தவணைகள் பஞ்சப்படி அவர்களுக்குப் பாக்கி உள்ளதாகக் கேள்விப் படுகிறேன். அவர்கள் எப்படி இதைத் தாங்குவார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்

1982 மார்ச் 5] (திரு. என். சங்கரய்யா)

கிறார்கள். காலம் வரும் பொறுத்து இருங்கள் என்று. எப்போது காலம் வருவது, எப்போது அவர்கள் வாழ்வது? இருக்கிற காலத்திலேயே அவர்களுக்கும் சேர்த்து அவர்களுடைய பிரச்சினைக்கும் ஓரளவு பரிகாரம் காண்பதற்கான ஒரு ஏற்பாட்டை இந்த அரசு கண்டிப்பாகச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வருமானக் கணக்கில் செலவினம் என்ற பெரும் தலைப்பில் வட்டி கொடுத்தால் என்பதற்கு நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபோது 1977-79 கணக்கிலே ஒதுக்கிய தொகை 53,38,77,000 ஆகும். ஆனால் இன்றைக்கு 1982-83 மதிப்பீட்டிலே நீங்கள் வட்டி கொடுப்பதற்கு 100,99,75,000 ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள். இவ்வளவு பெரிய தொகை வட்டிக்காகக் கொடுப்பது ஏன் ஏற்பட்டது? உலக வங்கியிடம் இருந்து வாங்கிய கடனுக்காக கொடுக்கக் கூடிய வட்டியா என்பது புரியவில்லை. அதே நேரத்தில் உங்களுக்கு அரசாங்கத்திற்கு வட்டியாக வந்தது அவ்வளவு உயரவில்லை. காரணம் 1977-78 ஆம் ஆண்டிலே 28,82,66,000 வட்டியாக வரவு வந்தது. இப்போது 40,11,96,000 ஆகவே 28 கோடியில் இருந்து 40 கோடியாகத்தான் வட்டியிலே வருகின்றது. ஆனால் வட்டி மூலமாக அரசாங்கம் செலவழிப்பது இந்த பட்ஜட்டிலே 100 கோடி ரூபாய். ஏன் இந்த வட்டி இவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குமரி மாவட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இப்போது சேலம் மாவட்டம் மேட்டூரிலே பிராமணர் எதிர்ப்பு மாநாடு என்று ஒன்று நடந்தது. அதிலே பல பேர்கள் பிராமணர்கள் தாக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக மீண்டும் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே ஜாதிச் சங்கங்கள் இருப்பதே போதாதா? அவரவர்கள் ஜாதியைப் பாதுகாப்பதற்குச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பிராமணர் ஜாதியை எதிர்ப்பதற்காக என்று ஒரு மாநாடு நடத்துவது எப்படி அனுமதிக்க முடியும்? அப்படி ஒவ்வொருவரும் மற்ற ஜாதியினரை எதிர்த்து மாநாடு நடத்தினால் அது எங்கே போய் முடியும்? இந்த தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு முன்னாலே ஒரு ஜாதியை எதிர்த்து ஒரு மாநாட்டை நடத்த அனுமதித்தால் அப்படி மற்றவர்களும் மற்ற ஜாதியினரை எதிர்ப்பதற்கு மாநாடு நடத்தினால் தமிழ்நாட்டினுடைய சமூக நிலை என்ன ஆகும்? இனக்கலவரங்கள் ஏற்பட்டால் என்னவாகும்? நாம் ஒரு செக்குலர் ஸ்டேட் என்று சொல்லுகிறோம். மதச்சார்பற்ற அரசு எல்லா

ஜாதிகளுக்கும், மதங்களுக்கும் பொதுவான அரசு என்று சொல்லுகிறோம். எனவே இந்த வகுப்பு வெறிகள், மத வெறிகள் மீண்டும் தலை தூக்கவிடாமல் செய்வதில் இந்த அரசாங்கத்திற்குப் பங்கு உண்டு. இப்படிப்பட்ட நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் அனுமதிக்கக்கூடாது என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். நாம் மதசார்பற்ற அரசு என்று சொல்வதால், இந்த அற நிலையத் துறை அதிகாரிகள், இந்து மத மாநாட்டில் கலந்து கொள்ளக் கூடாது. இந்த அறநிலையத் துறை அதிகாரிகளே இந்துக்கள் நடத்தும் மாநாட்டில், ஆர்.எஸ்.எஸ். நடத்தும் மாநாட்டில் கலந்து கொண்டால், வக்ப் போர்டில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் பின்னர் முஸ்லீம்கள் நடத்தும் மாநாட்டில் வக் போர்ட் அதிகாரிகள் கலந்து கொள்ளும் சூழ்நிலை ஏற்படலாம். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட மதப் பிரசாரங்களில் அதிகாரிகள் கலந்து கொள்ளக் கூடாது. இப்படி அவர்கள் கலந்து கொள்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் அது பெரிய குழப்பங்களை ஏற்படுத்தக் கூடும் என்பதைக் கூறி, தமிழ் நாடு அரசாங்கம் அதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கூறி, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சின்ன விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கருத்துக்குக் கருத்து விவாதம் வைத்துக்கொள்வது சரியல்ல. அப்படி விவாதங்கள் நடத்த வேண்டும் என்று விரும்பினால் அதைத் தனியே பேசிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் விற்பனை வரி பற்றி சிலவற்றைச்சொல்லி இருக்கிறார்கள். அப்போது நான் அவையில் இல்லாவிட்டாலும், அது குறித்து ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். இருமுறை விற்பனை வரி பற்றி முதலமைச்சர்கள் மாநாடு டெல்லியில் நடைபெற்றது. இருமுறையும் முதலமைச்சர் சார்பில், சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் என்ற முறையில் நான் கலந்து கொண்டு இருக்கிறேன். அதிலே பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய அரசின் கொள்கையை மிக விளக்கமாகச் சொல்லி இருக்கிறேன். முதலில் 1980 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 16-ல் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கலந்து கொண்டு எங்களுடைய எண்ணங்களை, இந்த அரசின் எண்ணங்களைச் சொன்னேன். அதில்

1982 மார்ச் 5] [திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்]

இருந்து இரண்டு வரிகளை மட்டும் சொல்கிறேன். அதுவே இந்த அரசின் எண்ணங்களைத் தெளிவாக்கும் என்று கருதுகிறேன் :—

" If any further in roads are made, the State would be reduced to the status of the local bodies or to the administrative unit of the Government of India. "

இந்த மாதிரியெல்லாம் செய்துவிட்டால், மாநில சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் என்ற அந்தஸ்தை இழந்து சாதாரணமாக ஒரு மதிப்புள்ள ஒரு முனிசிபாலிடி லெவலுக்கு வந்து விடும் என்பதை எவ்வளவு கடுமையாகச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு நடைபெற்ற மாநாடு 1981 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15 ஆம் தேதி. அதில் நான் கீழ்க் கண்டவாறு சொல்லியிருக்கிறேன் :—

" In conclusion, I would request the Government of India to drop the proposal to extend the scheme of additional excise duty to any further return and also extending of the list of declared goods. "

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. அப்படியானால் இந்த அரசாங்கம் தன்னுடைய நிலையைத் தெளிவுபடுத்தவேண்டும். 3 மாநிலங்கள் தான் அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்தார்கள் என்று அங்கே ரிக்கார்ட் ஆகியிருக்கிறது. அதைத்தான் நான் இங்கே சொன்னேன். ஆகவே, அந்தத் தீர்மானத்தை தமிழக அரசின் சார்பிலும் ஆதரிக்கவில்லை என்பதைப் பதிவு செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*** டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் :** மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதி நிலை அறிக்கையை புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் சார்பாக மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ளதற்கு என்னுடைய மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து, அதை வரவேற்றுப் பேச விழைகிறேன். இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அத்தனை அம்சங்களிலும் மிகத்தலை சிறந்த அம்சமாக விளங்குவது ரூ. 100 கோடி செலவில் இலவசமாக மதிய உணவு குழந்தைகளுக்கு, தமிழகத்திலே வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாடுகின்ற அந்தக் குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிக்கும் திட்டமாகும். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தைப்பற்றி மாற்றுக் கட்சி நண்பர்கள், மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் இது நடக்குமா, இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்த முடியுமா, இதைச் செயல்படுத்த முடியுமா

என்று கேள்விக் கணைகளையெல்லாம் இங்கே வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த விளையாட்டு வீரர் மட்டுமல்ல, மிகச் சிறந்த நேர்த்தியான நீச்சல் வீரர். நீச்சல் தெரிந்த அவர் நிச்சயமாக கடலையும் கடந்து விடுவார், கங்கையின் குறுக்கேயும் நீந்தி கரையை அடைவார். அந்த வகையில் இந்த ஆட்சியின் திட்டத்தைப் போடத் தெரிந்தவர், இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்துவதிலும் தன்னைவிட நிகர் வேறு ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இந்தத் திட்டத்தை நேர்த்தியாகச் செயல்படுத்துவார் என்பதை உங்களுக்கு உணர்த்த விரும்புகிறேன். நீந்தத் தெரியாதவர்கள், திட்டத்தை இத்தனை ஆண்டுகாலமாகப் போடாதவர்கள் பல்வேறு கட்சிகள் அரசாங்கத்திலே வந்து இருந்தும்கூட இப்படிப்பட்ட நல்லதொரு திட்டத்தை கொண்டு வர முடியாதவர்கள், எப்படி நீந்தத் தெரியாதவர்கள் நீச்சலுக்கு அச்சப்பட்டு ஒரு சிறிய டம்ளரில் தண்ணீரைப் பார்த்தால்கூட அதைப்பார்த்து பயப்படுவார்களோ அதைப்போல பயப்படத்தான் செய்வார்கள். அந்த நிலைதான் அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்று சொல்லி, இந்த மாபெரும் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு மிக நேர்த்தியான, உன்னதமான சலுகைகளை, பல்வேறு திட்டங்களை அறிவித்து இருந்த போதிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர், கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு அதிகமான சலுகை அளிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். சங்கம் வைத்திருப்பவர்கள், உரிமைகளைக் கேட்டுப்பெற உரிமை படைத்தவர்கள், அதிகார வர்க்கத்தில் இருப்பவர்கள் தங்கள் குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி, சங்கங்கள் மூலம் தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வாழ வழியின்றி, வக்கின்றி, வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்கிற முதியோர்களுக்கு, ஊனமுற்றவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்காமலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அவர்களுக்கு அளித்துவந்த உதவித் தொகையை 25 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுத்தது புரட்சித் தலைவரின் தாராள மனதைக் காட்டுகிறது என்று கூறி, பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போல விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில் கிராம கிடங்குகளை ஏற்படுத்தி, நியாயவிலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி, அவர்களுடைய விளை பொருட்களை விற்பனை செய்ய உற்பத்தியாளர்கள் கூட்டுறவுச் சங்கத்தை அமைத்திருப்பது விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த அடிகோலாக அமையும் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்கு 22.5 கோடி ரூபாயில் பல்வேறு திட்டங்களை இந்த ஆட்சி நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் பொருளாதாரத்தை அதிகப்படுத்தவும் நாளை தமிழகத்திலே விவசாய வளர்ச்சிக்கு அடிகோலாகவும் அமையும் திட்டங்களாக அவை அமைந்திருக்கின்றன என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

காட்டு வளத்தைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைக்கு சுவீடன் நாட்டிலிருந்து நமக்கு தரப்பட்ட உதவியோடு 'சுபாபுல்' போன்ற பயன்மிக்க மரங்களை வளர்த்து, காட்டு வளத்தைப் பெருக்க திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். வடபுலத்திலே ஆண்டுகொண்டிருந்த அசோக சக்கரவர்த்தி அவர்கள் சாலை ஓரங்களிலும் வீணாகக் கிடந்த காட்டுப்பகுதிகளிலும் மரங்களை வளர்த்து இயற்கை வளத்தை எப்படி பெருக்கினார்களோ அப்படி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டிலே காட்டு வளத்திலே அதிக அக்கறை காட்டி, அதனால் இயற்கை வளத்தைப் பெருக்குகிற நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பார்க்கிறபோது, இங்கே என்னுடைய ஒரு கருத்தை வேண்டுகோளாக வைக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு மாமன்ற உறுப்பினர்களும் மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் தாங்கள் கலந்துகொள்கின்ற விழாக்களிலே ஒவ்வொரு ஆண்டும் குறைந்தது ஒவ்வொரு ஊரிலும் ஆயிரம் மரங்களையாவது நட்டு, வளர்க்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக அவைமுன் வைக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், இங்கே தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் பல்லாண்டு காலமாக தொழில் துறையில் வளர்ச்சி பெறவில்லை என்று காங்கிரஸ் பேரியக்க அருமை சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநில சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையிலே, கொண்டு வந்திருக்கிற பட்ஜெட்டிலே எதிர்கால தொலைநோக்கு இல்லை; வளர்ச்சிக்குத் திட்டங்கள் இல்லை என்ற ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டை திரு. சித்தன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லி, அதன் காரணமாக எனக்கு விரிவாக விளக்கம் அளிக்க ஒரு வாய்ப்பை அளித்ததற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்; நன்றி தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காரணம் என்னவென்றால்; நேற்றைக்கு முன்தினம் அல்லது இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன். மத்திய அரசு ஒரு மிகப் பெரிய அநீதியை தமிழகத்திற்கு இழைத்திருக்கிறது. தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல. விந்திய மலைக்குத் தெற்கே இருக்கிற தென்புல மாநிலங்களுக்கு, திராவிடப்

பேரியக்கம் வளர்ந்த தென்புல மாநிலங்களுக்கு இன்றைக்கு அநீதி இழைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தென்புலம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வடபுலத்திலே இருக்கிற 88 மாவட்டங்களை இன்றைக்கு பிற்பட்ட மாவட்டங்கள், தொழில் துறையில் பிற்பட்ட மாவட்டங்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்த அறிவிப்பிலே ஆந்திரமும், பாண்டிச்சேரி உட்பட தமிழ்நாடும் இதர தென்புல மாநிலங்களும் இடம்பெறவில்லை ; புறக்கணித்திருக்கிறார்கள். இதை தட்டிக் கேட்க யாரும் இல்லை. தேசிய பேரியக்கம், தேசிய ஒருமைப்பாடு வேண்டு மென்று நாம் சொல்லுகிறோம். ஆனால் என்னைப் போன்ற இளைஞர்களுக்கு இருக்கிற குறை—ஒருமைப்பாட்டைப்பற்றி பேசியே தமிழகம் தொழில் துறை யில் பின்தங்கிவிடுமோ ; தமிழகம் புறக்கணிக்கப்பட்டுவிடுமோ என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. ஒருமைப்பாட்டை விட்டுவிட நாங்கள் தயாராக இல்லை. ஆனால் தொழில் துறையில் வளர்ந்த தமிழகம், தொழில் துறையில் மேலும் வளம்பெற வேண்டும் என்ற வகையிலே பல்வேறு திட்டங்களை ஆணித்தரமாக அடித்துக்கேட்டு, கொண்டுவந்து நிறைவேற்ற வேண்டாமா என்று எண்ணுகிற போதுதான் இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, சொல்லப்போனால் ஆயிரக் கணக்கான கோடி ரூபாய்களை . . .

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவரவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர்.

(பிற்பகல் 12-10)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுந்தர ராஜன் அவர்கள் பேசுகின்றபோது பதில் சொல்லிக்கொள்ளலாம் . . (குறுக் கீடு) . . . ஒருமைப்பாட்டினை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன் என்ற ஒரு வார்த்தையினைச் சொல்லிவிட்டதற்குப் பிறகுதான் கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். அப்படி ஒருமைப்பாட்டினை ஏற்றுக்கொண்டு தங்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கேட்பது எல்லா மாநிலங்களுக்கும் உள்ள உரிமைதான்.

டாக்டர் கே. பி. இராமலிங்கம் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கள் என்னுடைய பேச்சிலே குறுக்கிட்டதன் காரணமாக நான்கு நிமிடங்கள் கடந்துவிட்டன. எனவே எனக்கு அதிகமாக நேரம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட புலத்திலே உள்ள 88 மாவட்டங்களைத் தொழிற் துறையிலே பிற் படுத்தப்பட்ட மாவட்டங்களாக அறிவித்திருப்பதைப்பற்றி பத்திரிகையிலே பார்க்கின்றபோது கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் வேண்டுமானால் அதை

சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் படித்தவர்களும், அதிகாரிகளும், அரசியல்வாதிகளும் இதுபற்றி உணர வேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலே ஆயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கொஞ்சநஞ்சமல்ல. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் நிதிநிலை அறிக்கையிலே 25 சதவீதம் இதற்காகச் செலவழிக்கப்படுகின்றது. ஆனால் அதிலேயிருந்து சல்லிக்காசுகூட தமிழகத்திற்கு இல்லை. விந்தியமலைக்குப் பின்னாலே இருக்கின்ற தென்புலம் புறக்கணிக்கப்படுகின்ற இந்தச் சூழ்நிலையிலே எல்லா கட்சியினரும் ஏகோபித்து குரல் கொடுத்தாகவேண்டும். ஏதோ இந்திய தேசிய இயக்கத்திலே சேர்ந்திருப்பவர்களானாலும்கூட தமிழக மக்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத்தான் அவர்கள் சட்ட மன்றத்திலே அமர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தமிழக மக்களுக்காகப் பணியாற்றுவது என்பது உண்மையாக இருக்குமேயானால், தமிழகத்தின் வளர்ச்சியினை எதிர்பார்ப்பது உண்மையானால் தேசிய இயக்கத்திலே இருப்பவர்களும் எங்களோடு சேர்ந்து குரல் கொடுக்க வேண்டும். இதற்கான தீர்மானத்தை அவர்களே இந்த மாமன்றத்திலே கொண்டு வர வேண்டும். அந்த வகையிலே நான் சொல்லி வருகின்ற அத்தனை பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் தீர்வு காண்பதற்கான வகையிலே இந்த மாமன்றம் பல தீர்மானங்களை இயற்றி வலியுறுத்த வேண்டும்.

இந்தியப் பேரரசு வட புலத்திலே இருக்கின்ற 88 மாவட்டங்களைத் தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவித்துவிட்டு தமிழகம் முழுவதையும் புறக்கணித்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. இது கண்டிக்கத் தக்கது. ஆகவே உடனடியாக தமிழகத்திலே உள்ள குறைந்தது 10 மாவட்டங்களையாவது தொழில் துறையிலே பின்தங்கிய மாவட்டங்களாக அறிவித்தாக வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தினை காங்கிரஸ் கட்சி முன்மொழிந்தாக வேண்டும்.

அடுத்து தமிழகத்திலே தற்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டு எடுக்கப்படுகின்ற கச்சா எண்ணெயினை சுத்திகரிக்கும் ஆலையினை தமிழகத்திலே குறிப்பாக தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களிலே உள்ள பகுதியிலே ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுத்து, அதை ஒரு தீர்மானமாக இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்ற வேண்டும். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏற்கெனவே வேண்டுகோள் விடுத்திருக்கிறார்கள். அது நிறைவேறுகின்ற வகையிலே இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற அத்தனைபேரும் ஆதரவு தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒகனேக்கல் மின் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இருக்கின்ற சிக்கல்களை எல்லாம் போக்கி இந்தத் திட்டத்தினை விரைவிலே இரண்டாண்டு களுக்குள் செயல்படுத்துகின்ற வகையிலே அதற்கான வழிவகைகளைச் செய் வதற்கு மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசிற்கு வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று நில உடமைச் சட்டத்திற்கு மத்திய அரசு அனுமதி அளிப் பதன் மூலம் உடனடியாக அதனை அமலுக்குக் கொண்டுவருவதற்குரிய வழி வகைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தியப் பேரரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே தமிழகத்தைப் புறக்கணிக்கின்ற வகையிலே வாழ்ந்த தமிழகத்தை தாழ்ந்த தமிழகமாக ஆக்கு கின்ற சூழ்நிலையினை நீக்கிவிட்டு வாழ்ந்த தமிழகம் மேலும் வாழ்வதற்குரிய வகையிலே நிதிநிலை அறிக்கையிலே தமிழகத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசு நமக்கு நியாய மாக அளிக்க வேண்டிய சலுகைகளை அளிக்காமல் மறுக்கின்றபோது அதைத் தட்டிக் கேட்கவேண்டிய நியாயமான உணர்வு உடையவர்கள் தட்டிக்கேட்பதை விட்டுவிட்டு ஏதோ அரசியல் விளம்பரத்திற்காக பயணம் போனால் தமிழக மக்கள் உங்களை அரசியலிலே இருந்து பெரும் பயணம் அனுப்பிவிடுவார்கள் என்று சுட்டிக்காட்டி, எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர், நம் முடைய அவையிலே 18 அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். அவை நடக்கும் காலக் கட்டத்திலே அமைச்சர்களின் இருக்கைகள் காலியாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இங்கே இப்போது இந்த அவை நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. நான்கு அமைச் சர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். மற்ற அமைச்சர்கள் எல்லாம் எங்கே என்று தெரியவில்லை. அமைச்சர்கள் வந்து முழுமையாகக் கலந்துக் கொண்டால் தான் பதிலளிக்க வசதியாக இருக்கும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சங்கரய்யா அவர்கள் பேசும்போதுகூட ஒரு குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இருந்திருந்தால் பதில் அளித்திருக்க முடியும். அமைச்சர்கள் இந்த அவையை நிராகரிக்கிறார்களா ? என்ன விஷயம் என்று உங்கள் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 5]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அமைச்சர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்ததற்கு நன்றி. அமைச்சர்கள் இங்கேயும் மேலவையிலுமாக மாறி மாறி வருகை தருகிறார்கள். இங்கேயும் தற்போது நான்கு அமைச்சர்கள் இருக்கிறார்கள். தேவை ஏற்பட்டால் அவர்கள் விடையளிப்பார்கள்.

திரு. ப. தனபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது, அதனை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல வாய்ப்பளித்தமைக்காக முதலிலே என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த மாமன்றத்திலே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள், நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய சார்பாக வைத்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே, இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலை குறித்து, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாகவே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். " பணவீக்கம், இன்றியமையாப் பண்டங்களின் பற்றாக்குறை, விலைவாசி ஏற்றம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், ஏழ்மை நிலை, எரி பொருள்கள், விவசாய இடு பொருள்கள் ஆகியவற்றின் விலை உயர்வு, இரயில்வே கட்டண உயர்வு " ஆகியவை எல்லாம் இன்றைக்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினை எப்படியெல்லாம் வாட்டி வதைக்கின்றன என்பதை மிகத் தெளிவாகவே குறிப்பிட்டுவிட்டு, அப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினை பாதித்திருக்கக் கூடிய அத்தனை பிரச்னைகளும் தமிழகத்தையும் பாதித்திருக்கின்றன என்று தெள்ளத் தெளிவாகவே நம்முடைய அரசின் நிலையை ஆணித்தரமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட பாதிப்புகளுக்கு இடையிலே, தமிழகத்தைச் சுற்றி பல்வேறு பிரச்னைகள் வாட்டுகிற நிலைமையிலே, குறைந்த நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு, நம்முடைய தமிழக அரசானது, புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தலைமையில், டாக்டர் நாவலர் அவர்களின் துணை கொண்டு, அண்ணாவின் வழியிலே, நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய லட்சியங்களை நிறைவேற்றுகிற வகையிலே, அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் தேர்தல் வாக்குறுதிகளை படிப்படியாக நிறைவேற்றுகிற வகையிலே, மக்களுக்கு நல்ல பயன் தரக்கூடிய வகையிலே, இன்றைக்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினை தாக்கல் செய்திருக்கிறது. பல்வேறு கருத்துக்களை மனத்திலே வைத்து, வசதியற்ற மக்களுடைய வாழ்க்கையை பாதுகாக்கிற முறையிலே, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுகின்ற நிலைமை

யையும் கருத்தில் வைத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதை பார்த்து அதை நாம் அனைவருமே மனதார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன் . . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர். எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே யாருமே இல்லையே. ஒண்ணே ஒண்ணு கண்ணே கண்ணு என்று அருமை நண்பர் மாண்புமிகு நெடுமாறன் அவர்கள் மட்டும்தான் இருக்கிறார்கள். இதற்கு தங்களுடைய தீர்ப்பு என்ன ?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பின் வரிசையிலே இரண்டு துணைத் தலைவர்கள் இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் தனபால் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. ப. தனபால் : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள் பலர் இங்கே தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னதைப்போல குறைந்த அளவு நிதி ஆதாரங்களை மட்டுமே நம்முடைய அரசு வைத்துக்கொண்டு, இது போன்ற பல திட்டங்களை இன்றைக்கு நாட்டு மக்களுக்காக நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறது என்கிறபோது மத்திய அரசின் நிதி ஆதாரங்களையும் வாய்ப்பு வசதிகளையும் பார்த்தால், பன்மடங்கு அது பெரிதாகயிருக்கிறது. அப்படி அதிக அளவில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்களை அவர்கள் பரவலாக மாநிலங் களுக்கு பிரித்துக் கொடுப்பார்களேயானால், மக்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு நன்மைகளையெல்லாம் மாநில அரசுகள் செய்துக் கொடுக்க முடியும். அப்போதுதான் அதற்குத் தேவையான அதிகாரமும் வாய்ப்பும் வசதியும் அவர் களுக்கு இருக்க முடியும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

அதுமட்டுமல்ல. மாநில அரசுகள்தான் மாநில மக்களின் அன்றாடப் பிரச்னைகளை, அவர்களின் தேவைகளை, அவர்களின் அன்றாடத் தேவைகளை அறியத்தக்க விதத்தில் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டுள்ளது. ஆகவே மத்திய அரசு தன்னிடத்திலுள்ள நிதி ஆதாரங்களை அதிகப்படியான அளவிற்கு மாநில அரசுகளுக்கு வழங்குவதன் மூலமாகத்தான் மாநில அரசுகள் மக்களுக்கு பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு வசதி ஏற்படும். ஆகவே மாநில அரசுகளுக்கு அதிகப்படியான நிதி ஆதாரங்களைக் கொடுப்பதற்கான சட்டத் திருத்தங்களை மத்திய அரசு கொண்டு வர வேண்டும். இப்படி அதிகப்

படியான அதிகாரங்களை மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது மத்திய அரசை பலகீனப்படுத்துவதாக யாரும் தயவுசெய்து எண்ணக் கூடாது. மாறாக மாநில அரசுகள் அதிகமாக பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பு வசதிகள் செய்து தருவதால் சமுதாயத்தில் வாழ வழியின்றி தவிக்கிற மக்களுக்கு நல்ல வாழ்வளிக்க, அவர்களை வாழ வைக்கும் வகையில்தான் அது அமையும். எனவே மாநில அரசுகளுக்கு அதிகப்படியான நிதி ஆதாரங்களை மத்திய அரசு தருகிற நல்ல முயற்சியில் அத்தனை பேர்களும் துணை நிற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசுகிறபோது சில எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் பக்கங்கள் தான் அதிகமாக இருக்கிறதே தவிர திட்டங்கள் இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களுக்கு பணிவன்போடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன். 1977-78-ம் ஆண்டில், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு அமைந்த தற்குப் பின்னால் அமைக்கப்பட்ட முதல் நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூபாய் 982.14 கோடிக்கு திட்டம் போடப்பட்டது. அதற்குப் பின்னர் 1,142.60 கோடிக்கு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1981-82-ல் திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி 1,883.27 கோடிக்கு திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. இந்த ஆண்டு 2,081.92 கோடிக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி ஒதுக்கி படிப்படியாக, அதிகப்படியாக ஒதுக்கி இந்த மாநில மக்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் கோடிக்கான ரூபாய் அளவிலான திட்டங்களைத் தீட்டியுள்ளது நம் அரசு என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே திட்டங்கள் அதிகமாக அதிகமாக பக்கங்களும் அதிகமாகிக்கொண்டு வருகின்றன என்ப தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசும்போது சொன்னார்கள், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வேலைவாய்ப்புக்கான திட்டங்கள் உருவாக்கப் படவில்லை என்று. தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் இல்லை என்று சிலர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த எதிர்க் கட்சி நண்பர்களுக்கெல்லாம் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கிராமப் புறங்களில் பசுமைப்புரட்சி ஏற்படும் வகையில் கிராம வளர்ச்சி ஒருங்கிணைப்புத் திட்டத்திற்காக ரூபாய் 22.56 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது திட்டமாக உங்கள் கண் களுக்குப் படவில்லையா ? பால் பெருக்கத் திட்டத்தின்கீழ் குளிரூட்டு நிலை

யங்கள் திருநெல்வேலியிலும் புதுக்கோட்டையிலும் அமைக்கப்படுவது வேலை யில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கக்கூடிய திட்டமாக உங்க கண்களுக்குப் படவில்லையா ? பாசன வசதிக்காக 23 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி பெரிய பாசனத் திட்டங்களை இந்த அரசு உருவாக்கி இருப்பது வேலை வாய்ப்பை உருவாக்கு கிறத் திட்டமாக உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா? இதுமாதிரி பல்வேறு திட்டங்களை, சலுகைகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு அளித்திருக் கிறது. கருப்பஞ்சக்கையிலிருந்து பேப்பர் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைக்காக நிதி ஒதுக்கியிருப்பது இந்த அரசு எந்தளவிற்கு தொழில் வளர்ச்சியில் அக்கறை கொண்டுள்ளது என்பது உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா ? அது மட்டு மல்ல. ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவில் சுழற்காளவாய் ஏற்படுத்தப்படும் திட்டம் உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மூன்று சிமெண்ட் ஆலைகளை அரசுத் துறையில் நிறுவவும், திருத்தணியில் அன்றாடம் 1,250 டன் கரும்பு பிழியும் திறனுள்ள சர்க்கரை ஆலை ஒன்றைத் தொடங்குவதற்கு உரிமம் வழங்குமாறு மத்திய அரசை இம் மாநில அரசு வேண்டியுள்ளது என்பதும் உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா என்று கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இவையெல்லாம் உங்கள் கண்களுக்குப் பட வில்லையா, புரியவில்லையா என்பதை கேள்விக்குறியாக வைக்கிறேன்.

மேலும் நான்கு புதிய போக்குவரத்துக் கழகங்களை உருவாக்குவதன் மூலம் மக்களுக்கு நல்ல முறையில் போக்குவரத்து வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதோடு கூட, வேலைவாய்ப்பும் தருகிற திட்டமாக அது உங்கள் கண்களுக்குப் பட வில்லையா ?

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்கள் பதவிகள் உருவாக்க இருப்பதால் ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டிருப்பது வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் திட்ட மாக உங்கள் கண்களுக்குப் படவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநிலத்தினுடைய தொழில் வளர்ச்சியிலே இந்த அரசு பல்வேறு நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறது. ஆனால், அதே சமயத்தில் ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கூறுவது என் கடமை என்று கருதுகிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. ப. தனபால்]

சேலம் இரும்பாலைத் திட்டத்திற்காக நாம் எவ்வளவு பெரிய போராட்டங்களையெல்லாம், இந்த மாநிலத்திலே நடத்தி, இந்த சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான கோரிக்கைகளையெல்லாம் அன்றைக்கு வைத்தோம். அப்படிப்பட்ட கோரிக்கைகளையெல்லாம் இந்த இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே வைத்து, இறுதியிலே இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படும் என்று சொல்லி, அதற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. அதற்காக மாநில அரசாங்கம் பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து, அந்தத் திட்டத்திற்காக் ஒதுக்கியது. அப்படி ஒதுக்கியதற்குப் பிறகு, இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு, கஞ்சமலையிலே இருக்கின்ற இரும்புத் தாதுக்களை எடுத்து, அங்கே ஒரு இரும்பு உருக்காலை உருவாகும் என்று எண்ணிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், மத்திய அரசு என்ன காரணத்தினாலே அப்பேர்ப்பட்ட இரும்பாலையை, அதற்கான திட்டத்தை கை விட்டுவிட்டு, இன்றைக்கு அவர்கள் அங்கே ஒரு ரோலிங் மில் அளவுக்கு ஒரு திட்டமாக மாற்றியிருக்கிறார்கள் ? இந்தத் திட்டத்திற்காக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களின் நிலத்தை எடுத்து, அப்படி எடுப்பதன் விளைவாக அங்கே இரும்பாலை உருவாகின்ற நிலைமை ஏற்படும், அதனால் அங்குள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்படும். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் யார் யார் எல்லாம் நிலம் கொடுத்திருக்கிறார்களோ, யார் யாருடைய நிலங்கள் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர்களுக்கெல்லாம் வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதிலே முன்னுரிமை தரப்படும் என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பெரிய இரும்பாலை உருவாகும் என்ற நிலைமை மாறி, இன்றையதினம் ஒரு சிறு மில்லாக அது உருவாகியிருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. இரும்புத் தாதுவை எடுக்கின்ற திட்டத்தை விட்டுவிட்டு, இரும்புத் தகடுகளைக் கொண்டுவந்து, எவர்சில்வர் தகடுகளாக மாற்றும் திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இன்றையதினம் இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே, அங்கே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களிடமிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, உங்களுடைய செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி, மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லி, இந்தத் திட்டத்தை முழுத் திட்டமாக வருகிற அளவுக்கு நீங்கள் வாதாடி, அங்கே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு வேலை கிடைப்பதற்கான உத்திரவாதத்தை வாங்கித் தாருங்கள். இந்தத் திட்டத்திலே இன்றையதினம் ஆயிரம் பேர்களுக்கு மட்டும்தான் வேலை கிடைக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளை உருவாக்குவதற்கு, இந்தத் திட்டத்தை முழுத்

திட்டமாக உருவாக்குவதற்கு உங்களுடைய செல்வாக்கை மத்திய அரசாங்கத்தில் பயன்படுத்தி, இந்தத் திட்டம் முழுமையாக வருவதற்கு தமிழக அரசு எடுத்துக்கொள்ளும் முயற்சிக்கு, உதவ வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 13 நிமிஷங்கள் ஆகிவிட்டன. அதோடு முடித்துக்கொள்ளுங்கள். திரு. ப. சுந்தரம்.

* திரு. ப. சுந்தரம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு குழப்பமான அறிக்கை, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உதவாத அறிக்கை என்பதையும், இந்த அரசு போடும் எந்தத் திட்டமும், திட்டமாக அது அறிவிக்கப்படுகிறதே தவிர, அது செயல்படுத்தப் படுவதில்லை என்பதற்கு உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள ஒன்றை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

என்னுடைய தொகுதி, திருப்பத்தூர் தொகுதி. நிலத்தடி நீரையே நம்பியிருக்கின்ற தொகுதி. 1974 ஆம் ஆண்டு ஆண்டியப்பனூரில் அணை கட்ட வேண்டுமென்று, கலைஞர் அவர்கள், தி.மு.க. ஆட்சியிருந்த காலத்தில், திட்டமிட்டு பொறியாளர்களைப் பார்த்து, அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டது. அதற்குப் பின்னர், இங்கே பலமுறை சட்ட மன்றத்திலே இதைப் பற்றி பேசியும், அங்கே வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே எடுத்துச் சொல்லியும், சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் புத்தகத்திலே 1981-82 ஆம் ஆண்டிலே ஆண்டியப்பனூரிலே உள்ள இந்த அணை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால் அது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதா என்றால், இல்லை. அதற்குண்டான ஆக்க வேலை ஏதாவது செய்யப்பட்டதா என்றால் நிச்சயமாக அதுவுமில்லை. ஏன் அதை செய்யவில்லை என்றால் கலைஞர் அவர்கள் போட்ட திட்டம், அந்தத் திட்டத்தை செயல்படுத்தக் கூடாது என்று நினைக்கிறோம் என்று என்னுடைய தொகுதியிலே மக்கள் எண்ணுகிறார்கள். அதேபோல சந்தனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதற்கான வேலை ஏதாவது நடந்திருக்கிறதா என்றால் நடைபெறவில்லை. திருப்பத்தூரிலே படித்த வேலைவாய்ப்பு கிடைக்காத இளைஞர்கள் பலபேர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலையற்று இருப்பதினால் விபரீத எண்ணங்கள் தோன்றி விரும்பத்

தகாத நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. இவற்றை போக்குவதற்கு அரசு தொழில்பேட்டை ஒன்று ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பி கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிட்கோ மூலம் தொழில்பேட்டை ஏற்படுத்தப்படும் என்று அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். ஏன் இன்னும் நிறைவேற்றப் படவில்லை என்று தெரியவில்லை. திருப்பத்தூர் வறட்சிப் பகுதியாக இருப் பதாலும், இதுவரை தொழில்பேட்டை எதுவும் அங்கே இல்லையென்பதாலும் அரசு உடனடியாக இதை செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நேற்றைக்குகூட ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் வந்து மின்சாரத் துறை அமைச் சர் அவர்கள் பதிலளித்தார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் அகரம் என்ற ஊரில் மின்சாரம் இல்லாத காரணத்தால் கிருஷ்ணாயில் எண்ணெய்க்குப் பதிலாக பெட்ரோலை உபயோகித்ததால் இரண்டு பேர் சாக வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கே தேவையான அளவு மின்சாரத்தை வழங்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். மின்சாரம் இல்லாததால் அங்கே சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

என்னுடைய தொகுதியிலே பல கூட்டுறவு நியாய விலைக் கடைகள் இருக் கின்றன. ஆனால் அந்த நியாய விலைக் கடைகளிலே சரியாக உணவுப் பொருள்கள் சரியாக விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்பதை அரசின் கவனத் திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குரிசிலாபட்டு என்ற கிராமத்தில் சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், துணி முதலிய பொருள்கள் நியாயமான விலைக்கு மக்க ளுக்கு விநியோகிக்கப்படுவதில்லை என்று நோட்டீசாக அச்சடித்து மக்களால் மனுவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற நிர்வாகிகள் சர்க்கரை மூட்டையை களவாடி, அதை மக்களே பிடித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதன் மேல் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. இதுபோன்று நிர்வாகிகள் களவாடுகிற போக்கிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களை நீக்கி அரசு கொடுக்கிற சர்க்கரை, மண்ணெண்ணெய், துணி போன்றவை ஏழை எளிய மக்களுக்கு கிடைக்கிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூரிலே கலைஞர் நகர், அண்ணா நகர், பெரியார் நகர் என்று இருக்கின்றன. அந்த நகர்களில் ஏறக்குறைய 400 வீடுகள் இருக்கின்றன. 15 ஆண்டு காலமாக அங்கே அவர்கள் வசித்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்ட மன்றத்திலே பலமுறை எடுத்துச்

சொல்லி, கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதுவரை பட்டா கொடுக்கப்பட வில்லை. அரசு அவர்களுக்கு பட்டா கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல திருப்பத்தூரிலே ஒரு சங்கடமான நிலை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. 27-ம் தேதி முதல் அரிசி வியாபாரிகள் திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, ஆம்பூர், வேலூர் போன்ற ஊர்களிலே கடைகளை மூடி, ஏழை எளிய மக்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை என்று புகார்கள் வருகின்றன. அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் மீண்டும் மீண்டும் லெவி கேட்கிற காரணத்தாலே இந்த நான்கு நாட்களாக கடைகளை அவர்கள் மூடிவிட்டார்கள். நான் இதை குறித்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்கூட கொடுத்திருக்கிறேன். பேச வாய்ப்பு கிடைத்த காரணத்தால் இங்கே பேசினேன். உடனடியாக அதிகாரிகளை அழைத்து, வியாபாரிகளிடத்தில் சுமூகத்தை ஏற்படுத்தி உடனடியாக கடை களைத் திறப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல அங்கே திருப்பத்தூரில் பெண்கள் கல்லூரி இல்லை. நாங்கள் நீண்டகாலமாக இதைக் கேட்டு வருகிறோம். அங்கு அரசு கல்லூரி எதுவுமே இல்லை. மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் படிக்கும் பெண்கள் மேல்படிப்பு படிப்ப தற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற முறையிலே பெண்கள் கல்லூரி அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த பெண்கள் கல்லூரியில் படிக்க வேண்டுமென்றால் இப்போது வேலூருக்கோ அல்லது சேலத்திற்கோ சென்று படிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கின்றது. அங்கே மேல்நிலைப் பள்ளியை அமைத்தால் போதாது, அங்கே இருக்கின்ற ஏழை மாணவிகள் பட்டப் படிப்பு படிப்பதற்காக ஒரு பெண்கள் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும், ஏற்படுத்தாவிட்டாலும் அங்கே இருக்கின்ற மேல்நிலைப் பள்ளியில் பட்டப் படிப்பு படிக்க வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜோலார்பேட்டையிலே தண்ணீர் இல்லை என்று பலமுறை சொன்னோம். அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற ஆண்டு பாலாற்றிலிருந்து ஜோலார்பேட்டைக்கு ஒரு ஆண்டில் தண்ணீர் வரும் என்று சொன்னார்கள். ஆண்டு 2 ஓடிவிட்டது. தண்ணீர் வந்ததா என்றால் வரவில்லை. சொல்வது ஒன்று, செய்வது ஒன் றாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நீண்ட நாட்களாக வெற்றி பெறும் காரணத்தினால் அந்தத் தொகுதி புறக்கணிக்கப் படுகிறதோ என்று மக்கள் சந்தேகப்படுகிறார்கள். அந்த சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்வதற்காக அரசு நடவடிக்கை எடுத்து திருப்பத்தூரைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டும். திருப்பத்தூரிலே தி.மு.க. பொதுக் குழுவை நடத்திவிட்டார்கள்

என்றவுடனே முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக அங்கே பொதுக்கூட்டம் நடத்த வேண்டுமென்று ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதற்கு மட்டும் திருப்பத்தூரைத் திரும்பிப் பார்க்கிறார்கள். ஏழை எளிய மக்களை வாழவைப்பதற்காக, அங்கே இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப் போக்குவதற்காக திருப்பத்தூரைத் திரும்பிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூர் யூனியனை சேர்ந்த ஆண்டியப்பனூர், பூங்குளம், குரிசிலாபட்டு, பெருமாபட்டு, இருணப்பட்டு, மிட்டூர் போன்ற இடங்கள் வாணியம்பாடி தாலுகாவிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தினால் அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே அவற்றையெல்லாம் திருப்பத்தூர் தாலுகாவிலே சேர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருப்பத்தூர் நகரத்திலே சி.கே.சி. நகர் இருக்கிறது, அங்கே வாழ்கின்ற பொற்கொல்லர்களுக்கு—பல ஏழை குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் வாழ்கிறார்கள், டி.சி. லேண்டாக இருப்பதை மாற்றி—பட்டா கொடுக்க வேண்டுமென்று பல மனு செய்திருக்கிறார்கள். அரசு நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஏழை பொற்கொல்லர்களை வாழவைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருப்பத்தூரிலே கிராம வீட்டு வசதி சங்கம் இருக்கிறது. அங்கே திருப்பத்தூர் ஒன்றியத்திலிருந்து மட்டும் இரண்டு ஆயிரம் மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன. திருப்பத்தூர் யூனியனில் இருந்து வந்த மனுக்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன. திருப்பத்தூருக்குக் கொடுக்காமல் நாட்டறாம்பள்ளி, அந்துலிக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. ஓர் இரு வீடுகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாலும் குரிசிலாபட்டு போன்ற பல கிராமங்களில் முதல் தவணை கொடுக்கப்பட்டு மீண்டும் கொடுக்கப்படாததால் திருப்பி மழை நேரத்தில் இடிந்து விட்டது. அந்த மக்கள் எப்படி மீண்டும் கடனை செலுத்துவார்கள் என்பதை அரசு ஆலோசித்து திருப்பத்தூரில் உள்ளவர்களுக்கு கடன் உடன் வழங்க வேண்டும். சில நேரங்களிலே செக்கைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள், ஆனால் வங்கியிலே பணம் இருப்பதில்லை. வங்கியிலே பணம் இல்லாமல் செக்கைக் கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி நான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலேகூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்திலே முறையிட்டேன். இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே மின்சாரம் இல்லை. உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த அளவுக்குப் பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

(பிற்பகல் 12-40)

* திரு. இரா. கருப்பையா : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை சம்பந்தமாக இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு மொத்த வருமானம், செலவு இவை நீக்கி இறுதியாகத் துண்டு விழக்கூடிய தொகை 135 கோடியே 47 இலட்சம் ரூபாய் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பற்றாக் குறைக்கான காரணத்தைப் பற்றியும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சார வாரியம் சம்பந்தமான செலவுகளையும், அதற்கான திட்டங்களை ஏற்பதன் காரண மாகவும், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் பொதுப் பங்கீட்டு ஏற்பாட்டை நிறை வேற்றுவதன் காரணமாகவும், மற்றும் பேருந்துக் கழகங்களுக்கு அதிகமான தொகையைக் கொடுத்து உதவ வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்ற காரணத்தா லும், தன்னிறைவுத் திட்டம் போன்றவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அதிகச் செலவு ஏற்படுகிறது என்ற காரணத்தாலும் என்று இப்படிப்பட்ட காரணங் களைக் காட்டிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டு, அப்படிப் பற்றாக்குறை என்பதோடு அதற்கு உபரியாக அதிகமான வரிகளை, 38 கோடி ரூபாய்க்கான வரிகளை விதிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் இதிலே குறிப் பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இதே அடிப்படையிலேதான் நாம் பார்க்கின்ற நேரத்தில் மத்திய அரசு எந்தக் கொள்கையின் அடிப்படையிலே ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயா ரித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கும் நேரத்தில், அந்தப் பின்னணியிலே அதன் தொடர்ச்சியாகவே இது இருக்கிறது ; அந்தப் பாதையிலே இது செல்லக்கூடிய நிலைமையிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் 2,000 கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டை வைத் திருக்கிறார்கள். தபால் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் ; தந்திக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள், இரயில்வேக் கட்டணத்தை உயர்த்தி யிருக்கிறார்கள் ; மற்றும் பல்வேறு பொருட்களுக்கான வரிகளை உயர்த்துகின்ற முறையிலே கிட்டத்தட்ட 3,000 கோடி ரூபாய்க்கும் அதிகமான வரிகளை மக்கள் தலையிலே சுமையாகச் சுமத்தும் அளவிற்கு அந்த மத்திய அரசாங் கத்தின் நிதிநிலை இருக்கிறது. அதையொட்டிப் பார்க்கும் நேரத்தில் நம் முடைய மாநிலத்திலேயும், இதேமாதிரி மற்ற மாநிலங்களிலேயும் வரும் நிதி நிலை அறிக்கைகளை மொத்தமாகப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்திய மக்களின் தமிழக மக்களின் மீது அதிகமான சுமை ஏற்படும் அளவிற்கு நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. இரா. கருப்பையா]

இதன் காரணமாக மேலும் விலைவாசி உயர்ந்து, மேலும் சாமான்ய மக்கள், நடுத்தர மக்கள் வாழ்க்கை பாதிக்கப்படுவது என்பது தவிர்க்க முடியாத உண்மையாக அமைகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதன் ஒட்டு மொத்தமான விளைவுகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் இந்திய நாட்டில் மொத்த மாக வறுமையிலே இருக்கும் எண்ணிக்கை, அரசாங்கம், அமைச்சர்கள், நாடாளுமன்றத்தில் அறிவித்த கணக்குப்படி 52.5 சதவீதம். இது நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துகொண்டு போகிறது என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

இதுபோன்று தமிழகத்திலேயும் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்களின் எண்ணிக்கை 60 சதவீதத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது. மேலும் இந்த நிலையின் காரணமாக இந்த எண்ணிக்கை உயரக் கூடிய நிலைமைதான் ஏற்படும்.

இந்தப் பின்னணியிலே பார்க்கும்பொழுது தமிழகத்திலே இப்படி வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களின் நிலையை உயர்த்தவும் தமிழகத்தை வளம் பொருந்தியதாக ஆக்கும் முறையிலேயும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் மிகவும் பலகீனமான அம்சங்கள்தான் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்கள் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக் கின்றனவா என்றால், புகலூரில் அமைக்க விருக்கின்ற கருப்பஞ்சக்கையிலிருந்து ஏற்பட இருக்கின்ற காகிதத் தொழிற்சாலை பற்றி மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டத்திலே தொழில் வளர்ச்சிக்காக 42.70 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே பின்னணியிலே பார்த் தால் சென்ற 1981-82 ஆம் ஆண்டிலேயும் தொழில் வளர்ச்சிக்காக ஐந்தாவது ஆண்டுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 55.61 கோடி ரூபாயாகும். ஆகவே, அடிப்படையாகத் தமிழகத்திலே தொழில் வளர்ச்சியை உருவாக்குவ தற்கு அடிப்படையான பல்வேறு திட்டங்களை, இன்றையதினம் அமல் செய்யப் பட வேண்டிய திட்டங்களை உருவாக்கிச் செயல்படுத்த வேண்டியது மிகவும் அவசியம். அதுதான் தமிழகத்தின் வறுமை நிலையை மாற்றும் என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் அம்மாதிரி திட்டங்கள் எதுவும் அறிவிக்கப்படாதது, தொழில் வளர்ச்சிக்குப் புதிய திட்டங்கள் அறிவிக்கப் படாதது வருந்தத்தக்கது.

அதுமட்டுமல்லாமல், மத்திய அசாங்கம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. கரூர்-திண்டுக்கல் அகல இரயில் பாதை பற்றி ஏற்கனவே அறிவித்தார்கள். வேலை துவங்கப்பட்டது என்றுகூட அறிவித்தார்கள். ஆனால் நடைமுறையிலே எந்த வேலையும் துவங்கப்படாமல் நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாததால் 70 இலட்சம் ரூபாய்க்கு ஒதுக்கப்பட்ட வேலை இன்றையதினம் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சேதுசமுத்திர திட்டம்—எப்பொழுது அது உருவாகும்? எப்பொழுது அது நடைபெறும் என்பதற்கான ஒரு உத்தரவாதம் இல்லாத நிலைமையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலே எடுத்துக் கொண்டால், தமிழகத்தின் தொழில் வளர்ச்சி என்பது புறக்கணிக்கப்படுகின்ற நிலையில் இருக்கிறது என்பதை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்நிலையிலே நமக்கிருக்கின்ற, கிடைக்கின்ற நிதி ஆதாரங்களை வைத்து, மேலும் தொழில் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரிதான் சென்னைப் பெரு நகரத்திலே விரைவுப் போக்குவரத்துக்கான ரெயில் பாதை அமைக்கக்கூடிய திட்டம். அது எங்கே இருக்கிறது என்று இன்றையதினம் தேடிக் கண்டுபிடிக்க வேண்டிய நிலைமையிலே இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த நிலைமையிலே திட்டங்கள் தொழில் வளர்ச்சிக்கும் தொழில் வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொடுப்பதற்கும் என்பது மிகவும் குறைவாக, இல்லாத நிலைமையிலேதானிருக்கின்றன என்பதைக் குறிப்பிட்டு, அம்மாதிரித் திட்டங்களை உருவாக்க, சயல்படுத்த இத்திட்டத்திலே வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அது மிகவும் பாராட்டுக்குரியதாக இருந்திருக்கும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மேலும் தொழில்கள் சம்பந்தமாக, ஏற்கடவே தமிழ்நாட்டிலே சில சர்க்கரை ஆலைகள் அமைக்கப்படும் என குறிப்பிடப்பட்டது. அது இன்னும் அமையவில்லை. தஞ்சாவூரிலே அமைப்போம் என்றும், புதுக்கோட்டையிலே அமைப்போம் என்றும் இன்றையதினம் திருத்தணியிலே அமைக்கப்படும் என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவை அனைத்தும் இப்பொழுது அமையுமா? ஏனென்றால், அவற்றிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி தேவை. சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையின்பொழுது, மதுரை மாவட்டத்திலே அமைய இருக்கிற சிமெண்ட் தொழிற்சாலைக்கு மத்திய அரசின் அனுமதியைக் கேட்டிருக்கிறோம் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. அந்த ஆண்டு முடிந்து விட்டது. இந்த ஆண்டு துவங்கிவிட்டது. இதற்கான அனுமதி இன்னும் மத்திய அரசாங்கத்திட

மிருந்து கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, இந்நிலையில் தொழில் வளர்ச்சிக்கு உரிய கவனம் தக்க முறையிலே எடுக்கப்பட வேண்டும். இதிலே மற்றொரு ஆபத்தான அம்சம், தமிழகத்திலே சர்க்கரைத் தொழிலில் ஈடுபட தனியார் களுக்கும் அனுமதி கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மிகவும் ஆபத்தான ஒரு கொள்கையை இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சர்க்கரைத் தொழிலிலே தனியார்கள் ஆதிக்கம் மிகுந்து, கரும்பு உற்பத்தி யாளர்கள், தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டார்கள் என்கின்ற காரணத்தினாலே, கூட்டுறவுத் துறையிலும், அரசுத் துறையிலும் சர்க்கரை ஆலைகள் உருவாக்கப் பட்டு செயல்பட்டு வருகின்றன. ஆகவே, இந்தக் கொள்கையிலே தடுமாற்றம் தேவையில்லை, கூடாது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நான் குறிப்பிட விரும்புவது, விவசாய உற்பத்திக்குத் தேவை யான திட்டங்கள் எந்த அளவுக்கு இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன ? நல்ல தரமான விதைகள், நீர் ஆதாரங்கள், மாவட்டத்திற்கு ஒரு அரசுத் தோட்டப் பண்ணை, இம்மாதிரியான விவசாய சம்பந்தமான காரியங்கள் இதிலே குறிப் பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை அனைத்தும் தேவையா என்றால், தேவை தான். நல்ல நிலம் இருக்கிறது, நீர் வளம் இருக்கிறது, நல்ல தரமான விதை கள் கொடுக்கின்றோம். ஆனால், இவை அனைத்தையும் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயிகள் நல்ல முறையிலே விவசாயம் செய்வார்களா ? அந்த விவசாயிகள் எந்நிலையில் இருக்கிறார்கள் ? அவர்கள் உற்பத்தியைச் சரிவர செய்ய, ஊக்கத்தோடு செய்ய, ஊக்கம் தர என்ன நடவடிக்கைகள் இதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன என்றால், எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு ஓரளவுக்குக் கடனைத் தள்ளுபடி செய்கின்ற சலுகைகள் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அந்தப் பிரச்னை இன்றைக்கு முழுமை யாகத் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக சென்ற மூன்று தினங்களுக்கு முன்பு அனைத்து விவ சாயச் சங்கங்கள் கூட்டமைப்புக்களைச் சேர்ந்த தலைவர்கள், நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களைச் சந்தித்து, இந்தப் பிரச்னை சம்பந்தமாக, கடன் பிரச்னை சம்பந்தமாக, முழுமையாகத் தீர்வு காண்பதற்கு ரூபாய் 98 கோடி பெறுமானமுள்ள சலுகைகளை மாநில அரசு அளிக்குமேயானால், இந்தப் பிரச்னை முழுமையாகத் தீர்வடையும் என்ற முறையிலே குறிப்பிட் டார்கள். ஆகவே, இந்த அடிப்படையில், ஏற்கனவே நாம் கொடுத்திருக்கின்ற வாக்குறுதி இருக்கிறது. இந்த மன்றத்திலே நாம் தெளிவாகக் கூறியிருக் கிறோம். படிப்படியாக, இந்தக் கடன்களை அரசு தள்ளுபடி செய்யும் என்ற திட்டத்தை மாநில அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த

அடிப்படையிலே, விவசாயிகள் கடன் பிரச்னைகளைத் தீர்க்க தகுந்த நடவடிக் கைகளை எடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றயதினம் விதைகளின் விலை ஏறியிருக்கிறது ; உரத்தின் விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன ; பூச்சி மருந்தின் விலை ஏறியிருக்கிறது. மற்ற எல்லா பொருள்களின் விலையும் உயர்ந்திருக் கின்றன. இந்த நிலையிலே மிகுந்த சுமையுடன், தாங்க முடியாத நிலைமை யில் இருக்கிற விவசாயிகளின் நிலையை உயர்த்த, அவர்களின் கடன் பளுவைக் குறைத்து, உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின், நெல்லின், கரும்பின் விலையைக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய, நியாயமான அளவுக்குக் கொடுக் கத்தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதுதான், விவசாய உற்பத்தியை ஊக்குவிக்க, உற்பத்தியைப் பெருக்க உதவி செய்யும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதே நேரத்திலே, அந்த விவசாயிகள் கடந்த நான்கு ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலே வறட்சியின் காரணமாகப் பாதிக்கப்பட்ட தனால், அவர்களது கடன்கள் ஒத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

(பிற்பகல் 12-50)

இன்றைக்கு மீண்டும் கெடுபிடி வசூல் நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். அதன்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நிலவரி பாக்கியையும், தண்டத் தீர்வை பாக்கியையும், ஒரே தவணையில் கட்ட வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அனைத்து மாவட்டங்களிலும் இந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டிருக் கிறது. வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட திருச்சி மாவட்டத்திலும், மணப்பாறைப் பகுதியிலேயும் விவசாயிகள் நான்கு ஆண்டுகளாக் செலுத்த வேண்டிய வரியை ஒரே தவணையில்—விளைச்சல் இல்லாத இந்த நேரத்தில்—கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தி, ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார் கள். அவர்கள் மறுக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தால், அவர்கள்மீது வழக்கு போடப்பட்டு, வரி வசூல் செய்ய வருபவர்களைத் தடுக்கிறார்கள் என்று அவர் கள் மீது வழக்குப் போடப்படும் நிலை இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், குறிப்பிட்ட நிலையை எடுத்திருக்கிறார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூல் செய்வதுபோல 1 பிளஸ் 1 என்ற முறையில், நடப்பாண்டிற்கான வரியும், சென்ற பாக்கியிலே ஒரு பகுதியையும் வசூலிக்கலாம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். அந்த அடிப் படையிலே இந்தப் பிரச்சினையில் தீர்வு காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. இரா. கருப்பையா]

தமிழ் நாட்டில் உள்ள சர்க்கரை ஆலைகளில், இன்றையதினம் விவசாயிகள் போட்டிருக்கின்ற கரும்புகள் முழுமையையும் அரவை செய்வதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. பல ஆலைகளில் இன்றைக்கு விவசாயிகளின் கரும்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். அதன் காரணமாக விவசாயிகள் அந்தக் கரும்புகளை விறகாகப் பயன்படுத்தலாமா என்றுகூட யோசிக்கிறார்கள். எனவே இன்றையதினம் இருக்கின்ற மெயின் சீசனை மேலும் நீடித்தோ அல்லது அடுத்து வரக்கூடிய ஸ்பெசல் சீசனை அட்வான்ஸ் செய்தோ, அரவை செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணமாக வெல்லத்தின் விலை மிகவும் தாழ்ந்து போகிறது. ஆகவே அரசு சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வெல்லத்தை கொள்முதல் செய்து அந்த விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மாநில அரசு தொழில் வளர்ச்சிக் காகவும், விவசாய வளர்ச்சிக்காகவும் திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு நிவாரணம் என்ற முறையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஏழைக் குழந்தைகள்—பட்டினி கிடக்கும் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை உணவு, 2 வயது முதல் 10 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று குழந்தைப் பாசத்தோடு, அவர் களுடைய பசியைத் தணிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு 100 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு நல்ல மனிதாபி மானத்தோடு உருவாக்கப்பட்ட திட்டம். ஆனால் இந்தத் திட்டத்தை நிறை வேற்றுவதன் மூலமாக தமிழகத்திலே உள்ள வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுடைய நிலையை மாற்றிவிட முடியுமா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள மக்களின் நிலைமை உயர்ந்தால்தான், அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்துவதன் மூலமாகத்தான் நிரந்தரமாக இந்தக் குழந்தைகளுக்கு வாழ் வளிக்க முடியும். அப்படிப்பட்ட வாழ்வை அளிப்பதற்கான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமக்கு ஏற்கனவே அனுபவம் இருக்கிறது. பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு மத்திய உணவு போடுகிறோம். அந்த அனுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு இந்தத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு காரியாம்சத்திலே முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதைப் பார்த்து அதற்கான முறையிலே முழுமையாகப் பரிசீலனை செய்து அறிவித்திருந்தால்கூட அது பயனுள்ளதாக இருக்கும். குழந்தைப்

பாசத்திற்கு யாரும் தடைபோட முடியாது. ஆனால் அதேநேரத்தில் இந்த நிலைமையை மாற்றி அமைப்பதற்கான நடவடிக்கையை மாநில அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கின்ற மக்களுடைய ஏழ்மையான உள்ள நிலையை மாற்றுவதற்காக, கிராமப் புறங்களிலே உள்ள அந்த கிராமங்களை வளமான கிராமங்களாக, செழிப்பான கிராமங்களாக மாற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இதை நிறைவேற்றுவதற்காக 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரியில் மண்ணெண்ணெய்க்காக 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு முழுமையான நிவாரணமாக இல்லை. கிராமப்புறங்களிலே உள்ள யாரும் அரசு நிர்ணயித்த விலையில் மண்ணெண்ணெய் வாங்குவது கிடையாது. நகரங்களிலே ஒரு விலை விற்கும், கிராமங்களிலே ஒரு விலை விற்கும். அவர்கள் 1 லிட்டர், 2 லிட்டர் தங்களுடைய அன்றாடத் தேவைக்கு வாங்குகிற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே மண்ணெண்ணெய்க்கு முழுமையாக விலக்குக் கொடுப்பதுதான் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

புதிதாக வரிகள் விதிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. கைத்தறிப் பட்டுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது யாரைப் பாதிக்கும், யாரை பாதிக்காது என்ற பிரத்யட்ச உணர்வோடு இந்தப் பிரச்னையைப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் கைத்தறித் துறையில் பட்டு உற்பத்தி செய்யும் லட்சக்கணக்கான பட்டு நெசவுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக கைத்தறிப் பட்டின் விலை உயரும். கைத்தறிப் பட்டை சாமான்ய மக்களும் பயன்படுத்துகிறார்கள். நடுத்தர மக்களும் உபயோகப் படுத்துகிறார்கள். இதன் காரணமாக விலை உயர்கின்ற நேரத்தில், நூல் விலை உயரும். அப்படி நூல் விலை உயர்ந்தால் அந்த விலையேற்றத்தை உற்பத்தியாளர்கள் அந்தப் பட்டு நெசவுத் தொழிலாளியின் தலையில் வைத்து, 'நீ கூலியை குறைத்து வாங்கிக்கொள்' என்று சொல்லும் நிறையேற்படும். ஆகவே, இந்த வரி விதிப்பின் மூலமாக சாமான்ய மக்களும், நடுத்தர மக்களும் கைத்தறித் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அரசு இதைப் பரிசீலித்து, இந்தக் கைத்தறி பட்டுக்கு விதித்து இருக்கும் வரியை ரத்து செய்ய முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விசைத்தறியில் பயன்படுத்தப்படும் நூலுக்கும் இப்போது வரி விதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விசைத்தறியை வைத்து இருப்பவர்கள் பெரிய முதலாளிகள் அல்ல. சாதாரணமானவர்கள்தான் வைத்து இருக்கிறார்கள். விசைத்தறியில் பயன்படுத்தக்கூடிய இந்த நூலுக்கு போட்டுள்ள வரி தேவையற்றது. ஆகவே, அதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மோட்டார் வாகனங்களுக்கு பயன்படுத்தக்கூடிய துணை உறுப்புகளுக்கான வரியை 13 சதவிகிதத்திலிருந்து 15 சதவிகிதம் என்று உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். மேலும் டயர், ட்யூப் போன்றவற்றிற்கும் வரி உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். இதன் காரணமாக நிச்சயமாக பஸ் கட்டணம் உயரும். இந்த பட்ஜெட் கூட்டத் தொடர் முடிந்தவுடனே பஸ் அதிபர்கள் சேர்ந்து கொண்டு, இந்தச் சாமான்களின் விலை உயர்ந்து விட்டது என்று கூக்குரல் போடுவார்கள். அரசும் பஸ் ஓட்டுகிறது. ஆகவே, அவர்களும் தற்போதுள்ள கட்டணம் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று பேருந்துக் கட்டணங்களை உயர்த்தப் போகிறார்கள். அதற்கு இந்த பட்ஜெட் வழிவகுத்துக் கொடுத்து இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வரி உயர்வை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மின்சாரம் சம்பந்தமாக இருக்கக்கூடிய பொருள்கள், அதேமாதிரி பிஸ்கேட், சாக்லேட் போன்ற பொருள்கள் ஆகியவற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டுள்ள வரி தேவையற்றது. ஒரு இடத்தில் குழந்தைகளிடத்தில் பாசத்தைப் பற்றிப் பேசிவிட்டு, மற்றொரு இடத்தில் இந்தக் குழந்தைகள் சாப்பிடும் பிஸ்கெட், சாக்லெட் போன்றவற்றிற்கு வரி போட்டு இருப்பது சரியல்ல. இதன் மூலமாக அரசுக்கு எவ்வளவு ரூபாய் வரி வந்து விடப்போகிறது. ஆகவே, அதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முதியோர் உதவித் தொகையை ரூபாய் 25-லிருந்து ரூபாய் 35 என்று உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். வரவேற்கிறோம். ஆனால் அதே நேரத்தில் மாநிலம் பூராவிலும் இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்குத்தான் இப்போது கொடுக்கப்படுகிறது. இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் 60 வயது அடைந்தவர்கள் 1971 சென்சஸ் படி பார்த்தால் 20 லட்சம் பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால் தற்போது 20 ஆயிரம் பேருக்கு கொடுப்பது என்ற காரணத்தினால் யாராவது இறந்தால்தான் வேறு ஒருவர் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அனைவருக்கும் முதியோர் பென்ஷன் கிடைக்கிற வகையிலும் ஆதரவற்ற விதவைகளுக்கும் அந்த உதவித் தொகை கிடைக்கிற வகையிலும் முழுமையாக இந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து அரசு ஊழியர்கள் சம்பந்தமாக சில பிரச்சினைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறவர்கள் அரசுக்கு அஸ்திவாரமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் அரசு ஊழியர்கள். அவர்களுக்கு பாராட்டினை நிதியமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அவர் களுக்கு பாராட்டுதலையும் ஆறுதலையும் மட்டும் தெரிவித்திருப்பதால் திருப்தி ஏற்படாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பஞ்சப்படி சென்ற ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன் பிறகு உயர்ந்திருக்கின்ற விலைவாசிப் புள்ளி 408-லிருந்து 462 ஆகியிருக்கிறது. ஆகவே நான்கு பஞ்சப்படி தவணைகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். இடையில் மத்திய அரசு இரண்டு பஞ்சப்படி தவணைகளைக் கொடுத்துவிட்டது. ஆனால் தமிழக அரசு அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி கொடுக்காமல் இருக்கிறது. அரசு ஊழியர்கள் பஞ்சப்படி கேட்பது என்பது நியாயமாகும். அதைக் கொடுக் காமல் மேன்லக்கு கால்யாணம், கழுத்தே சுகமாக இரு என்று சொல்வது சரி யாக இருக்காது. அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நான்கு தவணைகள் பஞ்சப்படியை கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும்.

ஓய்வு பெறும் அரசு ஊழியர்களுக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கும் திட்டம் உடனடியாகக் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அரசு ஊழியர்களுக்கு போனஸ் என்ற முறையிலே எக்ஸ்-கிரேஷியோ போனஸ் என்றோ மேற்கு வங்காளம், திரிபுரா, பீகார், கேரளம், ஆந்திரா, கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களில் ஒரு மாத சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். அதைக் கொடுப்பதற்கான முறையில் நடவடிக்கை எடுத்து அரசு ஊழியர்களின் நம்பிக்கையைப் பெற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பழிவாங்கும் நடவடிக்கைகள் வேளாண்மைத் துறை, கால்நடைத் துறை, கருவூலத் துறைகளில் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

இன்றையதினம் தொழிலாளர்கள் நலம் சம்பந்தமாக நாம் ஒரு சீரிய கொள்கையை அமுல்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். பீடித் தொழி லாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் 1968 ஆம் ஆண்டில் நிர்ணயிக்கப் பட்டது. இன்றுவரையில் அந்த அடிப்படையில்தான் கொடுக்கப்பட்டு வரு

கிறது. 1968-ல் நிர்ணயிக்கப்பட்டது, இன்றைக்கு ஆண்டு 1982. விலைவாசி விஷம்போல் ஏறியிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலும் அதே சம்பளம்தான், மாற்றம் இல்லை.

அதைப்போல பல்வேறு வகைப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச சம்பளம் இன்றைக்கும் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. அதைப்போல அச்சுத் தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 'அன் ஆர்கனைஸ்டு லேபர்' என்று சொல்லப்படுகின்ற தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இருக்கின்ற விலைவாசிகள் அடிப்படையில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை குறைந்தபட்ச சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சாலைப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் பற்றி ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்வேறு புதிய போக்குவரத்துக் கழகங்களை உருவாக்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள், 1982-83 ஆம் ஆண்டில் அறிவிப்போம் என்றார்கள். இங்கே அதுபற்றி கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல கழகங்களைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பெயர்களை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. ஆனால் கும்பகோணத்தில் இருக்கிற சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, திருச்சியை மையமாக வைத்து மலைக்கோட்டை போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்றை அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள் ; அது இந்தத் திட்டத்திலே இல்லை. அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் மைய அரசின் நிதிக் கொள்கையின் காரணமாக மாநில மக்கள் நலன் பாதிக்கப்படுகிறது. இதைச் சுட்டிக்காட்ட மாநில அரசு தவறக்கூடாது. மத்திய அரசின் இத்தகைய போக்கைத் தட்டிக்கேட்க மாநில அரசு தலைமை தாங்கி, நிர்ப்பந்திப்பதன் மூலம்தான் மாற்றம் காண முடியும் ; மாநில மக்கள் உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும். அப்படியானால்தான் மாநிலத்தில் எற்படுகிற சீரழிவுகளிலிருநது மக்களை பாதுகாக்க முடியும் என்ற உணர்வோடு மாநில அரசு செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு, இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வாயிலாக நீங்கள் பட்டுத் துணி, விசைத்தறி துணிகளுக்கு விதித்திருக்கிற வரிகளை கைவிட்டுவிட்டு, ஏழை எளிய கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது இங்கே நடைபெறுகின்ற விவாதத்தில் பங்கேற்று என்னை கருத்து சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்காக நன்றி நவில்கின்றேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு புரட்சிகரமாக அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். எதற்காக இப்படிச் சொல்கிறேன் என்றால் வாலாயமாக மத்திய அரசு தன்னுடைய வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்த பிறகுதான் மாநிலங்களில் உள்ள அரசாங்கங்கள் தங்களுடைய வரவு-செலவுத் திட்டங்களை சமர்ப்பிப்பது வழக்கம். ஆனால் நம்முடைய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு மத்திய அரசு அதை அறிவித்தாலும் சரி, அறிவிக்காவிட்டாலும் சரி, அவர்கள் எப்படி வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்தாலும் சரி, அதைப்பற்றி எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சொல்லி ஒரு நாள் முன்னதாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்கள் என்று இங்கே நான் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மத்திய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்த பிறகுதான் மாநில அரசு அறிவிக்க வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் மத்திய அரசு அறிவிக்கின்ற திட்டத்தில் எந்த அளவுக்கு மாநிலத்திற்கு அதிகமாக நிதி ஒதுக்கீடு கிடைக்கும் ; அவர்கள் எந்தெந்த பொருள்கள்மீது எக்சைஸ் வரி, மற்ற வரிகளை விதிக்கிறார்கள் என்று தெரிந்து, அவைகள் மேல் கை வைக்காமல் மற்ற பொருள்கள்மீது, மாநில அரசின் அதிகாரத்திற்குள் வருகின்ற பொருள்கள் மீது வரி போட்டால் நம்முடைய திட்டத்தை சரிவர செய்யலாம் என்ற அடிப்படையில்தான் இது பழக்கவழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் வரலாறு காணாத வகையில் ஒருநாள் முன்னதாக மாநில அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அறிவித்தது என்றால் நம்முடைய மாநில அரசு நிதிச் செயலாளரும் அங்கே மத்தியில் இருக்கிற நிதிச் செயலாளரும் கலந்து பேசி, அவர்கள் முடிவு செய்து அறிவித்து விட்டார்கள் என்றுதான் தோன்றுகிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஏதோ வெளியே 'மேக் அப்' போட்டு கொண்டுவந்து நிறுத்துவதுபோல நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். புதிதாக அவர்களால் ஒன்றும் செய்ய இயலாது ; முடியாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மத்திய அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையினை வெளியிடுவது பிப்ரவரித் திங்கள் கடைசி நாளிலேதான் என்பது தொடர்ந்து இருந்து வருகின்ற

ஒன்றாகும். பிப்ரவரித் திங்களின் கடைசி நாள் 28 ஆம் தேதியாக இருந்தால் 28 ஆம் தேதியும், பிப்ரவரித் திங்கள் கடைசி நாள் 29 ஆம் தேதியாக இருந்தால் 29 ஆம் தேதியும் மாலை 5 மணிக்கு மத்திய அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கையினை வைப்பது என்பது தொடர்ந்து இருக்கின்ற முறை.

ஆனால் நம்மைப் பொறுத்தவரையிலே சென்ற ஆண்டு கொஞ்சம் கால தாமதம் ஆகிவிட்டது. அப்போது மார்ச் திங்களிலேதான் நாம் நிதிநிலை அறிக்கையினை வைத்தோம். ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே எப்போதும் போல பிப்ரவரித் திங்கள் கடைசி நாளிலே மத்திய அரசினர் நிதிநிலை அறிக்கையினை வைத்துவிட்டனர். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையிலே காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆண்டு வருகின்ற காலத்திலே இருந்து பார்த்தால் பிப்ரவரித் திங்கள் 22, 23, 24 போன்ற தேதிகளுக்கு முன்புகூட நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இரயில்வே அறிக்கை மட்டும் தான் மாநில நிதிநிலை அறிக்கைக்கு முன்பு வரும். மத்திய அரசின் நிதி நிலை அறிக்கை மாநில நிதிநிலை அறிக்கைக்கு பிறகுதான் வரும். ஆனால் வேறு சில மாநிலங்களிலே மார்ச் திங்கள் 15, 16, 17 தேதிகளில்கூட வோட் ஆன் அக்கவுன்ட் எடுத்துக்கொண்டு ஏப்ரல் மாதம் வரை போவார்கள். ஆகவே நம்முடைய மாநிலத்திலேயும் அந்த நிலை எப்போதுமே இருக்கும் என்று யாரும் கருத வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான், அந்த நிலைமையினைத் தெளிவு படுத்துவதற்காகத்தான் நான் இந்த விளக்கத்தை அளித்தேனே அல்லாமல் மறுக்கவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாவலர் அவர்கள் அளித்த விளக்கத்திற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் எதற்காகச் சொன்னேன் என்றால் மத்திய அரசு அறிவித்த திட்டங்களின்படி பார்த்தால் மாநில அரசுக்கு வரக்கூடிய வருவாயிலே ப்ரப்போர்ஷனேட் ஷேர் இன்னும் ஐந்து கோடி ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கும். ஆகவே அதையும் கணக்கிலே எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முறையிலே திட்டங்களை அறிவித்திருக்கலாம்.

அடுத்துப் புதிதாக உயர்ந்தரகத் துணிகளுக்கும், பட்டுத் துணிகளுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. டயர், ட்யூப் போன்ற இவைகளுக்கெல்லாம் வரியினை விதித்திருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் தவிர்க்கின்ற வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கும். மற்ற பொருட்களின்மீது வரி விதித்திருக்கலாம் என்பதற்காகத்தான் நான் அதைக் குறிப்பிட்டுக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மத்திய அரசினுடைய திட்டத்தைப் பார்க்கின்ற நேரத்திலே பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டை இயர் ஆஃப் கன்சாலிடேஷன் என்றும் 1982 ஆம் ஆண்டை இயர் ஆஃப் ப்ரடக்டிவிட்டி என்றும் அதாவது உற்பத்தி பெறுகின்ற வருஷமாக இருக்க வேண்டும் என்றும் கோடிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். மாநிலங்களிலே உள்ள செயலாளர்கள் அனைவரையும்கூட அவர்கள் அங்கே ஒரு மாநாட்டிலே கூட்டி வைத்து இந்தத் திட்டங்களை நீங்கள் நிச்சயமாக அமல்படுத்த வேண்டும் என்றும் ஆப்பரேஷன் ஃபார்வர்ட் என்றும் வேகமாகச் செயல்படுத்த வேண்டும் என்றும் ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் இந்த ஆண்டின் மத்திய அரசு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மற்றும் பிற திட்டங்களுக்காக 58 சதவீதத்தை மத்திய அரசு ஒதுக்கி இருக்கின்றது. நமது அரசு 20 அம்சத் திட்டத்தை வரவேற்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி வரவேற்றால் மட்டும் போதாது. நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையினைப் பார்த்தால் ரிசிப்ரோகேட் என்ற அந்த அளவிலே மாநிலத்திலே போதிய திட்டங்களை நாம் வகுத்துக் கொண்டு இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் உள்ளபடியே எனக்கு மெத்த டிஸ அப்பாயின்ட்மென்டாக, ஏமாற்றமாகத்தான் இருக்கின்றது. எந்தவிதமான வரவு-செலவுத் திட்டத்தையும் நாம் அறிமுகப்படுத்துகின்ற நேரத்திலே உள்ளபடியே இன்று இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே Transfer of population from villages to urban area கிராமப் புறத்திலே வசிக்கின்ற மக்கள் மிக வேகமாக நகரங்களை நோக்கி வருகின்ற சூழ்நிலைதான் உருவாகிக்கொண்டிருக்கின்றது. ஏனென்றால் கிராமப்புறத்திலே இருக்கின்ற மக்களுக்கு வாழ்வு இல்லை, வாழ்வதற்கு வழி இல்லை. அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இல்லை. அவர்கள் அரைப்பட்டினியும், கால் பட்டினியுமாக பொழுதைக் கழிக்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவேதான் கெட்டும் பட்டணம் சேர் என்ற வகையில் ஏராளமான மக்கள் நகரங்களை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமையிலே எக்மோர் ஸ்டேஷனிலும் மற்ற பகுதிகளிலும் பார்க்க முடிகின்றது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது அரசி லும் பார்க்க முடிகின்றது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டியது அரசினுடைய கடமை. அதற்காக நல்ல முறையிலே திட்டங்களை உருவாக்கி கிராமப்புற மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [டாக்டர் கே. சௌரிராஜன்]

வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்பும், தேர்தல் காலங்களிலும் நாம் வாக் குறுதிகளை அள்ளி வீசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படி அள்ளி வீசிய வாக் குறுதிகளை போன ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்ட நேரத்திலே எந்த அளவுக்கு இந்த அரசு செயல்படுத்தியது என்பதைப்பற்றி கேட்பதற்கு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு உரிமை இருக்கின்றது. மக்களும் அதைக் கேட்பார்கள் என்பதை நீங்கள் மனதிலே கொள்ளவேண்டும் என்று நினைவுபடுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமை. பிள்ளைத் தாய்ச்சிகளா பிடியுங்கள் 150 ரூபாய், வேலை இல்லாப் பட்டதாரிகளா இந்தாப் பிடியுங்கள் 50 ரூபாய் என்று வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசினீர்களே, அதை எந்த அள வுக்குப் போன ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே செய்து வந்திருக்கிறீர்கள் என்பதில் மக்களுக்கு நீங்கள் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். அதை உங்களுக்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும் என்றும் கருதுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1.10)

அதற்கு குறிப்பாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள், எல்லோருக்கும் நிறைய செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் எங்க ளுடைய ஆசை. ஆனால் செய்யத்தான் முடியவில்லை. எங்களுடைய அந்த உணர்வை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று நைசாக சொல்லி தப்பித்துக் கொண்டுள்ளார்கள். உள்ளத்திலே உண்மையாக அந்த உணர்வுகள் இருக்கிறபோது அதை உறுதிப்படுத்தி வெளிக்கொண்டுவந்து செயலிலே காட்டுவதில் என்ன முயற்சிகளை நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்பதைச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். ஏனென்றால் இப்படியே போய்க்கொண்டிருந்தீர்களானால் நிச்சயமாகப் பொதுமக்கள் அதை விரும்பமாட்டார்கள்.

எனக்குக்கூட ஒரு ஆசை வந்துவிட்டது. தேர்தல் காலத்திலே ஒரு பத்துப் பேர்களைக் கூட்டு சேர்த்துக்கொண்டு, காலையில் இட்லி வடை சாம்பார் 2 பிளேட்டுகள், மத்தியானமானால் அரை பிளேட் பிரியாணி, சாயந் திரத்தில் சப்பாத்தி குருமா, அல்லது டீயும் பன்னும் என்று வாங்கிக் கொடுத்து கொண்டிருந்தால், மக்கள் எனக்குக்கூட அதிகமாக வாக்களித்து, என்னைக் கூட அமைச்சராக ஆக்கிவிடுவார்கள் என்னும் ஆசை வந்துவிட்டது. அந்த அளவுக்கு மக்களும் போய் விட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மக்களின் வாக்கு களைப் பெற்றுத்தான் அவரும் இங்கே வந்திருக்கிறார். அவர் எந்தச் சின்னத்திலே நின்று வெற்றி பெற்றார். அப்போது எந்தக் கட்சியில் அவர் இருந்தார் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் சௌரிராஜன் அவர்கள் விளக்குவார்களா ?

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மக்கள் எனக்கு வாக்களித்த நேரத்தில் ரோஜா சின்னத்தில் நின்றேன். அந்தச் சின்னம் அப்போது தனியாகத்தான் இருந்தது. அதற்குப் பின்னால் உங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களே சொல்லி விட்டார்கள், தேர்தல் காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட உடன்பாடுகள், கூட்டுக்கள், கட்டுப்படுத்தப்பட மாட்டாது என்று சொல்லி விடுவித்து விட்டார்கள். அதிலே என்னையும் அவர்கள் விடு வித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே என்னைப்பற்றி ஆராய உரிமை இல்லை என் பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக சென்ற ஆண்டு நாம் மதுவிலக்கைத் தளர்த்திய போது, ரத்து செய்த போது, எங்களுக்கெல்லாம் வருத்தமாக இருந்தாலுங்கூட, இந்தத் தமிழகத்திலே மற்ற மாநிலங்களைவிட அதிகமான அளவு இதன்மூலம் வருமானம் கிடைக்கும், "Excise revenue due to the lifting of prohibition will be more" என்று நினைத்து, அந்த வருமானத்தை வைத்துப் பல திட்டங்களை நம்முடைய தமிழகத்திற்கு உருவாக்க முடியும் என்று எங்களைப் போன்றவர்கள் நம்பினோம். ஆனால் அதிலிருந்து 146 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்த போதும் கூட, அது எந்த அளவுக்கு நாட்டு நன்மைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிற எலக்ட்ரிசிடி போர்டை காப்பாற்றத்தான் பயன்பட்டிருக் கிறதே ஒழிய, வேறு எந்தவிதமான உருப்படியான நன்மையும் மக்களுக்கு ஏற்படவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதே மின்துறை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், பல பேர்களின் கையினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலே யும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயும் சரி, பல பேர்களால் நிர்வாகம் செய்யப்பட்டு வந்திருக்கிறது. நம்முடைய மின்துறை அமைச்சர் மின்துறையில் ஒரு பொறியியல் பட்டதாரி. அப்படிப்பட்ட அவர் களுடைய காலத்திலாவது இந்த மின்துறை அதிகமாகச் செயல்பட்டு, லாபகர

மான லட்சியத்தைக் கடைப்பிடிக்கும் என்று நினைத்த நேரத்தில், அது மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னால், படித்தவர்கள் எல்லாம் வியாபாரம் செய்தால், அந்த வியாபாரம் உருப்படாது என்று சொல்வார்களே, அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக இருக்கிறது என்றுதான் கூற வேண்டும்.

நம்முடைய மின்துறை அமைச்சர் அவர்களே ஒருமுறை கூறியிருக்கிறார்கள். மின்துறைப் பொறியியல் பட்டம்பெற்ற என்ஜினியர்கள் எல்லாம் தனியாகத் தொழில் செய்வது என்றும் அப்படி அது லாபமாக நடக்கவில்லை என்றால், சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்றும் ஒரு புதிய திட்டத்தைச் சொன்னார்கள். ஆகவே, வியாபாரம் செய்வது என்பது வேறு, நிர்வாகம் செய்வது என்பது வேறு என்பதை எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் வேறு என்னென்ன வரிகள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று விவாதிப்பதற்கு முன்னாலே, நீங்கள் அறிவித்திருக்கிற திட்டங்களைப்பற்றி நான் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஏதோ குறை சொல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்தால் சொல்லவில்லை. கேலி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலும் சொல்லவில்லை.

அதற்குப் பதிலாக நான் எதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணமாக, பற்பொடி இலவசமாகக் கொடுக்கப்படும் என்று ஒரு திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறீர்கள். உள்ளபடியே அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். கிராமப்புற மக்களின் பற்கள் சுகாதாரமான முறையில் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியதுதான். அப்படிப் பாதுகாக்க வேண்டியது அரசின் கடமை. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட சொல்லியிருக்கிறார்கள், கிராம மக்கள் செங்கற் பொடி, கரிப் பொடி இவற்றை உபயோகிப்பதால், புற்று நோய் வருகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மருத்துவ சாஸ்திரத்தில் அதற்கு ஆதாரம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. நான் படித்த வரையில், கடுமையான சில பொருள்களைவைத்துப் பல் தேய்ப்பதால் பல்லின் இனாமல் போய்விடும், அப்படிப் இனாமல் போய்விட்டால் பல் சொத்தையாகும். அப்படிப் பற்கள் சொத்தையாகிப் போகும்போது நாக்கில் புண் வரும். அந்தப் புண் வெகுகாலமாக இருக்குமானால் அது புற்றுநோயாக வரக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது என்பதுதான் மருத்துவ சாஸ்திரம் கண்டு வந்துள்ள உண்மை நிலை. ஆகவே இதற்கும் அதற்கும் முடிச்சுப் போடுவது சரியான

தல்ல. இன்றைக்கு இலவசமாக பல்பொடி வழங்குவதால் கிராம மக்களின் பற்கள் சுத்தமாக இருக்கும். அவை வெண்மையாக இருக்கும். அவ்வளவுதான். அதனால் புன்னகை அரசர்களாக, புன்னகை அரசிகளாக மாறுவார்கள். எப்போதும் நம்மைப் பார்த்து நாங்கள் * * என்று சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : நான்தான் ஒரேஒரு சுயேச்சை உறுப்பினர். எனக்கு சிறிது அதிக நேரம் கொடுக்க வேண்டும்.

கிராம மக்கள் எப்போதும் * * *

வைத்துக்கொள்வதற்கு இந்த அரசு விரும்பக்கூடாது. அதற்குப் பதிலாக நான் ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். கிராம மக்கள் பற்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியது அவசியந்தான்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * என்ற வார்த்தையை அவைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கிவிடும்படி ஆணையிடுகிறேன்.

டாக்டர் கே. சௌரிராஜன் : நாம் இலவசக் கண் சிகிச்சை முகாம் நடத்துகிறோம். இலவச மருத்துவ சோதனை முகாம்கள் நடத்துகிறோம். அதே போல் கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்காக என்று இலவச பல் வைத்திய முகாம் வைத்து சொத்தைப் பற்களைப் பிடுங்க வேண்டும். அதுதான் உண்மையான பரிகாரம் என்று சொல்லி அதில் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

வரி விதிப்புபற்றி குறிப்பாக அர்பன் லான்ட் டாக்ஸ் பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்பன் லான்ட் டாக்ஸை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அது தவறான கொள்கை என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அர்பன் லான்ட் டாக்ஸ் 1971-ல் இருந்த அடிப்படையில் போட்டிருக்கிறோம். இப்போது விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்பதால் 1981 அடிப்படையில் போடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனால் அதிகமாக பணம் வரப் போவதில்லை. ஆனால் 1971ல் நான்கு கிரவுன்ட்ஸ் வாங்கியவர்கள் நகரத்தை விட்டே ஓட வேண்டிய நிலைமை உருவாகிவிடும் என்பதால் அந்த எண்ணத்தையேச்

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

கைவிட வேண்டும். புதிதாக நகரத்திற்குள்ளே நிலம் வாங்குகிறவர்களுக்கு அந்த அடிப்படையில் வரி விதிப்பு செய்ய வேண்டும் என்ற முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக மின்சாரப் பற்றாக்குறை இருப்பதால் மின்சக்தியை அதிகப் படுத்த என்ன யோசனைகள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மின் சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களை எனெர்ஜி மினிஸ்டர் என்று சொல்லி விட்டு, ஆல்டர்னேட்டிவ் சோர்ஸ் ஆஃப் எனெர்ஜி தமிழ்நாட்டில் உருவாக்க முடியும் என்று சொன்னால் சாணத்திலிருந்து எரிவாயு, கோபர்காஸ் தயாரிக் கலாம். தமிழ்நாட்டில் உருவாக்கிய திட்டம்தான் இந்த கோபர்காஸ் திட்டம். இங்கே உருவாகிய இந்தத் திட்டத்தைச் சைனாவில் நல்ல முறையில் அமலாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் தமிழ்நாட்டில் மட்டும் ஏன் அந்தத் திட்டம் விரிவான முறையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கடைசியாக, சென்னை நகர மேம்பாட்டிற்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள பணம் நிச்சயமாகக் குறைவாகும். சாலைகள் மட்டும் போடுவதற்கே 35 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும்.

நூறு கோடி ரூபாய் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி இருக் கிறோம், 'ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவசமாக ஒருவேளை உணவு அளிக்க வேண்டும் என்று. அதற்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நான் நிச்சயமாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காரணம் என்னவென்று சொன்னால், பசி யாருக்கு இருக்கிறது என்பதை முகத்திலிருந்து கண்டு பிடிக்கக்கூடிய திறமை படைத்தவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அதில் ஒரு சிறிய கோளாறு இருக்கிறது. ஏழைக் குழந்தைகள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஏன் அவர்கள் பட்டினி கிடக்கிறார்கள்? தகப்பன் வாயில் சாராயத்தை ஊற்றிவிட்டு தாயாரை வேலையில்லாமல் கிராமத்தில் திண்டாட விட்டு குழந்தைகள் அழுகின்றன, பட்டினி பசியாக இருக்கின்றார்கள் என்றால் இதில் என்ன நியாயம்

(பிற்பகல் 1-20)

ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை வெறும் காசு கொடுப்பதால், உணவு கொடுப் பதால் மாத்திரம் நிறைவேற்றிவிட முடியாது. நல்ல முறையில் அந்தப் பணத்தைச் செலவழித்து, அதற்கு ஆக்கபூர்வமான ஒரு திட்டத்தை உரு வாக்கி, ஜாதியற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வ

தோடு, எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் இலவச போர்டிங் ஸ்கூல் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

திரு. ஏ. தங்கராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக் களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு நிலைமை சென்ற ஆண்டு வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு, குடி தண்ணீரும் இன்றி அவதிக்குள்ளாகி இருந்து வந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு 1982-83-ல் நெல் உற்பத்தி 68 இலட்சம் டன் என்றும், சிறு தானியங்கள் உற்பத்தி 23.50 இலட்சம் டன் என்றும், பயிர் வகை உற்பத்தி 4.80 இலட்சம் டன் என்றும் உயர்ந்திருப்பது, இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியின் விளைவாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை பெருமையோடு சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை)

இன்றியமையாப் பொருள்களை மக்கள் வாங்குவதற்காக, பல்வேறு நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தி உணவு பங்கீட்டுக் குடும்ப அட்டைகள் 75 ஆம் ஆண்டு வழங்கியுள்ளார்கள். ஆனால், நமது அரசு இந்த நிலைமையை மாற்றி தற்சமயம் உள்ள குடும்ப விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் புதிய குடும்ப அட்டைகள் விநியோகம் செய்ய வகை செய்திருப்பதைப் பாராட்டியும், இந்த புதிய அட்டைகளை விரைவிலேயே எல்லாத் தரப்பு மக்களுக்கும் கிடைக்க ஆவன செய்யும்படியும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறு உழவர்கள், சொற்ப நில உழவர்கள் கிராமங்களில் பங்கு முறையில் பயிர் செய்பவர்கள், வேளாண்மைத் தொழிலாளர்கள், ஆதி திராவிடர்கள், பழங் குடியினர் முதலியோரின் குடும்பங்கள் அடங்கிய சமுதாயத்தின் நலிந்த பிரிவி னர்களின் நலனுக்காக இந்த அரசு கிராம வளர்ச்சி ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தில் சிறப்பு நாட்டம் செலுத்தி, நடப்பு ஆண்டில் இதற்காக ரூபாய் 22.56 கோடி என்றும், வருகின்ற ஆண்டில் அது 30 கோடியாக அதிகப்படியாக்கி இருப்ப தைப் பார்க்கிறபோது, ஏழை எளியவர்கள்மீது இந்த அரசு மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ளதைக் காட்டுகின்றது.

ஏழை எளிய பாமர மக்களுக்கு என்று வாழ்க்கையில் நலிவுற்றிருக்கின்ற சமுதாயம் ஏற்றம் பெறுவதற்காக ஆனந்த் பால் பண்ணை வளர்ச்சிக் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்துவது என்று இந்த அரசு கொள்கை முடிவு செய்திருப்பதை பாராட்டி வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சார்ந்த ஒரு இலட்சம் குடும்பங்களில் ஒவ்வொருவரை வேளாண்மை பணி கூட்டுறவு சங்கங்களில் கூட்டுறவு உறுப்பினராகச் சேர்த்து அவர்களுக்கு வங்கியின் மூலமாகப் பல சலுகைகளை அளிக்க வகை செய்திருப்பதைக் கண்டு இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இம்மாநிலத்தில் மின்சாரத் துறைதான் நிதி ஆதாரங்களைப் பாதிக்கும் துறையாக அமைந்திருக்கிறது. ஆனாலும், இந்த அரசு ஏழை எளிய தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்திற்காகவும், ஏழை சிறு விவசாயிகளுக்காகவும் இந்தச் சுமையை ஏற்றுக்கொண்டு மின் உற்பத்திக்காக அடுத்த ஆண்டு 220 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது, இந்த அரசு வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் பாமர மக்கள் ஏற்றம் பெறுவதற்காக என்று செய்திருப்பதற்காக இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த அரசு வேலை வாய்ப்பை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், கரும்புச் சக்கையிலிருந்து செய்தித் தாள், எழுதும் தாள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை ரூ. 190 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் செயல்படுத்த முன்வந்திருப்பது, இந்த அரசு தொழிலாளர்களுக்காக செயல்படுகின்ற அரசு என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சிக்காக இந்த அரசு நடப்பாண்டில் 45 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியும், வருகின்ற ஆண்டில் 60 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதும், இந்த அரசு சிறு தொழில்கள் வளர்ச்சியிலே எவ்வளவு அக்கறை, ஆர்வம் காட்டுகின்றது என்பதைத் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

கைத்தறித் துணிக்காக இந்த மாநிலத்தில் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 27.32 கோடி ஒதுக்கியிருக்க, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் ரூ. 84.58 கோடியாக அதிகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளதிலிருந்து இந்தத் தொழில் குறித்து மாநில அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. நெசவாளர்களை கைத்தறி முதலாளிகளின் பிடியிலிருந்து விடுவிக்க, நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் அமைத்து, அந்த அமைப்பின்கீழ் கொண்டுவர முடிவெடுத்துள்ள இந்த அரசைப் பாராட்டிப் போற்றுகிறேன்.

பல்வேறு திட்டங்கள் மூலம் கிராமப் பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துவதே தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் நோக்கமாகும். 1980-81ல் 69 வளர்ச்சி வட்டாரங் களும், அதற்கடுத்து 150 வளர்ச்சி வட்டாரங்களும் படிப்படியாக மீதமுள்ள வளர்ச்சி வட்டாரங்களை எடுப்பது என்றும், இந்த முடிவெடுத்து பல நல்ல காரியங்களுக்காக கிராமப்புறங்களில் பலகோடி ரூபாய் திட்டங்களின் மூலமாக செலவு செய்து, பயனுள்ள வகையில் வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றது. ஆனால் கிராமப்புறங்கள் மட்டும் போதாது என்று சொல்லி, வருகின்ற நிதி ஆண்டில் நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு பேரூர் ஆட்சிகளிலும் இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைத் நீட்டி, அதற்காக ரூபாய் 10 கோடி ஒதுக்கியுள்ளதை நான் வரவேற்றுப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றிய, தொடக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் தகுதி அடிப்படையில் 1,000 கூடுதல் ஆசிரியர்களை ஏற்படுத்தியும் அரசு மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு இட வசதி ஏற்படுத்துவதற்காக இந்த அரசு ரூ. 167.50 இலட்சம் வருகின்ற ஆண்டில் நிதி ஒதுக்கியுள்ளது பற்றியும், அதற்கடுத்து முதியோர் கல்வித் திட்டம் என்ற பெயரில் 61 வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப் படும். 50 ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் முறைசாராக் கல்வி நிலையங்களும், எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்காக 122 தொடக்கக் கல்வி நிலையங்களும் வருகின்ற ஆண்டில் ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

வருவாய்த் துறை நிர்வாகத்திலே நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குச் சொந்த மான நிலங்களை நிலப் பதிவேடுகளில் நில உரிமையாளர் பற்றிய விபரங்கள் எழுதி வைக்கும் திட்டம் தமிழ்நாட்டில் மட்டும்தான் எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்கு இந்த முறையைச் செயல்படுத்தி வருகின்றது. ஆனால் சில மாவட்டங்களில் மட்டும் இந்த வேலை நடைபெறுகின்றது. இருந்தும் இந்தப் பணியைத் துரிதப்படுத்தி எல்லா மாவட்டங்களிலும் செயல்படுத்திட 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகின்றேன்.

தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திலுள்ள வடலூரில் வள்ளல் பெருமான் அவர்கள் பல சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும், தந்தை பெரியார் அவர்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருந்த கருத்திற்கிணங்க பல நூல்களின் மூலமாகத் தெளிவுபடுத்தி வடலூரில் தர்மசாலை ஏற்படுத்தி அன்ன தானம் மூன்று வேளையும் உணவளிப்பதற்குத் தொடங்கி தொடர்ந்து வடலூரில் நடைபெற்று வருகின்றது. வள்ளல் பெருமான் மூன்று வேளை உணவு அளிப்பதற்கு வகை செய்தார். ஆனால் நமது வள்ளல் தமிழக முதல்வர்

1982 மார்ச் 5] [திரு. வ. தங்கராசு]

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்பாரற்றுக் கிடக்கின்ற ஏழை எளிய குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை உணவு அளிப்பதற்குத் தமிழகம் பூராவும் திட்டத்தைத் தீட்டி இருக்கின்றார்; உணவு அளிக்க முன்வந்திருக்கின்றார். இதையெல்லாம் பார்க்கின்றபோது, வள்ளல் பெருமானுடைய கொள்கைகள் பின்பற்றப்படுகின்றது. அந்த வள்ளல் பெருமானுடைய புகழும் பெயரும் தமிழகத்திலும் மற்றும் அண்டை நாடுகளிலும் பயன்படுகின்ற வகையில் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்தை வள்ளலார் மாவட்டமாக ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென நம்முடைய வள்ளல் பெருமான் இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் ஜோதியாய் மறைந்த சத்திய ஞான சபையைச் சுற்றி சுமார் 80 ஏக்கர் இடங்கள் உள்ளன. அதில் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர் ஒருவர் தனக்குச் சொந்தமான ஆலயத்தைச் சுற்றியுள்ள இடத்தை ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளார். அந்த இடத்தை இந்த அரசு நில ஆர்ஜிதம் செய்து வடலூர் வள்ளல் பெருமான் சத்திய ஞான சபைக்கு ஒப்படைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெய்வேலியில் இலங்கைத் தமிழர்கள் 4,000 பேர்கள் குடியேற்றப்பட்டு அவர்கள் வாழ்வதற்கு வேளாண்மைப் பண்ணை ஏற்படுத்தி பயிர் செய்து வந்தார்கள். அந்தப் பண்ணையில் உள்ள அதிகாரிகளின் திறமைக் குறைவால் அந்தப் பண்ணை நஷ்டத்தில் இயங்குவதாகச் சொல்லி அங்கு உள்ள இலங்கை தமிழர்களுக்குச் சரிவர வேலை தராததினால் அவர்கள் இன்று வறுமையால் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளார்கள். நெய்வேலியில் உள்ள அந்த இலங்கைத் தமிழர்களுக்கு உடனடியாக வேலை வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எப்படி ஒரு விவசாயி தன்னுடைய குடும்பத்தை வளப்படுத்துவதற்கு பாடுபடுகிறானோ அதே அடிப்படையில், நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் இந்த வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையை ஏற்படுத்தித் தந்தமைக்கு நன்றி கூறி, நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று மாலை 4.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1.28 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப்பெற்றது.

[1982 மார்ச் 5

மாலை 4 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பி. எச். பாண்டியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

திரு. செ. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்தையும் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் முற்போக்கான திட்டம் எதுவும் இல்லாதது உள்ளபடியே வருந்தத்தக்கது. ஏழை, நடுத்தர மக்களை பாதிக்கக்கூடிய வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தாக்கல் செய்யப்பட்ட பிறகு தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற விவசாயிகளுக்கு அடுத்தபடியாக பெருவாரியாக இருக்கின்ற நெசவாளப் பெருங்குடி மக்களிடையே ஒரு அசாதாரண நிலை அமைதியற்ற சூழ்நிலை காணப்படுவதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்திருக்கிறோம். இன்றைய தினம் மாநிலத்திற்குத் தேவையான அளவுக்கு வருவாய் இல்லை என்று இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சியினர் சுட்டிக்காட்டினர். மதுவிலக்கைத் தளர்த்திய பிறகுங்கூட 147 கோடி ரூபாய்தான் வருவாய் அதிகரித்திருக்கிறது என்ற தகவலை நிதியமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார். இருப்பினும் 204.44 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்பது உள்ளபடியே உங்களுடைய திறமையின்மையைத்தான் சுட்டிக்காட்டுகிறது. இந்தப் பற்றாக்குறை நிதி நிலை அறிக்கைக்குக் காரணம் மின்சார வாரியத்திலே ஆண்டுதோறும் சுமார் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இழப்பு ஏற்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நட்டத்தைத் தவிர்த்து நீங்கள் திறமையான நிர்வாகிகளாக இருந்தால்—லாபகரமாக நடத்திக் காட்ட முடியும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்தபோது மாநிலத்தின் போக்குவரத்துத் துறை நட்டத்திலே இயங்கி வந்தது. எங்களுடைய தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதற்குப் பிறகு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் லாபகரமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதேபோன்று நீங்கள்கூட இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தஞ்சை மாவட்டத்தில் கும்பகோணத்தில் கிராமிய கூட்டுறவு மின்சார சங்கத்தைத் துவக்கியிருக்கிறீர்கள். கடந்த இரண்டு ஆண்டு காலமாக அது திறமையாக இலாபகரமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் இந்தத் திட்டத்தை நாடு முழுவதும் விஸ்தரிப்பீர்களானால் இந்த அரசாங்கம் மின்சார வாரியத்திலே ஏற்படுகிற இந்த இழப்பீட்டைச் சரிக்கட்டி விட முடியும். ஏதோ காரணத்தாலே உங்களுக்கு நெசவாளர்கள் மீது

1982 மார்ச் 5] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

வெறுபபு எனறுகூட என்னால் சொல்ல முடியும். அவர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப படுகிற அளவறகுக கைததறிப் பட்டிற்கு 5 பைசா வரி விதித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு 1981-82 ஆம் ஆண்டில் 4 சதவீதம் பலமுனை விற்பனை வரியாக இருந்தபோது மாநிலத்தின் வருவாய் 552.23 கோடியாக இருந்தது.

ஆனால ஐந்து சதவீதமாக உயர்த்தியதற்குப் பிறகு வரவேண்டிய தொகை 690.29 கோடி ரூபாயாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ளபடி 620.10 கோடி ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இதனால் அதிகமாகக் கிடைப்பது 68.13 கோடி ரூபாய் மட்டுமே என்று கூறுகிறார்கள். மீதி 70.19 கோடி ரூபாய் எங்கே போயிற்று என்று தெரியவில்லை.

இங்கே பேசிய ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள், மத்தியிலே நம்மிடத்திலே யிருந்து வசூலிக்கின்ற வரிகளில் நமக்குப் பங்குத் தொகையை அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமெனக் கோரினார்கள். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற பாராளுமன்றக் கூட்டத் தொடரில் மாநிலங்கள் வசூல் செய்து கொண்டிருக்கின்ற மருந்துப் பொருள்களின் மீதான விற்பனை வரி, மின்சாரப் பொருட்கள் மீது விதிக்கப்படுகின்ற விற்பனை வரி ஆகிய இதுபோன்ற ஒரு சில வரிகளையெல்லாங்கூட மத்திய அரசு எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாக ஒரு அறிவிப்பு அங்கே வந்தது. ஆனால் அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழக இராஜ்ய சபா உறுப்பினர் திரு. வை. கோபால்சாமி அவர்கள் அதை எதிர்த்து அங்கே பேசியிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டித்துப் பேப்சியிருக்கிறார்கள். இது மாநிலத்திற்கு உரிய உரிமை. இதில் மத்திய அரசாங்கம் கைவைத்தால் நாட்டிலே பிரிவினைக் கோஷம் எழுவதற்குக்கூட வழி வகுக்கும் என்று அந்த அறிவிப்பைக் கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்கே உள்ள ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் வாய் திறக்கவில்லை. ஆனால் இங்கே மாநில சுயாட்சியைப்பற்றி வெகு வேகமாகப் பேசிக்கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆனாலும் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் எப்பொழுது மாநில சுயாட்சிபற்றிக் கேட்கிறார்கள் என்றால், எரிசாராய ஊழலுக்கு மத்திய அரசாங்கம் ரே கமிஷனை அமைக்கின்ற நேரத்திலேயும், திருச்செந்தூரில் கொலை நடைபெற்றதைக் கண்டுபிடிக்க சி.பி.ஐ. விசாரணை வேண்டுமென்றும், இதில் உண்மையான குற்றவாளியைக் கண்டுபிடிக்க சி.பி.ஐ. விசாரணை கேளுங்கள் என்று சொல்லும்பொழுதும் மாநில சுயாட்சி கேட்பார்கள். ளுக்கு மறந்து போய்விடுகிறது.

நான் இன்றைய தினம் உங்களிடம் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதிக வரிகளைப் போடாமலேயே இந்த இழப்பை நம்மால் சரி செய்துகொள்ள முடியும். இன்றையதினம் இந்தப் பற்றாக்குறையை ஈடு செய்ய, பாட்டிலிங்,

ப்ளண்டிங் ஹோல்சேல் ஆகிய இவை அனைத்தையும் வெளிப்படையாக டெண்டர் மூலமாகவோ அல்லது ஏலம் மூலமாகவோ நீங்கள் விட்டால் நிச்சயமாக 147 கோடி ரூபாய் மட்டுமல்ல கிட்டத்தட்ட 300 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே மாநில அரசுக்கு வரும். ஏன் அதைச் செய்ய மறுக்கிறீர்கள் என்பது உங்களுக்கேத் தெரியும். வேறு வகையிலே அந்தப் பணம் யார் யாருக்குப் போக வேண்டுமோ அங்கேப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. வேண்டுமென்று அதை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே ஏதோ மிகச்சிறந்த திட்டமாக இரண்டு முதல் பத்து வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை உணவளிக்கப் போகிறோம், அது மிகச் சிறந்தத் திட்டம் என்று இங்கே ஏபேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். நான்கூட ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைய தினம் எத்தனைக் குழந்தைகள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்றால், உறுதி யிட்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்ல முடியவில்லை. இந்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் இது ஏதோ ஒரு நிர்வாக அறிக்கையாகத் தெரிகிறதேத் தவிர, இந்தத் திட்டத்திற்காக இவ்வளவு தொகை தான் ஆகும் என்று உறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியாத நிதிநிலை அறிக்கையாகத் தான் இந்த அறிக்கை காணப்படுகிறது.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், இன்றைய தினம் தமிழகத் திலே இருக்கின்ற இரண்டு முதல் பத்து வயது வரையுள்ள குழந்தைகள் சுமார் 20 லட்சம் பேர்கள் இருந்தாலுங்கூட, ஒரு குழந்தைக்கு ஒருவேளை உணவுக்கு 50 பைசா என்று கொடுத்தாங்கூட மாதம் ஒன்றுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் தான் ஆகும். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு கோடியே இரண்டு இலட்சம் ரூபாய் தான் ஆகும். 9 மாத காலத்திற்கு, ஏனென்றால் ஜூலை மாதம் முதல்தான் இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்தப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் அப்படிப்பார்த்தால் 9 மாத காலத்திற்கு 10 கோடி அல்லது 11 கோடி ரூபாய்க் குள்ளாகத்தான் இந்தச் செலவே வரும். மீதியுள்ள 90 கோடி இருக்கிறதே, அவ்வளவுக்கும் பற்பொடி வாங்கப் போகிறீர்களா, நான் சொல்ல விரும்பு கிறேன். இன்றையதினம், தாறுமாறாக, முன்னுக்குப் பின் முரணாக நீங்கள் போட்டிருக்கின்ற வரிகளும், சொல்லியிருக்கின்ற திட்டங்களும் இருக் கின்றன ; ஒன்றுக்கொன்று பொருத்தமில்லாத நிலையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை காணப்படுகிறது என்பதைக் கண்டு உண்மையிலேயே வருந்து கிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

கைத்தறி நெசவாளர் நேற்றைய தினமும், இன்றைய தினமும் தஞ்சை மாவட்டத்திலே பூரண ஹர்த்தால் அனுஷ்டித்திருக்கிறார்கள். குடந்தையிலிருந்து நெசவாளர்களெல்லாம் உண்ணாவிரதம் இருந்து நடைப்பயணமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைச் சந்தித்து மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

(மாலை 4.10)

இங்கே கூடச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை எல்லாம் சந்தித்துத் தங்கள் குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். நான் இந்த ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம், நீங்கள் போட்டிருக்கிற 5 சதவித வரி விதிப்பினாலே மத்திய அரசு நமக்குத் தருகின்ற 10 சதவித மானியத்தை இழக்க வேண்டிவரும். எனவே தயவு செய்து, வரி விதிப்பினை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். போட்டிருக்கிற 5 சதவிதம் வரியினை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது திருபுவனம் பகுதியில் ஏராளமான பட்டு நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு 1976 ஆம் ஆண்டு சமஷ்டிகால நிதித் திட்டம் (சி.டி.எப்.) என்ற ஒன்றிருந்தது. இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக நெசவாளர்களிடமிருந்து பிடித்தம் செய்த தொகை ஏறத்தாழ ரூ. $2\frac{1}{2}$ இலட்சம். அந்த ரூ. $2\frac{1}{2}$ இலட்சம் நெசவாளர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. நான்கூட சென்ற கூட்டத் தொடரில் இங்கே குறுகிய கால வினாவாகக் கேட்ட நேரத்தில், கைத்தறித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், வெகு விரைவிலே அந்த சி.டி.எப். நெசவாளர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், இன்று வரை அந்த சி.டி.எப். நிதி அவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதைக் கண்டித்து, 21-12-1981 அன்று கூட வட்ட ஆட்சியாளர் அலுவலகம் முன்பு 500 நெசவாளர்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தோம். இந்த அவையில் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி அளித்தார்கள். ஆனால், இந்த உறுதிமொழி இன்றையதினம் காற்றிலே பறக்கவிடப் பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தச் சுமார் ரூ.$2\frac{1}{2}$ இலட்சம் இன்றைய தினம் கூட்டுறவு மத்திய வங்கியில் அப்படியே இருக்கிறது. அது நெசவாளர்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகை என்பதால், அதை உடனடியாக நெசவாளர்களுக்குத் திருப்பித்தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலேக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இருக்கிற விவசாயிகள் பரிதாபகரமான நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அந்தப் பரிதாபகரமான விவசாயிகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தையாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால்,

இல்லை. இன்றையதினம் அவர்களுக்கு ஏராளமான கடன் சுமைகள் உள்ளன. நில வரி, கூட்டுறவுக் கடன், குத்தகை பாக்கி, மின்சாரக் கட்டண உயர்வு ; இத்தனை சுமைகளையும் தாங்கிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் விவசாயிகள். இப்படிப்பட்ட சுமைகளிலிருந்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் தரத்தக்க அளவுக்கு ஏதாவது ஒரு சலுகையாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இருக்கிறதா என்று, தேடித் தேடிப் பார்க்கிறேன். எந்த ஒரு சலுகையும் பார்க்க முடியவில்லை. அருள்கூர்ந்து உங்களைக் கேட்கிறேன். இந்த நாட்டின் நாடி நரம்பாக முதுகெலும்பாக விளங்குகிற விவசாயிகளை ஒவ்வொரு பட்ஜெட்டிலும் புறக்கணிப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிலவரி வசூல் செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. இனாம்தாரர் நிலங்களையெல்லாம் இரயத்து வாரிகளாக மாற்றப்பட்ட பிறகுங்கூட, பட்டாதாரர்கள் பெயரில் நிலவரி வசூலிக்கப்படவில்லை. நிலவரிகள் தாக்கிதுகள் பழைய இனாம்தாரர் களுக்கே அனுப்பப்படுவதால், கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக யாரும் நிலவரி செலுத்தவேயில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலைமை அங்கே வருவாய்த் துறையில் நிலவிக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 75 விழுக்காடு குத்தகை சாகுபடியாளர் கள் இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அந்தக் குத்தகை சாகுபடியாளர்கள் நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றப்படுகின்ற நிலைமையிருக்கிறது. ரெவின்யூ கோர்ட்டுகள் மிராசுதாரர்களின் ஏஜண்டுகளாக செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கி றார்கள். எனவே, உடனடியாக ரெவின்யூ கோர்ட்டுகளை ஒழிக்க வேண்டு மென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மிகவும் சிரமப்பட்டு சாகுபடி செய்யப்பட்ட சம்பா தாளடி கொள்முதல் செய்யப்படுவதில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் பாரபட்சமான கொள்கை கடை பிடிக்கப்படுகிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மானேஜர், குவாலிட்டி கன்ட்ரோல் அவர்கள், கொண்டு செல்லப்படுகின்ற நெல்லை எல்லாம், இந்தக் கோடை காலத்தில்கூட ஈரமான நெல் என்று திருப்பி விடுகிற அவல நிலை இருக்கிறது. எனவே, ஏழை, விவசாயிகள் விளைவிக்கின்ற அவர்களுடைய உற்பத்தியை உடனடியாகக் கொள்முதல் செய்கின்ற அளவுக்கு அங்கே இருக் கிற சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் அதிகாரிகள் பணியாற்ற ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. செ. இராமலிங்கம்]

கிராம கூட்டுறவு வீடுகட்டும் திட்டத்தின்கீழ் முதல் தடவை கடன் பெற்று இரண்டாவது தடவை கேட்டால் கிடையாது. இரண்டாவது முறை கடன் பெற்றவர்களுக்கு மூன்றாவது தடவை கிடையாது. ஏன் கிடையாது என்று கேட்டால் பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். எனவே நீங்கள் அறிவித்திருக்கின்ற இந்த வீடு கட்டும் திட்டம் வெறும் ஏட்டுச் சுரக்காயைப் போல கிராமங்களிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பலன் தருகிற திட்டமாக இல்லை என்பதை சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பல்வேறு போக்குவரத்துக் கழகங்களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் 600 பேருந்துக்குமேல் இருக்கின்றன. அதையும் பிரித்தால், அந்த நிர்வாகம் திறமையாக நடைபெற வசதியாக இருக்கும். சோழன் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பேரிங்குகள் களவாடப்பட்டு ஓராண்டுக்கு மேல் ஆகியும் இன்னும் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை. அவர் நிர்வாக இயக்குநருக்கு வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், திருவிடைமருதூர் தாலுகா அண்மையில் தனித் தாலுகாவாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்குத் தாலுகா அலுவலகம் கிடையாது. வருவாய்த்துறையைச் சேர்ந்த மற்ற அலுவலகங்களும் கிடையாது. எனவே அங்கே புதிய அலுவலகங்களை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள பந்தநல்லூரில் உள்ள கால்நடை மருத்துவ மனையில் டாக்டரே இல்லை. ஓராண்டுக்கு மேலாக எந்த சிப்பந்திகளும் இல்லாமல் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றது. அங்கே கோமாரி நோய் ஏற்பட்டு கால்நடைகள் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றன. எனவே உடனடியாக அதைத் திறக்க வழி வகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு நீங்கள் அறிவித்த 5 படி அரிசி வாங்கினால் 1 படி அரிசி இலவசம்; 7 மாத கர்ப்பணிப் பெண்களுக்கு அடுத்த 8 மாத காலத்திற்கு ரூ. 150 சத்துணவுத் தொகை; வீட்டுக்கு ஒருவர்க்கு வேலை; வேலையில்லா பட்டதாரிகள் அனைவருக்கும் உதவித் தொகை; வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள அனைவருக்கும் நாளொன்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வழங்கும் திட்டம்; தாலிக்குத் தங்கம், பட்டினிச் சாவு ஏற்படாமல் இருக்க 200 ரூபாய் உதவித் தொகை இவைகள் எல்லாம் ஏட்டுச் சுரக்கையாக ஆகியதைப்போல இந்தப் குழந்தைகளுக்குச் சத்துணவுத் திட்டமும்

திரு. ஏ. சி. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது சில தவறான தகவலைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆளும்கட்சி அடிக்கடி மாநில சுயாட்சி கேட்கிறது என்று சொன்னார். ஆனால் மு.க. தான் மாநில சுயாட்சி கேட்டது . . .

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் : உங்கள் தரப்பிலிருந்து பேசும் போது குறிப்பிடுங்கள்.

திரு. மி. வின்சென்ட் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு குழந்தைக்கு ஒரு நாளைக்கு 50 பைசா வீதம் கொடுத்தால் அவருடைய கணக்குப்படியே 90 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆனால் அவர் 10 கோடி என்றுதான் சொல்கிறார். அந்தக் கணக்குத் தவறாக இருக்கிறது. பொடி வைத்துப் பேசினாலும் பொருத்தமாக பேசவேண்டாமா ?

திரு. செ. இராமலிங்கம் : நான் சொல்லியது 2 வயது முதல் 10 வயது வரை உள்ள குழந்தைகள் எத்தனை என்று கணக்கு தரப்படவில்லை. உதாரணமாக 20 லட்சம் குழந்தைகள் என்று வைத்துக் கொண்டால் நாள் ஒன்றுக்கு 50 பைசா செலவு செய்தால் 10 லட்சம் ரூபாய் வரும். அந்தக் கணக்கைத்தான் நான் சொன்னேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

திரு. கே. சௌந்திரராசன்: மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் தமிழகத்தினுடைய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பித்ததன் மூலமாக பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார் என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறவும், அதனை வரவேற்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த நேரத்தில்—

" வாரிபெருக்கி வளம்படுத்து உற்றவை
ஆராய்வான் செய்க வினை "

என்ற குறளை வைத்து, நம்முடைய டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இன்றைய தினம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஒரு அரசாங்கம் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கிறபோது உபரியாகத் தயாரிக்கிறதா அல்லது துண்டு விழுகின்ற பட்ஜெட்டாக தயாரிக்கிறதா என்பதல்ல பிரச்சினை. அந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் நாட்டுக்கு வேண்டிய திட்டங்கள் எந்த அளவிற்கு இருக்கிறது, அப்படி தீட்டப்படுகிற திட்டங்கள் எந்த அளவிற்கு சமுதாயத்தின் அடித் தளத்திலே இருக்கிறவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறது, அப்படி தீட்டப்படுகிற

திட்டங்கள் ஏழை எளியவர்களுக்கு எந்த அளவிற்கு வாழவைப்பதாக அமைந்து இருக்கிறது, அப்படி தீட்டப்படுகின்ற திட்டங்கள் கிராமப்புறங் களில் இருப்பவர்களை வாழ வைப்பதாக இருக்கிறது என்பதில் தான் ஒரு நாட்டினுடைய நிதி நிலை அறிக்கையின் சிறப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே கூறியாக வேண்டும்.

(மாலை 4-20)

ஒரு முறை நம்முடைய தமிழகத்தின் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு திரைப் படத்திலே சொன்னார்கள்: என்ன சொன்னார்கள் என்றால், 'நீங்கள் மாளிகையில் இருந்து மண் குடிசையைப் பார்க்கிறீர்கள், நான் மக்களிட மிருந்து மாளிகையைப் பார்க்கிறேன். நான் இருக்கும் இடம் மாறியிருக் கலாம். ஆனால் என் உள்ளம் மாறவில்லை' என்பதை அந்தத் திரைப்படத் திலே அரசியல் கருத்தாக நம்முடைய தமிழக முதல்வர் அவர்கள் வைத் தார்கள். அதைத்தான் தமிழக அரசின் வரவு செலவுத் திட்டங்கள் தயாரிக்கின்ற நேரத்திலும், வேறு பல சட்டங்கள் கொண்டு வருகின்ற நேரத் திலும், தமிழக அரசு அந்த லட்சியத்தின் அடிப்படையிலே தான் காரியங் களை ஆற்றி வருகிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகிறது என்பதை எடுத்துக் கூறியாக வேண்டும்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மீது பேசுகிறபோது ஆகட்டும், அல்லது மற்ற வேறு பிரச்னைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறபோது ஆகட்டும், எவ்வளவு கண் ணியம்மிக்க மாமன்றமாக இருந்து இருக்கிறது என்பதை இந்த நாட்டு மக்கள் அறிவார்கள். ஆனால் நேற்றையதினம் நான்கு எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே பிரச்னைகளைப் பற்றி சரியாக சிந்தித்துப்பேசமுடிய வில்லை என்று காரணம் காட்டி வெளிநடப்புச் செய்து இருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலைகளை இன்றையதினம் யார் உருவாக்கிக்கொண்டு இருக் கிறார்கள் என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்லியாக வேண்டும். எதிர்க்கட்சி யில் இருக்கிறவர்கள் ஆளும் கட்சியைப் பற்றி விமர்சிக்கின்றபோது, அது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு எந்த அளவிற்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் பேசவேண்டும். அதைவிடுத்து கிண்டலும் கேலியுமாக பேசுவது, எரிச்சல் ஏற்படுத்தும்படி பேசுவது சரியல்ல. இந்த நாட்டிலே இருக்கும் மக்கள் நமக்கெல்லாம் வாக்களித்து சட்டமன்றத்திற்கு உறுப்பினர்களாகவும், அமைச்சர்களாகவும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இங்கே இப்படிப்பட்ட முறையில் நித்தநித்தம் நடைபெற்று அது பத்திரிகைகளில் வருமானால் மக்கள் அதைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில் வேறு விதமான உணர்வு

களுக்கு ஆட்படநேரிடும். இங்கே நல்லவகையில் பணியாற்றினால் தான் அதைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மக்களும் இவர்கள் தங்கள் கடமைகளை நல்ல விதத்தில் செய்கிறார்கள் என்பதை உணரமுடியும். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நல்ல உணர்வுகள் மக்கள் மனதில் ஏற்படுகின்ற வகையில் இந்த மாமன்றத்தில் இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் செயல்படவேண்டும் என்று அருள் கூர்ந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தில் உள்ள உறுப்பினர்கள் எந்தப் புறத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கடந்த கால வரலாற்றை தெரிந்து கொண்டு அதற்கேற்ற வகையில் செயலாற்றி, அந்த நல்ல மரபை கட்டிக்காப்பாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் சமர்ப்பித்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே மதிப்பிற்குரிய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப் பினர்கள் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மிகத் தெளிவாக எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசின் முன்னேற்றத்தைச் சீர்குலைக்கும் வகையில் மத்திய அரசின் நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்து இருக் கிறது என்று எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் பொறுப்பாக இன்றையதினம் எடுத் துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் நாட்டிலே இருக்கும் பண வீக்கம், இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலை உயர்வு, வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், எரிபொருள்கள் இடுபொருள்கள் விலை உயர்வு, ரயில் போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் உயர்வு இப்படி ஒரு புறத்திலே நம்மை மிரட்டிக்கொண்டு இருக்கின்றன. வேறுபுறத்தில் மத்திய சர்க்கார் 530 கோடி அளவிற்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 1365 கோடி ரூபாய் துண்டுவிழும் பட்ஜெட் தாக்கல்செய்து இருக்கிறார்கள். இதனுடைய விளைவுகள் எல்லாம் இந்தியத் திருநாட்டில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களின் தலையில் விழுந்து, அவர்கள் தான் அதனால் பாதகம் அடையப்போகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச்சொன்னால், இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த அருமை நண்பர்கள் கோபம் அடைகிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசு கிறபோது, ஏதோ நாம் சார்ந்து இருக்கிற கட்சிக்கு லாலி பாடிவிட்டுப்போய் விட்டால் நம்முடைய கடமைகளை தீர்ந்து விட்டது என்று யாரேனும் கருது வார்களானல், இந்த நாட்டுமக்கள் அவர்களுடைய நடவடிக்கைகளை நிச்சய மாகக் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவர்களைப் பற்றி என்ன கருதுவார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டியாக வேண்டும்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. கே. சௌந்திரராசன்]

கடந்த சில நாட்களுக்கு முன்னால் டெல்லி ராஜ்யசபாவில் மதிப்பிற்குரிய இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. பி. என். சுகுல் என்பவர் அங்கே லால்பகதூர் சாஸ்திரி அவர்கள் பெயரால் அமைந்திருக்கிற தேசிய நிர்வாக பயிற்சி இயக்குநர் அலுவலகத்திலிருந்து, அந்த இயக்குநர் இராஜிநாமா செய்ததுபற்றி குறிப்பிடும்போது, அங்கே பயிற்சிக்காகச் சென்றிருந்த சக அதிகாரி என்றுகூட பார்க்காமல் ஒரு பெண் அதிகாரியை ரிவால்வரைக்காட்டி பயமுறுத்தி கற்பழித்துவிட்ட சம்பவத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, தன்னுடைய கட்சிக்காரர் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்றாலும்கூட அங்கே ராஜ்யசபாவில் அதுபற்றி கண்டித்துப் பேசியிருக்கிறார். அந்த நிலையை இங்கே இருக்கிறவர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தவறு செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் கண்டிக்கப்பட வேண்டும்.

இங்கே இருக்கிற இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கடந்த காலத்தில் எந்த அளவுக்கு வளமோடு இருந்து, இன்றைக்கு எந்த அளவுக்கு சரிந்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவர்கள் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு நம்மை புறக்கணிக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதை எல்லாம் நான் சொல்லும்போது நமக்கு இருக்கிற கடமையை நாம் உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும். அவர்களுடைய திட்டங்களால் தமிழக மக்கள் எந்த அளவுக்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள், அதனால் எந்த அளவுக்கு ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்க்கையோடு விளையாடுகிறார்கள் என்பதை தமிழக மக்கள் கூர்ந்து கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கிராமப்புறத்திலே ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள். "குதிரை கீழே விழுந்தது மட்டுமல்ல, குழியும் தோண்டியது" என்று சொல்வார்கள். அதைப்போன்று தமிழக சர்க்கார் நல்ல பல திட்டங்களை எல்லாம் உருவாக்கும்போது, சட்டங்களைப் போடும்போது அந்தச் சட்டங்களைக் காலடியிலே தள்ளி மிதிப்பதைப்போல மிதித்து, தூக்கி எறிகின்ற போக்கை மத்திய சர்க்கார் கடைபிடிப்பதை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது, இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் எந்த அளவுக்கு செயல்படுகிறது என்பதை நம்மால் உணரமுடிகிறது. நான் இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம் தமிழக அரசு இயற்றிய நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு அவர்கள் அங்கீகாரம் தரவில்லை. பினாமியாக இருக்கிற நிலத்தைக் கண்டுபிடித்து, யார், யாரிடம் பினாமியாக நிலம் இருந்தாலும் அதை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, எடுத்து, ஏழை எளிய மக்களுக்குத் தரவேண்டும்; அவர்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும்; அவர்

களுடைய வாழ்க்கை மலர வேண்டுமென்று இந்த அரசு போட்ட சட்டத்தை, புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் உருவாக்கி அனுப்பிய சட்டத்தை அவர்கள் அங்கீகரிக்க மறுக்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் எந்த நோக்கில் இருக்கிறார்கள் என்பதை என்னால் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1961 ஆம் ஆண்டு நிலச்சீர் திருத்தச் சட்டம் இந்த மாமன்றத்திலே வந்தபோது நாம் எல்லாம் பெருமையாக வணங்குகின்ற பெரும் தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அன்றையதினம் தமிழக முதலமைச்சராக இருந்தார்கள். அவர் முதலமைச்சராக இருக்கும் போதுதான் இதே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த மாயூரம் நாராயணசாமி அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினராக இங்கே இருந்தார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் இந்தச் சட்டத்தை எதிர்த்தார்கள். நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் வரும், வரும் என்று நாங்கள் எல்லாம் எதிர்பார்த்தோம், இந்தச் சட்டம் இந்த நாட்டிலே வரும்போது மகோன்னதமாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தோம்; பல ஆண்டுகளாக கருவுற்றிருந்த இந்தச் சட்டம், எப்போது நல்லதொரு குழந்தையாக பிறக்கும் என்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம்; ஆனால் பிறந்தது பெண்ணாகவும் இல்லை, ஆணாகவும் இல்லை; ஏதோ அலியாக இருக்கிறது என்று கடுமையாக விமர்சித்தார்கள். ஆக, ஒரே கட்சியில் இருந்தாலும் தவறுகள் நடக்கும்போது அதைச் சுட்டிக் காட்ட வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்றவர்களுக்கு அன்றைக்கு இருந்த அந்தத் திராணி எங்கே போய்விட்டது என்று தெரியவில்லை.

நாம் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் இந்த நாட்டு மக்கள் நம்மை எல்லாம் பொறுப்பாக கடமையாற்ற அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய எண்ணம் ஈடேறுகின்ற வகையில், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெறுகின்ற வகையில் காரியங்களை ஆற்ற நம்மை இங்கே அனுப்பி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படி கடமை செய்வதை விட்டு விட்டு, இன்றைக்கு என்னென்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவர் அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்யும்போது ரிசர்வ் வங்கி அதைக் கட்டுப்படுத்துகிறது என்பதை நான் இங்கே குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காரணம் இங்கே பலர் சொன்னார்கள். விவசாயிகள் கடனை நீங்கள் தள்ளிவிடுவோம் என்று தேர்தலிலே சொன்னீர்களே தள்ளினீர்களா என்று கேட்டார்கள். கடனைத் தள்ளும்படி செய்ய

1982 மார்ச் 5] [திரு. கே. சௌந்திராசன்]

புரட்சித் தலைவர் தயார். அதனால்தான் 192 கோடி ரூபாய் கடனைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ரிசர்வ் வங்கி இந்த அரசை எச்சரித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இதை எல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கும் போது நாம் எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துச்சொல்லியாக வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நம்முடைய சுயமரியாதை இயக்கத்தினுடைய ஆணிவேராகவும், அச்சாகவும் இருந்த அருமை நண்பர் பட்டுக்கோட்டை அழகிரி அவர்கள் பெயரால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தை உருவாக்கி இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அவர் மறைந்து சுமார் 30 ஆண்டுக் காலத்திற்கு மேலாகி இருந்தாலும் இன்றையதினம் அந்த நல்லவருடைய பெயர் என்றென்றும் நிலைத்து நிற்கின்ற வகையில் அவருடைய பெயரால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தை உருவாக்கியிருப்பதை நன்றி உணர்வோடு நான் வரவேற்கிறேன்.

அதைப்போல மதிப்பிற்குரிய ஜீவா அவர்கள் பெயரால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தையும், நேசமணி அவர்கள் பெயரால் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தையும் உருவாக்கியிருப்பதை மனதார வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாலை 4-30)

நம்முடைய அரசு குழந்தைகளுக்கு உணவளிக்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வருவது பற்றி இன்று காலையிலே கூடச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்கின்றபோது குழந்தைகளுக்கு உணவளித்தால் போதுமா, சாலைகள் அமைத்தால் போதுமா அந்த மக்களுக்கு வாழ வழி வேண்டாமா என்று பல்வேறு கருத்துக்களை பல்வேறு உறுப்பினர்கள் கூறினார்கள். அவர்களுக்கு வாழ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான், வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தொழிற் கூடங்களை ஏற்படுத்துவது நமது கடமையாக இருக்கும் என்ற வகையிலேதான் இன்றையதினம் தமிழக அரசு பல்வேறு தொழிற் வளர்ச்சிக்கான திட்டங்களைத் தீட்டி இருக்கின்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி இன்னும் ஓரிரு வார்த்தைகளைக்கூறி முடித்து விடுகிறேன் . . . (மணியடிக்கப்பெற்றது).

துணைத் தலைவாவர்களே, எங்களுடைய திருச்சியைப் பொறுத்தவரையிலே அங்குள்ள குடிசைப்பகுதிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன் என்பதை நான் மிகுந்த வருத்தத்தோடு குறிப்பிடு

கிறேன். அங்கே இருக்கின்ற மக்கள் குடிநீருக்கு அவதிப்படுகிறார்கள். அங்கே சுதாரக் கேடும் மிகுதியாகிவிட்டது என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். திருச்சியிலே இருக்கின்ற கொசுக்கள் கொசுக்களாக இல்லை, அவை யானைகளாக மாறி இருக்கின்றது என்பதை வேதனையோடு குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழைகளுக்கு வாழ்வளிக்கின்ற நேரத்திலே சுகாதாரக் கேடுகள் அவர்களிடத்திலே உருவாகுமானால் யானைக்கால் போன்ற வியாதிகள் ஏற்படுமானால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை கெட்டுவிடும். ஆகவே சுகாதாரத் துறையும், குடிநீர்த் துறையும் நல்ல வகையிலே செயலாற்றி அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கான வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் வருத்தம் ஏற்படலாம். இருந்தாலும் இந்த காரியங்களைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த மன்றத்தினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ப. நெடுமாறன் : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களை வைப்பதற்கு முன்பு ஒரு விஷயத்தை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையிலே பிப்ரவரி ஒன்றாம் தேதி முதல் தமிழகத்திலுள்ள சிவில் நீதிமன்றங்களில் தமிழே நீதிமன்ற மொழியாக இருக்கும் என்ற மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. போதுமான சட்டங்கள் தமிழிலே இன்னும் மொழி பெயர்க்கப்படாமல் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே இந்த அறிவிப்பு வந்திருந்தாலும் கூட இது ஒரு நல்ல காரியம் என்பதால் என்னைப் போன்றவர்கள் மகிழ்ச்சி அடைந்தோம். ஆனால் அதற்குப் பிறகு ஒரு மாத காலம் ஆவதற்கு முன்பாக இடி போன்று இன்னொரு செய்தியும் வந்திருக்கின்றது. சென்னை உயர்நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக பீகார் மாநிலத்தைச் சேர்ந்த மதிப்பிற்குரிய கே.பி.என். சிங் அவர்கள் இந்த மாதம் 12 ஆம் தேதி பதவி ஏற்கிறார் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதை ஒட்டிய சர்ச்சையிலே நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் மத்திய அரசுக்கு இந்த அரசாங்கத்தின் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர் குறிப்பாக தமிழ் ஆய்ந்த தமிழ் நீதிபதிதான் உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருக்கவேண்டும் என்று அந்த கடிதத்திலே வற்புறுத்தி இருந்தார்கள். தமிழகத்தின் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த மதிப்பிற்குரிய இஸ்மாயில் அவர்கள் இதன் காரணமாக இராஜினாமா செய்தது. அதன் விளைவாக சர்ச்சைகள் எழுந்த பின்னாலும்கூட மத்திய

அரசு பிடிவாதமாக தமிழ் தெரியாத ஒருவரை தலைமைநீதிபதிப் பதவி வகிக்க அனுப்பி இருப்பதும் அவர்கள் இந்த மாதம் 12 ஆம் தேதி பதவி ஏற்க இருப்பதும் பற்றி தற்போது அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நமது கொள்கைக்கு முரணானது மட்டுமல்ல, அந்தக் கொள்கைக்கு வெடி வைக்கின்ற ஒரு காரியம். இதை எந்த அளவுக்கு நீங்கள் ஏற்கிறீர்கள் என்பதுபற்றித் தெளிவாக்க வேண்டும் என்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய சாமார்த்தியம், திறமை பூராவையும் காட்டி இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கூட சட்டியில் இருந்தால்தானே அகப்பையிலே வரும் என்று சொல்வதைப்போன்று மாநில அரசினிடத்திலே நிதியாதாரங்கள் எதுவும் இல்லாத நிலைமையிலே இந்த பட்ஜெட்டிலே எவ்வளவு சாமர்த்தியத்தைக் காட்டி இருந்தாலும், திறமையினை வெளிப்படுத்தி இருந்தாலும் கூட மக்களுக்கான பல்வேறு நல்ல காரியங்களையும் திட்டங்களையும் அறிவிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். விவசாயம், கிராமப்புற வளர்ச்சி, கல்வி, சுகாதாரம் போன்ற மக்களுக்கு இன்றியமையாத துறைகளில் மாநில அரசுகள்தான் செயல்பட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் துறைகளிலே மத்திய அரசு நேரிடையாகச் செயல்படமுடியாது. இந்த துறைகளிலும் இது போன்ற மற்ற துறைகளிலும் மக்களோடு நேரிடையாக தொடர்பு கொண்டு மாநில அரசுகள்தான் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்தத் துறைகளைப் பொறுத்தவரையில் மக்களின் தேவை என்பது ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆனால் மக்களின் தேவைகள் இந்தத் துறையிலே வளரக்கூடிய அளவுக்கு, மாநிலங்களுக்கு வருமானம் தரும் வரிகள் இல்லை. இந்தப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்கு, அவ்வப்போது மத்திய அரசிடமிருந்து வரிகளில் பங்கு, மானியம், கடன் போன்றவைகளை மாநில அரசுகள் பெறுகின்றன.

ஆனால், மத்திய அரசு வசூலிக்கிற நல்ல கொழுத்த வரிகளில் பங்குத் தொகை மாநிலங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசியல் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அந்தச் சட்டங்களிலே சில திருத்தங்களை தொடர்ந்து மத்திய அரசு கொண்டு வந்ததன் விளைவாக மாநில அரசுகள் வஞ்சிக்கப்படுகிற நிலைமை இருந்திருப்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இன்றை , டெல்லியிலே இருப்பவர்களின் அரசியல் சிந்தனை எப்படியிருக்கிறது என்றால், " Political control can be effective only if it is adequately supplemented by financial control." என்ற முறையிலே அரசியல் அதிகாரம், அரசியல் கண்காணிப்பு, மாநிலங்களின்

மேல் தனக்கு இருக்கும் பிடி ஆகியவை தளராமல் இருக்க வேண்டும் என்றால் நிதி விஷயங்களில் கண்காணிப்பும், ஆளுமையும் இருந்தால்தான் அதைச் செய்ய முடியும் என்று, இன்றைக்கு டெல்லியிலே இருக்கிறவர்கள் சிந்திக்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கத்தின் வரிகள் என்பது, Taxes are highly elastic with respect to revenue yield என்று இருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசுகளின் வரிகள் என்பது assigned with inelastic financial sources என்ற அளவிலே இருக்கின்றன. மத்திய அரசாங்கம் அண்மைக் காலத்திலும் சரி, அதற்குக் கொஞ்சம் முன்னாலேயும் சரி, அரசியல் சட்டத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக திருத்தங்கள் கொண்டு வந்ததின் மூலம் எந்தெந்த வகையிலே மாநில அரசுகளுக்கு நியாயமாக கொடுக்க வேண்டிய வரிகள் கிட்டாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கு, சிலவற்றை நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

1. Exclusion of Corporation tax from the divisible pool.

2. Resort to the levy of non-shareable surcharge on Income-tax ;

3. Special Cesses and Excise Duties,

4. Pegging the divisible pool of the most elastic source of revenue, that is the Central Excise Duties at 40 per cent.

5. Curbs are being imposed on the already existing resource raising the capacity of the States by frequent intrusions of the Centre into the State resource periphery,

6. Sixth amendment of the Constitution whereby Unicn Government is empowered to fix the rate of any State tax by declaring the item as of special importance in iter-state trade and commerce. The coverage of declared goods is unduly increasing, it is alleged, thus acting as a major stumblng block in the State's resource raising efforts.

7. Another such act of mischief by the Centre has been the attempt to centralise important State items by bringing them under the Additional Excise Duties Act.

என்று பலவிதத்திலே இப்படி 7 வகைகளிலே மாநிலங்களுக்கு நியாயமாக மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டிய வருமானத்தைக் கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு, அரசியல் சட்டத்திலே 6-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து மேலும் அவ்வப்

1982 மார்ச் 5] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

போது திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்து, அதன் மூலம் மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு அளிக்க வேண்டிய பங்கு என்பது ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்துக் கொண்டே போகிறது.

இந்தக் குறைந்த நிதி ஆதாரத்தை வைத்து எந்த மாநில அரசாக இருந்தாலும், எவ்வளவு திறமையான நிதியமைச்சராக இருந்தாலும் அவர்களால் மக்களுக்குத் தேவையான பல திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இது துரதிருஷ்டவசமானதாகும். அது மட்டுமல்ல; நம்முடைய ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றியும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ரொம்பப் பெருமையோடு கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே தமிழக அரசின் பங்கு என்பது 3,150 கோடி ரூபாய்தான்—அது 1980-81-லேயிருந்து 1984-85 ஆகிய இந்த 5 ஆண்டுகளுக்கும் சேர்த்து.

மத்திய அரசின் 'ஓவர்ஆல் இன்வெஸ்ட்மெண்ட் அவுட்லே'—7,875 கோடி ரூபாய் மொத்தத்தில் செலவழிக்கப்படும். ஆகவே கிட்டத்தட்ட சுமார் 8,000 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு செலவழிக்கப்படுவதால் ஐந்து கோடி மக்கள் வாழக் கூடிய இந்தத் தமிழ் நாட்டிற்குக் கிடைக்கக் கூடிய ஆதாயங்கள் என்ன? தமிழ்நாட்டில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கும் மக்கள், நகரப்புறத்திலாகட்டும், கிராமப்புறத்திலாகட்டும், 52.12 சதவீதம் வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கிறார்கள். இந்த 8,000 கோடி ரூபாய் இந்த ஐந்தாண்டுகளில் செலவழித்து, ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிய பிறகு தமிழ்நாட்டின் நிலைமை என்ன? தமிழ்நாட்டில் தனி நபர் வருமானம் இப்போது ரூ. 1,076 ஆக இருக்கிறது. ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முடிவில், 8,000 கோடி ரூபாய் செலவழித்ததற்குப் பின்னால் அது ரூ. 1,500 ஆக மட்டும்தான் உயரும்.

(மாலை 4-40)

அதேபோல் தமிழ்நாட்டில் இப்போதுள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் 16 சதவீதம் என்றளவில் இருக்கிறது. அது 12 சதவீதம் ஆகமட்டுந்தான் குறையும். விவசாய வருமானம், தொழில் வருமானம் என்பது 70:100 என்றிருப்பது 80:100 என்றுதான் மாறும்.

மக்கள் தொகைப் பெருக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 1.73 சதவீதம் என்பது 1.5 சதவீதம் என்றளவிற்குத்தான் குறையும்.

அதேபோல் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள மக்கள், 8,000 கோடி ரூபாய் செலவழித்ததற்குப் பின்னர், இப்போது 52 சதவீதம் என்று இருப்பது 46 சதவீதம் ஆக மட்டுந்தான் குறைவார்கள். ஆனால் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத்

திட்டத்தின் முடிவிலே பணவீக்கம், விலைவாசியுயர்வு இவை பெருகுகிற வேகத்தைப் பார்க்கிறபோது அந்த வேகத்தின் முன்னால் இந்த முன்னேற்றம் சிதறி அழிந்துவிடும். 8,000 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தும் அதற்கான திட்டங்கள் தீட்டியும் எந்தப் பயனும் இல்லை என்ற நிலைதான் ஏற்படப்போகிறது. ஆகவே இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தமிழகத்தில் முன்னேற்றம் என்பது நாம் எதிர்பார்க்கிற அளவிற்கு நிச்சயமாக இருக்கப் போவதில்லை என்பதை நான் அளித்த புள்ளிவிவரங்கள் தெளிவாக எடுத்துக்காட்டும்.

அதேபோல் தமிழ்நாட்டின் தொழில் வளர்ச்சி பற்றியும் நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லி இருக்கிறார்கள். 'மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்களில் மாநிலத்தில் மத்திய அரசு செய்கிற முதலீடுகளைப் பொறுத்தே, ஒரு மாநிலத்தின் தொழில் முன்னேற்றம் அமைந்திருக்கும். இம் மாநிலத்தில் மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் மேலும் பலவற்றை நிறுவ வேண்டுமென மத்திய அரசிடம் இம்மாநில அரசு வலியுறுத்தி வருகிறது. இத் திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு உரிய ஏற்பு அளிக்குமென நம்புகிறோம்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நல்ல நம்பிக்கை. ஆனால் அனுபவரீதியாக என்ன நடந்துகொண்டிருக்கிறது. நான் யாரையும் குற்றஞ்சாட்டுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. யதார்த்த உண்மை நிலையை அவையின் முன்னால் வைக்க விரும்புகிறேன்.

ஒரு மாநிலத்தின் தொழில் வளர்ச்சி என்பது மத்திய அரசு அந்த மாநிலத்தில் அமல்படுத்துகிற மையத் திட்டங்களைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கும். அதைத்தான் நம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 1966-க்குப் பின்னால் இன்றுவரை 16 ஆண்டுகளாக மத்திய அரசு இங்கே முதலீடு செய்துள்ள மூலதனம் எவ்வளவு, எவ்வளவு தொழில்கள் மத்திய அரசுத் துறையில் இங்கே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் நான் வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஒரு தொழில்கூட அமைக்கப்படவில்லை. 1955-ல் இருந்து 1966 வரை மறைந்த பெருந்தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் இந்த மாநிலத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வரிசை வரிசையாக மத்திய அரசு திட்டங்கள் இங்கே வந்த வேகம், இன்று அப்படி திட்டங்கள் வராத நிலை இவற்றை நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

1955-ல் பெரம்பூரில் ரெயில்வே பெட்டித் தொழிற்சாலை வந்தது. 1956-ல் நெய்வேலி லிக்னைட் கார்ப்பரேஷன் வந்தது. 1960-ல் ஹிந்துஸ்தான் டெலிபிரின்டர்ஸ் வந்தது. 1960-ல் ஹிந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்

தொழிற்சாலை மத்திய அரசுச் சார்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1963-ல் திருச்சியில் ஹெவி பாயிலேர்ஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1965-ல் சென்னை ஆயில் ரிபைனரீஸ் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1965-ல் இந்திய மருந்துப் பொருள்கள் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1966-ல் உரத் தொழிற் சாலை சென்னையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 1966-ல் திருச்சியில் படைக்கலன் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்படி வரிசை வரிசையாக திட்டங்கள் வந்து கொண்டேயிருந்தன. 1966-க்குப் பின்னால் 1977-ல்—இந்த மாநிலம் குடியரசுத் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியின் கீழ் இருந்தபோது சேலம் இரும்புத் தொழிற்சாலை வந்தது. அதற்கு முன்னால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் இந்த மாநிலம் இருந்த காலத்திலும் அதற்குப் பின் அ.தி.மு.க. ஆட்சி இருக்கிற காலத்திலும் மத்திய அரசு ஒரு தொழிற்சாலை கூட இந்த மாநிலத்திற்கு அளிக்காததற்கு எது அடிப்படை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தியா போன்ற கூட்டாட்சி அமைப்பிற்குள் இருக்கும் நாடுகளில், அழுத பிள்ளைக்குத்தான் வாழைப்பழம் தரப்படும் என்று சொல்வார்களே, அதே போல், யார் ஓங்கி கூச்சல் போடுகிறார்களோ, யார் தங்களுக்குத் தொழிற் சாலைகள் வேண்டுமென்று கூச்சல் போட்டு, மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடுகிறார்களோ, யார் மத்திய அரசாங்கத்தில் தங்களுடைய செல்வாக் கைப் பயன்படுத்துகிறார்களோ, அவர்கள்தான் பெற்றுத் தர முடியும். அப்படித்தான் இங்கே தொழிற்சாலைகள் வந்திருக்கின்றன. ஆனால், மத்திய அரசாங்கம், தமிழகத்தை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறது.

திரு. செ. சிவசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது காங்கிரஸ்காரர்கள் காட்டும் பாரபட்சம் என்று ஏன் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : யார் யார் போராடுகிறார்களோ, அவர்களுக் குத்தான் கிடைக்கும் என்று ஏற்கெனவே அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

திரு. ப. நெடுமாறன் : தமிழகத்திலே இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலே அமைக்காததன் காரணமாக, தொழிற் துறையிலே தமிழ்நாடு பின்தங்கியிருக்கக்கூடிய நிலைமை உருவாகி இருக்கிறது என்பதை நம் நிதி நிலை அறிக்கையிலே அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக் கிறார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அது மட்டும் போதாது. நாம் தொடர்ந்து போராடி, இந்த அவை

யிலே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கட்சியினரும், இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினரும் கூட ஒன்றுபட்டு, போராடினால் தான் நம்முடைய தமிழகத்திலே தொழிற் துறையிலே முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அரசியல் பேதமில்லாமல், அத்தனை பேரும் ஒன்றுபட்டு போராட வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பல புதிய விற்பனை வரிகளை அறிவித்திருக்கிறார்கள். விற்பனை வரி பலவிதத்திலே உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு ஒரு சந்தேகம். விற்பனை வரியை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளப்போகிறது என்ற நிலைமையின் காரணமாக, கடைசி கடைசியாக ஏதோ வரக்கூடிய வருவாய் வரட்டும் என்று நீங்கள் இந்த வரியைப் போட்டிருக்கிறீர்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, கைத்தறிப் பட்டுக்கு 5 சதவீதம் விற்பனை வரி என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அதனால் அந்தத் தொழிலே அழிந்துவிடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய இராஜாஜி அவர்கள் இந்த மாநிலத்தின் முதல் மந்திரியாக 1952-லே இருந்தபோது, கைத்தறிப் பட்டிற்கான விற்பனை வரியை ரத்து செய்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1957-லே பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்தபோது வெளி மாநிலங்களுக்கு கைத்தறி பட்டு ஏற்றுமதி செய்தால் அதற்கு விற்பனை வரி என்றிருந்ததை ரத்து செய்தார்கள். ஆக, அன்றிலிருந்து இன்றுவரை, இந்தக் கைத்தறிப் பட்டுக்கு விற்பனை வரி இல்லாமல் இருந்தது. அது ஒரு குடிசைத் தொழில், ஏழை நெசவாளர்கள் அதை நடத்தி வருகிறார்கள். அதற்கு நீங்கள் விற்பனை வரி விதித்தால், இன்னொரு அபாயம் இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் 10 சதவீதம் உதவித்தொகை கைத்தறிப் பட்டுக்கு அளித்து வருகிறார்கள். நீங்கள் விற்பனை வரி போடுவதால், அவர்களுடைய பத்து சதவீதம் உதவித் தொகை இல்லாமல் போய்விடும், நமக்கு வராது. எனவே ஐந்து சதவீதம் விற்பனை வரியை நம்பி, நீங்கள் 10 சதவீதம் உதவித் தொகையை இழக்க இஷ்டமா என்பதைத்தான் நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்னொன்று. 4 சதவீதம் என்று முன்பு பல முனை விற்பனை வரி இருந்ததை, 5 சதவீதம் என்று ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். அதனால் சிறு வியாபாரிகள் மட்டுமல்ல ; எல்லோருமே பாதிக்கப்படுவார்கள். அதிலும் சாக்கு விற்பனைத் தொழிலில் பல இலட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம், இந்தத் தொழில் நசிக்குமானால், அவர்கள் தெருவிலே நிற்கவேண்டிய அபாயம் இருக்கிறது. சாக்கை பேக்கிங் பொருளாகக் கருதி விற்பனை வரியில் இருந்து விலக்களிக்க வேண்டும்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. ப. நெடுமாறன்]

அண்டை மாநிலமான பாண்டிச்சேரியிலே ஹெவி இன்டஸ்ட்ரிஸ் ஆரம்பிக்கப்படுமானால், மூன்று வருஷங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக அங்கே பல தொழில்கள் புதிதாக வந்திருக்கின்றன. சிவகாசியிலே இருக்கக்கூடிய பெரிய தொழிலதிபர்கள் ஒன்றுகூடி, பாண்டிச்சேரியிலே போய் பேப்பர் தொழிற்சாலையை வைக்கிறார்கள். காரணம், அங்கே முதல் மூன்று வருஷங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் இல்லை. இதனால், அந்தத் தொழில் அந்த மாநிலத்திற்குப் போய் இருக்கிறது. அந்த நிலையை எண்ணிப்பார்த்து நீங்கள் தமிழகத்திலே 'ஹெவி இண்டஸ்ட்ரீஸ்' ஆரம்பித்தால் முதல் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 4.50)

அடுத்து விவசாயத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே விவசாயிகள் மிகவும் பரிதவிக்கக் கூடிய நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லுக்கு ஒரு குவிண்டாலுக்கு குறைந்த பட்சம் 150 ரூபாய் தரவேண்டுமென்று விவசாயிகள் போராடுகிறார்கள். மாநில அரசு 147 ரூபாயை கொடுக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசை வற்புறுத்தி வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசு நெல்லுக்கு விலையை உயர்த்துவதற்கு மறுக்கிறது. நெல்லுக்கு ஆகக்கூடிய சாகுபடிச் செலவை விட கோதுமைக்கு சாகுபடி செலவு மிகவும் குறைவு. அதற்கு விலையை உயர்த்திக்கொண்டே போகிறார்கள். நெல்லுக்கு நியாயமான விலையை கொடுக்க மத்திய அரசு மறுக்கிறது. அவர்கள் சொல்கிற ஒரே காரணம் நெல்லுக்கு அதிக விலை கொடுத்தால் பணப்பெருக்கம் ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். நியாயமான விலை கிடைப்பதற்கு மாநில அரசு இன்னும் அதிகமான அளவிற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் குறுவை வசூல் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 2 ரூபாய் 'ஹேண்டலிங் சார்ஜ்' அளிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு அது அளிக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக விவசாயிகளிடத்தில் மேலும் அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மதுரை நகரைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை நகரம் நம்முடைய தமிழகத்திலே இரண்டாவது பெரிய நகரம். மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் தலைநகராகவும் இருந்து வருகிறது.

இந்நகரில் ஒரு சர்க்குலர் எலெக்ட்ரிக் ட்ரெயின் அமைக்க மத்திய அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுரை நகரிலே ஒரு 'வெட்டர்னரி காலேஜ்' அமைக்க வேண்டும். அது தென் மாவட்டங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 'கேட்டரிங் காலேஜ்' டெல்லி, பம்பாய், கல்கத்தா, சென்னை போன்ற நகரங்களிலே மட்டும் இருக்கின்றன. மதுரையில் ஒன்றையும் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் ஐ.டி.ஐ. பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய அரசு கொள்கை ரீதியாக ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும். இனி மேல் அமைக்கக்கூடிய பள்ளிகளை தாலுகா தலைநகரங்களில் அமைக்க வேண்டும். எல்லா தாலுக்காவிலும் ஒரு ஐ.டி.ஐ. பள்ளி இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று வேளாண்மைத் துறையிலும், வனத்துறையிலும் "சுபாபுல்" மரங்களை வளர்ப்பதற்கான திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டில் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தியதன் காரணமாக அந்த நாட்டின் பொருளாதார வளம் செழித்து இருக்கிறது. அந்த திட்டத்தை மதுரை மாவட்டத்திலே 2 கோடி ரூபாய் செலவிலே அமல் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த மரங்களைப்பற்றி எல்லா விவரங்களையும் மக்களுக்கு அறிவித்து அதை எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால் கிராமப் பொருளாதாரம் வளரும். அதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

இரண்டு வயது முதல் 10 வயது வரை உள்ள ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு, வறுமைக்கோட்டிற்கு கீழே இருக்கக்கூடிய அவர்களுக்கு இலவச உணவு அளிப்பதற்கான திட்டத்தை அரசு அறிவித்திருக்கிறது. நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருந்தாலும் எப்படி செயல் முறை சாத்தியம் என்பதை அரசு அறிவிக்கவில்லை. நீங்கள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே என்று சொல்கிறீர்கள் அதை யார் நிர்ணயம் செய்வது, யார் யாருக்கு உணவு கொடுப்பது என்பன போன்ற பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. ஏற்கெனவே மதிய உணவுத் திட்டம் அமலில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை சரியான முறையிலே அமல் நடத்தவேண்டும். இது சரியான முறையிலே அமல் நடத்தப்படவில்லை. அதற்கென்று ஒரு குழந்தைக்கு 10 காசு கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த பத்து காசுக்கு மேல் ஆசிரியர்கள் நிதி சேகரித்து பிச்சை எடுத்து எப்படியோ அளித்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதுவே முறையாகச் செயல்படவில்லை. அந்தத் திட்டத்தை முறையாகச் செயல்படுத்து

வதன் மூலம் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யமுடியும். அதை விட்டுவிட்டு புதியதாக ஒரு திட்டத்தை அறிவித்து அதன் மூலம் ஏதாவது செய்யலாம் என்று நினைப்பீர்களானால் இந்தத் திட்டம் காரிய சாத்தியமா என்ற ஐயம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதையும் நிதியமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி இந்த வாய்ப்பினை நல்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து நிதிநிலை அறிக்கையை வர வேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விழைகிறேன். இருக்கக் கூடிய நிதியாதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு இதை விட ஒரு சிறப்பான நிதி நிலை அறிக்கையினை மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் ஆலோசனைக்கிணங்க மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களைத் தவிர வேறு எவராலும் வெளியிட இயலாது என்பதை துணிவோடும் தைரியத்தோடும் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு தமிழ் மொழிக்கும் தமிழர்களுக்கும் ஒரு பெருமையை அவர்கள் பூரிப்புக் கொள்ளத் தக்கவகையில் மொழியினுடைய வளர்ச்சிக்கு மொழிக்காகப் பாடுபட்டவர்களுக்கும் அவர்கள் செயலாற்றி வருகிறார்கள் என்பதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். உலகத் தமிழ் மாநாடு கண்டு தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் அமைத்து இன்றைக்கு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பாரதிக்கு நூற்றாண்டு விழாவை நடத்திக்கொண்டு இருக் கிறார்கள். எவ்வளவோ பேர் கேலியாகப் பேசினாலும்கூட இந்த விழாக்கள் எடுப்பதை நாம் பாராட்டாமல் வேறு யார் பாராட்டமுடியும். பாரத தீ பாரதியாகப் பரிமளித்தது; தன்னுடைய செந்தமிழால் செந்தீ தமிழாகச் சிதறியது. அவனது கவிதை அரங்கு நமக்கு ஒரு ஆயுதக் கிடங்கு. இன்று கூட எதிரிகள் வந்தால் நாம் எடுத்து எறிவது அவனது ஈட்டி வரிகள்தான். அவனுக்கு விழா எடுத்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் கண்ட புரட்சித் தலைவர் அவர்களை பாராட்ட மனம் இல்லாதவர்களை தமிழர்கள் என்றோ தமிழினத் தலைவர்கள் என்றோ சொல்லிக்கொள்வதிலே நியாயமும் அர்த்தமும் இருக்கமுடியாது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றுமே இல்லை என்றெல்லாம் எடுத்துச்சொன்னார்கள். பள்ளியில் படிக் கும் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை உணவுத் திட்டம் என்பது அனைத்து இந்தியாவிலேயும் ஒரு முன் உதாரணமாக எடுத்துச் செயல்படவேண்டிய

[திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்] [1982 மார்ச் 5

திட்டம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெய் துளிவிழுந்தால்தான் நெருப்புக்கூட நிமிரும். லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் தமிழகத்திலே ஒரு வேளை உணவு இன்றி வாடிக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தக் குழந்தைகளின் எதிர்காலம் தமிழகத்தின் எதிர்காலம் என்பதை உணர்ந்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை இலவச உணவுத் திட்டத்தை அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதனைப் புரிந்துகொள்ளாத சிலர் அடிமைத் தொடர்கதைக்கு அணிந்துரை எழுதிக் கொண்டிருந்தபோது இவர்கள்தான் உரிமைப் பாடல்களை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தார்கள் உரிமைக்குரலிலே. அந்த புரட்சித் தலைவரைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள். அவர் தமிழின் எல்லாத திசைகளிலும் முளைத்திட்ட இரட்டை இலை. சிலர் புலியேப்பங்களுக்கு கானம் பாடுகையிலே பசியேப் பங்களுக்குப் பரணி பாடியவர் புரட்சித் தலைவர், புரட்சித் தலைவர், புரிந்து கொள்ளுங்கள். திறம்பட வந்த மறவர், புதிய அறம்பாட வந்த அறிஞர் புரட்சித் தலைவர் என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுங்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை

(மாலை 5.00)

யிலே திட்டங்களே ஏதுமில்லை; எல்லாமே பற்பொடி, காகிதம் என்றெல்லாம் கேலி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென் றால் கிராமப்புறங்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாத தாகும். கிராமப்புறங்களுக்கான தன்நிறைவுத் திட்டங்களை இன்றைக்குத் தமிழக அரசு அமுல்படுத்தி வருகிறது. கால்நடைப் பராமரிப்பு என்பது வளமான எதிர்காலத்திற்கு இன்றியமையாத தேவை என்பதை புரட்சித் தலைவரவர்கள் கருத்தில் கொண்டுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில், கால் நடைச் செல்வங்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதால் கால்நடை மருந்தகங்களுக்கு 5 புதிய சொந்தக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவதற்கு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் வழி செய்திருக்கிறார்கள். புதிதாகக் கால்நடை மருந்தகங்கள் 25 தொடங்குவதைப்பற்றியும், கால்நடை மருந்தகங்கள் ஐந் தினைக் கால்நடை மருத்துவமனைகளாக மாற்றுவதைப்பற்றியும், கோமாரீ நோயை ஒழிக்கும் பொருட்டு கண்காணிப்புச் சாவடிகள் மூன்றைத் தொடங்கு வதைப்பற்றியும் நிதி நிலை அறிக்கையிலே வழிவகை செய்திருக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் நாட்டின் வளமான திட்டத்திற்கு ஒரு தூண்டுகோலாக இல்லையா என்பதை நான் அவர்களுக்குக் கேள்வியாக வைக்க விரும்பு கிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. ந. குலசேகர பாண்டியன்]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் மத்திய அரசின் உதவியுடனும் இங்கிலாந்து நாட்டின கூட்டு முயற்சியிலும் ரூபாய் 3 கோடிக்கும் அதிகமான செலவில் வெக்கை நோய் ஆய்வு-கட்டுப்பாட்டிற்கான முன்னோடித் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருப்பது நிச்சயமாகப் பாராட்டுக்குரியது. இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் தமிழகத்திலே கால்நடைத் துறையிலே மிகப்பெரிய மறுமலர்ச்சியும், கால்நடைகளுக்கு நல்லதொரு பாதுகாப்பையும் அரசாங்கம் செய்து கொடுக்கும் என்பதில் எந்தவிதமான கருத்து மாறுபாடும் இருக்க முடியாது என்று நம்புகிறேன்.

கிராமப்புற பொருளாதாரத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இன்றைக்குப் பால் பெருக்கத் திட்டம் என்பது மிகப்பெரிய மறுமலர்ச்சியைக் கிராமப் புறங்களிலே ஏற்படுத்தி வருகிறது. இதுவரையிலே 3,708 பால் வழங்கு தொடக்கக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலேயும் இன்றைக்கு அது பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கமாக மாற்றப்பட்டு தனி அமைப்புகளைப்போல் இயங்கி வருவதோடு, தமிழ்நாடு முழுவதும் பால் உற்பத்தியாளர்கள் இணையமாக மாற்றப்பட்டிருப்பதை நாடு நன்கு அறியும். அதன்காரணமாகக் கிராமப்புறங்களில் பொருளாதார மறுமலர்ச்சி ஏற்படுவது மட்டுமல்ல, தமிழகம் எங்குமுள்ள மக்களுக்குத் தூய்மையான பால் கொடுக்கவும் அது வழிவகை செய்கிறது. இந்தப் பால் உற்பத்தியாளர்கள் ஒன்றியச் சங்கங்களுக்கு அதிகாரப் பற்றற்றவர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டும் அல்லது தேர்தலைக் கொண்டு வந்து அவைகளை நிர்வகிப்பதிலே மிகச்சிறந்த ஒரு முன்னுதாரணத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏழை மக்கள் பயன்படுத்தும் மண்ணெண்ணெய்க்கு இருந்த விற்பனை வரியை 8 விழுக்காட்டிலிருந்து 4 விழுக்காடாகக் குறைத்திருப்பதை இன்றைக்குக் கிராமப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல, நகர்ப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களும் புரட்சித் தலைவரவர்களை மனந்திறந்து பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தியாவிலேயே எங்கும் இல்லாத அளவிற்கு தமிழ்நாட்டிலே முதியோர் உதவித் தொகையை 25 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதையும் மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

குறைந்த ஓய்வூதியமாக இருந்த 100 ரூபாயை, குறைந்தபட்ச ஓய்வூதியத் தொகையை 125 ரூபாயாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்திருப்பதை மக்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவைகளைப்பற்றி யெல்லாம் இங்கே சிலர் பெரிய உணர்வுகளோடு எடுத்துச் சொல்லவில்லை என்றாலும்கூட, ஏழைகளின் இதயங்களிலேயெல்லாம் மிகப்பெரிய நிறைவை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பேருந்து நிலையத்தை விரிவுபடுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை, காலணி தோல் தொழிற்சாலை, கம்பளி தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை, தோல் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான இயந்திரங்களைத் தயாரிக்கின்ற பொறியியல் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவைகள் ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளில் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இவைகளுக்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கருப்பஞ்சக்கையிலிருந்து செய்தித்தாள், எழுதும்தாள் ஆகியவற்றைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை 190 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் அமைக்க இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆம்பூர், வாணியம்பாடி பகுதிகளில் 3 சர்க்கரை ஆலைகள் 50 மைல்கள் இடைவெளிக்குள்ளாக இருப்பதால் அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆம்பூர் பகுதியில் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

* திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக்கின் சார்பாகப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என்னை—எங்களைப் பொறுத்தவரையில், நான் தொகுதி பிரச்னையும், அதே நேரத்தில், மைனாரிட்டியைச் சேர்ந்தவனாக இருப்பதால், எங்களுடைய சமுதாயம் சார்பாகவும் பேசமுற்படுகிறேன்.

முதலில், இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பற்றி பேசுகின்ற நேரத்திலே, இதிலே, பிஸ்கெட், சாக்லேட், மிட்டாய் வகைகள், மின்சாரச் சாதனங்கள், கருவிகள், பட்டுத் துணிகள் போன்றவைகளுக்கு வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பிஸ்கெட், சாக்லேட், மிட்டாய் வகைகள் ஏழைக் குழந்தைகள் சாப்பிகின்ற உணவாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அப்பொருள்களின்மீது வரி விதிப்பது, ஏழைகளை நிச்சயமாகப் பாதிக்கும். ஆகவே, இது ஏழைகளைப் பாதிக்காத பட்ஜெட் என்று சொல்வதற்கில்லை. அதே நேரத்திலே,

மோட்டார் வாகன உறுப்புகளுக்கும், மின்சார சாதனங்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சார சாதனங்களை உபயோகிக்காத ஏழை மக்களே இல்லை. ஆகவே, அந்த வரிகள் காரணமாக, ஏழை மக்கள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், மின்சாரம் நாட்டின் கண் போன்றது. அந்தக் கண் இன்றைக்கு ஒளி இழந்து குருடாகி வருகின்ற நிலை வந்தால், அதன் விளைவாக இந்த நாடே இருளாகி விடும் என்ற என்னுடைய எண்ணத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்திலே விவசாய மக்கள் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாத நிலைமையில், தங்களுடைய மோட்டாருக்கு மின் இணைப்பு கிடைக்காமல், அல்லல் படுகிற அதே நேரத்தில், மின்வெட்டின் விளைவாக, நகரங்களிலே இருக்கிற தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி குறைகின்றது, வேலை வாய்ப்புகள் குறைகின்றன. தமிழகத்திலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற மின்சார பற்றாக்குறை நிலை காரணமாக, ஒரு புரட்சி உருவாகும் நிலையிருருக்கிறது.

குழந்தைகளுக்கு உணவு அளிப்பதற்காக, ரூ. 100 கோடி ஒதுக்கப்படுகிறது. அது முறையாக செலவு செய்யப்பட வேண்டுமானால், ஏற்கனவே குழந்தைகளுக்கு வழங்கப்படுகிற மதிய உணவுத் திட்டத்தோடு இதையும் சேர்த்து அமைத்தால்தான் பள்ளிச் சிறுவர்களுக்கு முறையாகக் கொடுக்க வாய்ப்பிருக்கும். இப்பொழுது மதிய உணவிற்காக 10 பைசா, 5 பைசா என 15 பைசா கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், மதிய உணவு குழந்தைகளுக்கு முறையாகப் போய்ச் சேரவில்லை.

என் தொகுதி கைத்தறி நெசவாளர் நிறைந்த பகுதி. அங்கே அரசு மருத்துவ மனையில் ஒரு காச நோய் பிரிவு வேண்டுமென்று 1½ ஆண்டுக் காலமாக இங்கே முறையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதனை அங்கே அமைத்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். கடையநல்லூர் தொகுதியைத் தனித் தாலுகாவாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடையநல்லூர் பகுதியைத் தொழிலில் பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற்பட்டோர் சமுதாயம் மேம்பாடடைய இன்று பிற்பட்டோர் மேம்பாட்டுக் கழகம் ஒன்று அமைக்கவிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அது வரவேற்க வேண்டிய ஒன்று. இன்றைக்குப் பிற்பட்டோர் சமுதாயம் எந்த அளவிலே தமிழகத்திலே இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் காட்ட வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் எனக்கு இருக்கிறது. பிற்பட்டோர் என்று குறிப்

பிட்டால், கிறிஸ்தவ சமுதாயமும், முஸ்லிம் சமுதாயத்தினரும்தான் இந்த நாட்டிலே மைனாரிட்டிகளாக இருக்கின்றனர். இந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கும் முஸ்லிம் சமுதாயத்தினருக்கும் பாடுபடுவதில் முஸ்லிம் லீக் முன்னணியில் இருக்கிறது. இந்தச் சட்டமன்றத்தில் 234 உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களில் பெரும்பகுதியினர் முஸ்லிம்களுடைய வாக்குகளைப் பெற்றுத்தான் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், முஸ்லிம் சமுதாயத்தினருக்கும் கிறிஸ்தவ, முஸ்லீம் சமுதாயத்திற்காக வாதாடுகின்ற வாய்ப்பும் தருணமும் இந்த அவையில் அனைவருக்கும் இல்லை. ஆனால், முஸ்லிம் லீக் வாதாடு கின்றது. 125 ஆண்டு கால வரலாற்றையுடைய கதீட்ரல் சாலையின் பெயர் மாற்றப்பட்டு, அதற்கு கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பாதிரிமார்கள் ஊர்வலம் சென்று வெளியுலகத்திற்குக் காட்டியதன் காரணமாக, இன்றைக்கு அந்த கதீட்ரல் சாலை என்ற பெயர் நீட்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு வழங்குகின்ற நிலப்பட்டா, வீட்டு மனைப் பட்டா, 'கறவை' மாடுகள், உழவு மாடுகள், ஊனமுற்றோர் உதவி, விதவைகளின் உதவி இவையெல்லாம் மைனாரிட்டி சமுதாயத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்கள் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் பரவ லாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள பட்டியலை எடுத்துப் பார்த்தால், இந்த கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தினரும், முஸ்லீம் சமுதாயத்தினரும் இதில் பாதிக்கப்படுகின்றனர் என்பதற்காகன கணக்கைப் பார்க்க முடியும்.

(மாலை 5-10)

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே இந்த மைனாரிட்டி சமுதாயம் தங்களுடைய உரிமைகளை இழந்த சமுதாயமாக தமிழகத்தில் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் இன்றைக்குக் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே மண்டைக் காட்டிலே 6 பேர்கள் உயிரிழப்பு நடந்திருக்கிறது. எங்களுடைய இயக்கத்தின் சார்பில் அந்த குடும்பத் தினருக்கு ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு வக்ப்போர்டு உலமாக்கள், அலிம்களுக்குப் பென்சன் தரப் படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது. அதனால் நிறைய மனுக்கள் அனுப்பப் பட்டு அவைகள் மலைபோல் குவிந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் பென்சன் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு பென்சனை வழங்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வக்ப் போர்டு

இன்றைக்கு தனியாருடைய நிறுவனம்போல செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அப்படி தனியார் நிறுவனம் போல் செயல்பட்டு, அந்தச் சமுதாயத்தின் மனக்கசப்பை பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

குறிப்பாக இன்றைக்குத் தமிழகத்திலே முஸ்லீம்களின் வணக்கஸ்தலங்கள், அடக்கஸ்தலங்கள் இவைகள் எல்லாம் தாக்கப்பட்டு அவர்கள் உயிருக்கும், உடமைக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. திருச்சி தென்னூர் நெடுஞ்சாலையில் பள்ளிவாசலுக்குச் சொந்தமான ஆட்டுமந்தை என்னும் இடத்தில், அங்கே உள்ள கோவிலின் அறங்காவலர் ஆக்கிரமித்து இருக்கிறார். அதன் காரணமாக அங்கே கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. வந்தவாசி பகுதியிலே நவாப் காலத்து பள்ளியிலே இருக்கின்ற குடிசைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று அதிகாரிகளும் காவல் துறையின் தலையீடு இருக்கின்றது. அங்கே குடிசைகள் அமைத்துக்கொள்ள ஏற்கனவே ஜமாத்துகளின் அனுமதி இருக்கின்றது. ஆனால் காவல் துறை அதிகாரிகள் அவைகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சிறுபான்மையினருடைய உரிமையில் தலையிடுகின்ற நிலையை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் காட்டுபாவா பள்ளிவாசல் புனிதமான அடக்கஸ்தலம் இருக்கிறது. அது தாக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிர்வாகிகள், சொத்துக்களுக்குச் சேதப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பொதுவாக மைனாரிட்டிகள் இன்றைக்கு எளியவர்கள், வலிமை இல்லாதவர்கள் என்று எண்ணுகிறீர்கள். ஆனால் மேகம் இலேசானதுதான். அந்த மேகம் தன்னுள்ளே கனத்த தண்ணீரை சுமந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த மேகம் தண்ணீரை பொழிகின்றபோது இறந்துபோன பூமி உயிர்பிழைக்கும் அதே நேரத்தில் வெள்ளமாகப் பொழிந்து வெள்ளத்தைப் பொழிய முடியும். மைனாரிட்டி என்றால் கிள்ளுக்கீரையாக நினைக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. நிச்சயமாக மைனாரிட்டி மக்கள் வலிமை வாய்ந்த மக்கள் என்பதை காலம் நிரூபிக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில் முஸ்லிம்களுக்கும் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் பரவலாக எடுத்துக் கொண்டால், கிறித்துவ சமுதாயத்திற்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-ம் இந்து பரிஷத்தும், முஸ்லீம்களே நீங்கள் மெக்காவுக்குப் போங்கள், முஸ்லீம்களே நீங்கள் பாகிஸ்தானுக்குப் போங்கள், கிறித்துவர்களே நீங்கள் ரோமுக்குப் போங்கள் என்ற கூக்குரல் இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் இருக்கின்றது. இந்த நாட்டிலே ஒரு ஈ, எறும்பைக்கூட, கொசுவைக்கூட வெளிநாட்டுக்குப் போ என்று சொல்ல எவனுக்கும் உரிமை இல்லை. நாங்கள் இந்த நாட்டிலே பிறந்த

மக்கள், மைனாரிட்டி மக்கள், இந்த நாட்டிலே பிறந்த மக்கள், இந்த நாட்டிலே பிறந்து இந்த நாட்டிலே மடியப்போகிற மக்கள். இன்றைக்கு தமிழகத்திலே சிறுபான்மை சமுதாயத்தினர் கடைகளிலே பொருட்களை வாங்காதீர்கள், சாமான்கள் வாங்காதீர்கள் என்று பகிஷ்காரம் செய்யப்படுகிறது. அதையெல்லாம் இந்த அரசு பார்த்துக்கொண்டு கண்டும் காணாமல் இருப்பது மாதிரி இருக்கிறது என்றால் இந்த ஆர். எஸ். எஸ். இயக்கத்திற்கு ஊக்கம் தருகிறது என்றால் இந்த சர்க்கார் பற்றி முஸ்லீம் சமுதாயம் என்ன கருதும். நாங்கள் என்ன இந்த நாட்டு மக்கள் இல்லையா? பாஸ்தான் போரின் போதும் சீனா போரின்போதும் இந்த நாட்டிற்காக எங்களுடைய உயிரையே நாங்கள் அர்ப்பணித்து இருக்கிறோம். இந்த நாடு இந்திய நாடு, வளமாகவும் மரியாதையாகவும் மானத்தோடும் வாழவேண்டும் என்பதிலே இன்று சிறுபான்மை சமுதாய மக்கள் தங்களுடைய உயிரையே கொடுத்து இருக்கிறார்கள். கொடுப்பதற்குத் தயாராகவும் இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த பாகிஸ்தான் போரின்போது நாட்டின் பாதுகாப்பு ரகசியங்கள் விற்கப்பட்டன என்று பிடிக்கப்பட்டது. அப்படி பிடிக்கப்பட்ட பட்டியலிலே எந்த முஸ்லீம் பெயராவது இருக்கிறது என்று நிரூபிக்க முடிந்ததா என்று சவால் விட்டுக் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் கேட்கிறார்கள் இன்றைக்கு. நீங்கள் ரோமுக்குப் போ என்று சொல்லுகிறார்கள், பாகிஸ்தானுக்கு செல்லுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். யார் இவர்கள்? (குறுக்கீடு).

ஆர். எஸ். எஸ். இந்து பரிஷத் தூத்துக்குடியிலே, நாகர்கோவிலிலே இப்படிச் சொல்கிறார்கள். அதற்கு ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. தயவு செய்து என்னுடைய பேச்சிலே குறுக்கிடவேண்டாம். எனக்குக்கிடைக்கிற நேரம் குறைவு. நான் ஒருவன் தான் இங்கே இந்த சமுதாயத்தினைப்பற்றிப் பேசுகிறேன். அன்போடு எனக்கு இடம் கொடுக்குமாறு சகோதரர்களை மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டாக்டர் அப்சல்கான் லஞ்சம் வாங்கினார் என்று சொல்லப்பட்டு அதற்காக திரவியம் கமிஷன் அமைக்கப்பட்டது. இதுவரையில் அந்த அறிக்கை வெளியிடப்படவில்லை. பால் கமிஷனில் அக்கறை காட்டும் நேரத்தில் அதே போன்று திரவியம் கமிஷன் அறிக்கையிலும் அக்கறை காட்டி அந்த அறிக்கையின்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனங்களைப் பொறுத்தவரையில், அவர்களுடைய நலனுக்காகவும், ஏற்றத்திற்காகவும் இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் அவ்வப்போது தன்னுடைய கடமையை ஆற்றிக்கொண்டு இருக்கிறது. அரிசன சமுதாயம் ஒடுக்கப்பட்ட

சமுதாயம், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயம், அவர்களை கவனிக்க யாரும் வரவில்லை என்ற காரணத்தால் அல்லாவைக் கூப்பிட்டார்கள். அல்லாவை கூப்பிட்ட உடனே அதிகாரிகள் ஜீப்பைப் போட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் பல ஆண்டு காலம் தங்களுடைய கோரிக்கைகளைத் தீர்ப்பதற்காக அதிகாரிகளை அணுகிக் கேட்டார்கள், மனு போட்டார்கள், போராட்டம் நடத்திப் பார்த்தார்கள், வேறு கடவுள்களையெல்லாம் கூப்பிட்டுப் பார்த்தார்கள், அப்போது எல்லாம் வராத அதிகாரிகள் ' அல்லா ' என்று கூப்பிட்ட உடனே ஓடிவருகிறார்கள், ஏன் இந்த நிலைமை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள அந்த தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், புறக்கணிக்கப்பட்ட மக்கள், முஸ்லீம்களோடு சேர்ந்து சகோதர சமத்துவ சங்கம் என்று அமைத்து, அதன் மூலம் தங்கள் பிரச்னைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமைக்கு அந்த அரிசன மக்கள் தள்ளப்பட்டதற்கான காரணம் அங்கே இருக்கின்ற குறைபாடுகள் நீக்கப்படாததும், ஆர்.எஸ்.எஸ். கொடுமையும்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அங்கே ஏற்படுத்தப்பட்டு இருக்கும் அமைப்பு நல்ல முறையில் அந்த மக்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. இன்றைக்குக் காலையில் கேள்வி நேரத்தின்போது இங்கே மாண்புமிகு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் மதமாற்றம் சம்பந்தமான கேள்வி கேட்கின்ற நேரத்தில், மதமாற்றம் செய்ய முன்வருபவர்களை அல்லது அதற்கு ஊக்கம் அளிப்பவர்களை, மாறுகால் மாறுகை வாங்க வேண்டும் என்று கேட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன் * * *

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்கள், மதம் மாறிய பிரச்னை இப்போதுதான் ஓரளவிற்கு அடங்கி, நாட்டிலே ஒரு சுமுக சூழ்நிலை எற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, மறுபடியும் அதைப் பற்றி இங்கே விவாதம் நடத்தி, அந்த சுமுக சூழ்நிலையைப் பாதிக்கும் வகையில் இருக்கும் கருத்துக்களைத் தவிர்ப்பது நல்லது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்னை குறித்து இங்கே இப்போது பேசப்பட்ட கருத்துக்கள் குறிப்பேட்டில் இருந்து எடுத்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்தப் பகுதிகள் அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கப்பெறுகின்றன.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[பிற்பகல் 5-20]

திரு. ஏ. சாகுல் ஹமீது : ஆக இன்றைக்கு இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் மைனாரிட்டி சமூகத்திற்கு இருக்கிற உரிமையைத் தாருங்கள். மைனாரிட்டி சமூகத்திற்கு ஏற்படுகின்ற குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கு சட்டப்பூர்வமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேநேரத்தில் அந்த சகோதரத்துவ சமத்துவ சங்கத்தின் சார்பாக பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன. 'நாம் பலத்துடன் இருந்தால் தான் நம்மை தாக்குகின்றவர்களிடமிருந்து நம்மை காத்துக்கொள்ள முடியும்' என்று இந்தியப் பிரதமர் அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்கள் கூறியதை நினைவுபடுத்தி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வந்தனம்.

* திரு. இரா. அருணாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பொருளாதார நெருக்கடி மிக்க இந்த சூழ்நிலையில் பாமர மக்கள் பயன்பெறத்தக்க வகையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்

மத்திய அரசு அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்துக்கொண்டு இருப்பதால் மாநில அரசுகள் வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற மத்திய அரசை எதிர் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. இதனால் கால விரயம், திட்ட மதிப்பீட்டுக் கூடுதல் நிலை ஏற்பட்டு வீணாக பண இழப்புதான் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலையில் மேலும் பல அதிகாரங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக்கொண்டு வருவது வருந்தத்தக்கதாகும். மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுப்பதன் மூலம்தான் திட்டங்களை நல்லமுறையில் நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை மத்திய அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தமிழக சட்டமன்றத்தில் பினாமி நில சீர்திருத்தச் சட்டம் எல்லாக் கட்சியினராலும் ஒருமனதாக ஏற்கப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது. இதற்கு மத்திய அரசு அனுமதி தர மறுத்துவிட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒரு முற்போக்கான சட்டம், நிலமற்ற ஏழை மக்களுக்கு இலவசமாக பட்டா போட்டுத்தர ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டம், விவசாயத்திற்கு நிலமில்லாமல் குறைந்த பட்ச கூலியுடன் வறுமையில் வாடுகின்ற ஏழை எளிய விவசாயிக்கு உழுவதற்கு நிலம் தருவதற்கு கொண்டுவரப்பட்ட சட்டம் மத்திய அரசினால் நிராகரிக்கப்பட்டிருப்பது உண்மையிலேயே வேதனைப்பட வேண்டிய ஒன்

றாகும். மத்திய அரசு சக்தி வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டுமோனால் மாநில அரசுகளின் புரட்சிகரத் திட்டங்களை, முற்போக்கான கருத்துக்களை இரு கரம் கூப்பி வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ரேஷன் கார்டுகளை வழங்க வீடுகளுக்குச் செல்லும் முன்பாக தக்க அறிவிப்புக் கொடுத்துவிட்டுச் செல்ல வேண்டும். இதனால் வீட்டினர் வெளியே சென்றுவிடாமல் எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இருக்க வசதி ஏற்படும். பின்னால் வரும் நிர்வாகச் சங்கடங்களைத் தீர்க்க இந்த முடிவு பயன்படும்.

உற்பத்தியாளர்-நுகர்வோர் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைப்பதன் மூலமாக இடைத் தரகர்களை ஒழிக்க தமிழக அரசு எடுத்துள்ள முயற்சி பாராட்டுக்குரியது ; போற்றத்தக்கது. இந்தத் திட்டத்தை விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மண்ணெண்ணெய்க்கு உரிய வரியை 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாகக் குறைத்தது, ஏழை எளியவர்களின் வாழ்வில் ஒளி விளக்கு ஏற்றும் புரட்சித் தலைவரின் சீரிய திட்டமாகும்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில், சம்சாரம் இல்லாமல் கூட வாழ்ந்து விடலாம் ; ஆனால் மின்சாரம் இல்லாமல் வாழ்வே முடியாது என்று கூறத்தக்க சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கிறது. இதனை உணர்ந்த அரசு மின்சாரத் துறைக்கு 220 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருப்பது வரவேற்கத்தக்க திட்டமாகும்.

ஆதிதிராவிட மாணவர்களுக்கு விசேஷ பயிற்சி அளித்து, படிப்பில் ஊக்கம் கொள்ளச் செய்யும் திட்டம் இருக்கிறது. இதனை அனைத்து கல்விக் கூடங்களிலும் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்த்தைச் சேர்ந்த பழம்பெரும் கல்வெட்டுக்கள் 20,000-க்கும் மேற்பட்டவை மைசூர் எபிகிராபிக்ஸ் அலுவலகத்தில் உள்ளன. ஆராய்ச்சி செய்யும் மாணவர்கள் மைசூருக்குச் சென்று அவற்றைப் பார்வையிட்டு வரும் நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவற்றை படியெடுத்து பதிப்பித்து, வெளியிட அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு பழம்பெரும் கோயிலைப் பற்றியும் கல்வெட்டுக்கள், ஓலைச் சுவடிகள், பட்டயங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றைக் கண்டுபிடித்து திரட்டி பதிப்பித்தால் கோயில்களின் பழைய வரலாறு தெரியும். இவையே பழந் தமிழ் நாட்டின் வரலாற்று அங்கமாகவும் இருக்கின்றன என்பது அதில் புலனாகும்.

பட்டினி கிடக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலவச உணவுத் திட்டம் புரட்சித் தலைவரின் தாயுள்ளம், 'பொன்மனச் செம்மல்' என்ற பட்டத்திற்கு மேலும் புகழாரம் சூட்டுவதாகும். "உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே" என்று மணிமேகலையில் சீத்தலைச்சாத்தனார் கூறி இருக்கிறார். எனவே புரட்சித் தலைவர் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவை மட்டுமல்ல; உயிரையே கொடுத்துள்ளார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பது புரட்சித் தலைவரின் புகழ் கிரீடத்தின் மகுடம் போன்றது. தமிழ் சமுதாயத்தின் சந்ததிகள் காலமெல்லாம் தலை வணங்கிப் போற்றும் பெரும் பயன்களை இத்திட்டம் தருகிறது. அனைத்து கிராமங்களுக்கும் குடிநீர் வசதி, சாலை வசதி, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு மயானத்திற்குச் செல்ல, சாலை வசதி, பள்ளிக் கட்டிடம், பாலங்கள் கட்டுதல், தாய் சேய் நலவிடுதி, இதுபோன்று மேலும் பல பயன்களை தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் வாயிலாக மக்கள் பெறுகின்றார்கள்.

பசித்துக் கிடந்த பாமரன் வேலைக்கு உணவு பெற்று, நிறைந்த வயிற்றுடன், கனிந்த முகத்துடன், புரட்சித் தலைவர் இருக்கும் திசை நோக்கி துதித்துக் கொண்டிருக்கும் காட்சியினை தமிழகத்தின் அனைத்து கிராமங்களிலும் காணலாம்.

அகில இந்தியாவிற்கே அரிய திட்டங்களை அடையாளம் காட்டுவது தன்னிறைவுத் திட்டம். எல்லார்க்கும் எல்லாம் என்றும் கடையனுக்கும் கடைத் தேற்றம் என்றும் சரித்திர நாயகர்கள் கண்ட இலட்சியக் கனவுகளுக்குத் திட்ட வடிவம் தந்த புதுமைத் திட்டம்தான் புரட்சித் தலைவரின் தன்னிறைவுத் திட்டமாகும். இயந்திரங்களில் தமிழ் மொழியைப் புகுத்தி வளர்க்கத் தக்கதாக தமிழ் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்கள் சிலவற்றை சீர் திருத்தி அமைக்கவும், இது குறித்து தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்த இயக்கம் அளித்துள்ள பரிந்துரைகளை அரசு பரிசீலனை செய்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாமக்கல் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் குடிநீர் பிரச்சினை பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. முன்பு அமைக்கப்பட்ட அந்த குடிநீர் திட்டம் இன்றையதினம் போதுமானதாக இல்லை. எனவே மோகனூரிலிருந்து காவிரி ஆற்றிலிருந்து நாமக்கல் நகருக்கு தண்ணீர் கொண்டு வர வேண்டியது இன்றியமையாதது. அதுபற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டு முடிவடைந்துவிட்டது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தின் வேலைகள் துவங்கப்பட

வில்லை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். வெகு விரைவிலே அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன். அந்தத் திட்டத்தினைப் பொறுத்தவரையிலே 3 கட்ட அளவிலே ஆய்வு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. காவிரி நீரை நாமக்கல் நகருக்கும், மோகனூரிலே இருந்து எருமைப்பட்டி ஒன்றியத்திற்கும், கொல்லிமலை அடி வாரம் நடுக்கோம்பையிலிருந்து முத்துகாபட்டிக்கும் உடனடியாக நீரைக் கொண்டுவர இந்த அரசு முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் அரசுக்குச் சொந்தமான புறம்போக்கு தரிசு நிலங்களை நிலம் உள்ளவர்கள் ஆக்கிரமிப்புச் செய்திருந்தால் அவற்றின் மீது நடவடிக்கை எடுத்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு, ஆதி திராவிட மக்களுக்கு அந்த நிலங்களை வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற கோழிப்பண்ணை விஷயத்திலே நாமக்கல் நகரம் முக்கியமான இடமாகும். அது இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது இடமாக இருந்தாலும் கூட அந்தக் கோழிப் பண்ணைகள் எல்லாம் நசிந்துவிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. மின்சாரக் கட்டணமும், வரியும் அதிகமாக இருப்பதால் கோழிப்பண்ணை களை நடத்த முடியாமல் அங்கே விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படு கிறார்கள். எனவே கோழித்தீவனத்தைப் பொறுத்தவரையிலே சில மாநிலங்கள் 2 சதவிதம் வரி விதித்திருக்கின்றது. இன்னும் சில மாநிலங்கள் எந்தவிதமான வரியும் அதற்கு விதிக்காமல் இருக்கின்றன. அந்த மாதிரி நிலைமையினை தமிழகத்திலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். மின் கட்டணம் யூனிட் ஒன்றுக்கு 75 பைசா வசூலிக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக நாம் வீடுகளுக்கு எந்த அளவுக்கு வசூலிக்கிறோமோ அதே அளவுக்கு கோழிப் பண்ணைகளுக்கும் மின் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும். இந்த இரண்டு சலுகைகளையும் அளித்தால் உண்மையிலேயே இந்தியாவிலேயே முதலிடத்தை அடையக்கூடிய அளவுக்கு நாமக்கல் நகரம் சிறப்படையும்.

நாமக்கல் நகரத்திலே 50 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட கோழிகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து கூட நாமக்கல் நகருக்கு வந்து கோழிக்குஞ்சுகளை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இயந்திரங்களை வைத்து மிகச் சிறப்பாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். 30, 35 இலட்சம் முட்டை களுக்கு மேலாக வெளி மாநிலங்களுக்கு எற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. ஆகவே சலுகைகளை அளித்து கோழிப்பண்ணை சிறப்படைய உதவ வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து நாமக்கல் நகரத்திலே பாலிடெக்னிக் ஆரம்பிப்பது பற்றி அரசின் பரிசிலனையில் இருக்கின்றது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதற்கான பரிந்துரையினைச் செய்து அரசுக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். ஆகவே உடனடியாக அந்தக் கோரிக்கையினை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை உண்மையிலேயே புரட்சிகரமான மறுமலர்ச்சியினை ஏற்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு சிறந்த திட்டங்களைக் கொண்டிருக்கின்றது என்று கூறி வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன்.

(மாலை 5-30)

*திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்காகவும், வாழ்க்கையில் மிக நலிந்த நிலையில் உள்ள மக்களுக்காகவும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் நிரந்தரமாக நிறைவு காண்பதற்கு என்றே தயார் செய்யப்பட்ட ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையாக நான் இதைக் கருதுகிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் எம். ஜி. ஆர். அவர்களைப் பொறுத்த மட்டில் சிறு வயதில் பசியினுடைய கொடுமையை நன்றாக உணர்ந்தவர். குழந்தைகளுக்குப் பசி எடுக்கிறபோது, அந்தத் தாய் எப்படி வருந்துவார், எப்படி வேதனைப் படுவார் என்பதை தன்னுடைய தாயின் உருவிலே ஒவ்வொரு தாயையும் கண் முன்னாலே கண்டு வந்து, அதன்விளைவாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையினை தயார் செய்ததாகவே நான் கருதுகிறேன். இதிலே போடப்பட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றியும், குறைக்கப்பட்ட வரிகளைப் பற்றியும் மிகச் சுருக்கமாக பலர் இங்கே எடுத்துப் பேசினார்கள். மண்ணெண்ணெய்க்கு 8 சதவீதத்திலிருந்து, 4 சதவீத அளவுக்கு வரி குறைக்கப்பட்டதையும், வயது முதிர்ந்து, ஓய்வு பெற்ற வயதானவர்களுக்கு குறைந்தபட்ச ஓய்வு ஊதியத்தை 100 லிருந்து 125 ஆக உயர்த்தி அறிவிக்கப்பட்டிருப்பதையும், அதன் மூலமாக ஏறக்குறைய 43 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல் பயன் பெறுவார்கள் என்பதைப் பற்றியும், இங்கே ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த அத்துணை உறுப்பினர்களும் பெரிதும் பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

அதேபோல, 2 வயதிலிருந்து 10 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், பசியால் வருந்தக்கூடாது என்ற நிலையை எண்ணித்தான், ஒரு வேளை (பகல்) உணவாவது அந்த ஏழை எளிய குழந்தைகள் அத்துனை பேருக்கும் ஒரு வேளை பசியாற்றுகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில், ஏறக்குறைய மிகப் பெரிய தொகையான 100 கோடி ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டத்தை தீட்டி, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது.

கர்மவீரர் காமராசர் அவர்கள் பள்ளிக் குழந்தைகள் அத்துனை பேருக்கும் இலவசமாக பகல் உணவு தரவேண்டும் என்ற ஒரு சீரிய திட்டத்தை கொண்டு வந்து அதற்கு காமராசர் திட்டம் என்றே அப்போது பெயர் சூட்டப்பட்டதைப் போல, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், ஏழை எளிய குழந்தைகள் அத்துனை பேருக்கும் ஒரு வேளை பசியாற்றுகிற திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தமையால், அதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் திட்டம் என்றே பெயரிட்டு, அதனை நாட்டிலே உள்ள அத்துனை பேர்களும் வரவேற்று பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்போலவே முதியவர்கள், ஊனம் உற்றவர்கள், விதவைகள், வாழ்க்கையிலே நலிவுற்றவர்கள் பார்வையற்றவர்கள், விவசாயத்திலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஏழைத் தொழிலாளிகள் ஆகியோர்களுக்கு, அரசு உதவித் தொகையாக கொடுத்து வந்த 25 ரூபாயை 35 ரூபாயாக அதிகரித்துக் கொடுத்திருப்பதும் ஏழை எளிய மக்கள் பால் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பது புலனாகிறது.

அதேபோல் மின்சாரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நம்முடைய தமிழகத்திற்கு எந்த அளவுக்கு தேவையிருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியிருக்கிறது அல்லது இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், நம்முடைய மின்சாரப் பற்றாக்குறை ஓரளவு தவிர்க்கப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அப்படியில்லாத நிலைமையே இருப்பதால், தமிழகத்தைப் போல மின்சாரத்தில் பற்றாக்குறை உள்ள மாநிலம் எதுவுமே இருக்க முடியாது என்ற நிலைமையில் இருக்கிறது. தமிழகத்திலே தற்போதுள்ள நிலைமை, மின்சாரத்தை ஏழை விவசாயிகளும் பயன்படுத்த வேண்டும், உற்பத்தியையும் பெருக்க வேண்டும், அதேபோன்று எல்லாவிதமான வேலை வாய்ப்புகளுக்கும் இதை பயன்படுத்தவேண்டும் என்று சொன்னால், மின்சாரம் என்பது எவ்வளவு அத்தியாவசியமானப் பொருள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட இந்த அத்தியாவசியப் பொருளுக்காக, 6வது ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் ஒதுக்கப்பெற்ற

மொத்த ஒதுக்கீடான, 3,150 கோடியில், கிட்டத்தட்ட 1,023 கோடி அளவில் மின்சாரத்திற்கு ஒதுக்கியிருப்பதும், அடுத்த நிதி ஆண்டின் உபயோகத்திற்காக 220 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருப்பதையும் பார்க்கும்போது, மின்சாரத்தின் மூலமாகத் தமிழகம் முன்னுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் செய்தியாக இது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய ஆட்சியிலேதான் தன்னிறைவுத் திட்டம் எனப்படும் மிகச் சீரிய திட்டத்தை 69 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இதில் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 150 ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே, ஒன்றியங்களின் மேம்பாட்டிற்காக இந்தத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு, நாட்டு மக்களால், கிராமப்புற மக்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு அமுலாக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனாலும் கூட, இன்று மார்ச் 5 ஆம் தேதி வரையில் 50 விழுக்காடு அளவில்தான் வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. இத்தகைய கால தாமதத்திற்குக் காரணம் தேவையான அளவு சிமெண்ட் கிடைக்கவில்லை; சிமெண்ட் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதேபோல ரோடு ரோலர்கள் தேவையான அளவு கிடைக்கவில்லை. லாரிகளில் கருங்கல் ஜல்லிகள் எடுத்துக் கொண்டு வந்து போடுவதற்குத் தேவையான லாரிகள் கிடைக்கவில்லை. சிமெண்ட் பைப்புகள் போட்டு பாலங்கள் கட்ட தேவையான சிமெண்ட் பைப்புகள் கிடைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளின் காரணமாகவே, 50 விழுக்காடு அளவில்தான் இப்பணிகள் நடைபெற்று வந்திருக்கின்றன. கட்டிட வேலைகளுக்கும், கால்வாய் வேலைகளுக்கும், இம்மாதிரியான பல முன்னேற்ற வேலைகளுக்கும் உரிய காலத்தில் அவைகள் செயல்படுத்தப்படவேண்டும் என்று சொன்னால், போதுமான அளவு சிமெண்டைக் கொடுத்தால்தான், இந்த மாதத்திற்குள்ளாவது வேலைகள் முடிவு அடையும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இருந்தாலும்கூட அதிகாரிகள் ஆஸ்பெஸ்டாஸ் ஷீட்ஸ், ஜன்னல்கள், கதவுகள் போன்றவற்றையெல்லாம் முதலிலேயே வாங்கிவிட்டு 80 சதவீதம், 90 சதவீதம் வேலைகளை முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் 50 சதவீதம் வேலைகள்தான் நடைபெற்றிருக்கிறது. எனவே முப்பது தினங்களுக்குள்ளே இந்த வேலைகளை முடிக்கமுடியுமா என்ற அச்சம் எல்லோருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள்

1982 மார்ச் 5] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்]

உணரவேண்டும். ஆகவே அதுகுறித்து உறுதியாக என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமோ அந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்கள் இந்த வேலைகள் டென்டர்கள் கோரப்படாமல் தனிப்பட்ட முறையில் கொடுக்கப்படுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். ஆனால் எனது ஒன்றியத்தில் மட்டுமல்ல, பல்வேறு ஒன்றியங்களைப் பார்க்கிறபோது ஒரு வேலை கூட டென்டர் அல்லாத முறையில் கொடுக்கப்படவில்லை. வேண்டுமானால் ஒப்பந்தக்காரர்கள் தங்களுக்குள்ளே பேசிக் கொண்டு, காம்ப்ரமைஸ் செய்து கொண்டு, இந்த வேலையை நீ எடுத்துக்கொள் அந்த வேலையை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்று ஒருவருக்கொருவர் பேசி அந்த வேலையை செய்யலாமே தவிர முறைப்படி டென்டர்கள் கோரப்பட்டுத்தான் காண்ட்ராக்ட் முறையில்தான் செய்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் என்.ஆர்.இ.பி. வேலைகள் மூலம் சிறுபாசன ஏரிகள் எல்லாம் நீர் நிரம்பி இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குடிமராமத்து மூலம் செய்யப்பட்டு வந்தபோது நீர் வரத்துக் கால்வாய்கள், குளம் குட்டைகள் எல்லாம் அந்த வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தின்கீழ் மிகச் சிறப்பாக மராமத்து செய்யப்பட்டு வந்ததை மறந்து விடமுடியாது. தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நகர்ப்புறத்திற்கும் பேரூராட்சிகளுக்கும் இப்போது அரசாங்கம் விஸ்தரித்திருக்கிறது.

எங்கள் செங்கல்பட்டு நகரம் மிகவும் பின்தங்கிய நகரமாகும். அதற்குப் போதுமான அளவிற்கு நிதி வசதி இல்லாததால் பல்வேறு வேலைகள் தடைப்பட்டு இருக்கின்றன. எனவே அந்நிலையை மாற்றியமைத்து எங்கள் செங்கல்பட்டு நகரத்திற்கு முன் உரிமை கொடுத்து முதல் கட்டத்திலே போன திட்டத்திலேயே அந்த நகரத்தை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஆண்டு பூராவும் வறட்சியால் மிகவும் வேதனைப்பட்டோம். அதற்காக பல கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம். இருந்தபோதிலும் அந்தப் பகுதிகளில் அரிசிப் பஞ்சம் இருந்ததா என்றால் அரிசிப் பஞ்சம் இல்லவே இல்லை என்றளவிற்கு அரிசி விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிற அளவிற்கு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பெரிய திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி அதன் மூலம் உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்த்தார்கள். உணவுப் பஞ்சம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லாமல் செய்தார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்] [1982 மார்ச் 5

எங்கள் செங்கல்பட்டு நகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு குறை பாடுகள் உள்ளன. சுருக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் நீதியை நிலை நாட்ட தீர்ப்புகள் தடையின்றி குறைவின்றி கொடுக்க நீதித் துறைக்கு பல் வேறு உதவிகளை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது. அது வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். மாவட்ட செஷன்ஸ் நீதிபதிக்கும் தலைமை மாஜிஸ்ட்ரேட்டுக் கும் மோட்டார் வண்டிகள் 30 கொடுத்திருப்பதும், அதேபோல் படி எடுக்க 'ஜெராக்ஸ்' என்றும், கருவூலம், நீதித்துறை அதிகாரிகளுக்கு 464 பேர்களுக்கு டேப் ரிக்கார்டர்கள் வழங்கியிருப்பதும் நீதித்துறைக்கு நாம் தலை வணங்கு கிறோம் என்பதை சுட்டிக்காட்டும் ஒன்றாகும். அதேபோல் தண்டனைக் குரிய குற்றவாளிகளை கொண்டு செல்லும் பேருந்துகளில் சப் மாஜிஸ்ட்ரேட் டும் செல்கிறார், வாதி பிரதிவாதி செல்லும் அதே பேருந்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப்பும் செல்கிறார். ஆகவே மாவட்ட நீதிபதிகளுக்கு கொடுப்பதுபோல் கார் வசதி அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கப்படாவிட்டாலும் கூட குறைந்த பட்சம் ஸ்கூட்டர் வசதியாவது அவர்களுக்கு செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் செங்கல்பட்டில் மாவட்ட நீதி மன்றம் இருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றக் கட்டடம், கட்டப்பட்டு 104 ஆண்டு களுக்கு மேலாகிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாழ்க்கையில் அவ்வப் போது ஒளிவிட்ட அந்த நீதிமன்றம் மிக முக்கியமான ஒரு இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது. அந்த நீதிமன்றத்திற்கு புதிய கட்டடம் கட்டவேண்டும் என்று 47 இலட்சம் ரூபாய்க்கு மதிப்பீடு தயார் செய்யப்பட்டு இடத்தையும் சர்வே செய்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டடத்தை இடித்துவிட்டு புதிதாக கட்டடம் கட்டவேண்டும் என்று பொறியியல் நிபுணர்கள் கூட எச்சரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் செங்கல்பட்டு மாவட்ட நீதிமன்றம் செங்கல்பட்டை விட்டு அகற்றப்படமாட்டாது என்ற உறுதியை அளித்திருக்கிறார்கள். சைதாப்பேட்டையிலிருந்து செங்கல்பட்டு மாவட்ட தலைநகர் காஞ்சிபுரத்திற்கு மாற்றப்பட்டபோது அந்தத் தொடக்க விழாவில் ஒரு உறுதி கொடுத்தார்கள். செங்கல்பட்டு மாவட்டம் என்பதில் பெயர் மாற்ற மிருக்காது, அதேபோல் மாவட்ட நீதிமன்றம் செங்கற்பட்டில்தான் இருக்கும் என்ற உறுதியையும் அளித்தார்கள். அந்த உறுதிமொழிக்கேற்ப புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் அந்த மாவட்ட நீதிமன்றத்திற்கு ஒரு புதுக் கட்டடம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்]

(பிற்பகல் 5.40)

அடுத்து, செங்கற்பட்டு நகரத்திற்கும், காஞ்சீபுரம் நகரத்திற்கும் இன்றைக்கு எச்.ஆர்.ஏ., சீ.சீ.ஏ. தரப்படுவதில்லை. அது ஒரு பெருங் குறையாக இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியில் காட்டாங்குளம் ஊராட்சி ஒன்றியத் திலும், திருப்போரூர் ஊராட்சி ஒன்றியத்திலும் உள்ள பல கிராமங்களுக்கு, பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு இன்றைக்கு எச்.ஆர்.ஏ., சீ.சீ.ஏ. வழங்கப்பட வில்லை. அதனால் ஆசிரியர்கள் வேலைமாற்றம், அதேபோல் பல்வேறு அதிகாரிகள் வேலைமாற்றம் ஒரு ஊரிலேயிருந்து மற்றொரு ஊருக்கு மாற்றப் படுகின்றபோது, பெரிய சிக்கல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதைத் தவிர்க் கின்ற வகையில் காஞ்சீபுரம், செங்கற்பட்டு போன்ற நகரப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பூராவுக்கும் எச்.ஆர்.ஏ., சீ.சீ.ஏ. தர வேண்டும் என்று நிதியமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டி இந்த நேரத்தில் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கற்பட்டு தாலுகாவும், மதுராந்தகம் தாலுகாவும் மிகப் பெரிய தாலுக்காக்களாக இருக்கிறது, ஏறத்தாழ 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு செங்கற் பட்டு தாலுகாவை, செங்கற்பட்டு வட்டம், திருக்கழுக்குன்றம் வட்டம் என்றும், மதுராந்தகம் தாலுகாவை, மதுராந்தகம் வட்டம், செய்யூர் வட்டம் என்றும் பிரிப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. ஆனால், இப்போது அது எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக அப்பேர்ப்பட்ட மாற்றத்தைச் செய்து, பிற வட்டங்களைப் பிரித்துத் தரவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கழுக்குன்றம் பகுதியில் இருக்கிற இடையாத்தூர் கிராமத்தில் ஏறத் தாழ 6,000 மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அந்த ஊர் ஒரு தீவுபோல் பாலாற்றின் நடுவில், நான்கு புறங்களிலும் மணலால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஊருக்கு ஒரு தரைப்பாலம் வேண்டுமென்று பல்வேறு அளவிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொண்டோம். அப்பேர்ப் பட்ட இந்த ஊரிலேயிருந்து வெளியே வருவதற்கு எந்தவிதமான வாகன வசதியும், எந்தவிதமான வழித்தடமும் இல்லாமல் இருக்கிறது. எனவே, அருள்கூர்ந்து அங்கே ஒரு தரைப்பாலம் அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், எங்கள் பகுதியிலே எம்.எம்.டி.ஏ. திட்டத்தின்கீழ் மறை மலை நகர் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு பல்வேறு கிராமங்களை விழுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நின்னதாரை என்பது 6000

எக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. நீர்வளம், நில வளம் கொண்டது; 3 ஏரிகளைக் கொண்டது. ஏறக்குறைய 320 பம்பு செட்டுகள் கொண்ட மிகப் பெரிய நிலப்பரப்பு. நகருக்குத் தேவையான காய்கறிகளை இன்றைக்கு கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட இடத்தை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று, அதற்கு விதி விலக்கு கொடுத்து, அந்த ஊரைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, அந்த கிராம மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டு மென்று, அங்குள்ள விவசாய மக்களைப் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று பணி வோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நேரி லேயே பேசியிருக்கிறார்கள். எம்.எம்.டி.ஏ. அதிகாரிகளை அழைத்து, அதை எடுத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டுமா, அதற்கு விதிவிலக்கு கொடுக்க லாமா என்பதைப் பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்: மிக்க நன்றி. அடுத்து, குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டத்தை மத்திய அரசு, மாநில அரசுகள் சார்பாக செயல் படுத்த நினைக்கிறார்கள். செங்கல்பட்டு மருத்துவமனையில் ஏறத்தாழ 200 பேர்கள் நாள் ஒன்றுக்கு வருகிறார்கள். ஆனாலும்கூட 40 படுக்கைகள் தான் அங்கேயிருக்கிறது. 100-க்கு மேற்பட்டவர்கள் கீழே படுக்கக்கூடிய அவல நிலை இருந்து வருகிறது. ஆகவே, அதை மாற்றித் தரவேண்டும் என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்டாங்கொளத்தூர், திருப்போரூர், திருக்கழுக்குன்றம் பகுதிகளில் அரிசன மாணவர்கள் நிரம்பப் படிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு விடுதிகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு நகராட்சி யிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் ஆலோசனைக் குழுக்களைப் போட வேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ஆலோசனைக் குழுக் கூட்டங்களுக்கு வருகிறார்களா என்றால், பல காலமாக தொடர்ந்து வருவதில்லை. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு குறையைப் போக்குகின்ற வகையில், அப்படி தொடர்ந்து வராதவர்களை நீக்கிவிட்டு, அந்த இடத்தை உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் பூர்த்தி செய்யவேண்டும் என்று நான் பணி வோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கான ஆணையைப் பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. பு. கோ. ஆனூர் ஜகதீசன்]

அதற்கடுத்து, என்னுடைய ஊராட்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் தன்னிறைவுத் திட்ட வேலைகள் சீரான முறையில் நடைபெறுவதற்கான எல்லாவிதமான உதவிகளையும் புரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, விடை பெறுகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. ப. வெங்கடசுப்பிரமணியம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் நல்ல பல திட்டங்களை நம்முடைய அரசு அறிவித்துள்ளது.

"கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும்
அருவினையும் மாண்டது அமைச்சு"

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும், டாக்டர் நாவலர் அவர்களும் நிதிநிலை அறிக்கையை நல்ல முறையில் அளித்திருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் வழியிலே நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தின் அடிப்படையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அளிக்கப்பட்டிருப்பதை மனமார பாராட்டுகிறேன். இந்த அறிக்கை பாமர மக்கள் நிலையை உயர்த்த இந்த அரசு பாடுபட்டு வருகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. நம்முடைய மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற பின் உணவு பஞ்சம் இல்லாத நிலை தமிழகத்திலே நிலவி வருகிறது. இந்த நேரத்தில் ஒரே ஒரு வேண்டுகோளை மட்டும் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களிடத்திலே வைக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். நியாயவிலை கடைகளில் அதிகமான குடும்ப கார்டுகள் வைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இன்னும் அதிகமான கடைகளை திறந்து ஒரு கடைக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள குடும்ப கார்டுகள் எண்ணிக்கையை குறைக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பால்பண்ணை வளர்ச்சிக்கு நல்ல திட்டத்தை மாண்புமிகு ஊரக வளர்ச்சி அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். பால் பண்ணை திட்டம் வட இந்தியாவில் ஆனந்த் திட்டத்தைப் போன்று தமிழகத்திலே அமைய அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்திருக்கும் முயற்சிகளை வரவேற்கிறேன். கிராமத்தில் இருக்கிற பலர் இதில் வேலை வாய்ப்பினை பெறுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அடுத்து நம்முடைய மாநிலத்தில் போதுமான தொழில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கான ஏற்பாட்டை மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சிறப்பான முறையில் செய்திருக்கிறார்கள். வட இந்தியாவில் ஹரியானாவிலும், பஞ்சாபிலும் தொழிற்பேட்டைகள் அமைந்து அதிகமாக வளர்ச்சியுறுவதற்

கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. அவற்றை கண்காணித்து அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாநிலத்திலும் அதுபோன்ற வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென கேட்டுக் கொள்கிறேன். காஞ்சிபுரத்தில் ஓரிகையில் தொழிற்பேட்டை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட அந்த தொழிற்பேட்டை வளரமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. மாண்புமிகு ஊரகத் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் காஞ்சி மாநகருக்கு வருகை தந்திருந்தபோது அவர்களை அந்த பகுதிக்கு அழைத்துச் சென்று காண்பித்திருக்கிறேன். அது வளர்ச்சி பெறுவதற்கான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் அதிகமான தொழிலாளர்கள் பட்டு நெசவு தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அந்த பட்டு நெசவுத் தொழிலுக்கு தேவைப்படுகிற 'ரா மெட்டீரியல்ஸ் (Raw-materials Bank) அமைப்பதை வரவேற்கிறேன். கூட்டுறவு கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலன் கருதி சேமிப்பு காப்புறுதித் திட்டம், வீட்டு வசதித் திட்டம், நெசவுத் தொழில் பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்ற நல்ல பல திட்டங்களை செயல்படுத்தும் இவ்வரசை நெசவாளர்கள் சார்பில் பாராட்டுகிறேன். மாநில கைத்தறி வாரியம் அமைப்பதை வரவேற்கிறேன். கோரா பட்டு போன்றவைகள் தமிழகத்திலே குறைந்த அளவிலே தான் இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தில் பட்டுப்புழு வளர்ப்புத் தொழில் 48 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பயிரிடுவதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்திருக்கிறார்கள். இதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பட்டுத் துறையில் ஓரிகையிலே ஜரிகை தொழிற்சாலை நடந்து வருகிறது. அதில் வெள்ளி இழை எடுப்பதற்கு ஒரு மெஷின் இருக்கிறது. கடந்த 10 ஆண்டுகளாக அதை இயக்குவதற்கான ஆள் இல்லாமல் இருக்கிறது. மாண்புமிகு ஊரக தொழிலமைச்சர் அவர்கள் நேரில் வருகை தந்தபோது இதுகுறித்து வேண்டுகோளை விடுத்திருக்கிறேன். அதற்கான ஏற்பாட்டினை செய்து தரவேண்டுமென்று காஞ்சிபுர நகர மக்களின் சார்பில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி இலாக்காவில் 67 சதவீதத்திற்கு தறிகளை கூட்டுறவு அமைப்பிற்குள் கொண்டுவருவதென ஏற்பாட்டினை நம்முடைய அரசு செய்துள்ளது. ரா-மெட்டீரியல்ஸ் பேங்க் ஒன்றினை அமைப்பதற்கான ஏற்பாட்டை நம்முடைய அரசு செய்துள்ளது. நெசவாளர்களுக்காக நல்ல பல திட்டங்களை செய்திருக்கிற இந்த அரசு இந்த நேரத்திலே நெசவாளர்களுக்கு எப்போதுமே ஏற்படாத ஒரு நிலையை பட்டிற்கு வரி விதித்ததன் மூலம் ஏற்பட்டிருப்பதாக நெசவாளர்கள் கருதக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்த வரியை

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இவ்வாறு வரி விதிப்பதன் மூலம் மத்திய அரசு வழங்குகின்ற ரிபேட் போன்ற சலுகையை வாங்கமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. ரிசர்வ் வங்கி சட்டதிட்டத்திலே கூறப்பட்டுள்ளபடி லக்சுரி அயிட்டங்களுக்கு ரிபேட் வழங்கமுடியாத சூழ்நிலை ஏற்படலாம். அது போன்ற சங்கடங்கள் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஏற்படாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் தனித்தனியாக ஒரு போக்குவரத்துக் கழகம் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு அமைக்கப் படவில்லை. இருக்கின்ற ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தையும்கூட வேலூருக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதாக அறி கிறேன். அதுபோன்ற திட்டத்தை அரசு மறுபரிசிலனை செய்து காஞ்சிபுரத் திற்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்களின் ஆட்சியில் தன்னிறைவுத் திட்டம் தமிழகத்திலே சிறப்பாக நிறைவேறி வருகிறது. எங்களுடைய கிராமங்களில் பலவற்றில் நல்ல பலன்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

காஞ்சிபுரம் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் பி.காம்., எம்.காம்., எம்.ஏ., எம்.எஸ்ஸி., போன்ற படிப்புகள் இல்லை, மாலைநேரக் கல்வியும் இல்லை. ஆகவே அங்கே அந்தப் படிப்புகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுபோன்று பாலாறு, வேகவதி ஆறுகளை இணைத்தால் ஆயிரக்கணக் கான ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத் தையும் நம்முடைய அரசு ஏற்றுச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே பேசிய செங்கற்பட்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் மாண்புமிகு ஆனூர் ஜகதீசன் அவர்கள் கூறியதைப்போல் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே உள்ள அரசு ஊழியர்களுக்கு நகர ஈட்டுப்படி வழங்கப்படாத சூழ்நிலை இருக் கிறது. அந்த மாவட்டத்திலே அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய நிலை இருக் கிறது. அவர்களுக்கும் நகர ஈட்டுப்படி வழங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
TRUTH ALONE TRIUMPHS

"முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்ற துணர்வார்ப் பெறின்"

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கு ஏற்ப நம்முடைய தமிழகம் புரட்சித் தலைவர் வழிநின்று செயலாற்றத் தயாராக இருக்கிறது என்று கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* திரு. பம்மல் நல்லம்பி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே பேசுகின்ற வாய்ப்பை நல்கியமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அ.தி.மு..க. அரசு ஒவ்வொரு முறையும் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தாக்கல் செய்கிற சமயத்தில் ஏழைகளின் வாழ்வில் இன்பத்தை ஏற்படுத்துவோம் என்று சொல்வது வாடிக்கையாகும். இதேபோன்று இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஏழைகளுக்காக கண்ணீர் வடிக்கிற ஒரு அறிக்கையை நாம் எல்லாம் விவாதிக்கின்ற வகையில் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலை அறிக்கையில் பல்வேறு பிரச்சினைகள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும் பாமர மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் இவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக நாங்கள் காகித ஆலையைத் துவங்க இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது எப்போதும் வாடிக்கை, பட்டதாரிகள், ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர்கள், புலவர்கள், பொறியியல் பட்டதாரிகள் இப்படிப் பல்வேறு துறையினர் லட்சக் கணக்கானவர்கள் வேலைவாய்ப்பின்றி வேலை தேடும் அலுவலகத்திலே பதிவு செய்துகொண்டு அந்த அலுவலகங்களுக்கு முன்னால் வரிசைவரிசையாக ஆண்களும் பெண்களுமாக நின்று கொண்டிருக்கின்ற காட்சியை சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாம் பார்க்கிறோம். அதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஏதாவது உருப்படியான திட்டங்கள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்தால் இல்லை. அதற்கு மாறாக காகித ஆலை தொடங்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்து 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்திலே 2 முதல் 10 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளை சத்துணவு வழங்கப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 100 கோடி ரூபாயைப் பற்றி நான் இங்கே அதிகம் பேசுவதைவிட அது எப்படியிருக்கிறது என்றால், அதிகாரிகளைக் கலந்தாலோசித்துத் திட்டமிட்டு இதை எப்படியெல்லாம் செயல்படுத்த முடியும் என்பதற்கான ஆலோசனைகளை அதிகாரிகளிடத்தில் அவர்கள் கேட்டிருப்பதாகத் தெரிய வில்லை. ஆகவே, தெருக்களிலே வித்தை காட்டுவானே வித்தைக்காரன், ஒரு மாங்கொட்டையைக் காண்பித்து மாமரத்தையே இங்கே உண்டாக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு கடைசி நேரத்தில் பல்பொடியைக் காண்பித்து விற்றுவிட்டுப் போய்விடுவான்.

அதே வித்தைதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. மாமாக் கோட்டையைக் காண்பித்து மாமரத்தைக் காட்டப்போகிறோம் என்று சொல்லி கடைசியிலே பல்பொடியை விற்பான். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் அந்தச் சாமர்த்தியத்தை இங்கே காட்டியிருக்கிறார்கள். எனக்குத் தெரியும், இல்லாததை, நடக்க முடியாததைத் தைரியமாகச் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள்; அந்த வகையிலே இன்றையதினம் அது இந்த அறிக்கையைத் தந்தவர்களிடத்திலே இருக்கிறது என்பதை நான் உணர்ந்திருக்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் பல்வேறு காரியங்களைப் பற்றிச் சொல்லலாம். இன்றைக்குக்கூடப் பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சர்க்காரியாவைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லாவிட்டால் அவர்களுக்குப் பேசியதாகவே நினைவு வராது. ஏன் அதை அவர்கள் சொல்கிறார்கள் என்று எண்ணிப் பார்க்கிறேன். அவர்கள் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்திருக்கின்ற மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களை மறந்து விட்டே அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கின்றவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள் என்றால் எதையும் மறைத்துப் பேசுகின்ற இதயம் அவர்களுக்கு உண்டு, அந்தத் தைரியம் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை நான் உணர்கிறேன், அதைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அப்படிச் சொல்வதன் மூலம் எங்கள் தலைவரையோ, எங்கள் கட்சியையோ, தொடர்ந்து எங்களையோ அவமானப்படுத்துவதாகவோ, கேலி செய்வதாகவோ நினைப்பீர்களேயானால் அங்கே போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகளை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டுமென்று அந்த வகையிலே நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏழைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு எதுவும் இல்லை. அதேசமயத்தில் பட்டு துணிக்கு 5 சதவிகிதம் வரி போட்டு இன்றையதினம் அந்த வரியைத் தள்ளுபடி செய்வதற்காகப் பல்வேறு பிரச்னைகள் நடந்து கொண்டிருப்பதாக நான் அறிகிறேன். இதுபோன்ற காரியங்களை இந்த அறிக்கையில் வெளிப்படுத்தி மக்களிடத்திலே ஒரு குழப்பமான நிலையை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த அறிக்கையிலே நான் பேசுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்பதைத்தான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றி நான் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன். தாம்பரம் நகராட்சி—பரங்கிமலை ஒன்றியம்—என்னுடைய தொகுதிதான் தாம்பரம். இதில் நீண்ட நெடுங்காலமாக அடையாற்றின் குறுக்கே அனகாப்புத்தூருக்கும், குன்றத்தூருக்கும் இடையிலே ஒரு மேம்பாலம் கட்ட வேண்டு

மென்று இன்றைய மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பரங்கிமலை சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த காலத்திலேயிருந்து இன்றுவரையில் அது செய்ய முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தப் பிரச்னையைப்பற்றி மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரைப் பார்த்து நான் கேட்ட நேரத்தில் இரண்டாண்டுக் காலத்தில் கட்டித் தருகிறேன் என்று அவர்கள் என்னிடத்திலே சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ளப்படும்; நிச்சயம் நடந்தேறும் என்று தெரிவித்தார்கள். அதற்காக நான் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைக் கொஞ்சம் வேகமாகத் துரிதப்படுத்தி அந்த மேம்பாலத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாம்பரம் தொகுதியில் உத்தண்டி வரை என்னுடைய தொகுதி. தாம்பரத்திலிருந்து உத்தண்டிக்குச் செல்ல வேண்டுமானால் கிண்டிக்கு வந்து, அடையாறுக்கு வந்து, கடற்கரை ஓரமாக வந்து உத்தண்டிக்குச் செல்ல வேண்டும். பலமுறை அமைச்சரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். உத்தண்டியிலிருந்து அக்கரையில் இருக்கின்ற சோழிங்கநல்லூருக்கு ஒரு மேம்பாலம் இருக்கிறது. அதன் வழியை அகலப்படுத்தி, சீர்படுத்திச் செய்தால் சோழிங்கநல்லூருக்கு, அங்கு பெரிய கெனால் இருக்கிறது; ஏறத்தாழ இரண்டு மைல் உள்ள கெனால், அதில் இரண்டு பெரிய கல்வர்ட்டுகளைக் கட்டி அந்தப் பாதையைச் சீர்படுத்தினால் உத்தண்டியிலிருந்து தாம்பரத்திற்குக் குறுக்கே வெகு சீக்கிரமாக வருவதற்கு மிகவும் துணையாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். குறிப்பாக மீனவக் குடிமக்கள், கடலோரத்திலிருக்கும் உத்தண்டி, உத்தண்டிக் குப்பம், நயினாங்குப்பம், குடுமியாண்டித் தோப்பு, பனையூர்க்குப்பம், ஈச்சம்பாக்கம், ஈச்சம்பாக்கம் குப்பம், பெரிய நீலங்கரை, சின்ன நீலங்கரை, பாலவாக்கம், பாலவாக்கம் குப்பம், கொட்டிவாக்கம், கொட்டிவாக்கம் குப்பம் போன்ற இடங்களில் உள்ள மீனவ மக்கள் பரங்கிமலை ஒன்றிய அலுவலகத்திற்கு குறுக்கு வழியாக வர பயன்படும்.

அதற்கடுத்து ஓல்ட் மகாபலிபுரம் ரோட்டிலே இருக்கிற செம்மஞ்சேரி, சோளிங்கநல்லூர், காரப்பாக்கம், துரைப்பாக்கம், பேட்டை இதுபோன்ற கிராமங்களிலே இருப்பவர்கள் ஒன்றிய அலுவலகத்திற்கு வரப் பெரிய பயணமே செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பாதையைச் சீர்படுத்தி, பேருந்து விட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

1982 மார்ச் 5] (திரு. பம்மல் நல்லதம்பி)

(மாலை 6-00)

அதோடு என்னுடைய பம்மல் பேரூராட்சியில் 60-லிருந்து 100 தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அத்தொழிற்சாலைகள் கழிவு நீரை அங்கே குடியிருக்கிற பகுதிகளில் வெளியேற்றுகின்றன. ஏறத்தாழ 25 குடியிருப்புகள் அங்கே உள்ளன. நடுத்தர குடும்பத்தினரும், தொழிலாளர் மக்களும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற பகுதிகளுக்குக் கழிவுநீர் செல்வதால், அது ஒவ்வொரு குடிநீர் கிணற்றையும் அசுத்தப்படுத்தி, அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து குடிநீர் குடிக்கமுடியாத அளவு இருப்பதால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமும், அமைச்சர்களிடமும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை அவர்கள் வந்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சைதாப்பேட்டையிலே இருக்கின்ற ஆட்சித் தலைவரை அடிக்கடி சந்திக்கின்ற ஒரு இக்கட்டான நிலை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக அன்றிலிருந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் ரூ. 16 இலட்சத்திலே ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து, அத்திட்டத்தை அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அது எங்கே இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, அந்தக் கழிவு நீரை அப்புறப்படுத்தி சுத்தப்படுத்திவிடவும் அந்தப் பகுதிகளில் கழிவு நீர் செல்லாமல் வேறு பகுதிகளில் செல்கின்ற வகையில் திருப்பி விடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு அந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாம்பரம் தொகுதியில் 3 முக்கிய இடங்களில் காவல் நிலையங்கள் மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகின்றன. ஒன்று பம்மல் பேரூராட்சிக்குத் தேவை. ஏறத்தாழ 80,000 ஜனத்தொகை உள்ள அந்த ஊருக்குக் காவல் நிலையம் இல்லை. அடுத்து, மேடவாக்கம். பரங்கிமலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே முக்கிய பகுதி மேடவாக்கம். அது ஒரு கிராமம். அதைச் சுற்றி 15 கிராமங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே, 15 கிராமங்களுக்கு நடுவிலே இருக்கிற மேடவாக்கத்திலே ஒரு காவல் நிலையம் அவசியம் தேவை, அடுத்து, கடற்கரையிலே இருக்கிற குப்பங்களுக்கு ஒரு காவல் நிலையம் தேவை. ஆகவே, பாலவாக்கத்திலேயும் ஒரு காவல் நிலையம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பம்மலிலே 80,000 ஜனத்தொகை இருந்தாலும் அங்கே ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி இல்லை. ஆகவே, ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி ஏற்படுத்திக் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாம்பரத்தில் ஏறத்தாழ 25 குடியிருப்புகள் நகராட்சியிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன 1962-லே குடிநீர் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, இன்றைக்கு 1982-ல் 1 இலட்சம் மக்களுக்குத் தண்ணீர் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், அங்கு குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், 130 தெருக்களில் குழாய்கள் இல்லாத காரணத்தினால், மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலேயே குடியிருப்புக்கான வரியிலேயே நடைபெறுகின்ற ஒரே நகராட்சி தாம்பரம் நகராட்சிதான். அங்கே ஒரு தொழிற்சாலை கூட கிடையாது. அங்கேயிருக்கின்ற நகராட்சி அதிகாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து, நிதியை அதிகப்படுத்த, அங்கே கடப்பேரியில் ஆட்டுச் சந்தைக்காக, நிலம் கேட்டிருக்கிறார்கள். டி.பி. சானட்டோரியம் பக்கத்திலே மேட்டுப் பகுதியிலேதான் 10 ஏக்கர் நிலத்தில் இலட்சக்கணக்கான ஆடுகளைக் கொண்டு வந்து விற்பனை செய்கின்றனர். அங்கு 5 ஏக்கர் இடம் கொடுத்தால், நகராட்சிக்கு வருமானம் வரும் என்று இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தாம்பரம் நகராட்சியில் ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி—மேற்கு தாம்பரத்தில் வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று மேடவாக்கத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும், பாலவாக்கத்தில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியும் வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, போக்குவரத்துப் பேருந்துகள் பல இடங்களுக்கு விடப்படுகின்றன. என்னுடைய தொகுதியிலே போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டு சிறிய பேருந்துகளை விட்டிருக்கிறார்கள். எம். 18 என்ற பேருந்து. அது இன்றைக்கு மக்களுக்குப் பயன்படுகின்றது. அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், அதே சமயத்தில், பல்வேறு இடங்களுக்குச் சிறிய பேருந்துகள் விடப்பட வேண்டுமென்று அமைச்சரிடத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலே முக்கியமாக பல்லாவரத்திலேயிருந்து பாலவாக்கத்தைச் சுற்றி ஒரு சிறிய மினி பேருந்து விட வேண்டுமென்று பலமுறை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அதையும் இப்பொழுது விட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, குடிநீர்ப் பிரச்சினையில் நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் 31 ஆம் தேதிக்குள் பாலாறு திட்டத்தின் கீழ் அமைந்து வருகின்ற ஆலந்தூர் பல்லவபுரம் திட்டம் மூலம் பம்மல், சிட்லபாக்கம், அனகாபுத்தூர் ஆகிய இடங்களுக்கு தண்ணீர் வந்துவிடும் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தீர்கள், அதிகாரிகளும் அதைச் சொன்னார்கள். இப்போது 82 கடந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று தெரிய

1982 மார்ச் 5] (திரு. பம்மல் நல்லதம்பி)

வில்லை. அங்கே பதட்ட நிலை இருக்கிறது. அனகாபுத்தூர் நெசவாளர் நிறைந்த பகுதி, பம்மல் ஏறத்தாழ 100 டேனரிஸ் நிறைந்த பகுதியாகும். இந்தப் பகுதிகளில் உப்புத் தண்ணீர் இருக்கிறது. ஆகவே குடிநீர்ப் பிரச்சினை பதட்டமாக இருக்கிறது என்பதால் அதற்குத் தற்காலிகமாக குன்றத்தூரிலிருந்து பல்லவபுரத்திற்கு மட்டும்—பம்மலைத் தாண்டி தண்ணீர் போகிறது. அதை பம்மலுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டேன். பம்மலிலே மேல்நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டி இருக்கிறது. அந்தத் தொட்டியிலே ஏற்றி நல்ல தண்ணீரை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதிகாரிகளும் கேட்கிறார்கள், மனுக்களைப் பெறுகிறார்கள், ஆனால் அது நிறைவேற்றித் தரப்படுவதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் குடிநீர்த் திட்டம் எப்போது ஆரம்பிக்கப்பட்டது, அதனுடைய நிலைமைகள் எப்படி மாறியது என்பதை உறுப்பினர் நன்றாக அறிவார்கள். என்னுடைய ஞாபகம் சரியாக இருக்குமானால் ஒன்றரை கோடி செலவிலே, முடியவேண்டிய அந்தத் திட்டம் இப்போது 708 லட்சம் செலவில் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதற்கு யார் காரணம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிவார். அந்தப் பணி சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அநேகமாக செப்டம்பர் அக்டோபர் மாதத்திற்குள் முடிந்துவிடும் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி : அமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் காரியத்திலே தலையிட வேண்டுமென்று விரும்பினால் நான் பேச விரும்புகிறேன். அந்தத் திட்டம் தவறான திட்டமல்ல. அதிகாரிகளுக்குத் தெரியும். ஒரே ஒரு இடத்தில் போடப்பட்ட பைப் வெடித்திருக்கிறது, அதை வைத்துக் கொண்டு. . . :

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, நான் அதிலே ஆழமாகப் போக வேண்டாம் என்று கருதி ஜாடையாக விட்டு விட்டேன். 58 கிலோ மீட்டர் குழாய் போடப்பட்டது, தண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு. 'வாட்டர் இஸ் ஊசிங் ப்ரம் அவுட் ஆப் தி பைப் லைன்' அந்த பைப்பிலே இருந்து தண்ணீர் நேராகப் போகாமல் பக்கத்திலே இருக்கின்ற விளை நிலங்களுக்கெல்லாம் போய்விட்டது. அந்தத் திட்டம் பாழாகப் போய் விட்டக் காரணத்தால் 2½ கோடியிலிருந்து 7 கோடி ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டிய சுமையை மக்களும் இந்த அரசும் ஏற்றிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பம்மல் நல்லதம்பி : அந்தத் திட்டம் 1981 அக்டோபர் மாதத்தில் முடிந்துவிடும் என்று சொன்னார்கள். அது என்ன ஆனது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இப்போது சொல்கிற தேதி தாண்டிப் போகுமா? அல்லது, அதே தேதியில் நடைபெறுமா என்பது கேள்விக்குறி. அதிகாரிகளை அனுப்பிக் கேட்டால், இரும்பு பைப் வரவில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்கிறார்கள். சொல்லிவிட்டு சிமிண்ட் பைப்பைப் புதைத்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள். அதைப் பற்றி நான் தெரிவிப்பதற்குக் காரணம், குடிநீர் பிரச்சினையிலே என்னுடைய ஊர் அவ்வளவு பதட்ட நிலையிலே இருக்கிறது. முழுமையான பகுதியும் உப்புத் தண்ணீராக இருக்கிறது. குன்றத்தூரிலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரை இடையிலே பம்மலுக்குத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தாம்பரத்திலே தாலுகா தலைமை அலுவலகம் நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாங்கள் சென்னைக்கு வர வேண்டியிருக்கிறது. தாம்பரத்தில் ஒரு சப் கோர்ட் நீண்ட காலமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தண்ணீர் திட்டத்தின்கீழ் தாம்பரம் நகராட்சியையும் பரங்கிமலை ஒன்றியத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

(இரவு 6.10)

* திரு. வே. இரா. ஜெயராமன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது எனது கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க விழைகிறேன். மாநில மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளையும், நல்வாழ்வு வாழ வைப்பதற்கான திட்டங்களையும் சீராகவும் சிறப்பாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கான பொருளாதார வசதி வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்த போதிலும், இந்த மாநிலத்தின் தேசிய வளர்ச்சியைப் பின்னணியாகக் கொண்டு நல்ல முறையில் திட்டமிட்டு இன்றையதினம் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை இங்கே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்தியாவின் குடியாட்சித் தத்துவம் தற்சமயம் மாநிலங்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்ற வகையில் ஒரு இக்கட்டான சூழ்நிலையில் மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளின் விளைவாகவும், கடந்த கால கொள்கைகளின் விளைவாகவும், மாநில அரசின் பொருளாதாரம் நொறுக்கப்படுகின்ற நிலையில் இருந்த போதிலும் தமிழக அரசு வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையானது சீரான முறையில் தயாரிக்கப்பட்டு, ஏழை எளிய பாமர மக்களுக்காகவும், வறுமைக்

கோட்டிற்கு கீழே வாழும் மக்களுக்காகவும் தன்னாலான உதவிகளைச் செய்யவும், பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்துள்ள 20 அம்ச திட்டத்தை உள்ளடக்கியும் இங்கே கொண்டு வந்துள்ளதற்காக நான் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவு நிலையைப் பொறுத்தவரையிலும் தமிழக அரசு 1982-83-ல் நெல் உற்பத்தி 68 இலட்சம் டன்னாகவும், சிறு தானியங்களின் உற்பத்தி 23 லட்சம் டன்னாகவும், பயிர் வகைகள் 4.80 லட்சம் டன்னாகவும் உற்பத்திப் பட்டியலில் இருந்தபோதிலும், பொது வினியோக முறையில் சீராக அதை வினியோகம் செய்ததன் காரணமாக திறமையாக செய்ததன் காரணமாக அது சமாளிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. வேளாண்மைத் துறையிலே 80 லட்சம் செலவில் 200 ஏக்கர் பரப்பில் இரண்டு விதைப் பண்ணை அமைப்பதும், தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்து, தரமான விளைச்சலைப் பெருக்கும் வகையிலும் புதிய திட்டங்களுக்காக 60 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய தாகும்.

பண்ணை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒழுங்குமுறை விற்பனைக்கூடம் அமைப்பதும், உற்பத்தி செய்த தானியங்களை சேமித்து வைக்க சேமிப்புக் கூடங்கள் அமைக்கவும் 62 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட் டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எண்ணை வித்துக்களை ஊக்குவிக்கும் பொருட்டு, குமரி, தஞ்சை, கோவை ஆகிய மாவட்டங்களில் தேங்காய் உற்பத்தி செய்ய ரூ. 40 கோடி தேங்காய் உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் முயற்சியை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தின் மூலம் 80 கோடி ரூபாய் செலவில் விவசாயத்தை நம்பியிருக்கும் ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவி செய் வதற்காக பலதரப்பட்ட வகையில் தமிழக அரசு திட்டமிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

பாசன திட்டங்களைப் பொறுத்துத்தான் நாட்டின் அடிப்படை வசதிகள் அமையும் என்பதற்கு இணங்க பெரும்பாசனம் மற்றும் நடுத்தரப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக 22.23 கோடியும், சிறப்புப் பாசனத் திட்டங்களுக்காக 2.23 கோடியும் சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டத்திற்கு 2 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட் டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

பெரியகுளம் கோட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெரியாற்றில் வயிரவன் அணையிலிருந்து பெரியகுளம் வரையில், மேற்குமலை அடிவாரத்தின் பல்லாயிரக்கணக்கான புஞ்சை நிலங்கள் பாசனம் பெறும் வகையில்,

பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு திட்டம் போன்று ஒரு தரைமட்டக் கால்வாய் அமைத்து, 18 ஆம் கால்வாய்த் திட்டம் என்று பிரிட்டிஷ் ஆட்சியிலே ஆய்வு செய்யப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

6-வது திட்ட மொத்த நிதி ஒதுக்கீடான ரூ. 3,150 கோடியில் மின் வசதிக்காக மட்டும் 1,023 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது, எதிர்காலத்தில் ஏற்படவிருக்கின்ற மின்சாரத் தேவையைக் கருத்தில் கொண்டு புதிய திட்டங்கள் துவங்குவதற்காக ஒதுக்கியிருப்பது என்கிற அடிப்படையில் வழிவகை இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

இவ்வாறாக மின் உற்பத்தியில், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கேற்ப மின்சார வாரியத்தைச் செயல்படச் செய்கின்ற இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தொழில் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இன்றைய தினம் மத்திய அரசு 89 மாவட்டங்களை—பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ளவற்றைத் தேர்ந்தெடுத்து தொழிலில் பின்தங்கிய பகுதிகளாக அறிவித்து இருக்கிறது. அந்த 89 மாவட்டங்களில் தமிழகத்திலே உள்ள மாவட்டம் ஒன்றுமேயில்லை என்பதை மிக வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, அதற்காக மத்திய அரசைத் தமிழக அரசு அணுகி, தமிழகத்திலும் உள்ள தொழிலில் பின் தங்கிய மாவட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அறிவிக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் துறையிலே இன்றைக்குப் பல புதிய சலுகைகளை அளித்தது மட்டுமல்லாமல் மேலும் 6 வட்டங்களைத் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய வட்டங்களாக அறிவித்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அதைப்போல 190 கோடி செலவில் செய்தித் தாள், எழுதும் தாள், ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த இருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

பொதுத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் அதிகமாக லாபத்தை ஈட்டுகின்ற நிலையிலே இல்லாவிட்டாலும், நஷ்டத்திலே செயல்படுகின்ற நிலையைப் போக்கி வருவது மட்டுமல்ல, இன்றையதினம் தமிழ்நாடு மாக்னசட் நிறுவனம், கனிம நிறுவனம், ஆகியவை சிறந்த முறையில் செயலாற்றி இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் இலாபம் அடைந்திருப்பது தமிழ்

நாட்டில் பொதுத் துறையில் நிறுவனங்கள் நல்லமுறையில் முன்னேறி வருகின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அதற்காக இந்த நேரத்தில் அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தேனியில் கூட்டுறவு நூற்பாலை அமைக்க மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளித்திருப்பதற்காக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தொழில் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் என் சார்பிலும் தொகுதி மக்கள் சார்பாகவும் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து திருத்தணி, புதுக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க இருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தொழில் துறையில் மேலும் மேலும் கொடுக்கப்படுகின்ற புதிய சலுகைகள் மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் இங்கே நல்லமுறையில் தொழில்கள் வளர்ச்சிபெற வாய்ப்புகள் உருவாகின்றன.

கிராமப்புறங்களில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, அதன்மூலம் இன்றையதினம் கிராம மக்களுடைய அடிப்படைப் பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றம் காண்கின்ற தமிழக அரசு அந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பேரூராட்சிகளுக்கும், நகராட்சிகளுக்கும் விஸ்தரிக்க இருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன் அப்படி விஸ்தரிக்கின்றபோது, தேனி, ஓடைப்பட்டி, மார்க்கயன் கோட்டை வீரபாண்டி பேரூராட்சிகளை தன்னிறைவுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைப்போல் நகராட்சிகளுக்கு இத்திட்டத்தை விஸ்தரிக்கும்போது சின்னமனூர் நகராட்சியைச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

"உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே" என்பதற்கு ஒப்ப 2 வயது முதல் 10 வயதுவரை உள்ள ஏழை குழந்தைச் செல்வங்களுக்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவில் உணவு திட்டம் அனைவராலும் பாராட்டப்பட வேண்டிய ஒரு நல்ல திட்டமாகும். தங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் செய்ய முடியாத ஒரு காரியத்தை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் செய்கிறோம் என்ற பொறாமையால் இந்த 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை ஊழல் திட்டம் என்று வர்ணிக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஒரு ஊழல் திட்டம் என்றால் அவர்கள் ஆட்சியிலே போடப்பட்ட வீராணம் திட்டத்திற்கு என்ன பெயர் சூட்டுவது என்று தெரியவில்லை. அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்கள் வீராணம் திட்டத்தைப் போட்டார்களா என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன். ஏழை எளிய மக்களுக்கு ஒரு வேளை

LEGISLATIVE ASSEMBLY TAMIL NADU TRUTH ALONE TRIUMPHS

யேனும் இலவச உணவு அளித்து, அவர்களுடைய பசியைப் போக்கும் இந்த முயற்சியினால் அவர்களுடைய முழு பசி குறையும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதை பாராட்ட வேண்டாமா ?

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் அங்கே அதிகமாக கரும்பு உற்பத்தியாகிறது. ஆகையால் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது) காமாட்சிபுரத்தில் ஒரு துணை மின் நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். தேனி யில் இருக்கிற சிறிய மின் நிலையத்தை 230 கே.வி.ஏ. திறன் கொண்டதாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். வாழை, திராட்சை, பருத்தி, மிளகாய் போன்ற பணப்பயிர்களுக்கு பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்த ரிக்க வேண்டும். தேனியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டும். மதுரையை இரண்டாகப் பிரிக்கும்போது பெரியகுளத்தை தலை மையிடமாகக் கொண்டு ஒரு புதிய மாவட்டத்தை உருவாக்கி, அதை மதுரை மேற்கு மாவட்டமாக அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, நன்றி கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* **திரு. ஏ. சி. சண்முகம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர் களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற நிதி நிலை அறிக்கையின்மீது ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைக் கூற வாய்ப்பளித்ததற் காக என்னுடைய நன்றியைக் காணிக்கையாக்குகின்றேன்.

முதலிலே என்னுடைய தொகுதியின் தேவைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என்னுடைய ஆரணி தொகுதியானது மிகவும் பின்தங்கியத் தொகுதியாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதை பின்தங்கிய தொகுதியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்க விரும்புகிறேன். அதைப் போல ஆரணியில் ஒரு தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளியையோ அல்லது ஒரு பாலி டெக்னிக் பயிற்சி பள்ளியையோ ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று என் தொகுதி மக்கள் பல ஆண்டுகளாக கோரிக்கை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை யும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பொறுப்பேற்ற பிறகு செண்பகத்தோப்பு அணையை கட்டி முடிப்பதாக பட்ஜெட்டிலே அறிவிக்கப்பட்டிருந்தும் அது சற்று காலதாமதமாக சென்று கொண்டிருக்கிறது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு அந்த அணையை விரைவிலே கட்டி முடிக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்கிறேன்.

அதைப்போல வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வேலூரை தலைநகராகக் கொண்டு அங்கே பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான வழிவகைகளை செய்து தந்த இந்த அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியை காணிக்கையாக்குகிறேன்.

அதைப்போல 20 கோடி ரூபாய் செலவில் வெடிமருந்து தொழிற்சாலை ஒன்றை இராணிப்பேட்டையில் ஆரம்பிக்க அனுமதி அளித்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியை காணிக்கையாக்கிக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-20)

பன்னீரிலே குளிப்பவர்களுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜட் அல்ல இது நாளும் கண்ணீரில் குளித்துக் கொண்டிருக்கும் பாமர மக்களின் காலடியிலே காணிக்கையாக்கப்படுவதுதான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை. பளிங்கு மாளிகையில் பட்டாடை உடுத்தி நாளும் பஞ்சனை சுகம் பெற்று வருகிறார்களே, அந்த பகட்டுக்காரர்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜட் அல்ல இது. ஒட்டிய வயிரோடு கட்டிய கந்தல் துணியோடு பஞ்சத்தாலும், பட்டினியாலும் வாடிக் கொண்டிருக்கிறானே அந்தப் பாட்டாளி குடிமக்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் இது என்பதை நான் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் தன்னிகரில்லாத திட்டம், அனைத்து மாநிலங்களும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் திட்டம் இந்த ஆண்டு முடிவடையக் கூடிய நிலைமையிலே இருக்கின்றது. இந்தத் திட்டத்தினைப் பல மாநில அமைச்சர்கள் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் இணைப்புச் சாலைகள் போடுகின்ற நேரத்திலே ஒரு சிறிய பிரச்சினை இருக்கின்றது. 1971 ஆம் ஆண்டு மக்கள் தொகை கணக்கினை வைத்துக்கொண்டுதான் இணைப்புச் சாலைகள் போட வேண்டும் என்ற வகையிலே இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் 1981 ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின்படி இந்தத் திட்டம் செய்து முடிக்கப்பட்டால் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் எட்டு இலட்சம் ரூபாயிலே இருந்து ஒன்பது இலட்சம் ரூபாய் வரை செலவழித்து சாலைகள் அதிகமாகப் போட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். அப்படிப் போட வேண்டிய நிலைமை இருப்பதால் தன்னிறைவுத் திட்டம் முடிந்து விட்டாலும்கூட அப்படிப்பட்ட இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவதற்குரிய வழிவகையினைச் செய்து அதற்கான திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிசைகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கும் திட்டம் என்பது இந்தியாவிலேயே இல்லாத ஒரு மிகப்பெரிய சாதனை என்பதால் அந்தத் திட்டத்தினை வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து முதியோர்களுக்கும், விதவைகளுக்கும், உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கும் 10 ரூபாய் உதவித் தொகையிலே அதிகமாக இந்த அரசு கொடுத்து இருப்பதற்காக இந்த அரசுக்கு முதியவர்கள் எல்லோரும் நன்றிக்கடன் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் இந்த அரசினை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து 100 கோடி ரூபாயிலே ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு வழங்குகின்ற திட்டத்தினைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே இருக்கின்ற நண்பர்கள் குறை கூறினார்கள். கிண்டல் செய்தார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டம் இந்த மன்றத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களாலே அறிவிக்கப்பட்டபோதும்கூட ஒரே ஆண்டிலே எப்படி எல்லா ஒன்றியங்களுக்கும் எல்லா வேலைகளையும் செய்து முடிக்க முடியும் என்றெல்லாம் கிண்டல் செய்தார்கள். அது நடைமுறைக்கு ஒத்துவருமா என்றெல்லாம்கூட கேலி செய்தார்கள். இப்படி நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத திட்டத்தை எப்படிக் கொண்டுவரலாம் என்று கேலியும் கிண்டலும் செய்து பேசினார்கள். அப்படிப் பேசியவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த நண்பர்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மற்ற கட்சி நண்பர்களாக இருந்தாலும் சரி எல்லோரும் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் அந்த தன்னிறைவுத் திட்டம் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் விண்ணப்பம் கொடுத்த நிலைமையினைப் பார்த்தோம். ஆகவே இப்போது தன்னிறைவுத் திட்டம் வெற்றிகரமாக முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே போன்றுதான் இந்த 100 கோடி ரூபாய்த் திட்டமும் இங்கே அறிவிக்கப்படுகின்றபோது கேலி செய்தாலும்கூட நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டபின் அவர்கள் தங்களது நன்றியினை இந்த அரசுக்குக் காணிக்கையாக்க வேண்டும் என்று அந்த மாற்றுக் கட்சி உறுப்பினர்களைப் பார்த்து நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பட்டுக்கு 5 சதவீதம் வரி உயர்வினை இந்த அரசு ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. அதனை மறுபரிசிலனை செய்ய வேண்டும். இதனை ஆரணித் தொகுதி மக்களின் சார்பிலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பட்டுக்கு மாநில அரசு 10 சதவீதம் மானியம் தருகின்றது. மத்திய அரசு 10 சதவீதம் மானி

யம் தருகின்றது. இந்த மானியம் கொடுக்கப்படுவது நலிந்த தொழிலைக் காப்பாற்றுவதற்கும், ஏழை நெசவாளர்களை வாழ வைப்பதற்கும்தான். ஆகவே இதிலே 5 சதவீதம் வரி விதித்தால் மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்கக்கூடிய

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

10 சதவீதம் மானியம் நமக்கு இல்லாமல் போகக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. ஆகவே இந்த அரசு பட்டுக்கு விதித்த வரியினைப்பற்றி மறுபரிசிலனை செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று அனைவரையும் அதாவது அரிஜன மக்களுக்கும் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற வகையிலே கூட்டுறவு இயக்கத்தைக் கொண்டுவரக்கூடிய நல்ல திட்டத்தினை இந்த அரசு கொண்டு வந்ததற்காக நான் எனது நன்றியினைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

அடுத்து கல்வியிலே இந்த அரசு பெரிய பொற்காலத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது. பாரதியார் பல்கலைக் கழகம், பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்தி, இந்த மாநிலத்திலே இதுவரை ஆண்டவர்கள் ஏற்படுத்தாத நிலைமையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகத்தையும் ஆரம்பித்திருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு தமிழக மக்கள் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து பல ஆண்டுகளாக பாதாள இரயில் திட்டம் கிடப்பிலே போடப்பட்டிருக்கின்றது. மத்திய அரசினை இதுகுறித்து வலியுறுத்துவதற்கு அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் கட்சி வேறுபாடு இன்றி குரல் கொடுக்க முன் வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சட்ட மன்றத்திற்கு புதிதாக கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்பதற்கான ஒரு திட்டமும் இருக்கின்றது. அதையும் விரைவிலே செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கோதுமைக்கு மானியம் கொடுக்கின்றது மத்திய அரசு. கோதுமைக்கு கொள்முதல் விலையினை உயர்த்திக் கொடுக்கின்றது மத்திய அரசு. ஆனால் நெல்லுக்கு மட்டும் ஓரவஞ்சனை செய்கின்றது. ஆகவே நெல்லுக்கு அதிகமாக விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசினை வலியுறுத்துவதற்கு அனைத்து உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து குரல் கொடுக்க வேண்டும்.

பினாமி நிலங்கள் ஒழிப்புச் சட்டத்தைப்பற்றி இங்கே பேசியபோது மாண்புமிகு காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு கோபம் வந்தது. இங்கே கோபப்பட்டு பயன் இல்லை. நீங்கள் வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கத்திடம் அந்த வேகத்தைக் காட்டி, அந்த பினாமி நிலங்கள் ஒழிப்புச் சட்டத்தினை சட்டமாக இயற்றுவதற்கு, உதவி செய்ய வேண்டும். அதைக் கடமையாக அவர்கள் கருத வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, தமிழ் தெரிந்த நீதிபதிதான் உயர் நீதிமன்றத்தில் தலைமை நீதிபதி பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். ஆனால் இன்று நடைமுறையில் அதற்கு மாறாக நிலைமை ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதை அறிகிறோம். அதை அவசியம் மத்திய அரசு மறுமுறை பரிசிலிக்க வேண்டும். அதற்கு நம்முடைய அரசு அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீதி மன்றம் முழுவதிலும், தமிழிலேயே அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் நடக்க வேண்டும் என்ற வகையில் ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த அரசை நான் மனதார பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கொள்ளை அடிப்பதற்காகத்தான் 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறீர்கள் என்று எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். தமிழகத்திலே வறட்சி ஏற்பட்டபோது, வறட்சி நிவாரண தொகையாக மத்திய அரசிடமிருந்து கொடுக்கப்பட்ட தொகையை மிக நல்ல முறையிலே இந்த அரசு செலவு செய்தது. அதேபோல் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் கீழ் பல முக்கியப் பணிகளைச் செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இதுவரையில் அந்தப் பணிகளில் எந்தக் குற்றம் குறைகளோ அல்லது ஊழல் புகார்களோ இருப்பதாக பகிரங்கமாக ஆதாரத்தோடு யாரும் எந்தவித குற்றச்சாட்டையும் சொல்ல முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. வேண்டும் என்றால், வெளியிலே மேடையிலே பேசுகிறபோது, பொதுமக்களை நம்பச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக எதையாவது பேசலாமே தவிர, உண்மையாகவே இதுபோன்ற பணிகளை இந்த அரசு செயல்படுத்தும்போது எந்தக் குற்றத்தையும் ஆதாரத்தோடு சொல்ல முடியாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல சர்க்காரியா கமிஷனைப்பற்றி இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் பேசியபோது, அதைப்பற்றி பேசியபோதே, எதிர்க் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கு கோபம் வந்தது . . (மணியடிக்கப்பெற்றது).

1982 மார்ச் 5]

* திரு. இரா. சண்முகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்ற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி எனது கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

சென்ற ஆண்டு, 1981-82 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை தாக்கல் செய்தபோது, தமிழ்நாட்டிலே வறட்சி நிலையினால் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்த சூழ்நிலை நிலவி இருந்தது. அப்போது இந்தச் சட்ட மன்றத்திலே நிதிநிலை அறிக்கையை வைக்கிறபோது, விவசாயத்திற்காக 192 கோடி ரூபாய்களை தனியாக ஒதுக்கி, விவசாயிகளுக்கு என்று கொடுக்கப்பட்டிருந்த கடனுக்கான வட்டிகளை இந்த அரசு தள்ளுபடி செய்து, ஏழை எளிய மக்களுடைய நல்வாழ்த்துக்களை பெற்றதுபோல, 1982-83 ஆம் ஆண்டு, புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அமைச்சரவையின் சார்பாக இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருப்பதில், ஏழை எளிய மக்களின் குழந்தைகளுக்கு ஒரு வேளைப் பசியைப் போக்குவதற்காக 100 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி, ஏழ்மையை நீக்க செய்திருக்கும் முயற்சிகளை பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அதே நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு சதவித வரிகளை, சில்வற்றிற்கு இந்த அரசு போட்டிருப்பதை, சிலர் முக்கியமாக எண்ணி சுட்டிக்காட்டிப் பேசினார்கள். மிகக் குறைந்த அளவில் 1 சதவீதம், 2 சதவீதம் என்ற அளவிலே போடப் பட்டிருக்கும் அந்த வரிக் கட்டணத்தைப் பற்றி பெரிதாகக் கருதாமல், அதிக அளவில் ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன்படுகின்ற மண்ணெண்ணெய்க்கு போடப்பட்டிருந்த வரியில் 8 சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதமாக குறைத்திருப் பதற்கு, நாம் நன்றி தெரிவித்து, அரசைப் பாராட்டியே ஆக வேண்டும்.

அதைவிட முக்கியமாக பாமர மக்களுக்கு, வயது முதிர்ந்தோர்களுக்கும், அநாதைகளுக்கும் உதவித் தொகையாகக் கொடுத்து வந்த 25 ரூபாயை 35 ரூபாயாக கூட்டிக் கொடுத்திருப்பதன் காரணமாக இரண்டு லட்சம் மக்களுக்கும் அதிகமாக பயன் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணி நாம் இந்த அரசை கண்டிப்பாக பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். மேலும், ஓய்வு பெற்றவர்களின் ஓய்வு ஊதியத் தொகையை 100-லிருந்து 125 ஆக கூட்டியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக 43,500 பேர்கள் பயன் அடையப் போகிறார்கள் என்பதை எண்ணும்போதும் இந்த அரசை பாராட்டாமல் என்னால் இருக்க முடியவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, கண்பார்வை இழந்தோர்களுக்கும்,

ஊனம் உற்றவர்களுக்கும் உதவித் தொகையை அளிக்கிறார்கள். அதை வயது வரம்பு என்று வைத்துக் கொடுக்காமல், ஊனம் உற்ற அனைவருக்கும் அந்த உதவித் தொகை போய்ச் சேரும் வகையில், இந்த அரசு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசை கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஐந்து முதல் 11 வயது வரை உள்ள அநாதைக் குழந்தைகளுக்கு அனைத்துத் தகவல்களும் அடங்கப்பெற்ற ஒரு அட்டையை—மருத்துவம் போன்ற எல்லாத் துறைகளும் அடங்கிய விதத்தில் அட்டை வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பாடு செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. அதை வாழ்த்த கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 6-30)

1982-83-ம் ஆண்டில் ஏழை மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்காக, சுமார் 40,000 வீடுகள் கட்டுவதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதற்காக அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் நீர்ப்பாசன வசதிக்காக திருத்தணித் தொகுதியிலிருந்து திருவள்ளூர், கும்மிடிப்பூண்டி, பொன்னேரி இணைந்த திட்டத்தை ஏற்படுத்தி விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதை ஒரு வாய்ப்பாக அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த பத்து நாட்களாக கிராமப்புறங்களில் மின்சாரம் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரத்திற்காக என்று இந்த பட்ஜெட்டில் 26 சதவீத தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இதைவிட அதிகமாக நிதி ஒதுக்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அதிகப்படியான மின்சாரம் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பொது வாக திருத்தணி தொகுதியில் கடம்பத்தூர், திருவள்ளூர் பகுதிகளில் உள்ள விவசாய பெருங்குடி மக்கள் 12 நாட்களாக மின்சாரம் இல்லாமல் பாதிக்கப் பட்ட நிலையில் இருக்கிறார்கள். அதை கருத்தில்கொண்டு இரண்டு மூன்று நாட்களுக்குள்ளாக அந்தப் பகுதி மக்கள் மின்சாரம் பெறுவதற்கான வாய்ப் பைப் பெறவில்லை என்று சொன்னால் கோடிக்கணக்கில் நஷ்டம் ஏற்படும் நிலை உள்ளது. அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், விவசாயத்தில் ஈடு பட்டிருப்பவர்கள் அந்த நிலையை அடைந்திருப்பதை இந்த அரசு கவனத்தில்

கொண்டு தொழிற்சாலைகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதை சிறிது குறைத்தாவது விவசாயத்திற்காக கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒதுக்கியுள்ள அந்தப் பணத்தை நல்ல வழியில் செலவு செய்ய வேண்டுமென்றும், அதைக் கொண்டு எல்லா ஏழைக் குழந்தைகளுக்கும் உணவு அளிக்க முடியாது என்ற கருத்தை சிலர் சொன்னார்கள். தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நாம் நிறைவேற்றும்போதும் இப்படிப்பட்ட குறைகளைத்தான் சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் எல்லோரும் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், சுதந்திரம் பெற்று 34 ஆண்டுகளாகியும் இப்படிப்பட்ட வேலைகள், சாலைகள் மேம்பாடு திட்டம், பள்ளிகள் அமைத்தல், பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதி செய்து கொடுத்தல், மருந்தகங்கள் அமைத்தல் போன்ற வேலைகளை கிராமங்களில் இதற்குமுன் இப்படி எந்த ஆட்சிக் காலத்திலும் செய்ததில்லை என்றும், இதற்கு முன்னால் மக்கள் வரிப் பணத்தை என்ன செய்தார்கள் என்றும் நினைக்கிற அளவிற்கு மக்கள் பேசிக்கொள்வதைக் கேட்கிறோம். இருந்தும் இப்போதும் கிராமங்களில் மின்விளக்குகள் இல்லை, பள்ளிக்கூடங்கள் இல்லை, போக்குவரத்து வசதி இல்லை என்று சொல்கிறார்களே, மனதார இதைச் சொல்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தின்கீழ் பள்ளிகள் எல்லாக் கிராமங்களிலும் கட்டி முடித்துவிட்டாலும்கூட உயர்நிலைப் பள்ளிகள், மேல்நிலைப் பள்ளிகள் கட்டிட வசதி இல்லாத இடங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே தனியாக ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி மேல்நிலைப் பள்ளிகளும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளும் ஏற்படுத்துவதற்கான வகையில் கட்டடங்கள் கட்டித் தரவேண்டிய வாய்ப்பை அரசு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைப் பள்ளிகள், உயர்நிலைப் பள்ளிகள், ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்கள் இவற்றிற்கு காம்பவுண்ட் சுவர்கள் நிச்சயமாக அமைக்கப்பட வேண்டும். அப்படி அமைப்பதற்கு தனியாக ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற நெல்லுக்கு—காலம் காலமாக விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தில் தொன்றுதொட்டே எல்லா உறுப்பினர்களும் வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். இன்று விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு செலவு அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே

ஒரு க்விண்டால் நெல்லுக்கு குறைந்தது ரூபாய் 150 ஆவது கொடுப்பதற்கான வகையில் வலியுறுத்த வேண்டும், அப்படிக் கொடுப்பதற்கு நாம் மத்திய அரசை வலியுறுத்த வேண்டும்.

திருத்தணித் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை திருவாலங்குடி ஒன்றியத்தில் துவக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். திருத்தணியில் முருகன் கோவில் இருக்கிறது. அங்கே தீ அணைப்பு நிலையம் ஒன்று அவசியம் வேண்டும். அதோடு கடம்பத்தூரில் ஒரு புறக்காவல் நிலையம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புறநகரங்களில் மினி பஸ்கள் அதிகமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. திருவள்ளூர் பணிமனையிலிருந்து சுங்குவார்சத்திரம் செல்ல பேருந்து ஒன்றை, பேரம்பாக்கம் பூந்தமல்லி செல்ல பேருந்து ஒன்றை விட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் பகுதிகளுக்கு செல்ல பாதிக் கட்டணம் விதிக்கும் வகையில் உள்ள மினி பஸ்களை எல்லா பஸ்களும் செல்லும் பாதையில் விடாமல் பத்து பதினைந்து கிராமங்கள் உள்ளடக்கிய விதத்தில் செல்லத் தக்க வகையில் மினி பஸ்கள் விட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பேரம்பாக்கத்தில் இருக்கும் ஆரம்ப சுகாதார நிலையத்தை மேம்பாடு அடைய செய்து, 25 படுக்கைகள் கொண்ட ஒரு அரசு மருத்துவ மனையாக உயர்த்திக்தர வேண்டும் என்று இத்தருணத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வேளாண்மையிலே இடுபொருள்களுக்குக் கொடுக்கின்ற மானியங்கள் சரியாகக் கிடைக்க முடியாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக அந்த மானியத்தை எந்தப் பொருள்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டாலும், அந்த மானியங்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கின்ற வகையில், வழங்கப்படுகின்ற அந்தப் பொருள் களின் பெயர்களை, எவ்வளவு மானியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும் வகையில் பட்டியல் போட்டு, மானியத் தொகையைக் கழித்து விலைப் பட்டியலை அங்கே ஒரு போர்டிலே ஒட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி ஒட்டும்போது, டிப்போக்களிலும், மானியம் வழங்குகின்ற அலுவலகத்திலேயும் ஒரு பெரிய போர்டை வைத்து, பொதுமக்களுக்கு விளம்பரம் செய்கின்ற வகையிலே ஏற்பாடு செய்தால், நிச்சயமாக அந்த மானியம் எல்லோருக்கும் பயன்படும். அந்த வகையில்

1982 மார்ச் 5] [திரு. இரா. சண்முகம்]

ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு மன்றத் தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு விடை பெறுகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கைமீது நான் சார்ந்துள்ள காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப் பளித்தமைக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு நலிவுற்ற மக்கள் நலன் காக்க பல நல்ல திட்டங்களைச் செய்து வருகிறது. விவசாயிகளுக்குப் பல வசதிகள் கோரி அவர்கள் நலன் காக்க வித்துப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி. அதே நோக்கில் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் நெல், கரும்பு, இதர பொருள்களுக்கு விலையை அதிகரித்து கொடுப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

தன்னிறைவுத் திட்டம் ஒரு நல்ல முறையான திட்டம். அந்தத் திட்டம் நல்லபடி செயல்பட அங்குள்ள ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அதில் கலந்து, மக்களின் வேண்டுகோள்களை, கோரிக்கைகளை ஏற்று, அவர்களை சிபார்சு செய்து, தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நல்லமுறையில் செயல்படுத்த முற் பட்டால், எதிர்பார்த்த இந்தத் திட்டம் நல்லமுறையில் அமையும் என்று கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஏழை மக்கள் உபயோகப்படுத்தும் மண்ணெண்ணெய்க்கு வரியை இந்த அரசு 4 சதவிதமாகக் குறைத்திருப்பது கண்டு மகிழ்ச்சி. அதே நோக்கில் பிஸ்கட், மிட்டாய் போன்றவற்றிற்குப் போடப்பட்டுள்ள வரியைக் குறைத்து, ஏழை மக்களின் துயரத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்

சாத்தாங்குளம் தொகுதி நிலத்தடி நீரை நம்பி வாழக்கூடிய ஒரு தொகுதி யாக அமைந்திருப்பதால், அங்கே உள்ள 25 பஞ்சாயத்துகளிலும், ஆள்வார் திருநகரிலுள்ள 15 பஞ்சாயத்துகளிலும், கருங்குளம் யூனியனைச் சார்ந்த 11 பஞ்சாயத்துகளிலும் குடிநீர் இல்லாமல் மிகவும் அவதிக்குள்ளாகி இருக்கிறது. ஆகவே, தாமிரபரணி நதியிலிருந்து அங்கே ஒரு பாசனக் கால்வாய் ஏற்பாடு செய்து, பக்கத்திலே இருக்கின்ற கருமேனி ஆற்றில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தால், அங்குள்ள மக்கள் குடிநீர் பெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

அங்கே மழைக் காலங்களிலே உபரி நீர் கடலில் போய் வீணாகக் கலப்பதை, புதிதாக வெட்டப்பட்ட கால்வாய் மூலம் தண்ணீரைக் கொண்டு சென்று, 4, 5 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் கருமேனி ஆற்றில் விட்டால், மானாவாரி குளங்கள் பெருகும். அதனால் அந்தப் பகுதிகளுக்குக் குடிநீர் வசதியும், பாசன வசதியும் கிடைக்கும்.

அங்குள்ள மக்கள் குடிநீருக்காக அவதிப்படுகின்ற நிலைமையைப் பார்த்தால், மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கிறது. மழையில்லாத காலங்களில் அதிகமாக கிணறுகளில் ஆழத்தில் இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை அவர்கள் எடுத்து வரக்கூடிய கஷ்டமான நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தால், இதைப் பற்றி நான் வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்திலே முக்கியமான நேரங்களிலே சொல்லியிருக்கிறேன். எனவே, உடனடியாக அந்த மக்கள் நலனைக் காக்க இந்த அரசு அங்கே இருக்கக்கூடிய பாசனக் கால்வாய்க்கான ஏற்பாட்டைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பினாமி நிலம் மற்றும் கறுப்புப் பணம் முதலியவற்றை ஒழிப்பதற்காகச் சிறந்த அணுகுமுறையைக் கையாள வேண்டும். பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் சொல்லியதைப் போல ஏழை உயர வேண்டுமென்றால் சான்றிதழ் பெறத்தான் வேண்டும். இதற்கு ஒரே வழி பட்டாப் புத்தகம். பினாமிதாரர்கள் ஒழிய இதில் குடும்பத் தலைவர், குடும்ப அங்கத்தினர்கள் பெயரும், பிறந்த தேதியும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். ஒவ்வொருவர் பெயரிலுள்ள சொத்தின் மதிப்பு, சர்வே நம்பர், விஸ்தீரணம் ஆகியவைகளும் குறிப்பிடப்பட வேண்டும் கடன்கள் அனைத்தும் இதிலே இருக்க வேண்டும். வேறு கிராமத்தில் இருக்கும் சொத்துக்களும் இதேப் பட்டாப் புத்தகத்திலே தான் இடம் பெற வேண்டும். வீடு இல்லாதவர்கள், வாடகை வீடு அல்லது புறம்போக்கில் குடியிருப்பவர்களும் குறிப்பில் இடம் பெற வேண்டும். மேலும்பார்க்கும் தொழில் மற்றவையும் விலாசத்துடன் குறிப்பிடப்பட வேண்டும். அம்முறை அமுலுக்கு வந்தால் பினாமிதாரர்கள் ஒழிந்து விடுவார்கள். இலவச நிலம் பெற்று விற்றுவிட்டு மீண்டும் நிலம் தேடி அலைபவர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். எந்தச் சான்றிதழும் பட்டாப் புத்தகத்தைப் பார்த்தே முடிவு செய்யலாம். இதனால் இலஞ்சம் ஒழியும். எனவேப் பட்டாப் புத்தக முறையை இந்த அரசு அமுல்படுத்த வேண்டும்.

(இரவு 6.40)

இன்று பட்டினி கிடக்கும் ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு வழங்கும் திட்டம் நல்ல திட்டம் என்றாலும், அந்தத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப் படுகிற 100 கோடி ரூபாய் சரியான முறையிலே செயல்படுத்துவதற்கு அதிகாரிகள் தயாராக இருக்கிறார்களா என்பதை அரசு அவ்வப்போது கண் காணித்து இந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தினால், ஏழை மக்கள் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள் என்று தெரிவித்து வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

* திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, 1982-83 நிதிநிலை அறிக்கைமீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடந்த ஆண்டு தமிழகம் எப்போதும் காணாத வறட்சி நிலையைக் கண்டபோது போர்க்கால நடவடிக்கைப் போல் துரித நடவடிக்கை எடுத்த இந்த அரசுக்கு என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல இந்த வறட்சி நிலை ஏற்பட்ட காலத்திலும் உணவுப் பொருள்கள் விலை ஏற்றமடையாமல் பார்த்துக் கொண்டதற்காகவும் இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே செம்மறி ஆடுகள் வளர்க்கிற கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அதை நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். கால்நடைகள் சுகாதார வசதியும், சிகிச்சையும் அளிக்கும் பொருட்டு 25 கால்நடை மருந்தகங்கள் துவங்க உள்ளதை உழவர்கள் வரவேற்கிறார்கள். சிறு பாசனத் திட்டத்திற்காக 2 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதை விவசாயிகள் மனநிறைவோடு பாராட்டுகிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் ஆறாவது திட்டம் மொத்த நிதி ஒதுக்கீடான 3,150 கோடியிலே மின்சாரத்திற்காக ஏறத்தாழ 1,023 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை தொழில் துறையும், வேளாண் பெருமக்களும் மனநிறைவோடு பாராட்டுகிறார்கள். வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிற நெசவாளிகள் துயர் துடைத்திட 27.82 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதை, முதலாளிகள் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெறும் வழியாக நெசவாளிகள் எண்ணுகிறார்கள். சிறுதொழில்கள் உருவாவதற்கு நடப்பாண்டிலே 60 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிற இது ஒரு நல்ல திட்டம். பட்டுப் புழு வளர்ப்புத் தொழிலிலே ஈடுபடுகிற உழவர் பெருமக்களுக்கு சிறந்த முறையிலே பணியாற்ற செங்கல்பட்டு, பெரியார் மாவட்டங்களிலே அலுவலகம் திறப்பதற்குள்ள இந்தத் திட்டம் அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ள திட்டமாகும்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு சில திட்டங்களை ஏற்படுத்த இந்த அரசை வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே காலிங்கராயன் கால்வாய் பாசனம், கீழ்பவானி வாய்க்கால் பாசனம் ஏறத்தாழ முழுமையாக இருந்து வருகிறது. இந்தப் பகுதியிலே மக்கள் கரும்புச் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அந்தக் கரும்பினை நீண்ட தூரத்திற்கு அறவை செய்வதற்காக எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே கொடுமுடி ஒன்றியத்திலே இருக்கிற சிவகிரி நகரிலே ஒரு சர்க்கரை ஆலை அமைத்திட இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சிவகிரியிலே ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவல்பூந்துறையிலே ஒழுங்குமுறை விற்பனை நிலையத்திற்கு உடனடியாக ஒரு அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுக்கவும், நிலம் வாங்கி ஒரு கட்டிடம் கட்டவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவல்பூந்துறையிலேயுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடுமுடி நகரினுள் செல்ல வேண்டுமென்றால் புகை வண்டிப் பாதையைக் கடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த நகருக்குள் சென்றுவிட்டால் புகை வண்டிக் கேட்டை அடைத்து விடுவார்கள். பிறகு உள்ளே செல்ல முடியாது என்ற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் புகை வண்டிப் பாதையிலே ஒரு மேம்பாலத்தை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதியிலே மஞ்சள் அதிகமாக விளைந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் விளைவிக்கின்ற மஞ்சளுக்கு நல்ல மார்க்கெட்டை ஏற்படுத்தித் தருகிற வகையில் ஈரோட்டுப் பகுதியிலே மஞ்சள் சம்பந்தப்பட்ட தொழிற்சாலை ஒன்றை ஆரம்பித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்னப்பாளையத்திலே நடுநிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதை உயர்நிலைப் பள்ளியாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே மக்கள் இந்த வேண்டுகோளை நீண்ட நெடுநாட்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே இதைச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கொடுமுடி ஒன்றியத்திலே கொளத்துப்பாளையம் ஊராட்சி, கொம்பனைபுதூரில் அரசு மருந்தகமும், கால்நடை மருந்தகமும் அமைத்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே விளக்கேற்றி என்ற

இடத்திலே ஒரு கால்நடை மருந்தகம் இருந்தது. என்ன காரணத்தினாலோ அந்த மருத்துவமனையை 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே எடுத்துவிட்டார்கள். அந்தப் பகுதியிலே கால்நடைகளுக்குச் சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்றால் நீண்ட தூரத்திற்குச் சென்றுவர வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அவர்களுடைய தொல்லையைப் போக்குவதற்கு விளக்கேற்றி என்ற இடத்திலே அந்த மருத்துவ மனையை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கொடுமுடிப் பகுதியிலே நெல், மஞ்சள் அதிகமாக விளைகிறது. அவற்றை விற்பனை செய்வதற்கு நீண்ட தூரம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அவற்றை அங்கேயே விற்பதற்கு ஏற்ற முறையிலே அங்கே ஒரு ஒழுங்குமுறை விற்பனைக் கூடத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நல்ல நிலைமையை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மொடக்குறிச்சி, அவல்பூந்துறை, அரச்சலூர், வடுகப்பட்டி பேரூராட்சிகளை உள்ளிட்டக் கூட்டுக் குடிநீர்த் திட்டம் அரசிடம் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகச் செயல்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்து அந்தப் பகுதி மக்களின் குடிநீர் வாட்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சிவகிரி நகரத்திலே பல பேருந்துகள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அங்கே வந்து செல்கின்ற பேருந்துகள் நிற்பதற்கும், மக்கள் தங்குவதற்கும் பேருந்து நிலையம் இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு பேருந்து நிலையத்தைக் கட்டித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டம் கோவை மாவட்டத்திலிருந்து பிரிந்ததற்கு பின்னால் எந்தப் பெரிய தொழிலும் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற இளைஞர்கள் வேலை தேடி வெளி மாவட்டங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. படித்த இளைஞர்களுக்கும், வேலையற்ற இளைஞர்களுக்கும், வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கின்ற முறையிலே பெரியார் மாவட்டத்தைத் தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று அறிவித்து தொழில்களைத் துவங்குவதற்கு வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தற்போது ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற சிமிண்ட் போதாது. இதனால் வேலை காலதாமதமாகிறது. அதைப் போக்குகின்ற வகையிலே அந்தப் பகுதி மக்களின் தேவைக்கேற்ற அளவு சிமிண்ட் கிடைக்கச் செய்ய

ஒன்றியங்களுக்குக் கூடுதலாக சிமிண்ட் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று முடிக்கிறேன், நன்றி. வணக்கம்.

(இரவு 6-50)

திரு. மு. அரங்கநாதன் : மாண்புமிகு பேரவையின் தலைவர் அவர்களே, 1982-83ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பளித்தத் தங்களுக்கு முதலில் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை வருவதற்கு முன்னால் ஆங்காங்கு நாட்டில் பல பகுதிகளில் சாராயக் கடைகளைத் திறந்த பிறகு கள் சாராயத்தின் மூலம் நிறைய வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த நேரத்தில் இலட்சக்கணக்கான பணத்திற்கு ஏலத்திற்குப் போனது. பர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றால் கள் குடிப்பவர்கள் 2 ரூபாயும், சாராயம் குடிப்பவர்கள் 5 ரூபாயும், அயல்நாட்டு மதுவகைகளை குடிப்பவர்கள் 25 ரூபாயும் கொடுக்க வேண்டும் என்று செய்ததன் மூலமாக நிறைய வருமானம் வரும் என்று எதிர்பார்த்த காரணத்தால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரிகள் இருக்காது என்று நினைத்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளிக்கும் விதத்தில் 38 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகளை, உயர்த்தி போடப்பட்ட வரிகளைப் பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் போடப்பட்டுங்கூட பத்தும் பத்தாமலும் துண்டு விழும் பட்ஜெட்டாக இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வரிகளால் ஏழை எளிய சாதாரண மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றனவா என்றால், ஏழை எளியவர்களையே பாதிக்கும் வரிகளாக இவைகள் அமைந்திருக்கின்றன. வசதி படைத்தவர்களையும், பெரிய செல்வந்தர்களையும் எந்த விதத்திலேயும் இது பாதிப்பதாகத் தெரியவில்லை.

பருத்தி நூலுக்கும், கலவைப் பருத்தி நூலுக்கும் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் வரியானது பருத்தித் துணி அணிகின்ற அத்தனை பேரையும் பாதிக்கும். மோட்டார் வண்டிகளுக்குப் பயன்படுத்துகிற டயர்களுக்கும் டியூப்களுக்கும் விற்பனை வரி உயர்த்தப்பட்டிருப்பது போக்கு வரத்துச் செலவைத்தான் அதிகப்படுத்தும். இப்பொழுதே பெட்ரோல் விலையின் காரணமாகப் போக்கு வரத்துச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. பொருள் போக்குவரத்து லாரிகள்

மூலமாக ஆங்காங்கு சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது இப்படிப் பட்ட பொருட்களின்மேல் வரிகளை உயர்த்தினால் மற்றப் பொருட்களின் விலை கூடி மக்களைப் பாதிக்கும் அளவிற்கு நிலைமைகளை உண்டாக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒருமுனை விற்பனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்று பலகாலும் வியா பாரிகள் கேட்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள 4 சதவீத பலமுனை விற்பனை வரி 5 சதவீதமாக உயர்த்தப் போவது பொது மக்களைத் தான் பாதிக்கும்; பொது மக்கள் தலையிலே அந்த வரிகள் விழுகின்ற அள விற்கு இந்த வரிவிதிப்பு இருக்கிறதே தவிர இந்த வரியால் ஏழை எளியவர் களின் குறைகள் தீர்வதாகத் தெரியவில்லை.

நாட்டிலே வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற அளவிற்கு ஏதாவது முறை இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. தொழிற்சாலைகள் அதிக மாக வருகின்ற நிலைமை இருக்கின்றதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. நீலகிரி மாவட்டம் சிறிய மாவட்டம். 5 இலட்சம் மக்கள் வசிக்கின்ற மாவட்டம். அதிலேயே 34,000 பேர்கள் வேலைத் தேடித்தரும் நிலையத் திற்குச் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வேலை தேடித் தரும் நிலையத்திற்கும் போகாதவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் வேலை வேலை என்று வெளியிலேக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? எப்பொழுது அவர்களுக்கு வேலை அளிக்கப் போகிறீர்கள்? எப்பொழுது அவர்களது கண்ணீரைத் துடைக்கப் போகிறீர்கள்? அந்தச் சிறு மாவட்டத்திலேயே 34,000 பேர்கள் வேலைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கி றார்கள் என்றால், தமிழகம் முழுவதும் எவ்வளவு பேர்கள் வேலை இல்லாமல் இருப்பார்கள்? அவர்களுக்கெல்லாம் எந்த நேரத்திலே எந்த வேலைகளைத் தரப் போகிறீர்கள்? புதிய தொழிற்சாலைகளைத் துவங்கி வேலை அளிக்கப் போகிறீர்களா என்பது அறிவிக்கப்படவில்லை.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே முன்பு ஆண்டுக்கு ஒருமுறைதான் குதிரைப் பந்தயம் நடந்து வந்தது. ஆனால் இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட தினசரி குதிரைப் பந்தயம் நடக்கிறது. அன்று திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தையே தடை செய்ய வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றப்பட்டு அது வழக்குமன்றத்திலே இருக்கிறது. அந்த வழக்கை ஒரு முடிவிற்குக் கொண்டுவருவதற்கு கவனம் செலுத்தவில்லை என்றாலும், இப்பொழுது நீலகிரி மாவட்டத்தில் வருஷம் முழுவதும்-மாதத்திற்கு 26 நாட்கள் ஆஃப் கோர்ஸ் என்ற பெயரில் குதிரைப் பந்தயம் ஒரு விளையாட்டாக நடந்து

வருகிறது. ஹைதராபாத், பெங்களூர் போன்ற பல பகுதிகளில் நடந்தாலும் நீலகிரி, உதகையிலே குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் பணத்தைக் கட்டிக் கொடுக்கின்ற முறை இருப்பதால், அங்குள்ள ஏழை எளிய மக்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள், மற்றும் சிறு சிறு வியாபாரிகள் தினசரி குதிரைப் பந்தயத்திற்கு செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டு தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை இன்னும் இழந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஆஃப் கோர்ஸ் பெட்டிங் என்ற பெயரில் நடக்கின்ற இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தைத் தடுத்து நிறுத்த வேண்டுமென்று நீலகிரிவாழ் பொது மக்களின் சார்பாக நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீலகிரியிலே தொழில் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் 12 உள்ளன. அவைகள் பெரும் நஷ்டத்தில் நடந்து வருகின்றன. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் கிட்டத்தட்ட இலட்சக்கணக்கில் நஷ்டத்தில் நடக்கின்றன. சிறுசிறு விவசாயிகள் தனியார்களிடம் தங்களுடைய பொருளாதாரத்தை இழக்க வேண்டாமென்று கருதி காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் தொழிற் கூட்டுறவுத் தேயிலைத் தொழிற்சாலைகள் துவக்கப்பட்டன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே அது பேணிகாக்கப்பட்டு, இன்று பெரும் நஷ்டத்தில், இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் நஷ்டத்தில் ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் பொதுமக்களுக்குக் கூட்டுறவுத் துறையிலேயே நம்பிக்கையின்மை ஏற்படுமோ என்ற வகையிலே இந்தக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆங்காங்கு தேர்தல்கள் நடத்தி, மக்களை ஒன்று திரட்டி, அனுபவம் வாய்ந்தவர்களைக் கொண்ட ஒரு புதிய நிர்வாகத்தின்கீழ் தொழிற்சாலைகளைச் சீராக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, இண்ட்கோ 1973-ல் அங்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு வாகனங்கள் ரிப்பேர் செய்து கொண்டு வந்தார்கள். கூட்டுறவுத் துறையிலே வேலை இழந்தவர்கள் 40 பேர்கள் அங்கு வேலை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அதில் ஒருசில நஷ்டங்கள் என்று காரணங்காட்டி, அது அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் கூட்டுறவுத் துறையில் வேறு இடங்களில் பல இலட்சங்கள் நஷ்டம் ஏற்பட்டும் அவை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகின்றன. கூட்டுறவுத் துறை வாகனங்கள் எவ்வளவோ உள்ளன அங்கு. அத்தனை வாகனங்களும், கோவை, மேட்டுபாளையம், பகுதிகளுக்குத்தான் போகின்றன, பழுது பார்ப்பதற்கு. அவற்றை, இண்ட்கோவிடம் ஒப்படைத்தால், கூட்டுறவுத்

1982 மார்ச் 5] [திரு. மு. அரங்கநாதன்]

துறையும் சிறப்பாக இருக்கும். அந்த இண்ட்கோவில் 100 பேர்களுக்கு மேல் பணியில் இருப்பார்கள். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், சில இடங்களில் ஆசிரியர்களே இல்லையென்ற நிலையிருக்கிறது. கோத்தகிரி உயர்நிலைப் பள்ளியிலே கடந்த ஆண்டு ஆங்கிலம், கணக்கு போன்ற பாடத் திட்டங்களுக்கு ஆசிரியர்களே இல்லை. அதேபோன்று ஆங்கரை, சூளூர்மட்டம், நடுவட்டம் பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் போதுமான அளவு இல்லை என்ற நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே உயர்நிலைப்பள்ளிகளை மேல் நிலைப்பள்ளி களாக மாற்றினால் மட்டும் போதாது. ஆங்காங்கு போதுமான ஆசிரியர்களை நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலே வீட்டு வசதி மிகமிகக் குறைவு. அதுபற்றி பல முறை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியமும், வீட்டு வசதி வாரியமும் நீலகிரி மாவட்ட மக்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் அவை பணி புரிகின்றன என்பதைப் பத்திரிக்கைகளில் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய நிலையிலே தான் அந்தத் திட்டம் அங்கு செயல்படுகிறது. ஆகவே அங்கும் அந்த திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆசிரியர்களோ, என்.ஜி. வோக்களோ, அங்கு தங்குவதற்கு வீட்டு வசதி இல்லையென்ற நிலைமையிருக்கிறது. வீட்டு வாடகை மிகமிக உயர்ந்துள்ள நிலைமையிருக் கிறது, அங்குள்ள சீதோஷ்ண நிலைமை காரணமாக, அந்நிலைமையிருக்கிறது. ஆகவே, அரசு அங்கு வீட்டு வசதி வாரியமும், குடிசை மாற்று வாரியமும் ஏற்படுத்தி அங்குள்ளவர்களின் வீட்டுப் பசியைத் தீர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வருடம் ஆதி திராவிடர்களுக்கு அங்கு வீடு கட்ட எந்தவிதமான கடனும் கொடுக்கவில்லை. காரணம் கேட்டால், பணம் போதவில்லை என்ற பல்லவிதான் பாடுகிறார்கள். ஆகவே பாதியும், கால்பாகமும் கட்டப்பட்ட நிலையில் வீடுகள் உள்ளன. அதன் காரணமாக மழையிலும் காற்றிலும் அவைகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, வீடு கட்டக் கொடுக்கும் கடனை அதிகப்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கத்தில் ஒரு வீட்டிற்கு ரூபாய் 4,000 கொடுக்கப்படுகிறது. அந்த ரூபாய் 4,000 போதுமானதாக இல்லை. ஏனென்றால் மணல், செங்கல் போன்றவைகள் ஊட்டிக்குவர வேண்டுமென்றால், வெளிப் பகுதிகளிலிருந்துதான் வர வேண்டும். அதனால்,

போக்குவரத்துச் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகவே, ரூபாய் 4,000 என்று இருப்பதை ரூபாய் 6,000 என்று உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நீலகிரியிலே, யானைக் கொம்பை, குதிரைக் கொம்பை, சடயக் கொம்பை போன்ற பள்ளத்தாக்கு பகுதிகளில், குரும்பர்கள், இருளர்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் மோசமான , செங்குத்தான பள்ளத்தாக்குகளில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதி கிடையாது. நோயாளிகளைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு போகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்கள் வசிக்கிற பகுதிகளுக்குப் பாதை வசதி செய்துதர வேண்டும். மருத்துவ வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 7-00)

அடுத்து, சுற்றுலா நலனைப் பொறுத்த வரையில் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுற்றுலா என்றால் உதகை மட்டுமல்ல, நீலகிரி மாவட்டம் முழுதுமே சுற்றுலாவுக்குப் பொருத்தமான இடம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் அந்த மாவட்டத்திற்கு வந்து தங்குகின்றவர்களுக்கு தங்கும் விடுதிகள் போதுமான அளவுக்கு இருக்கின்றதா என்றால் இல்லை. கோத்தகிரி, குன்னூர், முதுமலை, கூடலூர் பகுதியிலே தங்கும் விடுதிகள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே சுற்றுலா நிமித்தம் வந்து போகின்ற மக்கள் தங்காமல் போய்விடுகிறார்கள். அவர்கள் அங்கே தங்கிப் போவதற்காக சுற்றுலா விடுதிகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். முக்கியமாக குன்னூர், கோத்தகிரி பகுதிகள் இயற்கை காட்சிகள் நிறைந்த பகுதியாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கே தங்கும் விடுதிகளைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நீலகிரி இரயிலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த ரயில் 100 ஆண்டுகளாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அது அடிக்கடி நிற்பதும் ஓடுவதுமாக இருந்தது. இதை உயிரோட்டமாக ஓடுகின்ற அளவுக்கு ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 10 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிறுத்தி விடுவதாக இருந்தது. அப்போது ஆட்சியில் இருந்த கலைஞர் அவர்கள் அந்த ரயிலை நாங்களே எடுத்து நடத்துகிறோம் என்று சொன்னார். அதேபோல சென்ற ஆண்டு நிறுத்துவதாக இருந்தார்கள். அங்கே உள்ள மக்கள் எதிர்த்ததன் காரணமாக மீண்டும் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. தற்போது அங்கே ஒரு விபத்து ஏற்பட்டு,

1982 மார்ச் 5] [திரு. மு. அரங்கநாதன்]

அதன் காரணமாக அந்த இரயில் ஓடுமா ஓடாதா என்ற நிலை இருக்கிறது. அது மத்திய சர்க்கார் விவகாரமாக இருந்தாலும், இதை நமது அரசு கவனித்து உதவி செய்ய வேண்டும். இந்தியாவிலேயே ஒரு சிறந்த ரயில் பாதை அதுதான் என்பது நமது அவை முன்னவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் ஒரு 10, 20 ஆண்டுகளுக்கு அந்த ரயில்லிலே வந்துள்ளார். அந்தப் பாதையிலே 16 சுரங்கங்கள் உள்ளன. 250 அழகான பாலங்கள் உள்ளன, 100 ஆண்டுகள் ஆகியும் அது சேதமாகாமல் இருக்கின்றது.

அந்த இன்ஜினை நவீனப்படுத்தி விட்டால், சிறந்த போக்குவாத்துச் சாதனமாக இருக்கும். பஸ்கள் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால், அந்த ரயில் பயணிகளுக்கு ஒரு சலுகையாக அமைந்து இருக்கின்றது. நேரம் அதிகமாகிறதே ஒழிய, அதற்கு $2\frac{1}{2}$ மணி நேரம் ஆகின்றது. பஸ்சிலே ஒரு மணி நேரம் ஆகின்றது வேறு காரணம் இல்லை. ஆகவே மத்திய அரசிடம் வாதாடி அதை நவீனப்படுத்தித் தருவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ந. சிவஞானம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கைமீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் தங்களுடைய நிதிநிலை அறிக்கையில் 100 கோடி திட்டத்தில் ஏழைகளுக்கு நல்ல திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதிலே சில மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வளர்ந்து வரும் குழந்தைகள் அத்தனை பேர்களையும், அயல் நாடுகளில் இருப்பதைப் போல, பள்ளிகளிலேயே ஹாஸ்டல் ஏற்படுத்தி, அவர்களுக்கு எல்லாவிதமான சலுகைகளையும் அளிக்கும் பொறுப்பை ஏற்று உணவு கல்வி வசதி போன்றவைகளை அரசே அளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் மின்சாரம் எப்போது நிற்குமோ என்ற நிலையில் இருக்கிறோம் என்று கருதுகிறோம். அதனால்தான் இயற்கையிலிருந்து குறிப்பாகக் கடலிலிருந்தும், காற்றிலிருந்தும், குப்பையிலிருந்தும் இந்த மின்சாரத்தை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முனைப்பாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள், மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் தமிழ்நாட்டு மக்கள் கவலைப்படத்தக்க செய்தி குறிப்பிடப்

பட்டிருக்கிறது. 1924ஆம் ஆண்டு காவிரி நீர் ஒப்பந்தம், இந்த 2 மாநிலங்களில் நடைபெறாத சூழ்நிலையை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை இந்த அரசு மத்திய அரசுக்கு இந்தியப் பேரரசுக்கு நம்முடைய சூழ்நிலையை விளக்கிக் கூறி தமிழ்நாட்டு நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதை கூறிக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஆறுகளை ஒன்றாக இணைப்பதற்கு, குறிப்பாக கோதாவரி, கிருஷ்ணா, பெண்ணையாறு போன்றவைகளைக் காவிரியுடன் இணைத்து, தமிழ்நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல பல ஆக்கப்பூர்வமான காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க, நதிநீர் வாரியம் ஒன்றை இந்தியப் பேரரசு ஏற்படுத்துவதற்கு இந்த அரசு வலியுறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தது, சென்றாண்டு ஊராட்சி ஒன்றியப் பள்ளிகளை எல்லாம் அரசே தன்பொறுப்பில் எடுத்துக் கொண்டது. அதன் காரணமாக ஆசிரியர்கள் சரியாக அந்தப் பள்ளிகளில் போய்ச் சேரவில்லை. அதனால் கல்வியின் தரம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. அதற்கு நான் ஒரு ஆலோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றியக் குழுவைக் கண்காணிப்புக் குழுவாக நிச்சயம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டால் தமிழ்நாட்டின் தொடக்கக் கல்வி காப்பாற்றப்படும். இல்லையென்றால் தமிழ் நாட்டில் அதன் நிலைமை மிகவும் மோசமான சூழ்நிலைக்குப் போய்விடும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நம்முடைய நாவலர் அவர்கள் சென்ற கூட்டத் தொடரில் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டமன்ற மண்டபம் புதிய இடம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு புதியமுறையில் நவீன வசதிகளோடு கட்டப்படும் என்றும், தலைமைச் செயலக வளாகத்திற்குள்ளேயே இருக்கும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலோ, அல்லது நம்முடைய ஆளுநர் உரையிலேயோ அதைப்பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை. ஆகவே ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. இந்த நாட்டின் தலைநகரம் தஞ்சைக்கும் திருச்சிக்கும் இடையே யுள்ள ஒரு இடத்திற்குச் செல்லும் என்று மாண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் பேசுகின்றபோது சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் அதைப் போலவே முதலமைச்சர் அவர்களும் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே அந்த இடத்தில் ஒருவேளை அமைக்கப்பட்டு விடுமோ என்ற சந்தேகம் வருகின்றது. ஆகவே அதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

LEGISLATURE ... TRUTH ALONE TRIUMPHS

அன்னை இந்திரா காந்தி அவர்களின் 20-அம்சத் திட்டத்தை இந்த அரசு நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த ஆண்டு உற்பத்தி ஆண்டாக இருப்பதால் அதை இந்த ஆட்சி நல்லமுறையில் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிதிநிலை அறிக்கையில் வரிப் பிரேரணைகள் சொல்லி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பட்டுத் தொழிலாளர்களை இந்த வரி பாதிப்பு ஏற்படுத்தும் என்பதால் அதைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் உள்ள போக்குவரத்துக் கழகங்களுக்கு தமிழ் நாட்டிற்காக சேவை செய்தவர்களின் பெயர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தமிழ் நாட்டின் பொற்காலத் தலைவராக விளங்கிய காமராஜர் அவர்களின் பெயர் எந்தப் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கும் வைக்கவில்லை. ஆகவே, ஏதாவது ஒரு போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு காமராஜர் போக்குவரத்துக் கழகம் என்று பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்-வடிகால் வாரியத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்லமுறையில் செயல் பட்டு வருகிறது. இருப்பினும் மத்திய அரசு தரும் மானியங்கள் சரியாகச் செலவு செய்யப்படவில்லை என்கிற குறை இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் துளைக் கிணறுகள் போடுவதற்கு தேவையான ரிக்குகள் பணிமனைகளில் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. ஆகவே, அந்தப் பணிகள் தீவிர செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவோணம் தொகுதியிலுள்ள சில பிரச்சினைகள்பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். வெள்ளக் காலத்தில் கடலில் போய் கலந்து வீணாகும் தண்ணீரைத் தேக்கி அங்கே வறட்சியால் வாடும் பகுதிகளுக்கு அளிக்கும் திட்டத்தை அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நஞ்சநாடு ஏரி, வழுதாம்பட்டு ஏரி, மாமண்டூர் ஏரி போன்றவைகளில் வீணாகிப் போகும் தண்ணீரைத் தேக்கி அதை நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகிக்க வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள ஏரிகளை ஆழப்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கூரைப் பட்டில் ஒரு காகித ஆலை அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேல்வழுவூரில் ஒரு கால்நடை ஆஸ்பத்திரியும், ஓரத்த நாட்டில் இரண்டாம் வகுப்பு நீதிமன்றம் ஒன்றையும், ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்

என்று கேட்டு திருவோணம் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை நிறுவி அந்தப் பகுதி மக்களுடைய வாழ்க்கையை மேம்படச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், ஓரத்தநாட்டில் ஒரு தொழில் பேட்டையும் ஏற்படுத்த வேண்டும். இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஏழை எளியவர்களுக்கு ஏமாற்றத்தை அளித்துள்ளது. யானைப் பசிக்கு சோளப்பொறி போட்டது போல் இருக்கிறது என்று கூறி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. சா. முனிரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற 1982-83ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று நான் சார்ந்திருக்கிற கும்மிடிப்பூண்டி தொகுதியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

வெறும் வரவு-செலவு திட்டங்களை மட்டும்தான் தருவது நமது நோக்கம் என்று இல்லாமல், ஒரு தொலை நோக்குப் பார்வையில் இந்த அறிக்கையை அமைத்து இருப்பது உள்ளபடியே பாராட்டத்தக்கதாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கிராமப்புற பொருளாதாரத்தை நம்பித்தான் இந்த இந்தியத் திருநாடு இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். வறுமைக் கோட்டின் எல்லைக்குள்ளே, அல்லது எல்லைக்குக் கீழ் வாழும் மக்களுக்கு உதவி செய்யவும், அவர்கள் வாழ்வு முன்னேற்றம் அடையச் செய்யவும் என்கிற வகையில் நமது அரசு தொடர்ந்து செயலாற்றி வருவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

இல்லாதவர்களுக்கு சத்துணவு அளிக்கவும், பட்டினியால் வாடும் குழந்தைகளுக்கு சத்துணவு அளிக்கவும் அரசு திட்டத்தை அறிவித்துள்ளதை நான் வரவேற்கிறேன்.

(இரவு 7-10)

1982 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதல் இந்தத் திட்டம் நடைமுறைப் படுத்தப்பட இருக்கிறது என்பது மகிழ்ச்சி அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாகும். இந்தத் திட்டத்திற்கு 100 கோடி ரூபாய் செலவு என்பது வரவேற்கத்தக்க ஒன்று என்பதை இந்த நேரத்திலே கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒருவேளை சாப்பாட்டிற்கும் வழியில்லாமல் வாழ்கின்ற குழந்தைகள், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுடைய குழந்தைகள் இந்தத் திட்டத்தினால் நிச்சயமாக பயனடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உழுது உழுது ஓடாகி இருக்கிற அந்த மக்கள் இந்தத்

1982 மார்ச் 5] (திரு. இரா. சா. முனிரத்தினம்)

திட்டத்தை பெரிதும் வரவேற்கின்றார்கள். கால் வயிற்றுக் கஞ்சிக்கும் வழியில்லாமல் வாழ்கின்ற மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்று வாழ்த்து கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு விதவைகள், முதியோர்கள், உடல் ஊனமுற்ற வர்கள் ஆகியோருக்குத் தரப்படும் உதவித் தொகையை 25 ரூபாயிலிருந்து 35 ரூபாயாக உயர்த்தியிருப்பதை இந்த நேரத்தில் நான் வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப்போன்று 45 வயதுக்கு மேற்பட்ட உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு உதவித் தொகை வழங்கப்படும் என்று தற்போது இருக்கிற விதிமுறைகளைத் தளர்த்தி உடல் ஊனமுற்றவர்கள் 10 வயது உடையவர்களாக இருந்தாலும், வயது வரம்பைப் பார்க்காமல் அனைவருக்கும் இந்த உதவித் தொகையை வழங்க அரசு மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு தொழில் வளர்ச்சியில் சிறந்த அக்கறை காட்டி வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். நம்முடைய தமிழ் நாட்டில் 6 வட்டங்களை பின்தங்கிய வட்டங்களாக அறிவித்திருப்பதை வர வேற்கிறேன்.

வெளிநாடுகளில் இருக்கிற இந்திய மக்களிடம் குவிந்திருக்கிற மூலதனத் தைத் திரட்டி தொழில் துறையில் மேம்பாடு செய்ய தமிழ்நாடு தொழில் மேம் பாட்டுக் கழகத்தில் தனிப்பிரிவு தொடங்க இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

என்னுடைய கும்மிடிப்பூண்டி தொகுதியில் ஒரு தொழில்கூடம் ஏற்பட இருப்பதை அறிந்து, என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாக நான் இந்த அரசுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருத்தணியில் 1,250 டன் கரும்பு பிழியும் சர்க்கரை ஆலை தொடங்க உரிமம் வழங்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசு மத்திய அரசைக் கேட்டிருப்பது அறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டக் கரும்பு உற்பத்தியாளர்கள் இதைப் பெரிதும் வரவேற்கிறார்கள். சர்க்கரை ஆலை தொடங்கும் உரிமம் எப்போது வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண் டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி சீக்கிரத்தில் அங்கே அந்த சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களிலே தன்னிறைவுத் திட்டத்தை நம்முடைய அரசு வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறது. இந்தத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலம் இன்றைக்குக் கிராமங்கள் நகர்ப்புறங்கள் போல் காட்சி அளிக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட இந்த நல்ல திட்டத்தை வசதி யற்ற நகராட்சிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப் போகிறோம் என்பதை அறிந்து நகர மக்கள் எல்லாம் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கி றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இன்றைக்கு வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலமாக 8,830 குடும்பங்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக் கையிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் கும்மிடிப்பூண்டி தொகுதி யில் தொழில்கூடம் அமைக்கும் திட்டம் இருப்பதால், அந்தத் திட்டத்தை அங்கே செயல்படுத்தும்போது அங்கே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்றும், இந்த வீட்டுவசதித் திட்டத்தை அங்கே செயல்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல, அடுத்த நிதியாண்டிலிருந்து பள்ளிகளில் பயிலும் மாண வர்களின் உடல் நிலையைப் பரிசோதனை செய்யும் முற்போக்கானத் திட்டத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

நான் சார்ந்திருக்கிற கும்மிடிப்பூண்டி தொகுதியில் இருக்கிற பாதிக் கிராமங்களில் பணி புரிகிறவர்களுக்கு இன்றைக்கு நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி கிடைக்கிறது; பாதி கிராமங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. அப்படி இருக்கிறபோது, பள்ளி ஆசிரியர்களை மாற்றும்போது, இந்த படிகள் கிடைக்காத இடத்திற்குச் செல்ல ஆசிரியர்கள் தயக்கம் காட்டுகிறார்கள், அதிலே பல சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுவதற்கும் நகர ஈட்டுப்படி, வீட்டு வாடகைப்படி ஆகியவைகளைக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல திருவள்ளூர், கும்மிடிப்பூண்டி ஆகிய இடங்களை மையமாகக் கொண்டு ஒரு கல்லூரியை அமைக்க அரசு முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல பெரியபாளையம் என்ற கிராமத்தில் பவானி அம்மன் கோவில் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்கு சென்னை நகரில் இருந்து சுமார் 10 இலட்சம் பக்தர்கள் வருகிறார்கள். அத்தகைய ஒரு முக்கிய இட

மாக அந்தக் கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கோவிலுக்குச் செல்வதற்கு மழைக் காலத்தில் முடியாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே ஒரு பாலம் கட்டினால் இந்தக் குறை தீரும். அந்தப் பாலம் இல்லாத காரணத்தால், மழைக் காலத்தில் இந்தப் பக்கம் இருக்கிற மக்கள் அந்தப் பக்கம் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்படுகிறது. அதனால் கோவிலுக்கு வருகிற வருமானம் கிடைக்காமல் போகிற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே நம்முடைய அரசு அந்த பெரிய பாளையம் கிராமத்தில் ஒரு பாலத்தை உடனடியாகக் கட்டுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, என்னுடைய தொகுதி மக்களின் சார்பாகவும் வரவேற்று, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. எம். பி. இரத்தினம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1982-83ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையினை வரவேற்று நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகிறேன். பாமர மக்களும், ஏழை எளிய மக்களும், கிராமப்புறங் களில் வாழக்கூடிய மக்களும் பயனடைகின்ற வகையிலே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை அமைந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

தமிழக அரசு மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளைச் செவ்வனே செய்து வருகின்ற இந்தத் தருணத்திலே மத்திய அரசானது அதிகாரங்களையும், பொருளாதார உதவிகளையும் அதிகமான அளவிற்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கோருகிறேன். மாநில அரசுகளுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்தத் தருணத்திலே மின் நிலையங்களும், மின் வாரியமும் ஒரே துறையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று மத்திய அரசு முடிவு செய்திருப்பதாக மத்திய அரசின் எரிசக்தித் துறையின் செயலாளர் அவர்கள் அறிவித்திருப்பதானது மாநில அரசுகளுடைய அதிகாரங்களைப் பறிப்பது போலவும் அதன் மூலம் நாம் உரிமைகளை இழப்பது போன்றதுமான நிலைமையை மத்திய அரசு உருவாக்கக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைய சூழ்நிலையிலே மின் உற்பத்தியிலும் மின் இணைப்புக் கொடுப் பதிலும் தமிழக அரசானது சிறந்த சாதனையைச் செய்துள்ளது. குறிப்பாக அடுத்த நிதியாண்டிற்கு மின் உற்பத்தி செய்வதற்காக ரூபாய் 220 கோடி ஒதுக்கியும் அடுத்த நிதியாண்டிலே 30,000 வேளாண்மை விசையேற்றங்களுக்கு மின் இணைப்பு கொடுப்பதற்காக இலக்கிட்டு இருப்பதையும் நான் வரவேற்கிறேன்.

அடுத்து ஆதி திராவிடர் காலனிகளுக்கு மின் வசதி அளிக்க ஏற்பாடு செய்து அவ்வாறு மின் வசதி பெறாதது எதுவுமே இல்லை என்ற அளவிலே இந்த அரசு சாதனையைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றது. தமிழகத்தில் மொத்தம் உள்ள கிராமங்கள், குக்கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் ஏறக்குறைய 95 விழுக்காடு மின் வசதி அளித்திருப்பது ஒரு இமாலய சாதனையாகும். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டிலும் மாண்புமிகு மின்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு ஒருசிலவற்றைக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆனைமலைப் பேரூராட்சியை மையமாக வைத்துக் கொண்டு அந்த ஆனைமலைப் பேரூராட்சியில் ஒரு சப் ஸ்டேஷன் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பொள்ளாச்சியிலிருந்து ஏறக்குறைய 30 கிலோ மீட்டர் அளவுக்கு மின் கம்பிகள் செல்கின்ற காரணத்தால் மின் அழுத்தமானது கேரள எல்லை ஓரத்திலே சரிவர கிடைக்காததால் விவசாயிகள் அவதிப்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால் அதைத் தவிர்க்கின்ற வகையிலே ஆனைமலைப் பேரூராட்சியில் ஒரு சப் ஸ்டேஷன் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, 150 அடி தூரத்திற்கு ஒரு மின் இணைப்பு கொடுக்கலாம் என்று இருந்தது இப்போது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே அதையும் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் தளர்த்தினால் விவசாயப் பெரு மக்களுக்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கல்வித் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த அரசானது மிகவும் முக்கியத்துவம் அளித்துச் செய்து வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆசிரியர் பதவிகளைப் பொறுத்தவரையிலே ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர் பதவிகளை ஏற்படுத்தியிருப்பது படித்துவிட்டு வேலையற்று இருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து என்னுடைய பகுதியில் குறிப்பாக பொள்ளாச்சி மேற்குப் பகுதியில் உள்ள ஒரு கிராமத்திலே வருகின்ற ஆண்டு ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியினை ஏற்படுத்தி அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் கிராம மக்களுக்கும் அங்கே வாழ்கின்ற மழலைச் செல்வங்களுக்கும் பயன்படுகின்ற வகையிலே செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(இரவு 7.20)

அடுத்தபடியாகப் பெரும் பாசனத் திட்டங்களையும் நடுத்தர பாசன திட்டங்களையும் செயல்படுத்த ரூபாய் 22.23 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். அதேபோல அடுத்த நிதியாண்டில் பெரியார் வைகைக் கால்வாயை நவீனப்படுத்துவதற்காக ரூபாய் 10 கோடி ஒதுக்கி யிருப்பதை வரவேற்று பாராட்டுகிறேன். இந்த சமயத்தில் என்னுடைய பகுதியில் இருக்கக்கூடிய சில இடங்களில் பி.ஏ.பி. பாசன வசதி இருக்கிறது. என்னுடைய பொள்ளாச்சி சட்டமன்றத் தொகுதியில் இன்னும் பி.ஏ.பி. பாசன வசதி அளிக்கப்படாமல் 3 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் வீணாகக் கிடக்கின்றன. அவைகளுக்கு உடனடியாக அந்த வசதியைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழக அரசு தன்னுடைய தலையாய கொள்கையாக வேளாண்மைத் துறைக்கு—அதன் மேம்பாட்டுக்கு முன் உரிமை அளித்து பல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருப்பதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகளின் அத்தியாவசியத் தேவைக்காக, விதைகள் உற்பத்திக்காக அடுத்த நிதியாண்டில் ரூபாய் 80 இலட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். அதேபோல விதைகளைப் பதப்படுத்தும் பணிகளுக்காக ரூபாய் 60 இலட்சம் செலவில் புதிய பிரிவுகளை 3 இடங்களில் ஏற்படுத்தியிருப்பதைப் பாராட்டுவதோடு, விவசாயிகளுக்கு இது மிகவும் நன்மையைப் பயக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, எண்ணெய் வித்துக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், தென்னை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டம் ஒன்றைச் செயல்படத் துவங்கியிருப்ப தற்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த நிலையில் என் தொகுதி சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்லவிரும்புகிறேன். பொதுவாக என்னுடைய பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் அதன் தட்பவெப்ப சூழ் நிலை காரணத்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களில் தென்னை சாகுபடி செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் தென்னை ஆராய்ச்சிப் பண்ணை ஒன்றை அமைக்கவும் இந்த அரசு முயல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல கால்நடை மருத்துவ மனைகளுக்கு என்ற வகையில் இந்த 1982-83வது ஆண்டிலே ஐந்து மருத்துவமனைகளுக்குக் கட்டிடங்கள் கட்டு வதற்காகவும், புதிதாக 25 கால்நடை மருந்தகங்கள் தொடங்கவிருப்பதற்

காகவும் நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படியிருக்கிற நிலையில், என்னுடைய தொகுதியில் ஆனைமலையில் அல்லது பெருபோதில் என்ற இடத்தில் கால்நடை மருந்தகம் ஒன்றை ஏற்படுத்தித்தா வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

தொழில் வளர்ச்சியில் அதிக அக்சுறைக் கொண்டுள்ள இந்த அரசு நம் மாநிலத்தில் 5 இடங்களில் புதிய தொழில் தொகுதிகள் உருவாக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பதற்கும், அதற்கென 6 வட்டங்களை பின்தங்கிய வட்டங்கள் என அறிவித்து, அதற்கான சலுகைகளைப்பெற்றுத் தருவதற்காகவும், இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தமிழகத்தில் இந்த 1982-83 ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட இருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி நிலையங் களிலே பொள்ளாச்சிப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமையுமானால், தொழில்களுக்குத் தேவையான மூலப் பொருட்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மிக வசதியான இடமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தாலும், அந்தத் தொழில் மையத்தை அமைப்பதன்மூலம் தமிழகத் தின் மான்செஸ்டர் இன்னும் அதிக அளவில் வளர்ச்சியடைய அது உதவும் என்ற வகையிலும், இருக்கும் என்ற காரணத்தால் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கும்போது இதனை நினைவு கூர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்ததாக, கரும்புஞ்சக்கையிலிருந்து, செய்திதாள், எழுதும்தாள், ஆகிய வற்றை தோற்றுவிக்க சுமார் 190 கோடி ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் நிறை வேற்ற இருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்று திரு. நா. சுந்தரராஜ் பேச அழைக்கப் பெற்றார்.)

திரு. நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்ற ஆண்டு 1981-82 ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவு திட்டத்தின்கீழ் வரவு 1,128.27 கோடி ரூபாய் என்றும், செலவு 1,137.84 கோடி ரூபாய் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அரசாங்கம் அதிலே வரி விதித்த வகையிலே 20 கோடி என்று எடுத்துக் கொண்டால், மொத்தம் பற்றாக்குறை 102 கோடி.

1982 மார்ச் 5] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான வரவு ரூபாய் 1,569.49 கோடி. செலவு ரூபாய் 1,370.04 கோடி, வரிவகைகளில் 38 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுகிற தொகை ரூ. 20.44 கோடி என்ற வகையில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இன்று 100 சதவிகிதம் அளவிற்குக் கூடுதலாக வரிவிதிப்பிலே கிட்டத்தட்ட இருந்தாலும் பற்றாக் குறையும் கிட்டத்தட்ட 100 சதவிகிதம் இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்குக் காரணமாக பல்வேறு அம்சங்களை அவர்கள் சொன்னாலும் நான் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசாங்கம் ஒழுங்காக வரிவகைகளை வசூல் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டவில்லை என்ற காரணத்தால்தான் இன்று 38 கோடி ரூபாய் வரிகளாகப் போடவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு கமர்சியல் டாக்சஸ் என்று சொல்லக் கூடிய அமைப்பின்மூலம் வர வேண்டிய அல்லது வசூல் செய்ய வேண்டிய முறையில் வசூல் செய்வது இல்லை. அரசாங்கத்திற்கு 100 ரூபாய் வசூல் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ரூபாய் 150 அவர்களுக்காக அவர்கள் வசூல் செய்கிற காட்சியைத் தான் பார்க்கிறோம். தீபாவளி, பொங்கல் நேரங்களில் காரைப் போட்டுக் கொண்டு வியாபாரிகளை மிரட்டி தங்கள் சொந்தத்திற்காக வசூல் செய்யும் காட்சிகளைப் பார்க்கிறோம். அரசாங்கத்திற்கு வர வேண்டியதை ரைட் ஆப் செய்வதுபோல், அதற்கு கொடுக்க வேண்டாம் எங்களுக்குத் தந்துவிடுங்கள் என்று சொல்கிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். பல அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்கிறார்கள்.

போக்குவரத்துத் துறையில் உள்ளவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்று ஆம்னி பஸ்கள் என்று ஓடுகின்ற பேருந்துகளின் எண்ணிக்கை கணக்கில் அடங்காது. அரசுக்குத் துணிவு இருக்குமானால் கர்நாடகா மாநிலத்தில் செய்ததைப்போல இந்த ஆம்னி பஸ்களை அரசுடைமையாக்குங்கள். அதே போல் நாட்டுடமை ஆக்கினால் அதன்மூலம் கிடைக்கும் வருவாயைக் கொண்டு அரசாங்கம் வரி போடாமலேயே ஆட்சியை நடத்த வாய்ப்பு உண்டு.

அதேபோல் இன்று ஆலைகளிலிருந்து அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தொகைகளை பல இடங்களில் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். மறைமுகமாக மட்டுமல்லாமல் நேரடியாகவே அரசுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கிறார்கள். காரணம், அதிகாரிகள் முழுமையாக நல்ல முறையில் செயல்படாததுதான்

காரணம் ஆலங்குடியில் இது நடக்கிறது, கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவில் இந்த அரசை ஏமாற்றிக் கொண்டு அரசுக்கு வரி செலுத்தாமல் இன்று ஏமாற்று கிறக் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். அரசை ஒருபுறம் ஏமாற்றுகிறார்கள். அதே நேரத்தில் விவசாயிகளையும் ஏமாற்றுகிறார்கள். எண்பது கிலோ கடலைப் பருப்பு இருக்க வேண்டுமென்று சொனனால், அங்கே தொழிலாளர்களை வைத்துக்கொண்டு 90 கிலோ போட்டு அதன்மூலம் எவ்வளவோ ஏழை விவசாயிகளை ஏமாற்றுகிறார்கள். முதலாளிகள் பங்கு போடுகிறார்கள். ஒரு மூட்டைக்குப் பத்து கிலோ என்று சொல்லும்போது எவ்வளவு ஆயிரம் விவசாயிகள், எவ்வளவு ஆயிரம் கிலோக்கள், எவ்வளவு ஆயிரம் மூட்டைகள், எவ்வளவு ஆயிரம் ரூபாய்கள், எவ்வளவு விவசாயிகள் இதனால் பாதிக்கப்படு கிறார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோல், இன்று சாராயக் கடைகளை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கம் அதைச் சரியாகக் கண்காணிக்கிறதா என்றால் இல்லை. நீங்கள் அவற்றைக் கண்காணிக்கத் தயாராக இல்லை. அரசாங்க சாராயக் கடைகள் நடத்து கிறவர்கள் கள்ளச் சாராயத்தை வாங்கி விற்கிறார்களே தவிர அரசாங்க சாராயத்தை வாங்குவதில்லை. அதனால் அரசுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய வருவாய் கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. ஆனால் 38 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுகிறார்கள். வரிகள் போட்டுவிட்டு அதைச் சரியாக வசூல் செய்ய ஆற்றல் இல்லை என்று சொன்னால் நீங்கள் வரி போடுவதில் அர்த்தமே இல்லை.

அதேபோல் இன்று மின்சாரத் துறைக்கு பெரிய பெரிய தொழிற்சாலை களிலிருந்து இலட்சக்கணக்கில் ரூபாய் வரவேண்டியது பாக்கியிருக்கிறது. அதை வசூலிக்க என் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் ? அதை வசூல் செய்யலாமே ? அதை முனைப்பாக இருந்து வசூல் செய்தால் நீங்கள் வரி போடாமலேயே ஆட்சி நடத்தலாம்.

கிராம அதிகாரிகளை வேலையை விட்டு நீக்கினீர்கள். ஒரு உத்தரவு மூலம். 15,000 கிராம அதிகாரிகளை இரவோடு இரவாக வேலையை விட்டு நீக்கினீர்கள். ஒன்றரை ஆண்டுகளாக அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எவ்வளவு கோடி ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கி றீர்கள். அது ஒரு பக்கம். அவர்களுக்குப் பதிலாக வேலை செய்யும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுக்குக் கூடுதல் அலவன்ஸ் என்ற பெயரில் எவ்வளவு

1982 மார்ச் 5] (திரு. நா. சுந்தரராஜ்)

கோடி ரூபாய் செலவாகிறது? இதையெல்லாம் விட அரசாங்கச் சொத்தாக இருக்கக்கூடிய மரங்களை, எவ்வளவு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்கள் வெட்டி அழிக்கப்படுகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அதைத் தடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி செய்ததா? இல்லை. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்கள் வெட்டி எடுக்கப்பட்டு வேறு மாநிலங்களுக்கு கடத்தப் பட்டு செல்லும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம்.

அதேபோல், கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்களுடைய கோவில் உண்டியல்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள். அது ஒரு பெரும் காரியமாக இருக்கிறது. அதிலிருந்து பெரிய சொத்து வரக்கூடிய வழி இருக்கின்ற காரணத்தால், கோவில் உண்டியல்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள். காரணம், திருடு போய்க் கொண்டிருக்கின்றது. சமீபத்திலே திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலிலே, அங்கே ஏற்பட்ட சம்பவத் திற்குப் பின்னால், சமீபத்திலே அங்குள்ள அரசு ஊழியர் ஒருவர் கோவில் உண்டியல் பணத்திலிருந்து திருடி விட்டதாகச் செய்தி வந்தது. ஆகவே, உங்கள் கோவில் உண்டியல்களைப் பாதுகாப்பாக வைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 7.30)

அதேபோல இன்றைக்கு ஸ்பாட் பில்லிங் என்று மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு தீவிர திட்டத்தின் அடிப்படையிலே ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதிலே கருத்து வேறுபாடு இல்லை. ஆனால், அதே நேரத்தில் கிட்டத்தட்ட 9 ஆயிரம் பேர்கள், அதிலே பணி புரியும் அக்கவுன்ட்ஸ் இலாக்காவைச் சார்ந்தவர்கள், காஷ் இலாக்காவைச் சார்ந்தவர்கள் வேலை செய்யாமல் சம்பளம் மட்டும் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை யெல்லாம் நிவர்த்தி செய்தால், இதர வரிகளைப் போடாமலேயே அரசாங் கத்தை நடத்த முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இங்கே பேசிய காமராஜ் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்பு மிகு உறுப்பினர் நெடுமாறன் அவர்கள் மத்திய அரசாங்கம் பாரபட்சக் கண்ணோட்டத்தோடு தமிழகத்தைப் பார்க்கிறது என்றும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்தில் இத்தனை தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டது என்றும், அதே போல் தி.மு.க ஆட்சிக் காலத்திலே ஏற்படவில்லை, 1976ஆம் ஆண்டு எமர் ஜென்சிக் காலத்திலே சேலத்திலே உருக்காலைத் திட்டம் ஏற்பட்டதென்றும், அதற்குப் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே

எந்தத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். இப்படி மத்திய அரசைக் குறை சொல்லி மாற்றாந்தாய் மனப்பான்மையோடு நடந்து கொள்வதாகச் சொன்னார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். அசோக லேலண்ட் தொழிற்சாலையைச் சேர்ந்தவர்கள் 25 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்களே, அதற்கு நீங்கள் அனுமதி தந்தீர்களா? அதற்கு மத்திய அரசாங்கமா குறுக்கே வந்தது? அதேபோல், மத்திய அரசாங்கத்திலே தமிழகத்திலே இன்னொரு ரயில்வே கோச் பேக்டரியை ஆரம்பிக்க இருக்கிறோம், அதற்கு இடத்தைத் தாருங்கள் என்று சொன்னபோது, பல கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட்டு ஆரம்பிப்பதாகச் சொன்னார்களே அதற்கு மத்திய அரசாங்கமா தடையாக இருந்தது? தமிழகத்திலே தொழிற்சாலை ஏற்பட வேண்டுமென்பதில் நீங்கள் ஆசை காட்டாமல் வருவதைத் தடுத்தீர்களே தவிர, அதற்கு மத்திய அரசாங்கம் குறுக்கே நின்றது? எனவே, மத்திய அரசாங்கத்தைக் குறை சொல்லிப் பயன் இல்லை. எனவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மத்திய அரசைக் குற்றம் சொல்வதை நான் மறுக்கிறேன். வரவிருந்த தொழிற்சாலையை உங்களால் செயல்படுத்த முடியவில்லை. வரவேண்டியத் தொழிற்சாலைகளுக்கு, உங்களால் மத்திய அரசாங்கத்தை சரியான முறையிலே அணுக முடியவில்லை.

மாற்றுக் கட்சியைச் சார்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களுக்கு கடிதம் எழுதி, எங்கள் ஊரிலே பைப்பைப் போடுங்கள், கிணறுகள் வெட்டுங்கள் என்று சொன்னால், அமைச்சர்கள் உடனேக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கான உத்தரவைப் போடுகிறீர்களா? எங்கள் தொகுதியில் பலவற்றை உங்கள் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இதுவரையில் எந்த அமைச்சரும் தமிழ் நாட்டில் மாற்றுக் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பகுதியில் மாற்றாந் தாய் மனப்பான்மையைத் தான் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போல இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி, நேரடியாகச் சொல்லி அந்தக் காரியங்களைச் செய்யுங்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் உங்களைப் போல் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட அரசாங்கம்தான். உங்களுக்கு எந்தவிதமான அச்சமும் இருக்க வேண்டியதில்லை. இன்றைக்கு வெஸ்ட் பெங்கால் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த தொழில் துறை அமைச்சர் மாதத்தில் 10 நாளைக்கு டெல்லியிலேத் தங்கி அங்குள்ள ஒவ்வொரு இலாகாவின் செயலாளரையும், அமைச்சர்களையும் சந்தித்து, காரியங்களை ஆற்றி வருகிறார். ஆனால், உங்களுடைய

அமைச்சர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றால், அங்கே எந்த அமைச்சரையும் சந்திப்பது இல்லை. மாறாக இங்கே உட்கார்ந்துகொண்டு, மத்திய அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளையும், தொழிற் பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், மத்திய அரசாங்கத்தின் இலாகாவைப் பற்றியும், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கும் விவசாய அமைச்சர் குற்றம் சாட்டுகிறார். மத்திய அரசாங்கம் தடையாக இருக்கிறது அங்கே கோப்புகள் நகரவில்லை என்று மத்திய அரசாங்கத்தின்மீது சொல்லிக் கூடிய அளவிலேதான் காரியங்கள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமையில் ஆட்சி இருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தைக் குற்றம் சாட்டிக் கொண்டிருந்தால், தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறீர்கள். நீங்கள் முனைப்போடு காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

எட்டு மாநிலங்கள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டபோது, இந்தியாவில் பல்வேறு பகுதிகள் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தமிழ் நாட்டிற்குக் கிட்டத்தட்ட 51 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மத்திய அரசாங்கம் பாரபட்சமாக நடந்து கொண்டதா? இதை நீங்கள் புரிந்துக் கொள்ள வேண்டும். புதுக்கோட்டை மாவட்டம் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட போது, அங்கே செயல்பட்ட பல காரியங்களுக்கு இன்றுவரைப் பணம் கொடுக்கப்படவில்லை. பலமுறை சம்மந்தப்பட்ட அமைச்சருக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கும் சொல்லியும், இன்னும் பல வேலைகளுக்கு, வேலை செய்த ஏழைகளுக்கு பணம் பட்டுவாடா செய்யாத ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மொத்த நிதி ஒதுக்கீடான 3150 கோடியில் மின்சாரத்துறைக்கு 1023 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1-1-82 நிலவரப்படி கிராமங்கள் 15,595, சிற்றூர்கள் 47,544; இவற்றிற்கு மின்கம்பிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறீர்கள். 95 சதவீதம் அச்சீவ் செய்து விட்டோம் என்று சொல்கிறீர்கள். இதற்கு யார் அடிப்படை மூலக் காரணம்? அன்றைக்குக் காங்கிரஸ் காலத்தில் போட்ட திட்டங்கள்தான். அன்றைக்கு இருந்த சீஃப் என்ஜினியர் திரு. அப்பாதுரை அவர்களுடைய திறமையும் ஆட்சியினுடைய உதவியும் இன்றைக்குத் தமிழ் நாட்டிலே இந்தளவுக்கு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதை நீங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுத்தான் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். காரணம் அதுதான் உண்மை. இன்றைக்குக் கிட்டத்தட்ட 13, 14 சீப் என்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். யார் சீப் என்ஜினியர் என்றேத் தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சீப் என்ஜினியர் என்று வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த நிலைமையிலே செலவைக்

குறைத்து, காரியங்களை ஆற்றுவதில் முனைப்பாக இருந்தீர்களானால், பாராட்ட முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப்போல இன்றைக்குப் போக்குவரத்துக் கழகங்களிலே நஷ்டம் இருப்பதாகச் சொல்லு கிறார்கள். அரசாங்கம் நடத்துகிறப் போக்குவரத்துக் கழகங்கள் நஷ்டத்தில் ஓடுகின்றன. ஆனால் தனியார் ஒருவர் ஒரு பேருந்து ஓராண்டிற்கு முன் வைத்திருப்பாரானால், இந்த ஆண்டு இரண்டு பேருந்துகளுக்குச் சொந்தக் காரராகிறார். மூன்றாண்டிலே மூன்று பேருந்துகளுக்கு சொந்தக் காராகிறார். புதுக்கோட்டையிலிருந்து ஒரு சூப்பர் டீலக்ஸ் பஸ் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது ஒரு சாதாரன பஸ்தான் வருகிறது. அதே நேரத்திலே புதுக்கோட்டையிலே இருந்து 4 டீலக்ஸ் வண்டிகள் ஆம்னி பஸ்கள் என்ற பெயரிலே வருகின்றன. சென்னைக்குத் தினமும் இன்றைக்கு 150லிருந்து 200 ஆம்னி பஸ்கள் வரை வந்து கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் அவர்களுக்கெல்லாம் லாபம் வராமலா ஓட்டுகிறார்கள். எனவே, அரசாங்கம் ஆம்னி பஸ்களை அரசுடைமையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை ஒரு சின்ன மாவட்டம்தான். இந்த மாவட்டத்தில் 150 பேருந்துகளை ஓட்டுகின்ற பி.ஆர்.சி நிறுவனம் இன்றைக்குப் 10 நகரப் பேருந்துகள்தான் ஓட்டுகின்றது. புதுக்கோட்டை இன்றைக்குப் போக்கு வரத்து அமைச்சராலோ, அந்த இலாக்காவினாலோ புறக்கணிக்கப்படுகிறது என்று கருதுகிறேன். அப்படிப் புறக்கணிக்காமல் நல்ல நிலைமையில் கொண்டுவர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தன்னிறைவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்ல திட்டம்தான். முனைப்போடு சென்ற ஆண்டு முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டு செய்த அதே தவறு தான் மீண்டும் நடந்திருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு 80 இலட்சம் ஒதுக்கீடு செய்து முழுமையாக செய்து முடிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டும் 40 லட்சம் ஒதுக்கீடு செய்து முழுமையாக செய்யப்படவில்லை. காரணம் பல இடங்களில் வேலை தெரியாதவர்கள் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். கமிஷனராக இருந்தாலும் சரி யூனியன் என்ஜினியராக இருந்தாலும் சரி 80 லட்சமாக இருந்தாலும், 40 இலட்சமாக இருந்தாலும், அந்த ஒன்றியத்திலே திட்டங்கள் போடுகிறார்கள். அவர் எப்படி போடுவார், தனக்கு வேண்டிய நண்பராக இருக்கிற ஒப்பந்தக்காரர்கள் யார் யார் எந்தப் பக்கம் இருக்கிறார்களோ அதற் கேற்ப திட்டங்கள், வேலைகள் எடுத்துக் கொள்வார்.

பொன்னமராவதி ஒன்றியத்தில் மட்டும் 40 இலட்சம் வேலைகள் ; அதிலே 22 இலட்சம் வெறும் செஞ்சிரளை என்ற கிராவல் மட்டும் அடித்தார்கள். வெறும் மண்ணை மட்டும் அடித்தால் போதுமா ? அடுத்த மழை பெய்தால் கரைந்து விடும். அரசாங்கத்திற்கு சொத்தாகக்கூடிய பாலங்கள், பள்ளிக் கூடங்கள், கட்டிடங்கள் இது போன்ற அமைப்புகளை எடுப்பதன் மூலமாக அவை அரசாங்கத்தின் சொத்தாக அமையும். இனிமேலாவது எடுக்கிற திட்டங்கள் அரசு உத்தரவு மூலமாக இன்னின்னக் காரியங்களுக்கு இத்தனை ரூபாய் ஒதுக்கிடு செய்யுங்கள் என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்து அதன் மூலமாக திட்டங்கள் செயல்படுத்துவதற்கு முனைப்பாக இருக்க வேண்டும்.

அதைப் போல இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். என். ஆர். டி.பி. தேசிய ஊரக வேலை வாய்ப்புத் திட்டம், இதற்கு மத்திய அரசாங்கம் அள்ளி அள்ளி கொடுக்கிறது. ரெஸ்ட்ரிக்ஷனே இல்லை. எத்தனை இலட்சம் வேண்டுமானாலும் செலவழியுங்கள் ; பாலங்கள் வேண்டுமா கட்டுங்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் வேண்டுமா கட்டுங்கள், ஒன்றியங்கள் கட்டுங்கள் என்று எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கொடுக்கிறார்கள். இதற்குப் பாராட்டைத் தெரிவிக்க வேண்டாமா அரசாங்கம். உங்களுடைய தன்னிறைவுத் திட்டத் திற்கு மட்டும் பாராட்டை தெரிவித்துக் கொண்டீர்கள். மத்திய அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய இத்தனை லட்ச ரூபாய்களுக்கு பாராட்டைத் தெரிவிக்கக் கூடாதா ? அதிலே எனக்குக் குறை உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன். (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நிதிநிலை அறிக்கையிலே எந்தெந்த அளவிற்கு நிதி கொடுத்திருக் கிறார்கள், உதவிகள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துப் பாராட்டி இருக்கிறோம்.

(இரவு 7-40)

திரு நா. சுந்தரராஜ் : தலைவர் அவர்களே, அதற்காக நன்றி. அதைப் போல் இன்னொரு நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். 20 அம்சத் திட்டத்தை முழு மனதோடு ஆதரிப்பதாகவும் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காக தனி செல்—மத்திய அரசாங்க மானிடரிங் வைக்கிற போது—அதன் மூலமாக தீவிரமாகச் செயல்படுத்தினால் தமிழ்நாடு நல்ல முன்னேற்றம் அடையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வறட்சியைப் பொறுத்தவரையில் பொன்னமராவதி ஒன்றியம், திருமயம் ஒன்றியம், கொள்த்தூர் பகுதி, விராலிமலை பகுதி இவைகள் எல்லாம் குடிநீர் இல்லாமையால் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில இடங்களிலே இன்னும் 10 நாட்களிலே குடிநீர் கிடைக்காத பெரிய பிரச்சினை வந்து விடும். குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்காக புதுக்கோட்டை மாவட்டமாக இருந்தாலும் சரி மற்ற பல மாவட்டங்களாக இருந்தாலும் சரி தயவுசெய்து டுவாட் போர்டு மூலமாக செய்யவேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் ஏதோ எஜமானர்கள் போலவும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் அவர்களுக்கு ஏவலாட்கள் போலவும் நடக்துகிற முறையில் அந்த அதிகாரிகள் காட்சியளிக்கிறார்கள். ஆகவே தனி போர்டு மூலமாக இல்லாமல் அமைச்சர் திரு. ராகவானந்தம் அவர்கள் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒரு துறையாக எப்படி பெருவழித்துறை, பி. டபிள்யு. துறை அமைச்சரின் கீழ் செயல்படுகிறதோ—என்பதைப்போன்று அமைச்சரின் நிர்வாகத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள துறையாக செயல்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் குடிநீர் வாரியம் மோசடிக்குத்தான் உதவும். உலக வங்கி உதவியோடு 100 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டம் திட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்த திட்டம் சேலம், கோவை, மதுரை போன்ற நகரங்களிலும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களிலும் டுவாட் போர்டு மூலமாக செயல்படுத்தப் போவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து 100 கோடி விணாக்காதீர்கள். உலக வங்கி நிதியை வீணாக்காதீர்கள். டுவாட் போர்டு மூலமாக செயல்படுத்த நினைக்காதீர்கள். அதிலே 75 கோடி ரூபாய் விணாகிவிடும். பொன்னமராவதி பகுதியிலே 35 ஒவர்ஹெட் டாங்க் வேலை செய்வதாக சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்றுகூட வேலைசெய்யவில்லை, ஆனால் அவர்கள் வேலை செய்வதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த அரசாங்கம் டுவாட் போர்டை கலைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைக்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டிலே மட்டுமல்ல, நாடாளுமன்றத்திலே ஒரு செய்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

A total of 2285 Organisation in Tamil Nadu, Kerala Karnataka have received financial assistance from foreign countries during the last three years"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான செய்தி சொல்லப்படுகிறது. 2285 நிறுவனங்கள் தமிழ்நாடு, கேரளா, கர்நாடகம் ஆகிய மாநிலங்களிலே வெளிநாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை சன்மானமாக

பெற்று புழக்கத்திலே நாட்டிலே வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படு கிறது. இந்த அரசாங்கத்தை நான் எச்சரிக்கை செய்ய விரும்புகிறேன். அந்தப் பணம் எங்கே இருந்து வருகிறது, எப்படி செலவழிக்கப்படுகிறது என்பதைக் கண்காணிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு வன்முறையைத் தூண்டுகிற பல காரியங் கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. கிராமங்களிலே வன்முறையைத் தூண்டுகிற வகையிலே வெளிநாடுகளிலிருந்து வருவதைப்பெற்று இங்கே உள்ள ஏஜன்ட்கள் மூலமாக கைக்கூலிகள் மூலமாக நடந்துகொண்டிருக் கிறது. அரசாங்கம் காவல் துறையின் திறமை மிக்க அதிகாரிகள் மூலமாக அந்தப் பணம் எங்கிருந்து வருகிறது, யார் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள், என்ன காரியத்திற்காக செலவிடுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அதைத் தடுக்கவில்லையென்றால் தமிழ்நாட்டிலே பூகம்பம் மட்டுமல்ல, எரிமலையே வெடிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கடைசியாக நம்முடைய 100 கோடி ரூபாய் திட்டம். நம்முடைய அரசாங்கம் கொண்டுவந்திருக்கின்ற மிக முக்கியமான திட்டம் இது. மக்களிடமிருந்து வரிப் பணத்தை வசூலிக்க போலீஸ், கலெக்டர் மூலமாக ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்து, குண்டாக்கள், தாலி கள் இவற்றைப் பிடுங்கக்கூடிய நிலைமைக்கு அரசு வந்தது. நூறு கோடி ரூபாய்க்கான திட்டத்தைப் போடும்பொழுது சரியாகக் கணித்திருக்க வேண் டாமா? அதைப்பற்றி நன்றாகக் கவனித்து, ஆராய்ந்து அதைச் செயல்படுத்த முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்துச் செய்யக் கூடாதா? 2 வயது முதல் 10 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளைப் பெறக் கூடியவர்கள் யார்? 20 வயது முதல் 45 வயது வரையில் உள்ளவர்கள் தான் பெற்றிருக்க முடியும்? 45 வயதுக்கு மேல் அவன் பிள்ளை பெற்றுக்கொள்ள வாய்ப்பிருக்காது என்று நினைக்கிறேன். ஆக, இந்தக் கால கட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒருவனைச் சோம்பேறியாக்கி, தன்னுடைய குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பிலே இருக்க வேண்டி யவனுக்கு உழைக்க வேண்டிய வாய்ப்பைத் தராமல் அவனுடைய குழந்தை களுககுப் பிசைந்து ஊட்டுகிறேன் என்று சொல்வதால் அவனை ஒருபுறம் சோம்பேறியாக்குகின்ற அதே நேத்தில் இன்னொரு புறத்தில் பிச்சை எடுப்ப தற்கான வழியைச் செய்து கொடுக்கிறீர்கள். இது நல்ல ஆட்சிக்கு அழகல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது சேரிட்டி அரசாங்கம் அல்ல. சேரிட்டி செய்வது என்றால், பெரிய பணக்காரன் தவறு செய்கின்ற நேரத்தில் அந்தத் தவறை மறைப்பதற்காக நான் யாசகம் போடுகிறேன், பத்து ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு சாப்பாடு போடுகிறேன், பத்து பேருக்கு வேட்டி கொடுக் கிறேன் என்று சொல்வது வேறு விஷயம். ஆனால் அரசாங்கம் அந்தக் குழந்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று திட்டம் வைத்திருந்தால் அவ னுக்கு வேலை வாய்ப்பைக் கொடுங்கள்; அவன் வேலை பார்த்து ஈட்டுகின்ற

பொருளைக் கொண்டு, தன்னுடைய சம்பாதியத்தைக் கொண்டு அதன் மூலமாக குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்கின்ற திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள். அதற்குப் பதிலாக நான் பிசைந்து ஊட்டுகிறேன் என்றால் 15,000 கிராமங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும் பிசைந்து ஊட்டுகிறேன் என்றால் யார் ஊட்டுவது ? வீட்டிலே பெண்கள் இருப்பார்களா ? அவர்கள் வேலைக்குப் போக மாட்டார்களா? மதிய உணவுதிட்டத்திலே 4 முதல் 14 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளுக்கும், பால்வாடி மூலமாக 3 முதல் 5 வயது அல்லது 7 வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளுககும் அரசாங்கம் சில காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தை மறுபரிசீலனை செய்யும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக பள்ளிக் குழந்தைகளை, வருங்காலச் செல்வங்களை அரசாங்கமே தத்து எடுத்துக் கொண்டு அவர்களுக்கு இலவசக் கல்வி மட்டுமல்லாமல், இலவச உணவு, இலவச உடை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லட்டும். அதற்காக 100 கோடி ரூபாய் அல்ல 200 கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அவ்வாறு செய்தால் அதைப் பாராட்டி வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்குப் பதிலாக இம்மாதிரி காரியங்களைச் செய்வதால் சோம்பேறித்தனம் தான் வளரும். 11 வயதுக்குப் பின்னால் அரசாங்கம் எதைக் கொடுக்கும் என்று நினைத்து ஏங்கி வாழும் நிலைதான் ஏற்படும். எனவே தயவு செய்து மறுபரிசிலனை செய்யுங்கள். இதை நல்ல காரியத்திற்குப் பயன் படுத்துங்கள். தொழிற்சாலைகளை உருவாக்குவதற் குப் பயன் படுத்துங்கள். கிராமங்களில் நீர் நிலைகளை உருவாக்கி விவ சாயத்தை நல்ல முறையில் செய்து அதன் மூலம் கிடைக்கின்ற பொருட்களைச் அந்தக் குழந்தைகளுக்கு கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

கடைசியாகச் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், சமீப காலங்களிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பற்றி சினிமாவிலேயும் சரி, பத்திரிகைகளி லேயும் சரி கிண்டலும் கேலியும் செய்கின்ற போக்கு அதிகரித்து வந்துள்ளது என்பதைத் தலைவரவர்களே தாங்களும் கவனித்திருப்பீர்கள் என்று நினைக் கிறேன். எந்தக் கட்சி என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் பொத்தாம் பொதுவில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்றாலே ஏதோ இலஞ்சம் வாங்கு வதைப்போலவும், மோசமான பேர்வழிகளைப் போலவும், அறிவே இல்லாத ஜீவிகளைப் போலவும், அறிவற்றவர்களைப்போலவும் சினிமாக்களிலும் கதை களிலும் எழுதுகிறார்கள். இது நல்ல போக்கு அல்ல. நம்மைத் தேர்ந் தெடுத்து அனுப்பிய மக்கள் நல்லவர்களைத்தான் தேர்ந்தெடுத்து . அனுப்பி

1982 மார்ச் 5] [திரு. நா. சுந்தரராஜ்]

யிருக்கிறோம் என்று நம்புகிறார்கள். ஆனால் இப்படி அசிங்கமாகவும், அருவருப்பாகவும் சினிமாக்களிலும், பத்திரிகைகளிலும் வருவது இந்த அரசாங்கத்தை மட்டுமல்ல எல்லாச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கேலி செய்யும் அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. எனவே, நான் உங்கள் மூலமாக எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இது போன்ற நிலைமைகள் இனியும் நீடிக்கும். நிலை இருந்தால் எந்தக் கட்சியையும் கிண்டலும் கேலியும் செய்வது என்ற நிலைமை நீடித்தால் அவர்களைப் பற்றியும், அவர்களது உள் விவகாரங்களைப் பற்றியும் இந்த அவையில் பேசுவதற்கும், கண்டிப்பதற்கும் அனுமதி தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜி. மூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் கொணர்ந்த இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு தந்தமைக்காக முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்றைக்குத் தமிழக மக்கள் உள்ளப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற அருமையான திட்டங்களை இந்த 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே தமிழக அரசு அறிவித்திருக்கிறது. பல நிதிநிலை அறிக்கைகளை இந்தத் தமிழகம் கண்டிருக்கிறது. மாடியிலே அமர்ந்துகொண்டு குடிசை வாழ் மக்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற பட்ஜெட்டுகள் வந்திருக்கின்றன. மாடியிலே அமர்ந்து கொண்டு குடிசைவாழ் மக்களின் பிரச்னைகளைப்பற்றி வெளிப்போக்காக, அரசியலுக்காகப் பேசப்பட்டு அந்த மக்களின் எண்ணங்களைப் பிரதிபலிப்பதாகச் சொல்லப்பட்ட பல பட்ஜெட்டுகளை நாம் கண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இன்றைக்குக் குடிசையிலே அமர்ந்துகொண்டு அந்த மக்களின் நல்வாழ்க்கையைப்பற்றிச் சிந்திக்கின்ற ஒரு பட்ஜெட்டாக இந்த அரசு கொண்டு வந்த பட்ஜெட் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து நான் உள்ளபூர்வமாகப் பாராட்டுகிறேன்.

(இரவு 7-50)

இன்றைக்குப் பல திட்டங்களை இந்த பட்ஜெட்டிலே அறிவித்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக இந்த நாட்டிலே உள்ள ஏழை எளிய மக்களுடைய சமுதாய வாழ்க்கை முன்னேற வேண்டுமென்பதற்காக, அவர்களுடைய பொருளாதாரம் மேம்பாடு அடைய வேண்டுமென்பதற்காக நிலங்களைச் சீர்திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு நல்ல கொள்கையிலே நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை இந்தத் தமிழக அரசு நிறைவேற்றியிருக்கிறது. அதிலே உச்ச வரம்பு வைத்திருக்கிறது. அந்த உச்சவரம்பின் மூலம் கைப்பற்றப்பட்டிருக்கின்ற நிலங்களை இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை, எளிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து, நிரந்தரமான வறுமைக்கோட்டிற்கு

அப்பால் இந்த மக்களைக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு சிறப்பான திட்டத்தினை தமிழக அரசு கொணர்ந்தது. ஆனால், தமிழகத்தினுடைய துர்பாக்கியம், இன்றைக்கு அது மத்திய அரசால் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்திலே நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 20 அம்சத் திட்டம் ஒரு பக்கத்திலே சிறப்பாக இந்திய நாட்டிலே பரவிக் கொண்டு வருகிறது. அதிலே சமூகப் பொருளாதாரச் சீர்திருத்தங்களைச் சிறப்பாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம் என்று இன்றைக்கு மத்திய அரசிலே இருப்பவர்கள், அதைப் பெருமைபடுத்திப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே, தமிழகத்திலே இருக்கிற ஏழை, எளிய மக்களுடைய பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காகக் கொணர்ந்திருக்கிற நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கு அனுமதி தர மைய அரசு இன்றைக்குத் தயக்கம் காட்டியிருக்கிறது, கையெழுத்துப் போட மறுத்திருக்கிறது என்ற நிலையை எண்ணிப்பார்க்கிறபோது, தமிழகத்திற்கு மாத்திரம் இப்படிப்பட்ட நிலைமையை ஏன் மைய அரசு உருவாக்கவேண்டுமென்பதை இங்கே இருக்கிற மைய அரசின் சொந்தக்காரர்களான காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்களை நான் மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைப் போக்குவதற்கு இந்த ஏழை மக்களின் மீது அக்கறை கொள்வது உண்மை என்று சொன்னால், காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் அதை அம்மையாரிடம் வற்புறுத்த வேண்டுமென்பதை எனது வேண்டுகோளாக விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

பல்லாண்டுகளாக, 1967-க்கு முன்பாக, பல தொழிற்சாலைகளைத் தமிழகம் பெற்றது என்று எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். அது உண்மை, அது வரலாற்று உண்மை, யாரும் மறுக்க முடியாது தான். ஆனால், 1967-க்குப் பின்னாலே, திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியானாலும் சரி, அல்லது, இன்றைக்கு, தமிழக அரசை ஆளுகின்ற புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியானாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் கிடைக்கவில்லை, வரவில்லையென்ற குறைபாடுகளைப் பல உறுப்பினர்கள் இன்றைக்கு இங்கே பேசக் கேட்டோம். அதிலே ஒரு உண்மையைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டினுடைய தேசிய உணர்வு, எல்லா மாநிலங்களும் சீராக இருக்க வேண்டும், தேசிய ஒற்றுமையோடு இருக்க வேண்டும், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் சம அந்தஸ்தும், சம வாய்ப்பும் தரப்பட வேண்டுமென்ற தேசிய அளவிலே போடப்படுகின்ற அந்த தேசிய உணர்வு கோஷங்கள் எல்லாம் வெறும் வெத்து வேட்டுதானா? வெறும் கோஷத்திற்காகச் சொல்லப்படுகின்ற வார்த்தைகள்தானா என்பதை இன்றைக்கு தமிழக மக்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளபடியே அவர்

களுக்கு அந்த உணர்வு இருக்குமேயானால், எல்லா மாநிலங்களையும் ஒருங் கிணைத்துப் பார்க்க வேண்டும், சமத்துவமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்ற எண்ணம், மைய அரசிற்கு இருக்குமேயானால், இப்பேர்பட்ட தொழிற்சாலைகளுக்கு தயக்கம் காட்டுவதைத் தமிழக மக்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே சமுதாய முன்னேற்றத்திற் காகப் பல திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறது. தாழ்த்தப் பட்டோர் முன்னேற்றத்திற்காக நல்ல பல திட்டங்களை இன்றைக்கு இந்தச் சர்க்கார் அறிவித்திருக்கிறது. ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தின் பேரிலே, தாழ்த்தப் பட்ட மக்களின் சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகப் பல திட்டங்களை இன்றைக்கு அறிவித்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் —இந்த அரசை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு 18 சதவீதம் வேலை வாய்ப்புகளிலே தர வேண்டுமென்று அரசியல் சட்டம் சொல்லியிருக்கிறது. —அந்தச் சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். எல்லா சர்க்கார்களும் அதற்கு முன்வரவேண்டும்.

அது மாத்திரமல்ல, இன்றைக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இந்த நாட்டிலே இருந்து கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்திலே, தாழ்த்தப்பட்டச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த பலபேர்கள் படித்துவிட்டு இன்றைக்கு வேலை யில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை தர வேண்டுமென்ற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டம் தமிழகத்திலே இருந்தாலும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் பகுதியிலே இன்றைக்கும் வேலை கிடைக்காத அவல நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனாலே, தனியார் நடத்துகின்ற நிறுவனங்களானாலும், அதிலே 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தரப்பட வேண்டுமென்று கட்டாயச் சட்டத்தைத் தமிழக சர்க்கார் மைய அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்து, அதை நிறைவேற்ற வேண்டு மென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம், இந்தச் சட்டத்தைப் பல தனியார் நிறுவனங்கள் புறக்கணிக்கின்றன ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றன. அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன் வர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கொஞ்சமாவது வேலையில் சேர்வதே கடினம். சேர்ந்து விட்டபிறகு, அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கொடுப்பதற்கு ரிசர்வேஷன் தர வேண்டுமென்று இன்றைக்கு அரசியல் சட்டத்

தில் வலியுறுத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பதவி உயர்வு ஒதுக்கீடு கண்டிப்பாக அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும்—புரமோஷனில் ரிசர்வேஷனை அமுல் நடத்த வேண்டும். அதற்கு இரண்டு சர்க்கார்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டுமனைப்பட்டாக்களை நமது அரசு பல இடங்களிலே தந்து கொண்டிருக்கிறது. பொதுவாக இதிலே பெரிய குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. எந்த இடத்திலாவது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வீட்டுமனை பட்டாக்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்கள் என்றால், அடுத்த நாளே அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் கோர்ட்டுக்குப்போய் தடை வாங்கிவிடுகிறார்கள். அந்தத் தடையை உடைக்க 5 ஆண்டுகள், 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள், 20 ஆண்டுகள், 30 ஆண்டுகள்கூட ஆகின்றன. எனவே அந்த மக்களுக்கு வீட்டுமனைப்பட்டா என்பது ஒரு கேள்விக்குறியாக இருக்கின்றது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பல ஊர்களிலே இதுபோன்ற வீட்டுமனைபட்டா கிடைக்காமல், மக்கள் அந்த கோர்ட்டுகளை சந்திக்க முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனவே நான் தமிழக அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்தக் காரியத்திற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்கின்றபோது அந்த ஒரு நிலத்திற்கு மாத்திரம் கோர்ட்டிலே தடை விதிக்கக்கூடாது என்கிற ஒரு சட்டத்திருத்தத்தை தமிழக சர்க்கார் கொண்டு வரவேண்டும். எத்தனையோ சட்டத் திருத்தங்களை நீதித் துறையிலே நாம் செய்கிறோம். ஆனால் இந்த சட்டத்திருத்தமானது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய சமுதாயத்தை மேம்பாட்டுக்காக இருப்பதன் காரணத்தால் அவர்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுகிற நேரத்தில் தடை வாங்கும்போது தடை கொடுக்கக் கூடாது. அந்த அதிகாரத்தை சிவில் கோர்டிலே இருந்து பறித்தாக வேண்டும். இல்லை என்றால் தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு எந்தக் காலத்திலும் வீட்டுமனைப் பட்டா கிடைக்க இயலாத காரியமாகும். அதனாலே இப்பேற்பட்ட ஒரு சட்டத்திருத்தத்தை இந்த அரசு கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டுவசதி வாரியத்தின் சார்பில் இன்றைக்கு குடிசைகள் எல்லாம் கோபுரமாக ஆகிக்கொண்டு இருக்கின்றன. தமிழகத்திலே, குடிசைகளை மாற்றி இன்றைக்கு எல்லா இடங்களிலும் அடுக்கு மாளிகைகளை கட்டி, ஏழை எளிய

1982 மார்ச் 5] (திரு. ஜி. மூர்த்தி)

மக்களைக் குடியேற்றுவதற்கு பெரும் புனித பயணத்தை இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது விரிவாக்கப்படவேண்டும். மூலை முடுக்குகளுக்கு எல்லாம் இது செல்ல வேண்டும். அதற்காக பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வடார்க்காடு மாவட்டத்தில் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் இந்த வேலைகள் நிறுத்தி வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதல் தவணை கொடுக்கப்பட்டு, மற்றுமுள்ள 2-வது, 3-வது தவணைகள் கொடுக்கப்படாமல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கி அந்த வீடுகளை கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். நகராட்சிப் பகுதியிலே இருக்கின்றவர்கள் 30 ஆயிரம், 50 ஆயிரம் வரை பணம் கொடுத்து வீடுகட்ட உதவுகிறார்கள். ஆனால் சின்ன கிராமப் புறங்களுக்கு 5 ஆயிரம் 4 ஆயிரம் தான் தருகிறோம். இந்த நிலையை மாற்றி, குறைந்த பட்சம் டவுன்பஞ்சாயத்துகள், பேரூராட்சிகளாக இருக்கின்ற இடங்களிலே அந்த 30 ஆயிரம், 40 ஆயிரம் கொடுத்து வீடுகள் கட்டித் தர அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பேரூராட்சிகள் எல்லாம் நகராட்சிகளாக ஆகக்கூடிய தன்மை களைப் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தினால் அங்கே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கு லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை ஒதுக்கி வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு வசதியாக இந்தத் திட்டத்தை ரூரல் அவுசிங் டிபார்ட்மெண்டு மூலம், டவுன் பஞ்சாயத்து அளவிலே விரிவு படுத்துவதற்கு இந்த அரசு முன் வரவேண்டும் என்று பணிவோடு இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றைக்குப் பல புதிய சட்டங்கள் போடப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்தத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையிலே அவர்களுக்கு சலுகைகள் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் இப்போது காவல்துறையினருக்குக் கூட பாதி விலையிலே அரிசி தருகிறோம். அதற்காக இந்த அரசை பாராட்டுகிறேன். அந்த மக்க ளையும் பாராட்டுகிறோம். அதை விட மிக எளிய நிலையிலே வாழ்கின்ற பீடி தொழிலாளர்களுக்கும் அதை விட ஏழ்மையிலே வறுமையிலே வாழ்கின்ற நகரசுத்தித் தொழிலாளர்களுக்கும், மிகவும் கேவலமாக வாழ்க்கை நடத்து கின்ற தோல்பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கும் இதுபோன்று பாதி விலையிலே அத்தியாவசியமான பொருள்களை வழங்குகின்ற ஒரு புதிய கொள்கையை இந்த அரசாங்கம் உருவாக்கவேண்டும் என்று கேட்டு, அந்த மக்களின்

வறுமையைப் போக்குவதற்கு இது சிறந்த நடவடிக்கையாக இருக்கும் என்ற காரணத்தினால் இந்த வேண்டுகோளை வைக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழைகள் மறுவாழ்வுக்காக குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தை இந்த சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்: பலபேர்கள் இதைக் கிண்டல் செய்தார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் பிச்சைக்காரர்களை ஊக்குவிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப்போல சோம்பேரிகளை ஊக்குவிப்பதைப்போல ஆகும் என்று நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள். 45 வயதுக்குப் பின்னாலே இப்பேற்பட்ட குழந்தைகள் பெற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்று கூட கேட்டார்கள். அது அவர்களுடைய சக்தியையும் திறமையையும் பொறுத்தது. தமிழகத்திலே அவர் சொல்வதைப்போல எல்லாரும் இருந்துவிட முடியாது. ஆனால் பிறக்கின்ற குழந்தைகளை பெற்றுவிட்டு, அனாதையாக ஆக்கப்பட்ட குழந்தைகளைக் காப்பாற்ற வக்கில்லாத பெற்றோர்களுக்கு ஆதரவாக அவர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு ஒளிவிளக்காக இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே பணக்காரப் பிள்ளைகள்-இன்னும் வெளிப்படையாக சொல்லவேண்டுமானால்-அவர்கள் இந்த அரசு கொடுக்கின்ற உணவு வாங்கி சாப்பிடுவதற்குக் கூட சிலர் சாதியின் பெயரால் தயக்கம் காட்டினாலும் இந்த அரசாங்கம் கவலைப்படக் கூடாது. ஏழை எளிய

(இரவு 8-00)

மக்கள் குறிப்பாக ஆதிதிராவிட மக்கள் இந்த திட்டத்தால் பெரும்பாலும் பயன் அடையக்கூடும். ஒருவேளை சோறு அவர்களுக்குக் கிடைப்பதால் அவர்களுடைய இதயம் குளிரும் என்ற காரணத்தால் இதை நாங்கள் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். கடைசியாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). ஒரு முக்கியமான கருத்தைச் சொல்லி விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முக்கியமான கருத்தை முதலிலேயே சொல்லியிருக்க வேண்டும். மற்ற கருத்துக்களை பின்னர் வேறு ஒரு விவாதத்தில் பேசிக்கொள்ளலாம். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மு. ப. முனுசாமி பேசுவார்.

திரு. மு. ப. முனுசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வருகிறேன்.

மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கை கொடுத்துள்ளதைப் பார்க்கிறபோது, 1981-82-ல் எந்த வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையைச சமர்ப்பித்தாரோ அதே முறையில் தான் இருக்கிறது. சென்ற ஆண்டு வளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் காட்டுகிறேன் என்று சொன்னார். ஆனால் வளர்ச்சியைக் காட்டவில்லை. இந்த ஆண்டும் அதே மாதிரி வளர்ச்சியை உண்டாக்கிக் காட்டுகிறேன் என்று சொல்கிற நிலைமை தான் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் பசி, பட்டினி, வறுமை தீர்ந்தபாடில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டால், வறட்சி என்று சொல்கிறார்கள். வறட்சி எப்படி ஏற்பட்டது என்றால், மழை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். மேலை நாடுகளில் மழை எவ்வப்போது தேவையோ அவ்வப்போது அவர்கள் மழையை உண்டாக்கிக் கொண்டு, வறட்சியை போக்கும் அளவிற்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்தும் கூட நாம் வறட்சியைத்தான் கணக்கில் வைத்துப் பார்க்க முடிகிறதே தவிர சரியான முறையில் அந்த வறட்சியைப் போக்க வக்கு இல்லாமல் பட்டினி, பசி என்றும் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கின்ற நிலைமை தான் இருக்கிறது. ஆகவே, மேலை நாடுகளில் போடுவதைப் போன்ற திட்டங்களை இங்கே போட்டு, அந்த வறட்சி நிலையைப் போக்க அரசு நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இங்கேயும் செயற்கை மழை கொண்டு வர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வறுமையை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை இதுவரையில் இந்த அரசு போடாமல் இருந்தது அவர்களுடைய கையாலாகாத்தனத்தைத் தான் காட்டுகிறது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர் கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் செயற்கை மழை பெய்யும் அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்து அதைச் செய்து காட்டினார். அப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் விட்டுவிட்டு, பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை இந்த அரசு வீணாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மழையே பெய்யவில்லை, வறட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆங்காங்கு ஏரிகளை ஆழப்படுத்துகிறார்கள். அதைச் செய்வதற்கு ஒப்பந்தக்காரர்களிடத்தில் விடுகிறார்கள். அந்த ஒப்பந்தக்காரர்கள் அந்தப் பழைய ஏரியில் உள்ள கற்களையே உடைத்து புதுப்பித்து விட்டு, அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு விடுகிறார்கள்.

ஆகவே, இந்த மாதிரியான திட்டத்தால் ஒப்பந்தக்காரர்கள் தான் பலன் பெற்றார்களே தவிர, அதனுடைய பலன் நாட்டு மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நிலைமைகள் மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஆங்காங்கு செல்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் பெருமக்களுக்கும் தெரியும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் என்ற முறையில் சாலைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அவைகளும் சரிவர செய்யப்பட வில்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட திட்டத்தை வெற்றிகரமாகச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இமயம் முதல் குமரி வரையில் ஒன்று என்று சொல்கிற நேரத்தில் அங்கேயிருக்கும் ஆறுகளை தென் பக்கத்திற்குத் திருப்பிவிடுவதற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் இருந்த காலத்தில், நம்முடைய வறட்சி நிலைமை போக்கப்பட வேண்டுமானால், வட மாநிலங்களில் உள்ள ஆறுகள் தென் மாநிலங்கள் நோக்கித் திருப்பப்பட வேண்டும் என்று செல்லியிருக்கிறார்கள். பேறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கொள்கைகளை பின்பற்றி வருகிறோம் என்றுசொல்கிற அரசு, இந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கேயிருக்கிறவர்கள் நமக்கு அந்த வாய்ப்பைத் தாராமல் நாமம் போட்டுக்கொண்டு வருவதால், டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அதை தமிழ் நாட்டுக்குப் பெற்று, தமிழ் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சி காலத்தில் உணவு அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், திறமையாக உணவுத் தட்டுப்பாட்டைச் சமாளித்தார்கள். அவருக்கு அந்த ஆற்றல் உண்டு. இன்றைக்கு அவர்கள் யாருக்கோ அடிமையாக இருக்கும் அளவில் தன்னுடைய ஆற்றலை குறைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது 100 கோடி ரூபாய் செலவில் குழந்தைகளுக்கு உணவு வழங்கும் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1975 ஆம் ஆண்டில் உணவுப் பங்கீட்டு அட்டைகள் கிராமங்களில் மற்ற இடங்களில் வழங்கப்பட்டு, குழந்தைகள் கணக்கு எடுக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் குழந்தைகளுக்கு உணவுகள் கொடுக்கலாம். அப்படிச் செய்தால் ஓரளவிற்கு ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுக்க முடியும். இல்லை என்றால், பாலசேவிகா, ஆயா, மூலம் சிறு குழந்தைகளுக்கு உணவு கொடுப்பது என்றால், அந்தத் திட்டம் தோல்வி அடையும். மேலும், அந்தக்

1982 மார்ச் 5] [திரு. மு. ப. முனுசாமி]

குழந்தைகளுக்கு தரப்படுகின்ற உணவுச் செலவைப் பங்கிட்டு, ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் இவ்வளவு ரூபாய் என்று கொடுத்து விட்டால், அது அந்த கிராமப்புறத்தில் உள்ள ஏழை குழந்தைகளுக்கு மிகவும் பயன் உள்ளதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே சென்ற ஆண்டு மழை இல்லாத காரணத்தால் விவசாயிகளுக்கு மாட்டுத் தீவனம் கிடைக்காததால், உழவு மாடுகளை பாதி விலைக்கு விற்றார்கள். அந்த மாடுகள் வாங்கக்கூட இந்த நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு கையிலே பணம் இல்லை. அப்படிப்பட்டவர்கள் பெற்றக் கடன்களை முழுமையாக, கூட்டுறவுக் கடன்களை முழுமையாக செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே கூட்டுறவுக் கடனை வேண்டுமென்று கட்டாமல் ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்கள், நீதிமன்றத்திற்கு சென்று ஏதோ ஒரு தண்டனை பெற்றுவிட்டால் கட்ட வேண்டியதில்லை என்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. கடனைக் கட்டாமல் இருக்கிறவர்களுக்கு கடன் தள்ளுபடி கிடைக்கிறது. அப்படியானால் கடனை ஒழுங்காக கட்டுகிறவன் முட்டாளா? வேண்டுமென்றே கட்டாமல் இருக்கிறவர்கள் கடனை வராத கடன் என்று இந்த அரசு தள்ளிவிடுகிறது. இந்த நிலை இருக்கக்கூடாது. வராத கடன் என்பதை எடுத்துவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. இ. முத்துராமலிங்கம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிற 1982-83 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது காந்தி காமராஜ் தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஏழை எளிய குழந்தைகள் நலனை மனதில் கொண்டு, 2 முதல் 10 வயது வரையிலான ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு ஒருவேளை இலவச உணவு வழங்குகின்ற இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் முழுமனதோடு வரவேற்கிறோம்.

ஆனால் அதே நேரத்தில் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே கிராமங்களில் ஏற்கெனவே இருந்துவருகிற அந்த பாலவாடி என்று சொல்லப்படுகிற குழந்தைகள் காப்பகங்களின் மூலமாக சிறந்த முறையில், அந்தக் குழந்தைகளுக்கு பாதுகாப்பான முறையில் ஆங்காங்கே காப்பகங்கள் அமைத்து, சீராக செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தன்னிறைவு திட்டத்தின் மூலம் பல்வேறு ஊராட்சிகள் பயனடைந்து வருகின்றன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள இராதாபுரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் இந்தத் திட்டம் சிறப்பாக செயல்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இருப்பினும் போதிய நிதி ஒதுக்கீடு இல்லாமல் ஆங்காங்கே சிமென்ட் பற்றாக்குறை காரணமாக பல்வேறு வேலைகள் குறிப்பாக சாலை வேலைகள் நடைபெற்றால் கூட ஆங்காங்கே இருக்கிற பெரிய பாலம் சம்பந்தமாக வேலைகள் நடக்கவில்லை. அந்த வேலைகளையும் போதிய அளவுக்கு நிதி ஒதுக்கி, முடித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் தன்னிறைவுத் திட்டமாவது நகராட்சிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கப்பட இருப்பதை பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிற திசையின்விளை, பணகுடி, வள்ளியூர் நகராட்சிகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தை செயல் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி மக்கள் பெரும்பாலும் நிலத்தடி நீரையே நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நெல்லை மாவட்டத்தில் அதிகமான பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு பெற்றிருப்பது இராதாபுரம் தாலுகா ஆகும். அந்தத் தாலுகாவில் இதுவரை துணை மின் நிலையம் என்று சொல்லப்படுகின்ற சப்-ஸ்டேஷன் இல்லை. ஆகவே, அரசு விரைவிலே ஒரு துணை மின் நிலையத்தை அங்கே அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு விளைபொருளுக்கு போதிய விலை கிடைக்காமலும், விவசாயத்திற்கு தேவையான பொருட்களின் விலை ஏற்றத்தினாலும் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தும் அறிகுறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிகிறது. எந்தக் காரணத்தாலும் மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடாது. நலிந்து போயிருக்கிற விவசாயிகள் தலையிலே இந்த பாரத்தையும் சுமத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மத்திய அரசால் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிற கூடங்குளம் அணு மின் நிலையம் திட்டம் என்னுடைய தொகுதியில் உள்ளது. நம்முடைய அரசு மத்திய அரசை வற்புறுத்தி எவ்வளவு விரைவில் அதைச் செயல்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு விரைவில் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நம்பியாற்றுத் திட்டம், கொடுமுடி ஆற்றுத் திட்டம் என்று இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த கொடுமுடியாற்றுத் திட்டத்திற்கு ஏற்கெனவே நெருக்கடி நிலை அமுலில் இருந்தபோது ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் ரூபாய் செலவு செய்தும்கூட அந்தத் திட்டம் இப்போது பாதியில் நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அந்தத் திட்டத்தை இந்த நிதி ஆண்டில் எடுத்து, நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல நம்பியாற்றுத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 8-10)

மேலும் இந்த முதியோர் உதவித் தொகை, விதவைகள் உதவித் தொகை உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கான உதவித் தொகை ஆகியவற்றைப் பொறுத்த வரையில் ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற வயது வரம்பினை நீக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை வைத்து அந்த உதவித் தொகையை உயர்த்தியதற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப் பெற்றது).

* திரு. என். பெருமாள் : மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டு நாவலர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நடுநிலைமையுடன் ஆராய்ந்து பார்த்தால் ஏழை எளியவர்களுக்கு எந்த வகையிலே வாழ்வு தரலாம் என்ற புரட்சித் தலைவரின் எண்ணங்கள் பொதிந்து கிடப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க இயலாது. குறிப்பாக உணவு வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ச்சி, பால் பண்ணை போன்ற துறைகளில் இந்த அரசு எவ்வளவு அக்கரை காட்டி விவசாயிகளுக்கும் வாங்கிச் சாப்பிடும் ஏழைகட்கும் எந்த அளவு உதவிட முடியுமோ அந்த அளவு நிதிநிலை அறிக்கையில் ஆர்வம் காட்டி இருப்பது புரியும். கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலம் கொடுக்கப்பட்ட கடன் நிலுவைத் தொகைக்கு அரசு ரூ. 2.07 கோடி அளித்திருப்பதை விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாராட்டியே தீருவார்கள். ஆதி திராவிட பழங்குடி மக்களின் நலன் கருதி பல்வேறு கடன் வசதித் திட்டங்களை அளித்திருப்பதும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். மீனவர் வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் கீழ் 8,800 வீடுகள் கட்ட அரசு அனுமதி அளித்திருப்பதும் இறால் மீன் வளர்ப்பு திட்டத்திற்கு ரூ. 2 கோடி செலவிட உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும். காட்டு வளத்தில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருப்பது நாட்டு வளத்தை எண்ணியே

என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையாகும். 10 ஆண்டுக் காலத்தில் ரூ. 108 கோடி செலவில் ஸ்வீடன் நாட்டு உதவியுடன் காடு வளர்ப்பு பணிகள் மேற்கொள்வது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

பாசனத் திட்டங்களுக்கு ரூ. 22.22 கோடி ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு வாழ்வு தர முன் வந்த இந்த அரசுக்கு விவசாயிகள் என்றும் நன்றி சொல்வார்கள். மின் துறையைப் பொறுத்தமட்டில் 3 ஆயிரம் கோடியில் 1,023 கோடி இதற்கென இவ்வாட்சி நிதி ஒதுக்கீடு செய்ததின் மூலம் மின் துறையில் தமிழகத்தில் மிகப் பெரிய சாதனையை இவ்வரசு புரிந்துள்ளது. 99 சதவீத கிராமப்புற குடிசைகளில் ஒளியேற்றி புரட்சியை ஏற்படுத்தியுள்ளது சாதனையாகும். வறண்ட நெஞ்சங்களில் மிரட்சியை ஏற்படுத்தும் வகையில் பட்ஜெட்டில் பல புரட்சிகளும் புதுமைகளும் உள்ளடக்கியிருப்பது மகிழ்வுக்குரிய ஒன்றாகும். தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழகம் மிகப் பெரிய தொழிற்புரட்சியை எதிர்நோக்கி இருப்பதை பட்ஜெட்டில் தெளிவாக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். ரூ. 190 கோடி செலவில் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து காகிதம் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை உருவாக இருப்பது தமிழகத்திற்கு மிகப் பயனுள்ள செயலாகும். கிராம சிறு தொழில்கள் துவங்க புரட்சித் தலைவரின் அரசு கிராமப்புற ஏழை மக்களை கருத்தில் கொண்டு இதற்கென தனி நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பது இந்தியாவில் யாரும் துணிந்து செய்யாத செயலாகும்.

கிராமப்புற மக்களுக்குக் குடிநீர் வழங்குவதில் முன்னுரிமை காட்டி செயல்படுத்துவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். குடிநீர், சாலைகள் இணைப்பு, மின்வசதி, சுகாதாரம், கல்வி போன்ற துறைகளில் இந்த அரசு எத்தகைய எதிர்கால சிறப்பு சூழ்நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு காரியமாற்றுகிறது என்பதை இந்த நிதிநிலை அறிக்கை காட்டுவது பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். உடல் ஊனமுற்றவர்க்கு என பல வேலை வாய்ப்புக்களை உருவாக்கி உள்ளதும் சிறப்பு பயிற்சி அளித்திட உள்ளதும் நெஞ்சை நெகிழ்விக்கும் செய்தியாகும்.

என்னுடைய தொகுதியான வரகூர் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். அத்தொகுதியில் அலத்தூர் ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த சாத்தனூர் என்ற கிராமத்தில் கல்மரம் ஒன்று உள்ளது. இது மத்திய அரசின் பாதுகாப்பில் உள்ளது. இதை ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு இந்தியா முழுவதிலிருந்து பல ஆராய்ச்சியாளர்கள் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்றுள்ளார்கள். இந்தக் கல்மரத்தைப் பார்ப்பதற்கு

மக்கள் அன்றாடம் சாரை சாரையாக வந்தவண்ணம் உள்ளனர். இந்தக் கல்மரம் சார்பாக தமிழக அரசு சில வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும். அங்கே வழித்தடம் சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் அங்கே வரக்கூடிய ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும், பொதுமக்களும் செல்வதற்கு பேருந்து வசதிகள் இல்லை. பேருந்து வசதிகள் இல்லாமலும் சாலை வசதிகள் இல்லாமலும் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். அதனால் அந்தச் சாலையைச் சீர்திருத்தம் செய்துதரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான வரகூர் பகுதியில் ஜிப்சம் என்ற ஒருவகைக் கல் நிறைய இருக்கின்றது. சித்தளி, அகூர், குன்னம், பேரளி, மருவத்தூர், பனங்கூர், சாத்தனூர், ஒதியம், ஆதனூர், சிறுகண்பூர், கொட்டரை கொளக்கானத்தம் ஆகிய கிராமங்களின் ஏழை மக்கள் ஜிப்சம் என்ற கல் தோண்டும் பணிகளில் தனியார் நிறுவனங்களின் கீழ் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். ஆகவே அந்தப் பணியினை அரசே ஏற்று தொழிற்சாலை நடத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு தந்த உங்களுக்கு என்னுடைய நன்றியை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட ஆளும் கட்சி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்தப் பட்ஜெட்டைப் பற்றி, மிக அற்புதமாகப் பாராட்டி பேசியதைக் கேட்டோம். என்றாலும் கூட, நாவலர் அவர்கள் அளித்த இந்த அறிக்கையைப் பற்றி, இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோமே, இந்த அறிக்கையைப் பற்றி பொது மக்களும் என்ன கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வெறும் தடபுடல் பேச்சுத்தான் மிச்சம் என்று இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவர் மதிப்பிற்குரிய ஹாஜா செரீப் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ க்கள், அரிசனங்கள், விவசாயிகள், வியாபாரிகள், வியாபாரச் சங்கத் தலைவர்கள் ஆகிய அனைவருக்கும், விரக்தி, வேதனை, பெருத்த ஏமாற்றம், வரலாற்றில் இல்லாத அளவுக்கு என். ஜி. ஓக்களுக்குப் கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி விடை பெறுகிறேன். இங்கே பாராட்டிப் பெருத்த ஏமாற்றம், மிகுந்த ஏமாற்றம், மக்களின் வாழ்க்கைக்கு

அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்கு எந்தவித பயனும் இல்லாத பட்ஜெட், இறுதியாக இது ஒரு சூனியமான பட்ஜெட் என்று தீக்கதிர் பத்திரிகை எழுதத் தக்க அளவுக்கு, இந்த விவாதத்தை நாம் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில், சுருக்கமாக நான் இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெறுகிறேன். இங்கே பாராட்டி பேசிய பல உறுப்பினர்களும், கூடுதலாகப் பள்ளிகள் கட்டுவதற்கு கட்டிடம் கட்டுவது, கல்லூரிகளுக்குக் கட்டிடம் கட்டுவது, மருத்துவ மனைகள் அமைப்பது ஆகியவைகளைப் பற்றி மிகப் பிரமாதமாக புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த ஆட்சி வந்தாலும் எந்தக் காலத்திலும் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை நடை முறைப்படுத்துவார்கள். இது அன்றாட நடவடிக்கையாகும். இது ஒரு அடிப்படை கடமையுமாகும். அவைகளைச் சாதனை என்று எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்திலேதான் நாங்கள் கருத்து வேறுபாடுகளைக் கொள்கிறோம். சாதனை என்பது இந்தத் தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நன்கு நிலைத்து, நீண்ட காலம் என்றைக்கும் பயன்படக் கூடிய அளவுக்கு சிறந்த திட்டங்களை என்றைக்கும் வருவாய் வரக் கூடிய திட்டங்களை, இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கக்கூடிய திட்டங்களை உருவாக்குவதில்தான், புதிய திட்டங்கள், சாதனைத் திட்டங்களே தவிர, பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது என்பது மட்டும் பெரிது அல்ல.

அப்படி அதுதான் பெரிது என்றால் ராணி மங்கம்மாள் கட்டிய கடைத் தெருக் கட்டிடத்திலேதான், திருச்சியிலே கலெக்டர் ஆபீஸ் இருக்கிறது. அதற்காக, ராணி மங்கம்மாளை நாம் ஆளவிடவில்லை. யூனிவர்சிட்டி பில்டிங் கட்டியவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள்தான். அதற்காக அவர்களை நாம் தொடர்ந்து ஆளவிட்டுக் கொண்டிருக்கவில்லை. இவைகள் எல்லாம் சாதாரணமாக நடைபெறக்கூடிய காரியங்கள் ஆகும். எந்த ஆட்சி வந்தாலும், 1,500 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் வருகிற, அது என்னதான் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டாக இருந்தாலும் கூட, அந்தப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு நம்முடைய மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, வருமானத்தை உயர்த்தி ஏதாவது காரியங்களை ஆக்கித் தருகிறீர்களா என்ற அந்த முறையிலேதான் இரண்டு கருத்துக்களை மட்டும் சொல்லி விடைபெற எண்ணுகிறேன்.

1982 மார்ச் 5] [திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

1980-81, 1981-82 ஆகிய நிதிநிலை அறிக்கையில் நாவலர் அவர்கள் அளித்த பல்வேறு திட்டங்களுக்கு—தேர்தல் அறிக்கையிலே சொன்ன உறுதிமொழிகளை நான் குறிப்பிடவில்லை—அது காற்றிலே கலந்துவிட்டது. ஆனால் நீங்கள் அறிவித்த திட்டங்களைப் பற்றி, இலட்சியங்களைப் பற்றி, இந்த அறிக்கையிலே எதுவும் குறிப்பிடக் காணோம். தொடர் குறிப்பும் காணோம் என்பது, தொடர்ந்து இந்த 3 பட்ஜெட்டுகளைப் படித்து வந்தவர்களுக்குத் தெரியும். நாவலர் அவர்களுக்கும் நிச்சயமாகத் தெரியும்.

தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக ஒரு லட்சம் பேர்களுக்குக் கடன் வசதி, பிற வசதி போன்றவைகள் கிடைக்கும் என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, 1980-81-லே, ஆனால் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டிலே அதைப்பற்றி குறிப்பிடுகையில் 20,000 பேர்களுக்குக் கடன் கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் போன பட்ஜெட்டிலே 40,000 பேர்கள் அதிலே மெம்பர்களாக ஆக்கப்படுவார்கள் என்று சொல்லி யிருக்கிறீர்கள். ஆனால் அவைகள் பற்றிய விவரம் இதில் இல்லை.

(இரவு 8.20)

என்றைக்கு அந்த இலட்சியத்தை அடைவது? ஆயிரம் பேர்களுக்கு மோட்டார் பொருத்திய ரிக்ஷாக்கள் தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளதா? (மணியடிக்கப்பட்டது.) இறுதியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லி விடைபெறுகிறேன். குறிப்புக்களைக் கூட படித்துக் காட்டப் போவதில்லை. அவை நாவலர் அவர்களுக்கும் இந்த மன்றத்திற்கும் உபயோகமாகயிருக்கும்.

நூறு கோடி ரூபாய் கவர்ன்மென்ட் ரெவின்யூ எடுத்து சத்துணவு தரப்படும் என்று, வறுமைக்கோட்டை விட்டுவிட்டு ஏழ்மைக்கோட்டிற்கு வந்து விட்டார்கள் இந்த ஆண்டு. அந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை, ஏழைக் குழந்தைகளுக்கு இலவச உணவு அளிக்கும் திட்டத்தை, மனிதாபிமான முடிவு என்ற கருத்தில் பாராட்டுகிறேன். நானும் ஏழைக் குடும்பத்திலே பிறந்து வளர்ந்தவன்தான். ஆனால், அதுவல்ல பிரச்சினை. இந்த வகையில் திட்டம் போடுவதற்கு முன் அதிகாரிகளைக் கலந்தீர்களா? அறிவிப்பு செய்துவிட்டுத்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கலக்கிறீர்கள். வண்டிக்குப் பின்னால் குதிரையைப் பூட்டுவதுபோல்தான் நீங்கள் திட்டங்களைப் போடுகிறீர்கள். போட்டுவிட்டு கையைப் பிசைந்து கொண்டு நிற்கிறீர்கள்.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1982-83 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்தமட்டில் இங்கே காலையி லிருந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களும் அவரவர்கள் அனுபவங் களிலிருந்து அவரவர்கள் விமர்சனங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஆனால் நான் அதிகமாக அந்த விமர்சனங்களுக் குள்ளே போய் இன்னொரு விமர்சனத்திற்குப் போக காலம் இடம் கொடுக்காது என்றே கருதுகிறேன். இப்போது பசி நேரமாக இருந்து கொண்டிருக் கிறது. நீங்களும் கொஞ்சம் சோர்வாக இருக்கிறீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இருந்தாலும் இந்த பட்ஜெட்டைப் பொறுத்தமட்டில் சத்துணவுத் திட்டம் என்ற இந்த 100 கோடி ரூபாய் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சரி யான முறையில் இங்கே பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று கூறுகிறேன். இது பாரதி நூற்றாண்டு விழா. தனி ஒருவனுக்கு உணவு இல்லையெனில் ஜகத் தினை அழித்திடுவோம் என்று சொன்ன பாரதியின் நினைவாக இன்றைக்கு இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்கிறபோது எந்த உணர்வோடு அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பது காலத்தால் நீங்கள் பின்னால் இருந்து பார்க்க வேண்டுமே தவிர எதைச் செய்தாலும் குற்றமாகவே எடுத்துக் கொண்டு வேண்டாத பெண்டாட்டி கை பட்டால் குற்றம், கால் பட்டால் குற்றம் என்ற உணர்வில் விமர்சனம் செய்ய போகக் கூடாது. அந்த உணர்வில் பார்க்கிறபோது மிகச் சிறந்த அத்திட்டத்தை பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தொழில் துறையில் நம் மாநிலம் மிகவும் பின்தங்கியிருக்கிறது. மத்திய அரசை இவர்கள் சரியாக அணுகவில்லை என்று திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். நான் அவர்களுக்கு ஒன்று பணிவோடு கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழில் துறையில் வளர்ச்சிக்கு எந்தளவிற்கு முன்னர் ஆண்டபோது இருந்தது, இப்போது எந்தளவிற்கு அதிகமான சத விகிதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். 1961-ல் 7.6 சதவிகிதம் என்றிருந்தது. 1978-ல் 10.6 சதவிகிதம் ஆக இருந்தது. 1981-ல் 307.8 கோடி ரூபாய் தொகை பெற்று அனைத்து மாநிலங்களுக்கும் கிடைத்த மொத்தத் தொகையில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு என்ற முறையில் பெருமைப்படத்தக்க அளவில் தமிழ்நாடு தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது. இதெல்லாம் அமைச்சர்கள் முயற்சி என்று மனம் திறந்து பாராட்டாவிட்டா லும் குறை கூறுகிற நிலைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது.

ஒரு சின்னக் கருத்தைச் சொல்கிறேன். திரைப்படத்தில் கண்ட காட்சியைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நாடோடி மன்னன் படத்தில் வருகிறது. திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் சொன்னதற்காகச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இரண்டு மன்னர்கள் சந்திக்கிற கட்டத்தில் ஒரு மன்னன் கேட்பார். நண்பா, நீ என்னைப் போல் இருக்கிறாயே என்று கேட்பார். அதற்கு இன்னொரு நண்பர் சொல்வார், அதுதான் எனக்கும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. நீயும் என்னைப்போல் இருக்கிறாயே என்று சொல்வார். அதற்கு மன்னவனாக நடிக்கிற கதாநாயகன் சொல்வார், நீங்கள் புரட்சிக் கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கிறீர்களே என்பார். உங்கள் புரட்சி யாரைப் பற்றியது என்று கேட்பார். அதற்கு அந்த நாடோடி சொல்வார். எங்கள் புரட்சி ஆளைத் தீர்த்துக் கட்டுவதற்கு இல்லை, கொள்கையை மாற்றி காட்டுவதாகும் என்பார். அதற்கு அவர் சொல்வார், மக்கள் ஆட்சித் தத்துவப்படி நாங்கள் சொல்வதை நிறைவேற்றுவதுதான் எங்கள் புரட்சி என்பார். அதற்கு அந்த மன்னன் சொல்வார். அப்படியானால் உங்கள் கூட்டத்தில் நானும் வந்துவிட்டால் என்ன என்று சொல்வார். அதற்கு அவர் சொல்வார், மன்னா, நீங்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் சேர்ந்து விட்டால் நாங்கள் யாரை எதிர்த்துப் போராடுவது என்று குறிப்பிடுவார். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன்? அப்போது சொல்வார், என் மந்திரி இருக்கிறார், அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள், குருதேவர் இருக்கிறார், அவர்களையெல்லாம் வைத்துப் போராடலாமே என்று குறிப்பிடுவார்கள். இங்கே தான், மத்தியிலே நன்றாக இருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலும் நன்றாக இருக்கிறார்கள். இடையிலே இருப்பவர்கள் தான் யார் என்பதை அடையாளம் காட்டி, அவ்வப்போது நாங்கள் களைந்து எடுத்துவிட்டு, சிறந்த திட்டங்களை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் போட்டு, பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதை எதற்காகக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், திட்டங்களைப் போடுவதற்கு முன்பாக, எந்தத் திட்டத்தைப் போட்டாலும், அது ஐந்தாண்டுத் திட்டமானாலும், அது 10 ஆண்டுகள் கடந்துதான் நடக்கக் கூடிய சூழ்நிலை எல்லா ஆட்சியிலும் நடந்து வந்திருக்கிறது. நாம் சுதந்திரம் பெற்று 33 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது என்று சொன்னீர்கள். 33 ஆண்டுகளாக இருந்து, இதுவரையிலும் மக்களுடைய அடிப்படைத் தேவைகளை புரிந்து கொண்டு, எந்த ஆட்சியாலும் அமுல்படுத்தாத, தன்னிறைவுத் திட்டத்தை புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான் இன்றைக்கு நிறைவுபடுத்தியிருக்கிறது.

என்னுடைய தொகுதிக்கு வருகிறேன். தயவுசெய்து பேரவைத் தலைவர் அவர்கள் மைக்கைத் தட்டாமல் இருந்தால், சீக்கிரம் முடித்து விடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரும் சோர்வாக இருக்கிறார்கள் நீங்களும் சோர்வாக இருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த மட்டிலும், கீழ்பவானி அணைக்கட்டுத் திட்டம் சார்பாக, ஏறத்தாழ 10 தொகுதிகளுக்கு என் தொகுதியிலே இருந்துதான் தண்ணீர் போகிறது. இதைப் பற்றி இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுந்தரராஜன் அவர்கள் இதைத் தனியாக கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், இதற்கு நாங்கள் மத்திய சர்க்காரைத் தான் அணுக வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு தலைவன், தலைவியிடம் சொல்கிறான் . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது கதை வேண்டாம். தொகுதியைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : பிரச்னைக்குத் தான் வருகிறேன் அதிலே ஒரு சின்ன கதை. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : என்ன பண்ண வேண்டும் என்பதை மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன் : இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றிச் சொல்ல தயவுசெய்து அனுமதியுங்கள். நான் சொல்ல வந்தது, தலைவி தலைவனிடம் கேட்கிறாள். உன்னுடைய தாயின் இதயம் எனக்குத் தேவை என்று கேட்கிறாள். தலைவன், தலைவியினுடைய அந்தக் காதல் உணர்வைப் புரிந்துகொண்டு, தாயின் நெஞ்சைப் பிளந்து, அவளுடைய இதயத்தை எடுத்து வருகிறான். அப்போது, தடுத்து இதயம் தவறி கீழே விழுந்து விடுகிறது. அப்போது அந்த இதயம் சொல்கிறது, தம்பி பார்த்து வரக்கூடாதா, நான் உடைந்து விட்டால், உன் காதலி உன்னைக் கோபித்துக் கொள்ள மாட்டாளா என்று தாயன்போடு, அந்தத் தாயின் இதயம் சொல்கிறது. அதைப்போல, என் தொகுதியிலிருந்து, கீழ்பவானி அணைக்கட்டிலிருந்து ஏறத்தாழ 9 தொகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்து விட்டு, என் தொகுதி கண்ணீர் வடித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இதை எவராவது இதுவரை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், நிச்சயமாக

1982 மார்ச் 5] [திரு. ஜி. கே. சுப்பிரமணியன்]

இல்லை. எனவே, இன்றைக்கு இந்த அப்பர் பவானித் திட்டத்திற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும், அல்லது குளத்துப் பாசனத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, குளங்களை நிரப்பி, அதன் மூலம் கிணறுகளுக்கு தண்ணீர் விட்டு, வறண்டு இருக்கின்ற அந்தப் பாலைவனப் பகுதியை சோலைவனமாக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைச் சொன்னால்தான், அது புரியும் என்ற உணர்வோடுதான் சொன்னேன். இது முக்கியமான ஒரு திட்டம்.

ஆனால், அதே நேரத்தில் போராட்டம் என்ற விஷயத்தில் சிலருடைய பேச்சைக் கேட்டுக் கொண்டு, பல பேர். . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை 6—3—1982 ஆம் தேதி காலை 9.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8-28 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(8) பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்ற ஏடுகள்.

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.

117. சென்னை மாநகரைச் சேர்ந்த அடையாறு திட்டப் பிரிவு ஊரூர்ப் பகுதிக்குரிய விரிவான மேம்பாட்டுத் திட்டத்தையும் அதன் அனைத்து இணைப்புகளையும் பொது மக்கள் பார்வையிடுதல் குறித்து வீட்டு-வசதி நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறையின் 17—10—1980 ஆம் தேதியிடப் பெற்ற 1364 ஆம் எண் அரசாணையில் வெளியான அறிவிப்பு [தமிழ்நாடு 1971 ஆம் ஆண்டு நகர்-நாட்டுப்புற அமைப்புத் திட்டச் சட்டத்தின் (தமிழ்நாடு சட்டம் 35/1972) 123 (2) பிரிவின் கீழ் பேரவைமுன் வைக்கப் பெற்றது.]

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

எதுவுமில்லை